

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
NĂM BÌNH NGỌ VÀ ĐINH MÙI
(1966-1967)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯU TẬP
NĂM BÍNH NGỌ VÀ ĐINH MÙI
(1966-1967)
(In lần thứ Hai)

Nhà xuất bản TÔN GIÁO

Hà Nội 2018

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

Đã thông qua VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI
Ngày 15-3 Kỷ Sửu (09-4-2009)
Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Quân

Thục Anh

THIÊN VƯƠNG TINH

LỜI GIỚI THIỆU

Ra đời từ năm Ất Tỵ (1965), Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo (CQPTGL), có chức năng nghiên cứu giáo lý, sưu tập kinh điển đạo Cao Đài và các tôn giáo bạn để phổ biến chánh pháp chọn truyền theo tôn chỉ vạn giáo nhất lý.

Trong thập niên 60 và 70 của thế kỷ trước, CQPTGL đã xuất bản nhiều quyển *Thánh Giáo Sưu Tập*, trích lục và tập hợp lời châu tiếng ngọc của Ôn Trên ban trao và do CQPTGL tiếp nhận từ năm 1965 đến năm 1974.

Trải qua mấy mươi năm, các quyển đã ấn tống khi trước đều tuyệt bản. Để đáp ứng nhu cầu tu học của đông đảo tín đồ hiện nay, CQPTGL quyết định ấn tống lại bộ Thánh Giáo Sưu Tập nói trên.

Chúng tôi chọn trong từng bài thánh giáo một câu văn, câu thơ, hay một ý chủ đạo của Ôn Trên để mượn đó tạm làm nhan đề cho mỗi bài.

Khi trích lục thánh giáo, chúng tôi đã lược bớt những đoạn Ôn Trên dạy riêng cho một số đạo hữu. Các chỗ lược bớt đó được đánh dấu bằng ký hiệu (...).

Bộ THÁNH GIÁO SƯU TẬP (TGST) do CQPTGL xuất bản lần này bao gồm sáu quyển sau đây:

1. TGST NĂM ẤT TỴ (1965)
2. TGST NĂM BÍNH NGỌ - ĐÌNH MÙI (1966-1967)
3. TGST NĂM MẬU THÂN - KỶ DẬU (1968-1969)
4. TGST NĂM CANH TUẤT - TÂN HỢI (1970-1971)
5. TGST NĂM NHÂM TÝ - QUÝ SỬU (1972-1973)
6. TGST NĂM GIÁP DẦN (1974)

Mỗi quyền TGST thường bao gồm ba nội dung chủ yếu:

Một là những đàn xuân, qua đó Ôn Trên dạy con người vừa biết vui hưởng xuân cảnh, xuân đời trong trời đất thiên nhiên, vừa biết trưởng dưỡng xuân tâm, xuân đạo trong cuộc sống nhân sinh và tâm linh dung hợp.

Hai là những thánh giáo xiển dương truyền thống đạo đức dân tộc, lòng yêu nước thương nòi, tư tưởng Tam Giáo đồng nguyên, vạn giáo nhất lý, và đặc biệt là những thánh giáo phô diễn sâu sắc các phạm trù triết giáo Cao Đài...

Ba là những thánh giáo trang bị cho các hàng chí nguyện đủ đầy ý thức về sứ mạng quy nguyên phục nhứt để cùng ra sức góp phần xây dựng thế giới đại đồng cho nhân loại.

Tâm nguyện chân thành của chúng tôi là bộ Thánh Giáo Suu Tập này sẽ giúp ích quý đạo hữu nghiên cứu đạo lý thâm sâu do các Đấng Thiêng Liêng dày công truyền dạy, đồng thời là hành trang tu học và hành đạo của mỗi người môn đệ Cao Đài trên đường tự độ, độ tha.

Trân trọng,

Hạ Chí năm Mậu Tý (2008)

Thay mặt Ban Thường Vụ
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo
Hiệp Lý Minh Đạo

ĐẠT TRÍ

NĂM BÍNH NGỌ (1966)

1. XUÂN NHỰT NHỰT TÂN TÌNH TẠO HÓA

Thiên Lý Đàn

Tuất thời, 29-12 Ất Tỵ (20-01-1966)

Thượng Phẩm Cao Quỳnh Cư

Tệ Huynh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị. Chào hiền đệ, hiền muội đàn trung.

Hèn lâu vắng bóng, nhân tiết xuân về, một phen hội hiệp, Tệ Huynh ghi lại một vài vần thơ để tỏ niềm hoài cảm.

THI

*Chỉ có xuân thì biết thưởng xuân,
Xuân còn nhớ lại cảnh năm Dân.
Lung trời bạch hạc bay vì vút,
Mặt đất Thần Tiên luận nghĩa ân.
Mở khóa người đời tìm thánh đức,
Trau giũa kẻ sĩ học hiền nhân.
Thiên Đàng lòng vẫn băng khuâng nhớ,
Trần thế còn chẳng khách thưởng xuân?*

Tệ Huynh báo tin có Hộ Pháp lâm đàn. (...) Xin chào chung toàn cả đàn trung. Tệ Huynh xin kiếu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Phạm Công Tắc

Bần Đạo chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lương ban. Đã có sắc chỉ khai xuân nơi Vĩnh Nguyên Tự, nhân tiện dư giờ, Bần Đạo tạm tiếp điển quang để mừng chư Thiên mạng đã làm một việc mà Bần Đạo hằng mong muốn và toàn Đạo đang mong muốn.

Đây là Bần Đạo cùng Thượng Phẩm đến viếng để khích lệ chư Thiên mạng trên đường hành hóa độ nhơn, và Bần Đạo sẽ đến Đâu Suất Cung để họp quần Tiên hầu hoạch định những đường lối phò trợ chư Thiên mạng và tất cả đạo tâm trong lúc trung hưng chánh pháp.

Đây, Chí Tôn sắp ngự. (...) Hẹn sẽ gặp lại sau. Bần Đạo mừng tất cả trung đàn một mùa xuân thành công rực rỡ. (...) Bần Đạo chào chung. Tiếp điển (...). Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Bạch Hạc Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lương ban. Báo tin có Đức Từ Phụ giá lâm. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Ngọc Hoàng Thượng Đế

Kim viết Cao Đài giáo Đạo Nam Phương

Thầy các con. Thầy mừng các con.

Mặc dầu thời cuộc tang thương, thế trần biến đổi, Thầy cũng dành riêng một mùa xuân ấm áp với vẻ đẹp thiên nhiên để bù sót lại những lúc đông tàn giá rét, nắng hạ đốt

thiều, mưa thu âm đạm.

Thầy đến với các con một mùa xuân mới. Các con hãy vui vẻ thưởng xuân, đem Đạo Thầy truyền bá khắp nơi, đem hột giống lành gieo rải lan tràn và đem ân lành phổ cập cho tất cả con cái của Thầy, cho chúng hiểu được lý Đạo, trở về nguyên lý hiệp nhất cùng Thầy, hầu tái lập cõi đời thượng nguyên thánh đức.

Thầy đến với các con trong một mùa xuân mà lòng người tan tác, non nước suy vong, sanh linh đồ thán. Ôi! Đó cũng là căn nghiệp chúng sanh.

Các con hãy hưởng một cái xuân đầy ý nghĩa và nhân đạo. Đêm nay các con hãy thưởng xuân đi, để rồi ngày mai đồng cất lên vai một nhiệm vụ của Thầy phát ban và của nhơn sanh đưa tới, từ khi Thầy đến lập Đạo tại thế gian này.

Rồi đây, Thầy sẽ cho Phật Tiên Thánh Thần đến giúp đỡ các con trong một mùa xuân hành đạo. Các con hãy làm sao cho con cái của Thầy hiểu biết được tình thương của Thầy là tình thương Tạo Hóa đương nhiên. Khi chúng hiểu được là hiểu thông lý Đạo và luật đương nhiên của đất trời.

Thầy ban ơn cho các con một mùa xuân:

THI

*Xuân sắc thiên nhiên vẽ lịch xinh,
Xuân phong đưa đón khắp toàn linh.
Xuân hoa rực rỡ muôn màu đẹp,
Xuân cảnh thanh tao một tiếng kình.
Xuân nhựt nhựt tâm tình Tạo Hóa,
Xuân niên niên tải nghĩa quân sinh.*

*Xuân xuân con hỡi! Mùa xuân đạo,
Xuân đạo về mới dứt chiến chinh.*

Thầy miễn lễ, các con an tọa.

BÀI

*Đông quân điểm canh mai hé nhụy,
Viện Như Lai hoan hỷ nghinh xuân,
Tam dương thoại khí vắn vắn,
Bá hoa đua nở gót lân ra vào.
Canh thâm nghe Thầy trao Thiên ý,
Tân xuân này khắc kỷ tri tâm,
Gia môn đạo đức vững cầm,
Tánh linh Thầy phú con tâm lý sâu.
Ngọc với đá rồi sau sẽ rõ,
Thố với hồ nào có khác chi,
Tương lai trước đã định kỳ,
Hoan tâm hành đạo rộng suy mới tường.
Hồi tưởng lại Thầy thương con trẻ,
Xuân về đây xuân sẽ ra đi,
Kiến cơ con hỡi tu trì,
Ca ngâm đạo đức đỡ khi rối loạn.
Trung nhưt vốn con đàn kết quả,
Sĩ, nông, công, cổ giả giai đồng,
Cao siêu đặc nhưt đặc trung,
Túy tinh đạo lý hiểu thông Thiên Đình.
Tử sanh vốn lộ trình nhân thế,
Đoạt huyền vi thoát lệ tử sanh,*

*Đài tiền ngộ Lão Trường Canh,
Ngọc thêm bộ bộ khinh khinh phi phạm.
Nguyên nhân hồi! Kỳ Tam mở rộng,
Khô nguyên dành đức trọng lẫn tài,
Thượng nguồn thánh đức phục lai,
Bôi tên địa phủ, liên đài hóa thân.*

NGÂM

*Xuân xuân Thầy đến đêm xuân,
Thấy con chí nguyện Thầy mừng biết bao.
Thương nhau cổ xúy phong trào,
Cơ Quan quy đạo cho mau đắc thành.
Nhứt thời tuế nguyệt xây quanh,
Công cao Thầy sẽ để dành ân con.
Thương nhau méo sửa ra tròn,
Thương nhau khế, ớt, bỏ hòn cũng ngon.
(...)*

*Các con trẻ gần xa lớn nhỏ,
Hội về đây đã có tâm thành,
Đêm xuân Thầy bố diễn lành,
Thưởng xuân hoa quả em anh chung đồng.
Hội này ráng lập thêm công,
Để qua qua khỏi rồi mong ngàn đời.
Cõi trần giả tạm con ơi,
Tạm đây để lập cõi đời miên sinh.
Ban ơn con trẻ tác tình,
Thế gian hành đạo, Thiên Đình Thầy thăng.*

2. CHƯ TIỀN KHAI ĐẠI ĐẠO CHÚC XUÂN

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 01-01 Bính Ngọ (21-01-1966)

Kim Vân Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chư liệt vị trung đàn.
Tiểu Thánh báo tin có Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn
giáng đàn. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng
hầu. Thắng.

TIẾP ĐIỀN

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Bần Đạo chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ, hiền
muội đàn trung.

Xuân năm Bính Ngũ, Bần Đạo trở về cảnh xưa để chứng
lễ khai xuân nơi Vĩnh Nguyên Tự cùng để lời chúc xuân
cùng các bạn lành đồng chung chí hướng, giúp Thầy mở
Đạo, cứu rỗi quần linh.

THI

*Cảnh cũ đàn xuân viếng bạn lành,
Xuân lai mừng khắp cả em anh,
Tân xuân phơi phới tâm hành đạo,
Xuân lập công to cốt để dành.

Dành khi được đăng trình cõi thượng,
Là một ngày hết vương nợ trần,
Công đầy quả đủ bản thân,
Trùng hoan huynh đệ thưởng xuân miên trường.*

*Chúc huynh đệ trên đường hành đạo,
Nương náu nhau thiện bảo kỳ công,
Chung vai sứ mạng gánh gồng,
Hoàn toàn nhiệm vụ ân hồng Thầy ban.
Chúc xuân tạt gỏi mấy hàng,
Ráng lo công quả trùng hoan một ngày.*

Chư Thiên mạng, hiền đệ, hiền muội hãy nghiêm chỉnh tiếp các bậc tiền bối khai Đạo sẽ tuần tự giảng đàn. Bần Đạo chào chung. Xin phục hồi Tiên cảnh. Thắng.

TIẾP ĐIỀN

Ngọc Lịch Nguyệt

Bần Đạo chào chư Thiên mạng. Chào hiền đệ, hiền muội đẳng đẳng.

*Xuân Bính Ngũ trở về cảnh cũ,
Nhìn đệ huynh đông đủ thăm mừng,
Chung vui hưởng một cái xuân,
Tuy rằng thanh đạm muôn phần tốt tươi.*

*Xuân ra hành đạo giúp đời,
Xuân làm công việc đất trời Phật Tiên.
Chúc xuân tạt cả bạn hiền,
Đủ đầy hạnh phúc trong niên Ngọ này.
Kết đoàn tay nắm chặt tay,
Cơ Quan chấn chỉnh gặp ngày vinh quang.
Xuân vui tạt chúc mấy hàng,
Tiếp chư Tiên Bối giảng đàn, xin thắng.*

TIẾP ĐIỀN

Thượng Trung Nhựt

Tệ Huynh chào chư hiền đệ, hiền muội. Nhân tiết xuân về, Tệ Huynh tạm trở lại cảnh xưa, cũng nơi này, làm căn cứ điểm tạo điều kiện mở đạo Cao Đài. Nhìn thấy hiền đệ, hiền muội đã nối chí hướng tiếp tục sự nghiệp hành đạo giúp đời, Tệ Huynh vui mừng không xiết.

THI

*Mừng nhau cầu chúc tạm đôi vắn,
Hành đạo giúp đời mới gọi xuân.
Xuân đến với đời, đời hạnh phúc,
Xuân lai cõi tục, tục vui mừng.
Xuân này gánh đạo hai chơn bước,
Xuân tới cứu đời đôi mắt rung.
Xuân nữa xuân đi xuân hạnh phúc,
Là ngày thành đạo mới trung hưng.*

*Chúc lành đệ muội thưởng xuân,
Trong năm Bính Ngũ tâm thân kiện toàn.
Gia đình, quyến thuộc bằng an,
Yên tâm hành đạo vững vàng bước đi.
Chung vai gánh vác Đạo Thầy,
Tệ Huynh hẹn gặp một ngày thành công.*

Hiền đệ, hiền muội thành tâm tiếp điền. Có Thượng Phẩm lâm đàn. Tệ Huynh xin kiếu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Thượng Phẩm Cao Quỳnh Cư

Tệ Huynh chào chư hiền đệ, chư hiền muội.

Thừa lúc xuân sang, cõi trần hoàn im tiếng động, Tệ Huynh tạm về để đôi hàng chúc xuân trong tình đồng nhiệm vụ.

THI

*Xuân đến chúc nhau hưởng phúc Trời,
Xuân đi thăm viếng khắp nơi nơi,
Xuân không phân biệt sang hèn đó,
Xuân chúc mọi người được thanh thời.*

*Thanh thời tìm chước cứu đời,
Tìm phương phổ huấn Đạo Trời đó đây.
Xuân lai chỉ có mấy ngày,
Xuân đi để lại năm dài thê lương.
Xuân này gieo rắc tình thương,
Kêu nhau chung một con đường mến yêu.
Thương nhau tay dắt tay dìu,
Ngại gì nắng sớm mưa chiều dột đêm.
Chúc xuân huynh đệ êm đêm,
Mọi nhà hoan hỷ trước thềm đón xuân.*

Có Hộ Pháp lâm đàn. Chào chung đệ muội. Xin thăng.

TIẾP ĐIỀN

Hộ Pháp Phạm Công Tắc

Bần Đạo chào mừng chư hướng đạo. Chào chư hiền hữu, hiền muội.

Nhớ lại cách đây hơn bốn mươi thu, cũng cảnh vật này, Bần Đạo đã lê chân ăn nằm quanh năm suốt tháng cùng Ngọc Lịch Nguyệt với một số bạn đồng liêu. Rồi cũng cảnh vật này còn đó mà kẻ đi người ở, chẳng biết bao phen.

Người xưa đà vắng bóng, chư hiền hữu tiếp bước theo sau, cũng đồng chung sứ mạng. Bần Đạo cùng các bạn đồng liêu là hàng tiền bối của ngày nay, còn chư hướng đạo là bậc tiền bối của ngày mai. Xét ra, kẻ đi người đến, kẻ tiếp tục

theo sau, nhiệm vụ như nhau, không hơn không kém. Bản Đạo mừng thầm, để lời khen ngợi tinh thần cao cả đó.

Nhân tiết xuân về, Bản Đạo chúc cầu:

*Xuân đến muôn nhà hưởng phước duyên,
Xuân đem hạnh phúc đến muôn miền,
Xuân không phân biệt vàng đen trắng,
Xuân đạo huy hoàng vĩnh viễn miên.*

*Chúc xuân cho các bạn hiền,
An tâm gìn giữ mối giềng Đạo Cao.
Chúc xuân sức khỏe dồi dào,
Gia đình hữu hạnh trước sau chung đồng.
Xuân này công rắng lập công,
Xuân sau sẽ thấy phúc hồng Thiên ban.*

Có Tiếp Pháp lâm đàn. Bản Đạo xin chào chung. Thăng.

Tiếp Diễn

Tiếp Pháp Trương Văn Tràng

Tệ Huynh chào mừng chư hiền hữu, hiền đệ, hiền muội.

THI

*Kẻ ở người đi gấm cũng buồn,
Xét ra mỗi phận mỗi vai tuồng,
Miễn sao sứ mạng nơi trần thế,
Hành đạo phải hành chẳng nói suông.*

*Chúc xuân tất cả đệ huynh,
Trong năm Bính Ngũ hưởng tình đương nhiên.
Giống lành đem rải khắp miền,
Cho đời nhuần gội ơn Thiên mới là.*

*Chúc cho huynh đệ gần xa,
Hưởng điều hạnh phúc muôn nhà ấm no.
Làm lành Trời sẽ ban cho,
Ke re rắc rắc, bo bo ích gì.
Đời nay phong vũ bất kỳ,
Một giờ thay đổi mấy khi mấy lần.
Xuân này còn biết bao xuân,
Đừng cho trễ bước chùn chân trên đường.
Trên đường gieo rắc tình thương,
Cho đời sớm khỏi nhiều nhương khổ sầu.
Xuân nay tạm để chúc cầu,
Hẹn nhau tái ngộ Cung Đâu một ngày.*

Có hiền huynh Phan Thanh sắp đến. Tệ Huynh xin kiếu.
Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Phan Thanh

Tệ Đệ mừng hiền huynh Huệ Lương.

THI

*Nhớ lại năm xưa cũng cảnh trần,
Cùng nhau siết chặt mối tình thân,
Chung vai gánh vác cơ quan Đạo,
Thành bại sợ lo biết mấy lần.
Ngày nay tái ngộ bất thần,
Nửa vui nửa tủi băng khuâng rạt rào.
Huynh thì sức yếu tuổi cao,
Tóc sương da sạm bạc màu mà thương.
Thân già lụm cụm gió sương,
Cùng trong huynh đệ theo gương bạn hiền.*

*Tệ Đệ về cõi thiêng liêng,
Nhưng tình vương vấn triền miên nơi lòng.
Thương huynh vì Đạo gia công,
Ráng lên cho vẹn non sông nghĩa tình.
Đạo Trời phổ biến xương mình,
Hạ nguơn cho khắp nhân sinh được nhờ.
Gia đình Tệ Đệ bơ vơ,
Rày đây mai đó nương nhờ khắp nơi.
Ấu là duyên số ở đời,
Ai làm nấy hưởng, ai lo nấy buồn.
Chúc cho huynh đệ tròn vuông,
Sang năm Bính Ngũ luôn luôn vui vầy.
Để ra gánh vác Đạo Thầy,
Trong thời loạn lạc là ngày trung hưng.*

Lê Kim Ty đến. Tệ Đệ xin kiếu từ. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Lê Kim Ty

Tệ Đệ mừng hiền huynh Huê Lương. Chào chư Thiên mạng. Tệ Huynh mừng hiền đệ Bạch Ngọc, hiền muội Bạch Tuyết. Không mấy khi được tao phùng một thuở!

Lần tay tính lại đã mấy mươi thu. Tệ Huynh đã về nơi cõi nhàn du, các đệ muội còn càn cù với Đạo. Nhân tiết xuân về, Tệ Huynh để vài hàng kỷ niệm tặng chung trong tình đồng đạo, đồng chí hướng.

THI

*Một tay, một cánh chống Lang Sa,
Họ quyết bóp tan mối đạo nhà,
Sống thác thường tình đâu có nệ,
Cho người biết được khí hùng ta.*

*Nay về chốn Tiên tòa cảnh cũ,
Tệ Huynh nào vui thú chi đâu,
Nhiệm vụ xưa mấy lúc dài dẫu,
Chưa thành đạt lòng này còn luyến tiếc.
Cùng các Đấng, Tệ Huynh lãnh việc,
Khắp Âu châu tùy lúc độ người đời,
Cho họ tường giáo lý Đạo Trời,
Miền Đông Á một ngày xán lạn.*

NGÂM

*Chúc cầu huynh đệ trẻ già,
Cùng trong tử muội gần xa trung đàn.
Xuân này sẽ được hân hoan,
Hân hoan lễ đạo, tân toan lễ đời.*

Có chơn linh Nguyễn Trung Hậu đến. Tệ Huynh xin kiếu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Nguyễn Trung Hậu

Chào chư Thiên mạng, chư hướng đạo Cao Đài. Tệ Đệ chào anh Giáo Sư Quế. Mời anh và toàn thể ngồi.

THI

*Một kiếp phù sanh chẳng bấy lâu,
Loay hoay tóc bạc phủ lên đầu,
Việc đời mê mẫn chưa thu xếp,
Cái chết kẻ bên nghĩ phát rầu.*

Thấm thoát mà đã cách biệt mấy năm rồi. Ngày nay được dịp cùng hội hiệp với đàn anh tiên bối khai Đạo cùng các bạn hữu đệ muội nơi này, lòng Tệ Huynh không sao

ngăn được sự vui mừng đã ấp ủ.

(...)

Một ngày nào khắp cả nơi nơi,
Chi phái Đạo sẽ họp nhau cùng chấn chỉnh.
Mười mấy thu dư đã bao lần bàn tính,
Nhưng loay hoay trong chỗ chỉ rối với tơ cuộn.
Hành cũng nhiều mà cũng có nói suông,
Nơi có quy củ, nơi lại luông tuông không tổ chức.
Vì lẽ đó đã gây bao nhiêu phiền phức,
Tiếng lại qua bức tức giận buồn,
Vui thì làm, giận lại xách gó đi luôn,
Không lương hướng nên chẳng tuân kỷ luật.
Hành đạo cũng vui trong cái cực,
Áo com nhà ra sức đó đây,
Chẳng mong gì hơn lợi lộc cho bản thân này,
Chỉ mong Đạo tương lai rực rỡ.
Gặp nghịch cảnh đành lòng bỏ dờ,
Về địa phương lập phái lập chi.
Hỏi bao giờ Đạo được thống quy,
Vì cá tính với vì tự ái?!

Phải chi tất cả nghĩ vì trọng đại,
Quên cái ta nhớ lại việc chung.
Nhớ năm xưa lĩnh khai Đạo của Huyền Khung,
Tam Giáo Đạo rồi sẽ cùng chung hiệp lại.
Huống chi nay các chi các phái,
Cũng một Thầy trong Đại Đạo Cao Đài,
Một chơn truyền, một luật lệ chớ không hai,
Phần kinh điển chỉ sửa đổi vài đôi chút.
Vì việc nhỏ mà sanh lục đục,

Để việc to lắm lúc dở dang.
Cả tiếng kêu huynh đệ khắp Tam Giang,
Nên nhớ lại lời Trên ban khi mở Đạo.
Bởi cá tính mà sanh khẩu đảo,
Nặng địa phương rồi tố cáo lẫn nhau,
Để người đời chẳng biết nghĩ sao,
Cho nội bộ Cao Đài trong chánh nghĩa.
Lời thiết thạch gởi cùng huynh đệ,
Khấp đó đây nên nhớ lại ghi lòng,
Một địa phương hỏi có đủ sức gánh gồng?
Một chi phái hỏi có lo xong trọng đại?
Một chiếc đũa e có ngày bị bẻ gãy,
Một tao dây cáp con có lúc bị chúng lại bứt ngang.
Tốt hơn là đặt kế hoạch trong khắp Tam Giang,
Thường liên lạc luận bàn hầu tìm lối thoát.
Xuân Bính Ngũ Tệ Huynh xin diễn đạt,
Mối tình thương cho khắp đó đây.
Chúc đệ huynh con cái của Thầy,
Được hạnh phúc đủ đầy toàn gia quyến.
Kìa thời thế càng ngày càng biến chuyển,
Cảnh tang thương thao diễn khắp nơi nơi,
Sớm không lo quy nhưt Đạo Trời,
E một lúc rã rời trong tuyệt vọng.
Sự tranh ảnh hưởng đời người trong kiếp sống,
Chẳng cho mình ở được yên đâu!
Hẹn một ngày tái ngộ cùng nhau,
Hầu xây dựng một phong trào quy nhưt Đạo.

Tệ Huynh xin chuyển lời hiên huynh **Ngọc Lịch Nguyệt**
đến chư hiên huynh, hiên đệ trung đàn như sau:

*Sang năm mới cảm ơn huynh đệ,
Đã thân hành dự lễ khai xuân,
Vui vui tui tui mừng mừng,
Hiện u một thuở trùng phùng nơi đây.*

(...)

Cảm ơn riêng bộ phận Hiệp Thiên Đài đã tuân hành lệnh Thiêng Liêng hành tròn nhiệm vụ. Rồi ngày mai đây cũng như những ngày sắp đến, có các vị tiền bối cùng theo âm phò mặc trợ hành đạo với các hiền đệ, hiền muội.

Bản Đạo lưu ý Ban Điện Ký. Về xem lại đoạn trường thiên của Chí Tôn khai xuân Thiên Lý Đàn, có bài thơ *quán thủ tứ tuyệt* đọc theo cách *thất chuyển, lục trùng, bát liên* mà tìm hiểu tương lai trong Thánh ý.⁽¹⁾

Tệ Độ Nguyễn Trung Hậu xin chào từ giã hiền huynh Huệ Lương. Tệ Huỳnh xin từ giã chung chư liệt vị, chư hiền hữu, hiền muội. Xin kiếu. Thăng.

⁽¹⁾ Bài thơ quán thủ đọc như sau:

*Đông viện canh tân ngọc thổ hồi,
Xuân trung sĩ tử đoạt nguyên khôi,
Tam gia tương kiến Cao Đài thượng,
Bá tánh hoan ca tụy ngọc bôi.*

東院更新玉兔回
春中士子奪元魁
三家相見高臺上
百姓歡歌醉玉杯

3. THIÊN ĐƯỜNG VÀ ĐỊA NGỤC ĐỀU Ở TẠI TÂM TRUNG CỦA MỖI NGƯỜI

Trúc Lâm Thiền Điện
Ngọ thời, 02-01 Bính Ngọ (22-01-1966)

THI

Hộ đàn Thiền Điện lễ khai xuân,
Pháp nhiệm truyền ban độ thế trần,
Già giả chơn tâm thâm vọng niệm,
Lam giang mặc mặc đắc Tiên chân.

Hộ Pháp Già Lam

Ta chào chư Thiên mạng, chư liệt vị thiện nam tín nữ
đăng đẳng. Chư liệt vị thành tâm tiếp điển Thiên Tôn lâm
đàn. Ta xin chào, xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Di Lạc Thiên Tôn

Bần Tăng chào mừng chư Thiên sắc, thiện tín tất cả đàn
trung.

Hôm nay, Bần Tăng giáng nơi Trúc Lâm Thiền Điện để
chứng lòng thành kính của chư thiện tín và đem ân lành ban
rãi cho mọi người được mát mẻ tâm trung, sùng tu chánh
giáo, hầu sớm dứt khổ ách tai nạn của sự cộng nghiệp gây
nên. Bần Tăng miễn lễ. Đàn trung tọa thiền nghe Bần Tăng
phân giải.

Đạo dựng nên đất trời. Trời đất do Đạo hóa sanh vạn vật.
Vạn vật cũng do Đạo tiến hóa không ngừng. Vì vậy cho
nên trong vạn vật đều có đất trời, tức là có Đạo vậy. Từ loài

khoảng sản đến côn trùng, thảo mộc, thú cầm, và nhơn loại đều chịu định luật chung của Đạo. Vì vậy, Đạo hết sức rộng lớn, mà cũng vô cùng tế vi. Không thể tựa vào thể dụng để luận Đạo, cũng không thể tựa vào thời gian, không gian để đo cái Đạo. Thế nên Lão Tử gượng đặt cho là Đại Đạo.

Cơ thể con người là chỗ trụ của linh hồn, là chơn linh của Thượng Đế phát ban, nên mỗi người đều có tâm linh của Thượng Đế. Nếu biết trụ tâm suy nghiệm, thông lý đất trời, biết được căn cội vạn vật là thông Đạo. Hễ thông Đạo, thông vạn vật thì hòa mình cùng vạn vật đại toàn thể, không còn chấp ngã nhĩ bốn tha nữa.

Từ cổ chí kim, các bậc tu hành đắc đạo chỉ có một suốt lý Đạo mà nên. Người đời còn mang phần thể xác tứ đại, nên bị chi phối bởi thập tam ma. Nếu tâm linh không thường trụ làm chủ bản thân, để thất tình lục dục lần át điều khiển, sẽ dẫn con người trầm mê đọa lạc.

Luận một cách khác: Nếu tâm linh thường trụ, đắc nhưất đắc trung, huyền quan khai khiếu, quán thông thiên địa vạn vật, thì ngôi tịnh thiên một chỗ, phóng hào quang một giây, quan sát khắp cả càn khôn vũ trụ, thất thập nhị địa, tứ đại bộ châu. Khi thâm lại, trụ trong chỗ tế vi, không dùng mắt phàm xem được. Đến khi viên mãn công phu, ngày giờ nhưất định sẽ xuất chơn như trở về hiệp nhưất cùng khối Đại Linh Quang, còn lại mảnh thân tứ đại trần cấu sẽ trả về cho tứ đại cùng đất nước lửa gió.

Thế nên thiên đường cực lạc không phải chỉ ở trong tưởng tượng mộng lung chín tầng mây bạc, và a tỳ địa ngục cũng không phải ở tận lòng đất âm u trung tâm điểm quả địa cầu, mà chính ở tại tâm trung của mỗi người.

Thử xem một ví dụ cụ thể sau đây:

Nếu tâm trung không làm chủ thập tam ma, ắt phải phạm nhằm luật ngũ giới cấm, từ đó sẽ rơi vào bốn vách tứ đồ tường. Từ tứ đồ tường nảy sanh tứ khổ. Tứ khổ giày vò tấm thân tứ đại ở nơi cõi trần: nào say sưa đến mất phẩm giá con người; nào đam mê sắc dục, tiêu tán điểm linh quang; nào bạc bài tiêu ma sự nghiệp, đói rét nghèo nàn, chẳng những cho chính bản thân mà còn lụy liên đến thể nhi tôn tử; nào lặn hụp trong mê hồn trận của nha phiến làm gầy gò thân xác.

Rồi thử hình dung một kiếp con người đó ở cõi đời này: nào say sưa mất phẩm giá, nào đói rét nghèo nàn, nào loạn luân sắc dục, nào tiêu tụy thân xác. Hỏi con người đó đặt ở một cương vị nào trong xã hội loài người? Có hưởng được hạnh phúc của thể nhân hay chăng?

Hỏi tức là trả lời: Chắc chắn là không. Con người đó phải tán tận lương tâm, khổ sầu nhục nhã, tuy còn sống ví như thác chưa chôn. Đó là địa ngục tại trần gian do tâm trung không thường trụ.

Con người biết tìm cửa đạo nên phân biệt lẽ chánh điều tà. Tâm trung thường trụ điều khiển bản thân, chuyển thất tình thành thất bửu, chuyển lục dục ra lục thông. Lúc bấy giờ nhãn quan nhìn vạn vật như tay chơn đầu cổ thân xác của mình. Từ đó phát khởi tình thương vô cực, nảy sanh lòng mến yêu, chăm sóc, dưỡng dục tất cả mọi người.

Tình thương phát khởi tại tâm trung sẽ thể hiện lên gương mặt, tướng đứng, hình ngồi, đi nằm đều lộ vẻ khả ái, đức độ từ bi. Từ đó sẽ hiện lên một nhị xác thân để bảo tồn nhục thể.

Vì vậy nên người tu hành đúng mực độ, đúng lý đạo đất trời, dầu ở trong biển lửa không thấy nóng, ở chót Hy Mã Lạp Sơn không thấy lạnh, ở trong khám đường thể tục

không thấy gò bó, ở trong thời đao binh khói lửa không nghe tiếng động khí cụ chiến tranh, không còn cảm thấy sự khổ. Ma không bắt, thú không ăn, kẻ hung ác không nở giết hại.

Con người được đến mức độ đó thì còn cầu mong gì lên chôn thiên đường cực lạc vô tận xa xăm, mà chỉ ở thế gian này cũng đã toại hưởng đầy đủ các điều kiện đó rồi.

Một ưu điểm hơn nữa là được gần gũi cùng chúng sanh để có nhiều dịp thể Thiên hành hóa, để được công dày đức trội, hầu vượt lên phẩm vị Phật Tiên.

Mùa xuân này là giáp một mùa xuân nơi đây, Bàn Tăng được tái ngộ cùng chư thiện tín. Toàn thể nam nữ hãy kiểm điểm lại nơi lòng mình, nơi bản thân mình và nơi gia đình quyến thuộc của mình, xem một năm qua đã tiến triển đến mức độ nào chưa về phương diện tinh thần đạo nghĩa.

Riêng Bàn Tăng nhận thấy có tiến triển khả quan về mặt hữu hình, nơi thờ phượng. Từ mái nhà thô sơ lụp xụp trong mùa xuân Ất Tỵ đã trở nên đồ sộ nguy nga, huy hoàng, và cũng không kém phần uy nghiêm tôn kính. Nhưng đó là mặt hữu hình, thể chất. Cũng cần là cần ở phương diện tựa vào cái giả tướng đó để đánh vào thị nhãn của chúng sanh ưa thích về hình tướng, do đó cũng hấp dẫn họ lại gần gần nơi thiền tự. Đó là những trình độ hiểu Đạo thô sơ.

Điều quan trọng hơn là ở nội tâm. Nội tâm, có nhớ lời Bàn Tăng phân giải năm ngoái cùng chăng, và đã làm được những gì trong các điểm ấy?

Cúng lạy pho tượng tạm đặt tên Bàn Tăng để thể hiện lòng sùng kính một Đấng từ bi cứu thế, nhưng phải cần làm và làm cho nhiều theo đức độ và giáo lý đã chỉ truyền mới mong tự cứu rồi thân tâm. Chớ quá chú trọng về mặt hình

thức lễ bái cầu xin mà thiếu về phần nội tâm tự tu tự cứu.
Bần Tăng cũng không làm sao cứu rồi giùm.

THI

*Hiểu thông sắc tướng với vô vi,
Xuân hạ thu đông có khác gì.
Tuế nguyệt vận hành cơ tác động,
Cần khôn luân chuyển pháp huyền vi.
Hữu hình hữu hoại do công luật,
Vô sắc vô tình chẳng định kỳ.
Mới biết thánh phàm trong lẽ Đạo,
Người đời học hiểu khỏi sầu bi.*

BÀI

*Xuân Bính Ngũ đúng kỳ sắc lệnh,
Giáng Trúc Lâm thức tỉnh người đời,
Tu hành hiểu rõ lẽ Trời,
Mới không lỗi đạo làm người, làm Tiên.
Phật Tiên vốn căn nguyên người tục,
Thánh Thần đều phát xuất trần gian,
Có thân, thân phải vẹn toàn,
Vẹn bề hơn nghĩa, vẹn đàng vi nhân.
Biết chơn lý không phân màu sắc,
Hiểu đạo cơ không bắt không nam,
Nguyên tông Tam Giáo lâm phàm,
Trị an bá tánh Đạo vàng hoát khai.
Đạo Thánh đã sắp bày hơn nghĩa,
Đạo Phật thì gieo tủa từ bi,
Đạo Tiên bác ái chẳng ly,
Đạo nào lại có rẽ chia sự gì.*

*Ba lẽ đó thiếu thì một lẽ,
Ắt không thành, khó nhẹ siêu thăng,
Xưa nay người thế tưởng rằng,
Phật Tiên khác ngõ, Thánh Thần khác nơi.*

*Học đạo vậy nên đời mới loạn,
Tu sắc màu khởi nạn đấu tranh,
Hồi ai thức tỉnh tu hành,
Tìm ra lẽ Đạo cho rành người tu.*

*Đã dày dạn công phu chạy lạt,
Chấp ngã còn chẳng khác chi đời,
Bần Tăng khuyên hồi ai ơi!
Tìm về chánh đạo thì Trời ấy ta.*

(...)

Chon Thánh Phan Thanh Giản sắp lâm đàn. Chư hiền sĩ, hiền muội khá chĩnh đàn nghinh tiếp. (...)

*Ban ơn lành chung cho tất cả,
Gội phước từ bi giải họa trần gian,
Ráng lo tu nhập định tham hoàn,
Bần Tăng tạm cảnh nhàn lui diễn.*

Xin kiếu.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Tang thương biến đổi mấy sông non,
Tuế nguyệt trường lưu chí chẳng mòn,
Xuân sắc đượm nhuần trời đất đẹp,
Trở về trần tục gọi lòng son.*

Tiên trào Phan Thanh Giản

Bổn Thánh chào chư hiền đệ, hiền muội. Bổn Thánh vâng chỉ Tam Giáo Tòa đến viếng Thiền Điện Trúc Lâm để cùng chư hiền đệ, hiền muội đôi lời tâm huyết. Miễn lễ, đồng an tọa.

Bổn Thánh xin tựa vào đề tài của Đức Thiên Tôn để minh định thêm ý nghĩa giữa tình chủng tộc nước non.

Chư hiền đệ, hiền muội thân mến!

Dân là hồn của nước, ví như Đạo là của đời. Nếu dân không đồng tâm nhứt trí, dân sanh bất lực, dân trí suy đồi, dân tâm loạn lạc, thì nước phải nguy vong, Đạo chẳng xương minh chánh pháp, sáng tỏ lý chơn, thì đời phải lạc làm mê tín. Nên chỉ trải bốn ngàn năm có lẽ, dân tộc chúng ta đã hấp thụ từ bi Phật Giáo, nhơn luân Thánh Giáo, bác ái Tiên Giáo, lẽ thì nước Việt Nam nhỏ nhen, dân tộc thiểu số này phải được thịnh cường an định. Nhưng hiện tình xứ sở ta đã bị tang thương cốt nhục, cắt đất phân ranh, cũng do chánh đạo chẳng thực hành, mà tinh thần dân chúng bị sụp đổ, nên chỉ chịu những trạng huống ngày nay. Bổn Thánh thực đau lòng.

Nhân dịp xuân sang, cơ Trời biểu lộ, Bổn Thánh cũng muốn cho Đại Đạo sớm trung hưng để cứu đời trong nguy ngập, nên khuyên tất cả chư hiền đệ, hiền muội cũng như toàn dân, cố gắng kiểm điểm lại bằng hành vi trong thường nhật, tìm đạo lý ở tình thương, để tránh khỏi những điều tàn khốc xảy ra trong nền đạo giáo.

Bổn Thánh rất vui nhận thấy những sự hy sinh của chư hiền đệ, hiền muội sở tại, đã không vì công lực, chẳng ham vật chất của tiền, biết sử dụng vật chất để đưa lòng người

vào nẻo đạo. Chỉ còn một điều rất đáng quan tâm là hướng đạo phải nên trang hướng đạo, tìm chánh nghĩa định chánh tâm, để chánh giáo được trung hưng mới có thể vãn cứu lại tình thương của gia đình xã hội. Trong khi ấy, từ ảnh hưởng của cá nhân đến quần chúng sẽ lan tràn khắp cả năm châu bốn biển mới mong mưu cuộc thanh bình cực lạc cõi thế gian.

Bổn Thánh nhớ lại:

THI

*Đôi dôi lăm lúc mấy sơn hà,
Xuân vẫn riêng tình với cỏ hoa.
Sắc lẫn hương xuân phơi rờ rờ,
Mây lồng ánh nguyệt chiếu lòà lòà.
Rau vi thà trọn ơn Thương quốc,
Độc được cho nên nghĩa Kiến Hòa.
Hết hạ thu đông xuân cũng đến,
Trời xuân xuân khắp cả bao la.*

Bổn Thánh rất mừng. Trong buổi loạn ly của đời, rẽ chia của đạo, Đấng Thượng Đế lại ban rải hồng ân cùng khắp. Đoàn người hy sinh tận tâm phục vụ chánh nghĩa đời như tôn giáo chánh đạo, đột khởi Cơ Quan để tác động giáo lý phổ cập mọi nơi, thì cơ hội này là cơ hội hỏ thoát lưới rập, chim được sỏ lồng. Nếu chẳng biết rằng trời dài đất rộng thì điều tận diệt ắt phải cam.

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Hỡi toàn dân! Hỡi nhân loại! Bổn Thánh cùng tất cả đều là chơn linh của Thượng Đế, thì nào có khác chi. Cứ vững một niềm tin tu thân hành đạo, rồi sẽ còn nhiều cơ hội gặp gỡ và sẽ kết quả cùng nhau ở cảnh thiên đàng cực lạc chẳng sai đâu. (...)

Chư hiền đệ, hiền muội và toàn đạo thân mến! Bỏn Thánh đến với ngày xuân, có một lời chúc xuân không gì hơn là tình thương của dân tộc sẽ được lan rộng để thực hành đúng lẽ Trời là tình thương Thượng Đế; và tu thân hành đạo đúng theo chơn lý ngàn xưa để hoàng dương khắp hết năm châu bốn biển cho thế giới an bình, nhân loại hưởng ngày Nghiêu tháng Thuần. Những điều ấy là do từ cá nhơn cho đến quần chúng trong đạo hay ngoài đời, sẽ đạt đến kết quả.

Bỏn Thánh sẽ chứng minh và luôn luôn tá trợ tâm thành của đạo tâm nam nữ, vững vàng tiến bước.

Bỏn Thánh ban ơn lành toàn tất và ban phước huệ bộ phận Hiệp Thiên Đài được vui vẻ lo tròn sứ mạng. Thăng.

4. LÝ ĐẠO KHUYÊN AI NHỚ PHẢN HỒI

Thánh thất Bình Hòa
Tuất thời, 03-01 Bính Ngọ (23-01-1966)

THI

*Hằng năm kỷ niệm cũng nơi đây,
Phật Đản luôn luôn vẫn nhớ ngày,
Mở lối liên giao cơ đạo mạch,
Không còn chia cách bắc đông tây.*

Quan Âm Bồ Tát

Bần Đạo chào chư Thiên sắc. Chào lưỡng ban đạo tâm đẳng đẳng.

Vâng sắc chỉ Tam Giáo Tòa, Bần Đạo đến chứng lễ khai xuân tại thánh thất Bình Hòa, cùng đề lời khen ngợi tinh thần cố hữu, gìn giữ nề nếp người xưa còn để lại. Rồi đây các bậc tiền bối giảng cơ để luận đàm đạo sự với chư hiền sĩ, hiền muội, tín hữu ở địa phương này.

Ngày kỷ niệm Phật Đản hằng năm, chư hiền sĩ, hiền muội đã thành tâm hiến lễ. Đó là điềm lành báo hiệu cơ quan quy Đạo mở màn, không còn chia cách đó đây màu sắc ranh giới phái chi.

Chư hiền sĩ, hiền muội thành tâm tiếp điển Tiên Bối lâm cơ. Bần Đạo ban ơn lành toàn thể Thiên phong chức sắc cùng tín hữu sở tại cũng như hiện diện đàn tiền một mùa xuân hưởng nhiều ân huệ Thầy Mẹ rưới chan, cởi mở lòng hành đạo sao cho đúng với tôn chỉ sơ khai Đại Đạo. Đó là Tam Giáo quy nguyên, Ngũ Chi hiệp nhứt. Bần Đạo xin kiêu.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Giáo dân mở Đạo dựng xây đời,
Tông chỉ trước nào có rẽ đôi.
Ban phát năm chi do một gốc,
Chỉnh khai bảy phái bởi ba ngôi.
Đạo màu cứu thế con đông tổ,
Nguyễn, Phạm cũng đồng nguyện thế thôi.
Ngọc đá đến nay đà sáng tỏ,
Tương lai ánh Đạo rạng ven trời.*

Giáo Tông Ban Chính Đạo Nguyễn Ngọc Tương

Bản Đạo chào mừng chư hướng đạo. Chào Thiên phong chức sắc cũng như toàn thể tín hữu nam nữ. Bản Đạo miễn lễ, đàn trung an tọa để nghe Bản Đạo giải phân.

Mùa xuân năm Bính Ngũ, các bậc tiền bối nguyên khai Đại Đạo được lệnh viếng thăm, giảng cơ nhắc nhở các bậc hướng đạo cùng toàn thể tín hữu đó đây.

Tuy được công quả viên mãn, về ngôi xưa Tiên vị, nhưng vì đạo sự ở thế còn dang dở đó đây, nên Bản Đạo xin được giảng cơ để giải bày tâm sự.

(...) Bản Đạo rất cảm động nhìn thấy đạo tâm nơi đây đã thượng hai chiếc liễn nơi tiền diện thánh thất Bình Hòa,⁽¹⁾ và tinh thần cởi mở của một vài trang hướng đạo địa

⁽¹⁾ Hai câu liễn chữ Nho đặt trước ngọ môn thánh thất Bình Hòa từ ngày tạo tác (năm 1933):

*Cao thượng hoằng khai Đại Đạo quy nhứt bản,
Đài tiền phổ hóa Tam Kỳ hiệp Ngũ Chi.*
高上弘開大道歸一本 / 臺前普化三期合五支

phương, nên Bần Đạo xin được phép giảng cơ tại thánh thất Bình Hòa là một thánh thất trước kia dưới sự chăm sóc của Bần Đạo. (...)

Trước kia Bần Đạo chỉ được thổ lộ tâm tình những gì mà Thiên phong chức sắc có thể làm được ích lợi cho Đạo với thời cơ hiện hữu, nhưng Bần Đạo chưa thể rõ ràng tâm tình, thổ lộ những gì mà thời cơ chưa cho phép và trình độ dân đạo chưa quán thông theo kịp.

Sở dĩ trước kia Bần Đạo đặt ra nội lệ khắt khe, đem áp dụng với nhơn sanh đạo trong phạm vi ấy, là vì tinh thần hiền Đạo và trình độ dân trí nơi đây chưa được bình tĩnh minh định đường hướng, có thể vui đâu chúc đó, rồi sẽ lần hồi hoang mang, giảm đức tin. Thế nên Bần Đạo chỉ thổ lộ và ban hành luật lệ đóng khung để giữ gìn dân đạo theo một chiều hướng nhứt định; gìn giữ đúng chơn pháp, kiện toàn phẩm hạnh, từ hàng tín hữu đến chức sắc Thiên phong, để một ngày đại hội vạn linh, trùng phùng chi phái Đạo, thực thi luật pháp duy nhứt cho cơ sở giáo hội nước nhà, rồi hoằng dương Đạo Thầy ra khắp năm châu bốn biển. Nhưng tiếc vì xác thân tứ đại không cho phép, làm sự nghiệp dang dở.

Trước tình trạng các chi phái Đạo chưa được nhứt tâm, lần hồi Chí Tôn triệu hồi các bậc tiền bối lãnh đạo chi phái về chốn Linh Tiêu Cực, để rồi từ đây mỗi vị có phận sự trở về cảnh tỉnh, diu dắt đàn em của mình, cùng sắp xếp những sự nghiệp trước kia còn dang dở đến ngày nay.

Bần Đạo nhận thấy nơi này là hữu duyên hữu phúc, có thể sớm chuyển mình vươn lên đón luồng gió mới của cơ Đạo trong lúc quy nguyên. (...)

THI

*Lý Đạo khuyên ai nhớ phản hồi,
Dẫn lòng tiến bước chớ lồi thối,
Thời gian nguon hạ không cho phép,
Tuổi tác già nua uống một đời.*

BÀI

*Xuân Bính Ngũ để lời cầu chúc,
Khắp đệ huynh hạnh phúc nơi nơi,
Phổ thông giáo lý Đạo Trời,
Cho cơ quy hiệp kịp thời cứu dân.*

*Nhìn thấy cảnh hồng trần tang tóc,
Khắp đó đây loạn lạc họa tai,
Dẫu tài cùng chẳng có tài,
Đại khôn quý tiện một ngày như nhau.*

*Huynh đệ còn phước cao đức cả,
Của Chí Tôn phổ hóa Nam bang,
Từ khi khai mới Đạo vàng,
Tuy danh chưa được lan tràn năm châu.*

*Nhưng danh thể Đạo màu đây đó,
Khắp bắc nam đều có cảm tình,
Tinh thần vì Đạo hy sinh,
Vẫn không lay chuyển dẫu tình thế nao.*

*Khí phách còn đề cao nhân ái,
Từ công bình với lại từ bi,
Bớt thù thêm bạn luôn khi,
Lấy ân báo oán, không gì chuyển lay.*

*Tôn chỉ đạo Cao Đài giữ vững,
Lấy tình thương xây dựng nước non,
Thăng trầm danh tiết giữ tròn,
Nạn tai mấy lúc vẫn còn thanh danh.*

*Hãy tiếp tục mà hành theo đó,
Rồi một ngày sáng tỏ vinh quang,
Ở trong tai ách khổ nàn,
Mà lòng trong sạch mới càng quý thay.*

*Việc dầu khó chung tay nung đỡ,
Hiệp liên nhau từ dở nên hay,
Mở màn liên kết đó đây,
Cho cơ quan Đạo một ngày thành công.*

*Khuyên huynh đệ gìn lòng ghi nhớ,
Mãn xuân này hẹn ở xuân sau,
Đôi lời tâm sự vừa trao,
Để làm kỷ niệm cùng nhau từ rày.*

NGÂM

*Chúc xuân huynh đệ trong ngoài,
Tu hành tinh tấn đủ đầy công phu.
Hễ rằng trót phận người tu,
Đi cho đến chốn để bù công lao.
Phái chi dầu khác sắc màu,
Cùng đồng miệng niệm Đài Cao danh Thầy.
Ban ơn khắp cả trong ngoài,
Đệ huynh vui vẻ, Tiên đài xin lui.*

5. LẤY TÌNH THƯƠNG VÀ ĐẠO HẠNH DÌU DẮT NHAU TRONG CẢNH ĐỜI TÀN

Liên Hoa Cửu Cung
Ngọ thời, 04-01 Bính Ngọ (24-01-1966)

Thành Hoàng Bốn Cảnh

Bồn Thần chào chư Thiên sắc. Ta chào bá tánh nhân dân
sở tại. Đàn trung nghiêm chỉnh tiếp điền Ngài **Quan Đế**
lâm cơ. Ta xuất ngoại tuần đàn. Xin chào chung. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Xuân Thu oai vũ quỷ thần kinh,
Nay lại khó xoay được thế tình,
Nhân loại hạ nguơn tâm bán loạn,
Bao giờ dứt được cảnh đao binh.*

Bần Đạo chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ, hiền
muội đàn trung.

Xuân Bính Ngũ, vâng lệnh Tam Giáo Tòa, Bần Đạo đến
chứng lễ khai xuân tại Liên Hoa Cửu Cung do lòng thành
kính của Hộ Đạo sở tại, và hướng dẫn tiên bối lâm đàn giải
phân đạo sự. Chư hiền khá chỉnh đàn thanh tịnh tiếp điền.
Bần Đạo ban ơn lành toàn tất. Xin kiếu.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Còn nhớ năm xưa tại cảnh này,
Cùng chung huynh đệ kết liên dây,*

*Gian nan cũng có, buồn vui có,
Lớn nhỏ điểm tô mới Đạo Thầy.*

Thiện Pháp Nguyễn Bửu Tài

Tê Huynh chào chư hướng đạo Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Chào mừng các em lớn nhỏ nội ngoại đàn tiền. Tê Huynh mời toàn thể ngồi nghe Tê Huynh phân giải.

THI

*Cảnh trước hôm nay chẳng đôi dòi,
Kẻ u người hiển rẽ đôi nơi,
Nhưng tình huynh đệ chưa xao lãng,
Điểm tốt trung hưng mới Đạo Trời.
Đạo Trời chung gánh buổi đời chinh,
Anh trước em sau cố vẹn gìn,
Mỗi phận mỗi người ra đảm nhận,
Đạo thành mới cứu độ quần sinh.
Quần sinh còn lắm chịu tai ương,
Cũng bởi xa lìa dạ mến thương,
Loạn lạc ngoài đời, trong đạo khảo,
Thế nên còn cách trở nhiều phương.
Nhiều phương hãy nhớ dựng xây đời,
Đạo đức gìn lòng dạ chớ lời,
Nhân nghĩa đề cao lòng bác ái,
Cho ra dân đạo buổi xây đời.
Xây đời nào phải chỉ tài thôi,
Mà phải dụng tâm đức mới rồi,
Đại Đạo chỉ hơn đời chỗ đó,
Gìn lòng son sắt các em ơi!*

*Em ơi hãy nhớ buổi xưa kia,
Một góc mà ra một khóa chìa,
Dấu khác phái chi trong Đại Đạo,
Nhớ ngày đại hội để gom về.
Gom về một góc một Thầy thôi,
Luật lệ chỉnh nghiêm cho vẹn rồi,
Mới nói tha phương dương chánh đạo,
Độ đời bốn biển trở về ngôi.
Ngôi xưa em có nhớ cùng chăng?
Trước điện Linh Tiêu đã nguyện rằng,
Đi xuống trần gian y Thánh chỉ,
Cứu đời dụng đạo để làm căn.
Căn bản nay còn có nhớ không?
Hay là vì bận chuyện bao đồng,
Thê nhi, sự nghiệp cùng chung đỉnh,
Sớm tối nha môn mãi chạy rong.
Chạy rong càng lúc lại càng xa,
Quên lẫn bên lưng một kiếp già,
Sức môn lực cùng còn lẫn quẩn,
Hơi tàn rồi phải đọa trầm kha.*

Được cùng các vị tiền bối, nhân tiết xuân về, viếng thăm đệ huynh các nơi trong Đại Đạo, Anh nhận thấy và vui thăm, các em vẫn giữ được nề nếp năm xưa, mặc dầu sự tiến triển còn chậm chạp, tổ chức nội bộ chưa được đoàn kết, bởi việc hành đạo còn trong phạm vi chật hẹp, đơn độc nghèo nàn. Nghèo nàn từ vật chất đến tinh thần, mà phần sau mới là quan hệ. (...)

Các em nên nhớ điểm này: Khai Đạo cũng do cơ bút,

giáo đạo cũng do cơ bút, mà đến ngày thành đạo cũng do cơ bút. Kể từ đây, các vị tiền bối đã dày công khai Đạo trước kia sẽ hoàn toàn ủng hộ các em, nhưt là những cơ quan Đạo có tánh cách phụng sự tôn chỉ chung của Đạo Thầy, để các chi phái sớm quay về cùng chung dưới mái thánh đường duy nhứt của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Cũng là cơ bút, mà các em nên thận trọng cho lắm. Bởi vì giữa thời buổi loạn ly, biết bao nhiêu là sự nhiễu nhương, tà thần ma quái cũng có thể mượn danh Chí Tôn và Thánh Thần Tiên Phật để phụng sự riêng cho mục đích tầm tòi. Các em chịu khó suy xét phân biện thì thấy ngay nẻo chánh đường tà. Những lời do cơ bút ban ra, nếu đi ngược với tôn chỉ Đại Đạo, thiếu tinh thần phục vụ nhân sanh, thì các em hãy thận trọng mà chấp nhận ban hành. Anh và các vị tiền bối sẽ luôn luôn tá trợ các em cùng đoàn hướng đạo vững bước trên đường thể Thiên hành hóa.

Tệ Huynh rất vui mừng mà nhìn thấy các em địa phương sở tại có nhiệt tâm lo nghĩ đến việc trùng tu, kiến thiết lại những gì đổ vỡ do thời chiến gây nên. Tệ Huynh để lời khen ngợi các em, từ Đầu Họ Đạo tới Ban Cai Quản.

(...) Việc trùng tu phải dựa vào sở hữu cùng năng lực thực tế, không nên bày bố rồi mãi lo thanh toán nợ nần mà xao lãng phần tu học. Trong phần trùng tu kiến thiết, em đừng quên dành riêng một chỗ để vừa làm giảng đường, vừa làm lớp đạo đức học đường. Phần này mới là phần quan trọng. Vì có đạo đức học đường, có cơ sở rèn luyện mầm non, tương lai Đại Đạo mới có người kế tục sự nghiệp đạo đức sau này. Tệ Huynh sẽ hộ trì các em thành công theo sở nguyện. Điều thành công đó trước phải đề cao tinh thần tương thân tương trợ mọi mặt. (...)

PHÚ LỜI VĂN

*Xuân Bính Ngũ giáng lần quang điển,
Nơi Liên Hoa thăm viếng các anh em,
Nên làm sao tốt lá tốt nem,
Khéo gói gắm cho êm mọi việc.
Tình thương Đạo mới là cần thiết,
Tùy mỗi người mỗi việc đảm đương,
Tin tưởng nhau đề cử một số để làm cột rường,
Việc tái tạo thánh đường trong mai hậu.
Đừng để cảnh dạ hành ốc lậu,
Có lỗi thì cố giấu khuyên nhau,
Sự kết đoàn anh trước em sau,
Tùy sở hữu chung vào việc cả.
Xuân Bính Ngũ để lời vàng đá,
Khuyên anh em tua khá gấn ghi.
Hẹn xuân sau cũng tại chốn này,
Để kiểm điểm một năm dài hành đạo.
Lời năm ngoái Thiêng Liêng đà chỉ giáo,
Hỏi các em rút ráo các vắn thi,
Đến năm nay làm được những gì,
Hay cũng vẫn còn y chưa tiến triển?
Xin tạm nương chút lần Thiên điển,
Một vài giờ trò chuyện say sưa,
Nghĩa đệ huynh đồng đạo năm xưa,
Phải nhiều ngày tháng mới vừa lòng thương mến.
Chúc các em từ đây sắp đến,
Nhờ hồng ân ban rải khắp mọi người,
Mỗi gia gia đoàn tụ vui tươi,*

Khỏi tai ách giữa thời loạn lạc.
Gắng giữ Đạo đừng lời bài bác,
Kẻ dở hay rồi hờn mát hơn thua,
Buồn giận nhau chẳng lai vãng đến chùa,
Rồi xây cát để ma quỷ ở.
Vì thương mến nên Tệ Huynh nhắc nhở,
Lời chân thành không sợ các em buồn,
Vươn mình lên lãnh lấy vai tuồng,
Sẽ có lúc vẹn tròn cùng sứ mạng.
Chúc chung cả các em qua cơn hoạn nạn,
Trong bao năm đừng buồn chán giữa đường,
Đò từ bi cập bến gần truông,
Mà lũ khách vắng người bước xuống.
Rồi chừng ấy dầu thiết tha tiếc uống,
Có ích chi phiền muộn các em ôi!
Lấy tình thương gởi lại mấy lời,
Tệ Huynh xin từ giã về nơi Tiên cảnh.
Chúc các em muôn vàn đạo hạnh,
Dù dẫu nhau trong cảnh đời tàn,
Ánh quang minh chói rọi khắp Nam bang,
Chừng Đại Đạo huy hoàng cơ nhứt thống.

Tệ Huynh xin kiếu.

6. TÔ ĐIỂM NON SÔNG DỤNG ĐỨC TÀI

Thánh thất Bàu Sen
Tuất thời, 04-01 Bính Ngọ (24-01-1966)

THI

*Gia hưng quốc thịnh Đạo hoằng khai,
Tô điểm non sông dụng đức tài,
Giáo hóa sanh linh về chánh tín,
Chủ tâm một bước chớ hàng hai.*

Chúa Gia Tô

Xin chào mừng chư hướng đạo. Ta chào toàn thể con cái Thượng Đế.

Hữu hạnh thay! Hữu phúc thay! Tam Kỳ Phổ Độ, Tam Giáo quy nguyên đồng nhứt lý! Ta cùng hàng Tam Giáo giúp tay Thượng Đế chấn hưng nền giáo pháp đã suy sụp các thời kỳ đã qua. Hôm nay được lệnh Tòa Tam Giáo, Ta giáng cơ chứng lễ khai xuân tại thánh thất Bàu Sen mặc dầu có một thiếu số nhiệt tâm vì Đạo nguyện cầu. Ta cảm tình trước với bốn đạo nơi đây, hàng năm cử hành cuộc lễ Giáng Sanh.

Ta mong rằng mùa xuân năm tới sẽ đón luồng gió mới bốn phương trời, do lòng người trụ cột nơi đây mở toang cánh cửa, tay bắc nhịp cầu, lấp các hố sâu cùng san bằng những chướng ngại, sớm cho nhơn sanh cùng hưởng cảnh sum họp dưới mái nhà Đại Đạo. (...)

Ta ban ơn lành toàn thể. Xin lui.

7. GIẢNG BÚT KHUYÊN NHAU NHỚ NGHĨA TÌNH

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 05-01 Bính Ngọ (25-01-1966)

Thanh Y Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào liệt vị lưỡng ban. Tiểu Thánh thừa lệnh báo đàn. Khá thành tâm tiếp Thái Công giảng bút. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Gác cần nào phải vị công khanh,
Bởi thấy muôn dân khổ chẳng đành,
Diệt Trụ hưng Châu yên mỗi nước,
Lui về toại hưởng chốn non xanh.*

Lão Khương Thái Công Tướng Phụ

Chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền sĩ, hiền muội trung đàn.

Hôm nay, Lão thừa lệnh Tam Giáo Tòa giảng cơ chứng lễ khai xuân và đưa lưỡng vị tiên bồi đạo hữu lai đàn cùng chư Thiên mạng và hiền sĩ, hiền muội luận bàn lý Đạo.

Nhân dịp này, Lão cũng đề đôi lời khuyên toàn cả hiền sĩ, hiền muội cùng các hướng đạo Thiên ân nên cố gắng hoàn thành sứ mạng để ngày trở lại quê xưa, không còn vương bận nghiệp duyên nơi trần thế. Tình trạng hiện nay, từ đời đến đạo, dầu không đúng với cảnh Châu Trụ ngày xưa, nhưng có thể còn hơn như thế nữa.

Các sứ mạng Thượng Đế cho đến trần gian là cả một vấn đề trọng đại trong hồi tái tạo dinh hoàn, lập thượng nguồn thánh đức, thì Lão khuyên, dầu gian lao nguy khổ, cũng gắng công, và nghĩ rằng các sứ mạng còn hơn Lão rất nhiều, không phải đề binh trận mạc, không vào tử ra sanh, chỉ dụng đức cảm hóa muôn dân, đem tài phổ độ quần chúng, để hết tâm thành phục vụ chánh nghĩa, là được vẹn tròn sứ mạng. Nếu không làm được thì chẳng những đời đạo phải chịu biến chuyển chình nghiêng, mà các sứ mạng cũng phải chuyển luân lên xuống.

Đây là lời thật Lão để các sứ mạng tìm hiểu, hầu vững vàng trong nhiệm vụ, làm tròn lời thệ năm xưa. Thôi, chur Thiên mạng và liệt vị hiền sĩ, hiền muội thành tâm tiếp diễn, có lưỡng vị tiền bối giáng đàn, Lão ban ơn chung...

(...) Thăng.

TIẾP DIỄN

THI

*Thượng trí nên mưu cuộc thái bình,
Hoài tâm tưởng nhớ đến nhơn sinh,
Thanh cao mới biết đời ô trược,
Giáng bút khuyên nhau nhớ nghĩa tình.*

Thất Thánh Tiên Thiên Thượng Hoài Thanh

Tệ Huynh chào chur Thiên mạng, chào chur hiền hữu, hiền muội.

Hôm nay, Tệ Huynh được lệnh cùng tiền bối lai đàn để có mấy lời đàm đạo. Vậy Thiên mạng và liệt vị hãy ngồi, ngồi nghe Tệ Huynh có một vài lời phân giải.

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trải qua bao nhiêu lần thăng

trầm bĩ thái, làm cho tất cả những người hành đạo, tâm đạo, học đạo đều chịu những nỗi gian nguy cơ cực, kẻ chết chóc, người lao tù. Nhưng thời cơ đã đến, Thiên lý tự nhiên, dầu ai toan bẻ nạng chống trời, hay có kẻ mong dòi non lấp biển, cũng chẳng làm sao được.

Như Tệ Huynh đây, sống một thời oanh liệt, đến khi vào Đạo cũng phải xếp áo võ trường, chịu biết bao điều tủi nhục với đám quan liêu, trải lắm lúc bức lòng nóng tánh, nhưng cố gắng giữ mình trong nếp đạo, chiếc bạch y ngày tháng chẳng dám rời, tấm lòng thiết thạch trung kiên, nay mới đặt về đây cùng huynh đệ.

Cơ hội đã tới, nhờ huynh đệ hãy tiếp nối công việc của người quá vãng, hầu đưa nền Đạo đến chỗ vững vàng, cho dân tộc được sớm thoát cảnh gian nguy, cho thế giới mau bình trị.

Tệ Huynh thỉnh thoảng quay về nơi chốn cũ. Tòa Bạch Long còn đó sờ sờ, nhưng nhìn vào cảnh vật tiêu sơ, dầu nơi Tiên cảnh, lòng vẫn như thiếu như đốt.

Hôm nay, Cơ Quan đạo mở màn trung hưng chánh pháp, mọi việc đều nương cậy sứ mạng Thiên phong. Tệ Huynh chẳng biết nói lời chi cho hết ý mình, xin kính gởi một chữ là tâm thành cùng Thiên phong sứ mạng. Tuy việc nhiều người ít, nhưng không phải như thế mà nản lòng. Kẻ hữu hình rắng sức rắng công, người Tiên cảnh sớm phò tối trợ.

(...)

Thôi, Cao Triều đạo hữu đã đến. Tệ Huynh xin nhường bút.

Lần sau cùng, chúc sứ mạng Thiên phong và đạo hữu nam nữ được muôn năm hành đạo. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Muôn dặm non Bồng đến Ngọc Minh,
Cùng chừ cố hữu tỏ thâm tình,
Nhớ chẳng buổi trước trên đường đạo,
Những kẻ quên mình với chúng sinh.*

Bảo Đạo Chương Quán Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Hậu Giang Cao Triều Phát

Mừng chừ Thiên mạng. Mừng liệt vị đạo tâm nam nữ.
Mừng cháu Huỳnh Chơn, Diệu Lý.

Chừ Thiên mạng và liệt vị an tọa đàn tiền để nghe Tệ
Huỳnh đôi lời bày giải.

Chừ Thiên mạng và đạo tâm lưỡng phái ôi! Đời là một
trường huấn luyện các cấp nguyên nhân theo luật tiến hóa
tuần tự, để trở về trên khối Đại Linh Quang. Vì thế nên
những ai đã là nguyên nhân căn vị, đến thế gian này lại còn
chịu lắm cảnh truân chiên điều đứng.

Kể lại ngày xưa, khi Tệ Huỳnh vừa đến cõi trần gian, đã
oằn oại một sứ mạng trong thời thất điên bát đảo. Mà trước
khi đến trần gian, lại bước qua một nhịp cầu ô trược, ngang
trái. Cho đến ngày trở thành một đại phú nhơn ông, cũng
còn phải chịu luyện rèn rất nhiều giữa cõi đời mà sự kết
quả nào thấy chi được hài lòng vui dạ. Đến lúc sang về
đường đạo, lại càng muôn phần cay đắng. Tệ Huỳnh vì
lòng nhơn ái, vì sứ mạng thiêng liêng, hy thân ra để lãnh
hết những điều chết chóc tai hại của nhơn sanh trong một
vùng Hậu Giang đang đứng kề bên chiếc đao hai lưỡi.

Hoàn cảnh đã xui nên, dầu phải tử vì Đạo lại càng chói

ngôi danh tiết. Lòng Tệ Huynh nguyện thế, nào có sai đâu, nên đoạn đường cứu cánh đã trối buộc Tệ Huynh vào một hoàn cảnh đặc biệt, mà hiện giờ sự lâm tường vẫn còn mang máng trong đầu óc của chúng sanh, mà những người biết Tệ Huynh thì rất ít.

Nhưng thôi, buồn mà nhắc để chư Thiên mạng cùng đạo tâm lưỡng phái nhìn thấy những gì dĩ vãng mà đào tạo tương lai. Vĩ nghiệp đã chờ các sứ mạng và đạo tâm kia. Tệ Huynh mong sau này, nếu lịch sử có ghi vào thành tích của Tệ Huynh là quyển sổ vàng của các sứ mạng và đạo tâm lưỡng phái được đem đến trước hội vạn linh, để cùng ghi vào lịch sử muôn ngàn năm trên cõi thế. Bằng không được vậy, Tệ Huynh nguyện chẳng khi nào lãnh ngôi vị Chơn Tiên. Đó là lời nguyện của Tệ Huynh nêu lên để các sứ mạng cùng đạo tâm thông cảm.

BÀI

*Nay cơ đạo trung hưng chánh pháp,
Nhân dịp này quyết lập quả công,
Dem ra giáo lý đại đồng,
Hoảng dương đạo nghĩa khắp trong nước nhà.*

*Tuy Tệ Huynh nay đà khuất bóng,
Nhưng lòng còn xúc động tình thâm,
Thế gian bao ngõ thẳng trăm,
Cái cơ nghiệp cũ ai cầm vững cho.*

*Đạo đã tiến lên đồ đại chúng,
Sang nhịp cầu ứng dụng phổ thông,
Cho dân biết giống biết dòng,
Cho người thức tỉnh tác lòng phân ly.*

*Ai đã thấy phải chi Đại Đạo,
Ai đã từng nổi giáo my tà,
Phen này phải diệt loài ma,
Mở đường sanh lộ đồng hòa nhứt tâm.
Nay Cơ Quan đã làm nhiệm vụ,
Thay chúng ta bảo thủ Cao Đài,
Cho an quốc nội nay mai,
Mới mong đem Đạo ra ngoài phô trương.
Thân xác gởi dăm trường quan ải,
Hồn linh còn đi lại các nơi,
Để lo xây dựng Đạo Trời,
Chờ cơ hội đến, chờ thời phục hưng.
Dem giáo lý phong thuần mỹ tục,
Cho muôn dân hưởng phúc thanh nhàn,
Cho người đừng tưởng trái ngang,
Đời đời đạo đạo mà toan nghĩ làm.
Đời với đạo cơ cầm có một,
Đạo với đời nguyên cốt không hai,
Nếu đời không đạo, đời sai,
Đời sai thì đạo càng ngày càng chinh.
Vì thế đây giải minh căn kẽ,
Nước nhà đang trong thế phân ly,
Nhơn tâm suy, đạo đức suy,
Chỉ còn Thượng Đế từ bi khoan hồng.
Dem ân xá rải chung nhân loại,
Ta hưởng đồng, hưởng phải biết rằng,
Ngàn năm một thuở Nam bang,
Nếu không tự lập Đạo vàng cho yên.*

*Ly gián kế triển miên xây dựng,
Khấp phái chi chấn chỉnh móng nền,
Nơi thì vì tuổi vì tên,
Nơi thì vì tước, vì quyền, vì danh.*

*Tệ Huynh hổ phận mình Chưởng Quân,
Công chưa thành chưa đáng công phu,
Còn đây sứ mạng vận trù,
Tương lai hỏi có mặt mù hay chăng?*

*Giáo lý Đạo hóa hoằng khắp chốn,
Để nhơn tâm từ tốn liên quan,
Phận mình chớ quản gian nan,
Cái mầm kết quả huy hoàng trước kia.*

*Nay Tệ Huynh được về hội ngộ,
Gởi đôi lời chứng tỏ tri âm,
Hậu Giang một mối cơ cầ, m,
Xin đem gởi gắm đạo tâm giữ gìn.*

*Cơ Quan Đạo trung minh chánh giáo,
Nối tiếp người gây tạo tương lai,
Cùng trong con cái Cao Đài,
Kể u người hiển thi tài làm nên.*

*Xuân Bính Ngũ trước thêm đạo đức,
Lời tâm tình để chúc xuân nhau,
Phổ Thông Giáo Lý đề cao,
Cho toàn Đạo được tiếp trao hợp quần.*

Tệ Huynh có mấy lời đề chư Thiên mạng và chư đạo tâm lưỡng phái cùng vui. Xuân này, các tiền bối đồng cùng với chư sứ mạng đạo tâm sắp đặt guồng máy liên quan trên tinh thần chi phái Đạo, và đến xuân sau sẽ thấy những điều kết

quả mà chư sứ mạng đạo tâm không còn thở than buồn tủi nữa. Tuy vậy, đời vẫn chưa yên mặc dầu, nhưng phải vượt qua. Chớ nên vì sự khó nhọc mà bán đồ nhi phế, phải đắc tội với Thượng Đế. (...)

Tệ Huynh mừng tất cả chư Thiên mạng, mừng đạo tâm lương phái có cơ hội lập công. Tệ Huynh xin Huệ Lương hiền hữu... Tuổi già sức yếu mà gánh nặng hơn ai. Hiền hữu vững lòng, có Tệ Huynh hộ trợ. Tệ Huynh chào chung hết các sứ mạng đạo tâm lương phái. (...)

Chào chung toàn bộ phận Hiệp Thiên Đài, Tệ Huynh lui về động phủ. Thăng.

8. NHƠN NĂNG HOẰNG ĐẠO, ĐẠO TRUNG HƯNG

Thánh thất Tân Định
Tuất thời, 06-01 Bính Ngọ (26-01-1966)

An Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng ban. Truyền lệnh xả đàn trong năm phút, dời ban cơ lên Diêu Trì Bửu Điện khai xuân. Thánh Nữ chào chung, lui gót.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Cửu trùng phó lệnh giáng khai xuân,
Vị thế nhơn lai tỉnh mộng trần,
Tiên cảnh vô vi nhi bất hoại,
Nương Nương giá ngự quảng thi ân.*

Cửu Vị Tiên Nương đồng chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng ban. Truyền lệnh nghiêm chỉnh trung đàn, thành tâm nghinh tiếp Vô Cực Từ Tôn giá ngự. Chúng Tiên Nương chúc các sứ mạng và liệt vị sớm hoàn thành nhiệm vụ để nhơn sanh đều được cộng hưởng một mùa xuân đầy rực rỡ. Chào chung. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ linh hồn các con. Mừng các con.

Mùa xuân đạo đức đến với các con, Mẹ cũng đến với các con nơi cõi tạm hồng trần mờ mịt này để ngợi khen và ban

ơn cho các con trong tân xuân hành đạo.

Hỡi các con!

THI

*Vạn vật mong chờ một chúa xuân,
Đem về muôn vẻ đẹp màu xuân.
Hong lô tuyết điểm hoa treo ngọc,
Thượng uyển hương nồng hạc múa xuân.
Khoác áo tiên y che nắng hạ,
Rưới bầu linh dược mát lòng xuân.
Thương con hành đạo lâm trần thế,
Cho trẻ vui mừng trọn ý xuân.*

Mẹ ban ơn, miễn lễ, các con an tọa.

Con ôi! Mỗi độ xuân về, lòng Mẹ như băng khuâng lo ngại. Xuân về, xuân lại đi. Con rước lấy của xuân thêm một tuổi đời chồng chất và sắp vượt qua khoảng thời gian trên đường thiên luân trong cõi tạm. Mẹ ngại rằng các con có biết thời gian ấy là quý báu không để chú trọng đến thời gian qua không bao giờ trở lại. Nếu các con không kịp ghi vào lịch sử đời hoặc đạo một điểm son nào, thì cũng chỉ là triền miên sanh trưởng thân tằm theo định luật của mọi loài trong vạn vật.

Con ôi! Mặc dầu mùa xuân đến với vạn vật trong cảnh khời lửa đao binh, đến với vạn vật trong một đoản kỳ, mà vạn vật cũng phải tựa vào đó trút đi một năm dài gian lao kinh cụ. Ôi! Mới biết xuân rằng quý.

Mẹ nhận thấy mùa xuân này các con làm một đoàn đi trong vạn chúng, đốt ngọn đèn giữa cánh rừng rậm bao la, mang theo sứ mạng để nói lên vang tận không gian rằng:

*Đạo thị cứu nhơn, nhơn thoát khổ,
Nhơn năng hoằng Đạo, Đạo trung hưng,
Đạo thành, người lại vui mừng,
Non sông vạn vật thưởng xuân cũng đồng.*

Đêm nay là đàn thứ chín và cũng là đàn tắt lễ khai xuân. Các con hội về nơi Diêu Trì Bửu Điện này, tuy nhỏ hẹp, nhưng đã chứng được niềm tinh thần hòa ái hiện trên vẻ mặt hân hoan trong xác thân mệt nhọc. Mẹ vô cùng cảm động.

Các con yêu quý! Rồi đây các con sẽ tạm nghỉ được trong một khoảng thời gian rất ngắn, lại tiếp tục nhiệm vụ. Con ôi! Trần thế âm u bao vây nhân loại chừng nào thì cơ cứu cánh bảo tồn lại càng thúc đẩy các con phải nhận chịu mọi điều gian lao cam khổ, để làm tròn sứ mạng trên bãi giác sông mê, hay cầm ngọc minh châu trong đêm tối.

Hỡi con! Chúng sanh đồng vạn khổ, nếu con không đặt mình vào Đạo, không chịu nổi gian lao với Đạo, thì con cũng phải cộng nghiệp với chúng sanh. Vật chất, vinh sang, công danh, phú quý chỉ là cái màu tô điểm thêm cho cái vỏ xác thịt bên ngoài, chứ không có quyền phép đoạt được, mà sự tiến hóa hay thoái hóa đều do linh hồn gánh chịu hết. Các con được về với Mẹ hay không là do đó. (...)

Hỡi các con! Tuy các con còn ở trong mọi cảnh trói buộc của đời, nghiệp oan vương vẩn, mà các con cũng cố gắng vượt lên, để bồi công lập đức. Như thế chư Phật Tiên Thánh Thần mới có thể dắt dìu hộ trợ các con trong kỳ thượng ngươn tái tạo.

Mẹ phân đây để các con lớn nhỏ nghe: Các con có biết vì sao những bậc Tiên Bối lưỡng đài giáng cơ chỉ xưng

toàn nhũ danh hay thọ phong chức sắc khi ở nơi trần hay không?

Con ôi! Đó là những người hữu căn hữu vị, chẳng phải kém quả thiếu công. Nhưng bởi sứ mạng chưa tròn, nên trước Linh Tiêu phát đại nguyện rằng nếu Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ không quy được Tam Giáo, không hiệp được Ngũ Chi, các tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh của các sứ mạng đã xây dựng nơi cõi trần, thì nguyện không vào hàng Tiên vị, sẽ chuyển luân nơi cõi tạm cho đến khi nhiệm vụ hoàn tất, sứ mạng vẹn tròn, mới chứng quả Tiên bang và an lòng nơi cực lạc.

Hỡi các con! Các con có cảm nghĩ đến việc này như thế nào không? Mẹ rất đau lòng khi nghe lời nguyện ấy, nên chỉ Mẹ giáng xuân này để khuyên các con hãy cố gắng hành đạo tu thân. Nếu các con ở vào cương vị nào, địa phương nào, hãy ráng lo nơi ấy cho đạo được mở mang, giáo lý quảng truyền, cho nhơn sanh quanh vùng được thấm nhuần học đạo, để nối tiếp kẻ vai gánh vác bớt một phần nhiệm vụ cho người quá vãng, và bồi công lập đức, đoạn nghiệp trau thân của kiếp sinh tồn hiện tại của con.

Mẹ mừng là mừng Đại Đạo sắp được trung hưng chánh pháp. Thượng Đế đã ban ơn cho những đứa nhiệt tâm hành đạo, và sẽ còn những đứa có căn lành đang chờ chực, hầu tiếp tay với các con trong cơ hội hoằng dương giáo lý này. Các con vững lòng tiến bước. (...)

Còn bao nhiêu con Tiên Bồi cũng muốn lâm đàn để phi tình hàn huyền tâm sự, nhưng chờ có dịp. Hiện nay, đàn này, Mẹ sẽ cho các con Tiên Nữ, Thánh Nữ lâm đàn chúc xuân cho các con cùng vui. (...)

Các con tiếp điền để cùng các vị Tiên Nương khai xuân.
Mẹ ban ơn lành toàn cả các con trong các bộ phận Cơ Quan
và thánh thất. Mẹ hồi cung. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Nhẹ gót đường mây với chúa xuân,
Trở về cảnh tục viếng đồng thân,
Chúc cho đạo đức mau tăng trưởng,
Để bước ngôi Tiên chẳng ngại ngần.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Chị mừng các em. Chị mừng chư sứ mạng.

Nhân tiết xuân này, Chị được lệnh hộ loan giá lâm trần,
cũng tạm mượn bút đề đôi lời chúc các em nam nữ, và Chị
xin nhường bút lại cho Thánh Nữ An Hòa. Chị lui gót.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Vui với ngày xuân nếp đạo màu,
Hong trần chẳng bận, chẳng lo âu,
Khuyên người tu niệm nên ghi nhớ,
Xuân lại rồi đi, xuân chẳng lâu.*

An Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng ban. Thánh
Nữ hộ giá Từ Tôn, tạm mượn điền quang đôi lời kính chúc:

Chúc cho các sứ mạng đăng tâm trung hoan lạc, tánh đạo
xương minh, đức tu hành bền tợ nước trường lưu, tình đồng
đạo vững vàng như tòng lâm mật mật.

Thôi, Thánh Nữ xin nhường bút cho Thanh Tâm Tiên

Nữ lai đàn. Chào chư sứ mạng. Chào liệt vị trung đàn.
Thánh Nữ lui gót.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Công thành quả tựu đến Tiên bang,
Nay trở về đây gởi mấy hàng,
Hồi các đệ huynh cần gấp bước,
Trong khi Đại Đạo cứu đời tàn.*

Thanh Tâm Tiên Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng ban.

Giờ nay, Chị được theo hộ giá Từ Mẫu khai xuân, mới xin phép lai đàn, chúc chư Thiên mạng và quý đạo tâm được tu hành tinh tấn, đạo lý quán thông, và ráng lập công quả trong mùa xuân năm Bính Ngũ. Chị xin nhường bút Thánh Nữ Bảo Hòa. Chào chung tất cả, lui gót.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Chúc toàn sứ mạng lúc tân xuân,
Và cả đạo tâm một tiếng mừng,
Ráng giữ thánh tâm cho vẹn vẻ,
Chờ ngày hội ngộ trước Hoàng Ân.*

Bảo Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị trung đàn. Thánh Nữ xin chúc chư Thiên mạng và liệt vị vượt qua mọi nỗi trở ngại để trung hưng chánh đạo và lập công bồi đức trở lại quê xưa. Thánh Nữ xin nhường bút Nguyệt Điện Tiên Cô lai đàn. Chào chung, xin lui gót.

TIẾP ĐIỀN

Tiên Cô Nguyệt Điện

Chào chư Thiên phong sứ mạng. Chào tất cả trung đàn.

THI

*Nhờ ơn hiếu tử lẫm gia công,
Hành đạo bao năm chẳng ngại lòng,
Mới biết cứu huyền cùng thất tổ,
Nhờ tu cứu vớt đặng môn tông.*

Nhân dịp khai xuân, Bần Đạo lâm đàn để mừng chung cho toàn Đạo, mừng chư sứ mạng Thiên phong và luôn luôn hỗ trợ cho tất cả đạo tâm trung kiên hành đạo được vững tinh thần hoằng dương giáo lý. Giờ đã hết, bộ phận Hiệp Thiên Đài còn phải nghỉ ngơi để lo trách nhiệm tới. Bần Đạo chào chung tất cả trung đàn. (...)

Bần Đạo một lần nữa chào tất cả liệt vị đẳng đẳng, lui gót.

9. LÒNG THẦY THƯƠNG CẢ CHÚNG SANH

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 14-01 Bính Ngọ (04-02-1966)

An Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào chư hướng đạo và liệt vị đàn tiên. Thánh Nữ được lệnh truyền: Tiếp theo đây sẽ có hàng Tiên Bồi đạo hữu giảng cơ. Chư liệt vị khá bình thân, không quý, không ngò. Thánh Nữ chào chung. Xin lui đi.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Công phu đạo nghiệp sử đề danh,
Buồn nổi phải chi chẳng hiệp thành,
Ai có về quê xin nhắn nhủ,
Ta còn sống mãi với nhơn sanh.*

**Ngọc Chương Pháp Tiên Thiên Đại Đạo
Nguyễn Thế Hiển**

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Xin nhường bút Anh Tông.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Tông sống cũng danh, thác cũng danh,
Ngại chi sương tuyết phủ lưng thành,
Về đây gởi gắm cùng huynh đệ,
Đạo nghiệp từ xưa chốn sở sanh.*

Thái Chương Pháp Tiên Thiên Đại Đạo

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Tiên Huynh ngỏ lời, đàn tiên khởi đọc bài “*Mừng thay...*” để quý trọng ngày giờ. Xin nhường bút Anh Trác. Tiên Huynh xin lui diễn.

TIẾP DIỄN

THI

*Đời Đạo sao không thẹn với danh,
Danh nêu sử đạo ấy danh thành,
Danh không thẹn với người, cây cỏ,
Nên Phật Tiên nhờ kiếp chúng sanh.*

Hoàng Ngọc Trác

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Xin nhường bút Anh Kỳ. Tiên Huynh lui gót.

TIẾP DIỄN

THI

*Đạo đời sao vẹn với thân danh,
Người có thành tâm, đạo mới thành,
Thành đạo thì đời không tận diệt,
Biết chẳng chẳng biết hồi Nhơn sanh?*

Vương Quang Kỳ

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Xin nhường bút Hiền Huynh Thơ. Tiên Huynh lui diễn.

TIẾP DIỄN

THI

*Đem lợi danh đời đổi đạo danh,
Dầu đời còn loạn, đạo chưa thành,*

*Dầu thân đã trả xong duyên nghiệp,
Danh đạo mãi còn với chúng sanh.*

Thái Thơ Thanh

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Xin nhường bút Anh Trang. Tiên Huynh lui điện.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Chẳng tiếc công mà chẳng mền danh,
Nguyện sao Đại Đạo sớm viên thành,
Cho đời giảm bớt cơn điêu đứng,
Cho khỏi luân hồi nẻo tử sanh.*

Ngọc Trang Thanh

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Xin nhường bút Anh Bản.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Đạo sĩ màng chi chốn vị danh,
Mặc ai tài cán đắp Trường Thành,
Rửa tai e bợn mùi vương giả,
Nương gót đường mây lánh tử sanh.*

Đoàn Văn Bản

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo. Xin nhường bút Ngô Đại Tiên. Tiên Huynh xin lui điện.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Lòng không tham luyến nẻo công danh,
Đại Đạo chiêu minh chí vẹn thành,*

*Nhấn nhủ người đời noi chánh pháp,
Huyền vi chánh pháp ở nhơn sanh.*

Ngôi Hai Giáo chủ Ngô Minh Chiêu

Bần Đạo chào mừng chư hướng đạo. Vừa rồi các Tiên Huynh Tiên Bối tiếp theo dấu trước của các Tiên Huynh hôm xuân nhứt giáng đàn, trước thăm viếng chư hướng đạo và để chứng tỏ ủng hộ tán trợ đường lối hành đạo của chư hướng đạo Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Chư hướng đạo hãy nghiêm chỉnh diện tiền, tiếp diễn Chí Tôn giá ngự. Bần Đạo xin lui.

TIẾP DIỄN

Ngọc Hoàng Thượng Đế kim viết Cao Đài giáo đạo Nam phương

Thầy các con. Thầy mừng các con nam nữ.

Thầy ngự trần gian giờ này để ban huấn từ cho các con trong buổi lễ Đệ Nhứt chu niên Văn Phòng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Thầy miễn lễ, toàn thể các con an tọa.

Các con ôi! Một năm dài hành đạo, các con đã học tập đạo đức đại đồng. Các con đã đem đến cho Thầy những tấm lòng hy sinh tốt đẹp, mà sự tốt đẹp hơn hết là các con hiện diện đã biết Thầy và hiểu Đạo. Thầy đem Đạo đến thế gian, chỉ mong mỗi điều duy nhất đó mà thôi.

Để đánh dấu bước đầu tiên của các con trên quãng đường thiên lý, nên Thầy đã dạy Giáo Tông cho phép mời các nơi về trong cấp bách. Mặc dầu chỉ được một số ít, nhưng cũng đã chứng tỏ việc làm quang minh chánh đại của các con Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, và cũng gọi niềm thông cảm chung toàn Đạo, để Thầy sẽ ban cho tất cả các con một ngày vui trong nguyện vọng.

Các con ôi!

THI

*Chính mình Thầy đến chốn Nam bang,
Mượn đất đem gieo mối Đạo vàng,
Tưới nước vun phân Nho, Thích, Lão,
Nâng cày sửa lá Pháp hòa Tăng.
Muôn dân cộng hưởng trăm màu sắc,
Một nước âu ca vạn nẻo đường.
Biết phận thì con lo vẹn phận,
Chờ khi tái tạo cõi dinh hoàn.*

Các con ôi! Hiện tình cơ đạo tại Việt Nam đang trung hưng chánh pháp. Mặc dầu thời cuộc có biến thiên, hoàn cảnh có chi phối nhưng từ tôn giáo này đến tôn giáo khác đều mở rộng cửa để tiếp đón nhơn sanh. Chỉ tiếc vì sự vật ở thế gian muôn ngàn hình thức sắc màu đã xui các con nhìn vào đó, để hết tinh thần chú trọng vào đó, mà quên sứ mạng thiêng liêng. Chi nên đòi đấu tranh, đạo chia rẽ.

Nhưng các con ôi! Không phải chỉ vì một lý do đó mà Thầy dạy lập Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Một điều mà các con cần hiểu biết là trong bốn mươi năm khai Đạo, các con đã lãnh sứ mạng của Thầy, lo hoằng hóa Đạo Trời, phổ truyền giáo lý, quy Tam Giáo, hiệp Ngũ Chi, để phổ độ chúng sanh từ thành thị đến thôn quê. Nhưng các sứ giả của Thầy vì đang bị mặc cảm ở quyền hành thống trị, mà bận rộn củng cố địa phương đã làm sai lạc và trễ nải mục đích mở Đạo của Thầy.

Do đó, Tam Giáo đến cầu xin Thầy chuyển hướng qua giai đoạn khác. Đó là kêu gọi những con thương Thầy mến Đạo, có đức độ hy sinh, để ráp lại thành bộ phận Cơ Quan.

Cơ Quan này là bộ máy sau cùng, động tác theo thời gian, để giúp đỡ các con hướng đạo, từ tòa thánh, hội thánh, đến thánh thất, thánh tịnh, hầu có thông cảm nhau, và gặp gỡ nhau một chỗ trên phương diện giáo lý, hết nghi kỵ, ty hiềm nhau, để bắt tay nhau, tiếp tục đạo nghiệp phổ truyền giáo lý, cứu rỗi quần sanh.

Các con ôn lại lời Thầy năm xưa đã dạy: Thầy đem Đạo đến thế gian này để cứu rỗi tất cả vạn linh, chứ không phải vì một sắc dân nào. Vì thế nên ngày nay, đã đến lúc cần phổ cập Đạo Thầy cho tất cả nhân loại, để chúng nó biết Thầy, hiểu Đạo mà tìm lại nguồn gốc của tình thương, để hầu sớm chấm dứt cảnh tương tàn tương sát.

Giờ này, Thầy vui mà nhận thấy tấm lòng đoàn kết và chí hy sinh do ở nơi đạo tâm của các con. Thầy cũng cần dạy thêm mấy đoạn sau đây cho các con ghi nhớ mà hành đạo.

THI BÀI

*Sắc Thiên quang bao trùm vạn vật,
Ngọc Hư Cung phảng phất mùi trầm,
Chứng lòng các trẻ đạo tâm,
Ngự trần nhằm lúc canh thâm giải bày.
Thầy mong con biết Thầy hiểu Đạo,
Cho thế gian cải tạo thanh bình,
Lòng Thầy thương cả chúng sinh,
Trong tình Tạo Hóa trong tình thiên nhiên.
Đạo là ngôi nhứt nguyên chủ tế,
Đạo cũng là đồng thể vạn linh,
Từ trong vật chất hữu hình,
Nhơn thân xã hội gia đình nước non.*

Đạo là lẽ các con đang sống,
Đạo là quyền cao rộng chở che,
Thu đông mãi đến xuân hè,
Vận hành Thiên Đạo mọi bề dưỡng nuôi.
Đạo chẳng luận ở ngôi vương bá,
Đạo không phân sẵn đã lâm bồ,
Dấn thân trên nẻo thế đồ,
Con mang cái Đạo từ giờ sơ sanh.
Vỏ vật chất vàng xanh đỏ trắng,
Nặng tâm tư vui đặng mất buồn,
Giang san khắp cả càn khôn,
Phân ranh chia góc mặc con giữ gìn.
Chùng côi áo hữu hình màu sắc,
Còn hơn thân tại mắt mặt mày,
Con ôi! Ai lại khác ai,
Cũng đồng một vóc hình hài Thầy ban.
Máy Tạo Hóa trong màn huyền bí,
Cửa càn khôn yếu lý nhiệm màu,
Mắt phàm dễ thấy đặng đâu,
Gót phàm khó nổi vọng cầu vào ra.
Đó là tại con xa chánh đạo,
Côi hồng trần gây tạo trái oan,
Nhân luân đạo nghĩa lấp đàng,
Tham sân si dục ngập tràn thiên tư.
Vật chất lấp chơn như bốn tánh,
Sắc màu thay ảm lạnh thấp cao,
Đòi xui chiến họa binh đao,
Trong vòng tôn giáo trước sau phân lìa.

*Cũng một gốc Thầy chia ba phái,
Tùy hội nguon ban rải giống lành,
Có Trời mới có chúng sanh,
Có con, con mới tu thành Phật Tiên.
Con là một thiêng liêng tại thế,
Cùng với Thầy đồng thể linh quang,
Khóa chìa con đã sẵn sàng,
Khi vào cõi tục, khi sang Thiên Đình.
Con phải dụng cái tình Tạo Hóa,
Xem người không nhơn ngã đó đây,
Chẳng còn duyên nghiệp tạo gây,
Thì đâu cốt nhục chia ly đạo đời.*

(...)

Vì quý trọng thì giờ để các con còn dưỡng sức hầu làm việc ở ngày mai, thôi, Thầy tạm ngưng nơi đây và rất vui lòng chấp nhận chí hy sinh, lòng nhiệt thành của các con. Thầy ban ơn cho các con để bù đắp lại trong một năm dài vui buồn cực nhọc vì Cơ Quan Đạo.

Thầy hồi Bạch Ngọc. Thăng.

10. GIẢI THÍCH DANH TỪ CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ CAO ĐÀI GIÁO VIỆT NAM (1)

Thánh thất Nam Thành
Tuất thời, 13-02 Bính Ngọ (04-3-1966)

THI

*Vốn thích an nhàn chốn động Tiên,
Nhưng vì thế loạn, Đạo chinh nghiêng,
Đồng chung nhiệm vụ kỳ nguơn hạ,
Đành gác thanh vân đến điện tiên.*

Ngôi Hai Giáo Chủ Ngô Minh Chiêu

Bần Đạo chào chư Thiên mạng. Chào mừng chư hiền đệ, hiền muội trung đàn.

Vâng thánh sắc Tam Giáo Thánh Nhơn, Bần Đạo đến đây cùng chư hiền đệ, hiền muội để giải thích danh từ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam. Miễn lễ, đàn trung an tọa đẳng đẳng.

Chư hiền đệ, hiền muội nghe Bần Đạo giải thích đây:

Cơ Quan Phổ Thông là bộ máy điều hòa rộng khắp cả.

Giáo Lý là dạy lẽ Đạo. Chữ *Lý* nơi đây cần hiểu rõ thêm rằng từ thuở chưa dựng nên trời đất, ở trong khoảng không gian có một khối khí thanh mờ mịn, yên lặng, trống không mà vẫn vùn vùn khắp chốn. Trong cái khối ấy có một điểm sáng. Đó là Lý, mà cũng là ngôi Thái Cực. Lý biến hóa âm dương. Âm dương ngưng tụ, tạo thành căn khôn vạn vật. Lão Tử tạm gọi là Đạo, vì sự cao siêu mầu nhiệm biến hóa vô cùng, gượng kêu là Đại Đạo. Lý là Đại Đạo. Lý Đạo hay

Đạo lý vẫn ở khắp mọi nơi.

Quân minh thần trung là Đạo lý. Phụ tử tử hiếu là Đạo lý. Phu thê tương ái, huynh đệ tương thân, bằng hữu tương tín là Đạo lý. Đạo lý không những ở trong hình thức tu hành mà thôi, lại còn ở trong khắp vạn vật chi linh. Có Đạo lý thì cỏ cây được sanh trưởng thâm tàng. Có Đạo lý thì vật mới được noãn thai thấp hóa. Có Đạo lý thì người mới được tấn thối trường tồn, v.v... Đạo lý vẫn ở trong các sinh hoạt, từ cái hết sức lớn đến cái hết sức nhỏ. Đạo lý là sự hằng sống của muôn loài vạn vật. Đạo lý là sự điều hành cần khôn vũ trụ, năm tháng ngày giờ...

Còn năm chữ **Cao Đài Giáo Việt Nam**.

Cao Đài là một tá danh của Thượng Đế khi đến mở Đạo tại Việt Nam. Nay để chỉ sự ứng dụng cho Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý.

Còn chữ *Giáo* sau này là tôn giáo hay là đạo giáo chứ không phải giáo là dạy. Tôn giáo là cửa vào Đại Đạo, vào chơn lý.

Còn hai chữ *Việt Nam*. Việt Nam là thời kỳ thứ ba mà cũng là thời kỳ chót Thượng Đế đến đây mở Đạo. Việt Nam là cái rún của năm châu, tất cả đâu đâu cũng đổ dồn về rún. Từ Phật Pháp Tăng, Nho Lão Thích, đều cũng đi vào trong ngưỡng cửa đó, để nhìn chung lý Đạo là lý duy nhứt của Thượng Đế.

Đài cũng là cái đài. Cái đài tối cao trọng đại, chứa đựng từ bi cảm ứng trung thứ, tam quy ngũ giới, tam nguyên ngũ hành, tam cương ngũ thường. Đài là nơi, là vị trí tập trung tất cả xu hướng đạo giáo hay tôn giáo, phát tiết ra từ nơi đây

với bao nhiêu sự màu nhiệm cao siêu huyền bí.

Vì sự kiện trọng đại như vậy nên người tín đồ của Thượng Đế không phân chấp ngã nhĩ, chẳng luận sắc tóc màu da, không chia chi rẽ phái, không nhìn nhận sự chia rẽ giữa các hình thức tôn giáo, vì chỉ có một bàn tay của Thượng Đế, tùy thời kỳ, tùy trình độ địa phương, tùy duyên nghiệp, đến mở Đạo cứu đời. Người tín đồ Cao Đài luôn luôn tôn trọng các xu hướng tín ngưỡng, đem tình thương hòa đồng khắp cả mọi giới, đem thiện cảm gieo rắc mọi nơi, để người người đều nhìn nhận cái lý duy nhất là cứu thế qua khỏi cơ tận diệt, hầu xây dựng hòa bình hạnh phúc nhân loại dưới ngưỡng cửa Đài Cao.

Hôm nay, Bần Đạo vui vẻ chứng kiến ngày đánh dấu tươi đẹp của Cơ Quan. Nhơn danh một hàng Tiền Bối khai minh Đại Đạo, chấp nhận đường lối hành đạo của Cơ Quan, nên thỉnh lệnh Tòa Tam Giáo Thánh Nhơn đến đây giải thích, định nghĩa danh từ *Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam* để cho chúng sanh không còn hiểu lầm trong định nghĩa chật hẹp như thời gian qua.

Ngày Cơ Quan được thọ lãnh Thánh Dụ Quy Điều, tưởng lại sự giải thích của Bần Đạo đã kịp thời đúng lúc. (...) Bần Đạo ban ơn lành toàn thể chư hướng đạo, hiền đệ, hiền muội và sẽ luôn luôn cùng các bậc Tiền Bối hộ trì sự hành đạo thành tâm thiết ý của toàn thể. Bần Đạo xin thăng.

11. GIẢI THÍCH DANH TỪ CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ CAO ĐÀI GIÁO VIỆT NAM (2)

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 01-3 Bính Ngọ (22-3-1966)

Ngô Minh Chiêu

Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội. Miễn lễ. Đồng an tọa để đàm đạo như thuở xưa.

Bản Đạo may duyên lánh cõi tục trần, nhưng cũng không thể yên ngồi khi thế loạn, đạo chinh nghiêng, nên đồng góp tay vào việc hoằng dương giáo lý, quảng truyền chơn pháp, hầu cứu cánh cơn biến loạn ở trần hoàn.

Bản Đạo vừa rồi đã lãnh lệnh Tam Trấn để giải thích danh từ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam, nhưng Bản Đạo còn muốn giải thích bằng loại ngâm khúc để chư hiền phổ biến cho toàn Đạo dễ đọc, dễ nhớ, nên nhân khi chuyển đàn kiểm thảo, Bản Đạo thỉnh lệnh Tam Giáo giáng cơ trong giờ này hầu tiếp nối công việc cùng chư hiền đệ, hiền muội. Vậy chư hiền đệ, hiền muội hãy tịnh tâm để nghe Bản Đạo giải đây.

BÀI

Đoạn I: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý

*Thuở chưa dựng nên ngôi trời đất,
Khoảng không gian mịt mịt mờ mờ,
Hồn nhiên một khối ban sơ,
Vần vần luân chuyển gồm cơ nhiệm mầu.*

Khí khinh khinh rộng sâu tỏa khắp,
Ánh huyền huyền bền chặt lưu hành,
Vô hình, vô tình, vô danh,
Cường viết Đại Đạo, hóa sanh vô cùng.
Tượng một điểm tụ trung duy nhất,
Là Lý, ngôi Thái Cực Thánh Hoàng,
Vận hành phân khí tạo đoan,
Âm dương ngưng tụ thế gian lập thành.
Một Lý ấy hóa sanh vạn vật,
Gồm chung bầu trời đất chở che,
Ngũ hành luân chuyển mọi bề,
Thâu tàng sanh trưởng xuân hè thu đông.
Vật vật cũng Lý đồng sanh hóa,
Nhơn nhơn đều Đạo cả dưỡng nuôi,
Noãn thai thấp hóa vô hồi,
Trường tồn tiến thoái cõi đời tam nguơn.
Có trời đất, có nhơn có vật,
Có đạo mẫu trời đất định phân,
Thế nên khắp chốn hồng trần,
Đều do lý Đạo tạo phần hữu vô.
Lý Đạo vẫn bày phô mọi cảnh,
Lý Đạo là Thiên tánh phát ban,
Chẳng riêng tu sĩ đạo tràng,
Chẳng riêng xuất thế tham thoản mà thôi.
Người sanh giữa cõi đời là Đạo,
Đạo là đường toàn hảo toàn chân,
Quân thị quân, thần thị thần,
Ấy là lý Đạo trong phần nước non.

Phụ từ mới dạy con tử hiếu,
Phu thê hòa nên điệu sắt cầm,
Đệ huynh nghĩa trọng tình thâm,
Bằng hữu hữu tín tri âm hòa đồng.
Đó lý Đạo trong vòng nhơn thế,
Phận làm người hồ dễ mấy ai,
Tu thân định mạng an bài,
Thì đâu thế sự ngày nay điêu tàn!
Người tu niệm là toan giải thoát,
Thoát những gì? Cực lạc nơi đâu?
Trong khi nhân loại đau sâu,
Làm sao độc thiện? Làm sao thanh nhàn?
Muốn giải thoát, tìm đàng lánh tục,
Muốn trở về cõi phúc thiên nhiên,
Hiểu rằng lý Đạo vô biên,
Thường hành nhứt dụng không riêng cảnh nào.
Từ vương bá quyền cao chức trọng,
Từ công hầu lao động thứ dân,
Tánh thiện cùng với bản thân,
Trong nguồn sanh hoạt, trong phần hành vi.
Không tham dục lương tri mới hiện,
Không vọng cầu tánh thiện chẳng dời,
Mây linh lãnh chốn cõi trời,
Đem làm nghiệp dụng trong đời vi nhơn.
Đây là cảnh tu chọn tá giả,
Hãy tìm đường tiến hóa huòn nguyên,
Háo sanh đức cả không riêng,
Thánh phàm, cực lạc, nã phiền do ta.

*Lập Cơ Quan dung hòa đạo lý,
Đem hữu hình phục thi hư vô,
Không còn dùng thuyết mơ hồ,
Cho nhân loại phải mê đồ trầm luân.*

*Nhìn sắc tướng rồi phân nhĩ ngã,
Dấy lòng tham chác họa cho đời,
Háo sanh là đức của Trời,
Con đường tận diệt tự người tìm sang.*

*Này hướng đạo Cơ Quan Giáo Lý,
Nhận lời ta khắc kỷ chánh tâm,
Kịp thời cứu cảnh luân trầm,
Mượn nơi cảnh giả mà tâm nguồn chơn.*

Đoạn II: Cao Đài Giáo Việt Nam

*Cao Đài chỗ Thiên nhơn hiệp nhứt,
Tá danh hầu cứu vớt vạn linh,
Trong cơn thay xác đổi hình,
Hạ nguồn mặt kiếp phục sinh tánh lành.*

*Giáo, tôn giáo lập thành cửa đạo,
Khi hoàn cầu điên đảo họa tai,
Trần gian lộ bóng Cao Đài,
Đông tây nam bắc hoằng khai chơn truyền.*

*Kìa Tứ giáo Phật, Tiên, Gia, Khổng,
Khai sanh môn truyền thống khắp nơi,
Đều do nguyên lý của Trời,
Thác sanh cõi thế cứu đời độ dân.*

*Cảm ứng trước mở đường chánh đạo,
Khi người còn hoài bão thiên lương,*

Thiện cảm trực ứng thượng tòng,
Ác cảm tạo nghiệp sa chân luân hồi.
Biển trần khổ giam người trần tục,
Bến mê đồ câu thúc mê nhờn,
Vì chưng rời bỏ tánh chơn,
Mạnh đành hiếp yếu không phân dữ lành.
Đấng Thượng Đế vì tình Tạo Hóa,
Chiết linh quang xuống ngã hồng trần,
Mượn nơi chí trọng các lân,
Hy sinh phá chấp gieo mầm từ bi.
Chịu khổ hạnh bồ đề tịnh tọa,
Đem huyền thân tức xá kim thân,
Tây Phương giải thoát hơn quần,
Nghìn năm lịch sử trọng phần Thế Tôn.
Muốn cứu vãn quốc hồn dân tộc,
Lập nền nhân Khổng học Nho gia,
Mở đường trung thứ dung hòa,
Đại đồng chánh nghĩa nước nhà trị an.
Đem diệu pháp huy hoàng Đại Đạo,
Dụng huyền năng trọng bảo nguyên nhân,
Vì chưng sa chốn biển trần,
Không còn linh tánh mất phần thiện tâm.
Quên đức cả cao thâm sanh hóa,
Chẳng kính vì, gây họa Tây Âu,
Muốn cho thiện ác đảo đầu,
Chiết thân xuống thế ngõ hầu cứu nguy.
Đem giọt máu để vì nhân loại,
Chuộc tội người chẳng trái luật công,

Lập nên Thánh Chúa đại đồng,
Biểu dương Thiên luật chí công trị vì.
Đó cảm ứng từ bí trung thứ,
Đây công bình nắm giữ nguyên nhân,
Mở toang các cửa nơi trần,
Khai Minh Đại Đạo độ lần chúng sinh.
Nay trung ương sắc huỳnh mô kỷ,
Rún năm châu bốn bể là đây,
Cũng nơi vạn pháp phô bày,
Tam tông quy lập Cao Đài chơn tông.
Hiếu mọi lễ Phổ Thông Giáo Lý,
Cùng tận tường cơ chỉ pháp môn,
Là đem lại kiếp sanh tồn,
Trong vòng nhân loại dập dồn nạn tai.
Cùng gặp gỡ Cao Đài Đại Đạo,
Hòa lý chơn cõi thảo hữu hình,
Đừng vì sắc phái âm thanh,
Đừng vì mặc cảm chia tình đó đây.
Nặng xu hướng rồi gây ảnh hưởng,
Để tôn thờ sắc tướng hiện thân,
Quên tình đạo ở tinh thần,
Đạo thành cũng tại nguyên nhân hợp đồng.
Nay Bản Đạo vì lòng mến Đạo,
Đem công tâm chỉ giáo đạo tâm,
Cùng nhau tìm hiểu lý thâm,
Là phương cứu cánh đọa trầm ngày mai.

Chư hiền đệ, hiền muội! Thuở sanh tiền, Bản Đạo quyết xuất thế để tìm đến bậc siêu đẳng pháp môn, hầu giúp vào cơ

Đại Đạo để cứu cánh dân tộc trong khi còn đô hộ, nhưng ước vọng chẳng được hoàn toàn. Vì Thiên số dĩ định nên chưa đạt đến mục đích đã vô tình rời bỏ anh em, nên để lại một ảnh hưởng rất lớn cho phái Chiếu Minh là kỳ thân độc thiện.

Đó chẳng phải Bản Đạo cố tâm, cũng bởi kiếp nạn chúng sanh, nên chịu nhiều cảnh chia ly từ đời tới đạo, chớ điều xuất thế hay nhập thế của Bản Đạo đều là một lòng trung kiên khai Đạo, vì nước non dân tộc, vì chí hướng quảng độ quần sanh.

Đến ngay nay, những giáo lý của Bản Đạo còn rơi lại một công trình dở dang thiếu sót, nên hiện tình Bản Đạo cũng trông vào hướng đạo hiện tại và tương lai nối tiếp công nghiệp của tiền bối đã qua, hầu thanh minh cho tấm lòng của đệ huynh tiền bối và Bản Đạo. Điều ấy rất mong.

(...)

Từ đây, chư hiền đệ, hiền muội hoặc ở hội thánh, thánh thất, tịnh thất, hoặc ở tư gia, hãy giữ chí trung kiên vì Đạo. Đừng vọng tưởng non Sở núi Tần, đừng để tinh thần biến thiên thác loạn, đừng vì sự khảo đảo hay vui đâu chúc đó mà làm sai lạc chánh pháp. Thiêng Liêng luôn luôn hộ trợ và ban ơn. Đâu cũng là hành sự.

Rồi đây, Thiên cơ vận chuyển, sẽ liên quan tất cả các nơi trên một nhịp cầu giáo lý để cùng gặp gỡ, thì hãy tự tu, tự lập, để khi gặp gỡ khỏi phải kém sút đồng đạo ở tinh thần hay lý tưởng đạo đức. Đó là cương vị ái môn đồ của Thượng Đế. Có trách nhiệm, giữ phần thi hành triệť để. Chưa có trách nhiệm, tìm cách tu học, tập rèn, để hầu bồi công lập đức.

Chí Tôn và chư Phật Tiên không bao giờ dạy chư hiền

đệ phải sang đây, sang kia, hoang mang không đường lối, chẳng biết việc mà làm, hay nhiều việc quá kém đức thiếu tài, dễ mang danh hư hoại cho nền Đại Đạo.

Bần Đạo vì lòng cảm xúc nên có mấy lời, chư hiền đệ, hiền muội ghi nhớ. Tạm biệt, về sau còn dịp tao ngộ. Mừng chung tất cả đều được trọn ơn lành của Đấng Chí Tôn. Thăng.

12. HÃY NHÌN THEO NGỌN ĐUỐC CHỜN LÝ ĐẠI ĐẠO MÀ BẢO TỒN BẢN LINH CHỜN TÁNH

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-3 Bính Ngọ (05-4-1966)

THI

*Nhớ thuở xưa kia dưới cội trần,
Cùng chung số kiếp của sanh dân,
May duyên trở gót về Tiên cảnh,
Nhìn lại hôm nay dạ nảo nằng.*

An Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị trung đàn.

(...)

Thánh Nữ rất lấy làm cảm phục sự chí thành tâm đạo của chư Thiên mạng và liệt vị hôm nay. Vậy, chư Thiên mạng cùng liệt vị thành tâm tiếp Từ Tôn giá ngự. Thánh Nữ xin lui gót ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Mở đức càn khôn giúp trẻ hiền,
Trong khi đời đạo thấy chinh nghiêng,
Lâm trần cho trẻ đồng vui dạ,
Đem mảnh thân con tựa Mẹ hiền.*

Mẹ rất cảm động trong giờ phút nghiêm trọng các con lại đến đây để hầu lịnh. Đành rằng các Đấng Phật Tiên muốn thử thách lòng của các con giữa lúc này đối với một việc làm rất nên trọng đại, nhưng Mẹ cũng không nỡ yên nơi Diêu Điện, nên đến trần gian để đôi lời khuyên nhủ các con nên bình tĩnh tu hành và hết sức đặt chí thành trong nhiệm vụ, để ngày kia, khi mà mảnh thân tứ đại con hoàn lại nơi cõi trần thì lịch sử còn nêu. Mẹ sẽ đưa tay dìu con đến chỗ trường tồn chánh giác.

Mẹ miễn lễ, các con an tọa nghe Mẹ dạy mấy lời.

Con ôi! Tuồng mặt kiếp đã diễn trên sân khấu của trần gian thì trống Lôi Âm, chuông Bạch Ngọc cũng đã vang rền trong cõi tục, kêu gọi các con hãy chủ tâm định hướng để nhìn theo ngọn đuốc chơn lý Đại Đạo mà bảo tồn bản linh chơn tánh.

Hiện nay cũng như ngày mai, và sẽ còn bao nhiêu ngày sắp đến, tiếp diễn đến khi nào dục vọng tan như giá gặp thái dương, chừng ấy mới mình định được số kiếp của nguyên nhân trên cõi thượng. Các con cùng chung trong cảnh mờ mịt bụi hồng thì hãy đem huệ đăng mà soi đường dẫn lối, đừng vọng cầu ánh sáng bên ngoài, e rằng phải gặp cơn tai nạn đó các con.

Nay, nổi đời nổi đạo làm cho nhơn loại điêu đứng tàn khốc, thì các con đã trở lại nhìn Đấng Chí Tôn, nhìn thấy bốn nguyên mà kẻ vai gánh vác trách nhiệm nặng nề giữa lúc khuynh nguy, thì tất cả tình thương vô cực Mẹ đã đem đến cho các con tận hưởng để sáng suốt tinh thần hầu vượt qua những hải hùng biến cố. Các con nên an lòng vững chí mà tìm đến mục đích đã nhận định, tự nhiên các con sẽ thấy huyền linh Vô Cực luôn luôn đến với các con.

Đàn nay là đàn kiểm duyệt của Đông Phương Chưởng Quân nhưng Mẹ vì lý do trên mà đến đây với các con trong một ít phút, để các con được vui vẻ trong khi chí tâm hành đạo. Dầu sao, các con cũng phải cố gắng mà dìu dắt lẫn nhau trong bước đầu tiên của trách nhiệm để được tăng trưởng phần đạo đức, hầu mở sự cứu cánh cho kịp lúc. Nếu đem việc ngày mai để nói cho các con biết thì chẳng có lợi gì, mà các con thêm phần âu lo bận rộn, nên phải để cho các con vững đức tin mà hành sự.

Con ôi! Đời đạo sẽ phân tranh vì dục vọng, thì con phải tránh hẳn dục vọng để gánh lại đạo đời. Như công việc các con đang hành sự hôm nay, tuy là chưa thấy hiện hữu ra sao, nhưng tinh thần đã có. Mẹ khuyên tất cả phải tương thân tương trợ, đừng vì tự ái dục tâm mà để mất lòng tin nhau, rồi mang điều tội lỗi. Chớ Thiên cơ đã định thì các con là những đứa có duyên phước đầu tiên, và cũng còn rất nhiều đứa đang chờ để cùng thọ hưởng duyên phước này. Mẹ chỉ ngại ở riêng con, nếu một đứa sa đọa là Mẹ phải đau lòng, chớ Mẹ không ngại cơ đạo hay việc đời, đâu cũng đều tiền định tất cả. (...)

Mẹ sẽ đem ân huệ để chan rưới cho các con vững vàng trong niềm hòa khí tu thân học đạo, và Mẹ khuyên các con phái nữ nên nhớ rằng: Bởi các con trọng tội, mang lấy nghiệp quần thoa, nặng bề sinh dục, khiêu linh mờ ám, phải chịu nhiều cay cực gian lao. Nay các con thức tỉnh tu hành tâm đạo, thì Mẹ khuyên mỗi đứa đều ráng kiên tâm hành đạo, vững dạ tu trì, cần nhứt phải tự trọng, ái tha, và tìm chơn lý, đừng vui đâu chúc đó.

Con ôi! Phụ nữ, đời gọi rằng phái yếu thì tất cả mọi sự đều yếu, nhứt là nhẹ dạ non lòng, nghe đây nghe đó, rồi

không định được bốn phận tu hành, để lỗi đạo với gia đình, lỗi niềm cốt nhục, thì sự tu đâu đủ bù sót lại lỗi kia. Mẹ khuyên các con, duyên nghiệp đã đưa vào cảnh nào phải cam lòng trong cảnh ấy, và học gương Diệu Thiện, Lưu Hương để cảm hóa gia đình cùng chung trong đường đạo đức. Đứng đi minh bạch, hành sự đoan chánh, tu học phải lỗi trùng đường, đó là các con biết tìm về với Mẹ.

Con ôi!

THI

*Nhớ đến nữ lưu Mẹ khổ lòng,
Nặng nề duyên nghiệp chốn trần hồng,
Ráng tu đã có huyền linh Mẹ,
Định tánh đừng mơ nẻo bắc đông.*

Từ đây các con sẽ được mỗi đũa mỗi nhiệm vụ, tập rèn hành sự, tu học chân chính cho gương nữ nhi sáng tỏ mới soi được đàng sau. Các con đừng tưởng như những việc nô đùa hay cầu vui mà bê trễ nghe.

Lời xưa có nói “Tánh đạo biệt vô nam nữ tướng”. Ngoài cái vỏ quần thoa của con thì linh hồn đồng đẳng. Chỉ tại các con không chủ định, không sáng suốt và hay ý lại, biếng nhác, sứt sè, nên con phải chịu thua sút bên nam giới mà thôi. Lời Mẹ dạy, các con ghi nhớ hầu hành sự cho đúng theo trách vụ trong cơn sàng sẩy, kéo rồi con hối hận tu không kết quả, Từ Mẫu chẳng thương con. Đây là cơ hội cho con góp tàn lực của đời bạc phước con để lập công quả kỳ chót mà thôi. (...)

Mẹ dạy đã nhiều. Các con chú ý để làm bài tu học. (...)

Mừng tất cả các con yêu quý của Mẹ. Thăng.

13. PHÁP LÝ CỦA NGƯỜI TU

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-4 Bính Ngọ (03-6-1966)

THI

***Đông** hà, tây trúc cảnh thiên nhiên,
Phương vị thanh cao, thú diệu huyền,
Chường đắc kim hoa huân ngọc quả,
Quản(g) thi chánh pháp độ nhân nguyên.*

Bần Đạo mừng chư hiền đệ muội trung đàn. Bần Đạo rất mừng cho Thiên cơ chuyển hóa, sự cứu cánh đến với toàn linh ở Tam Kỳ Đại Đạo. Trước bao nhiêu cảnh biển trần đang sóng gió, đường trần cát bụi mịt mù, muốn tìm thấy ánh Thiên quang cũng khó được vẹn toàn cơn mặt kiếp.

Chư hiền đệ, hiền muội đồng an tọa. (...) Bần Đạo giải thích pháp lý của người tu đây:

BÀI

*Người tu giữ sự chân thành,
Giữ gìn giới luật học hành thiện lương.
Tu không đến trong trường hỗn loạn,
Tu không màng danh rạng tên đề,
Tu không làm lạc muội mê,
Tu không hưởng ứng các bề tà ma.
Tu thì giữ đạo nhà cương kỷ,
Tội không làm, pháp lý không vương,
Tu tâm đạo đức muôn phương,
Tâm người hiền ngộ, tâm đường chánh minh.*

Không trộm cướp, ai rình, ai bắt,
Không ngụy quyền, ai nhặt, ai thừa,
Không vào tứ đồ sớm trưa,
Ai đem nhân phẩm mình đưa chợ đời.
Không chen lấn những nơi quyền tước,
Ánh bạc tiền không vượt chánh tâm,
Không ham mê, không lạc làm,
Tham lam đâu có, ai cầm ngục môn.
Không hơn thiệt bên chôn tố tụng,
Không vì đời lợi dụng đạo danh,
Tòa đời tuy sẵn lập thành,
Nhưng không không hết ai đành hỏi tra.
Giữ thuần túy dung hòa đạo hạnh,
Chỉnh nội tâm nội cảnh đoan trang,
Xiển dương chánh pháp đạo tràng,
Nghiem minh quy luật là đàng an thân.
Khi lập thành các phần đã dạy,
Từ Cơ Quan đến ngoại nhân viên,
Dầu chưa pháp lý ban truyền,
Nhưng rồi cũng sẽ rộng quyền hưởng chung.
Nếu không tạo, không vun, không tưới,
Dầu tìm tòi chờ đợi ích chi,
Dầu cho pháp lý ban đi,
Không đường tiến hóa ích gì hồi ai.
Khuyên an tâm sắp bày mọi việc,
Từ trong ngoài chi tiết chỉnh trang,
Chờ khi trở ánh đạo vàng,
Chư hiền sẽ thấy huy hoàng tương lai.

Từ đây chư hiền đệ an lòng tiến hành phận sự. (...)

Chư hiền đệ thành tâm nghinh tiếp Từ Tôn Vô Cực đã đến. (...)

Bần Đạo ban ơn chung chư hiền đệ, hiền muội. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Gác giá xe loan đến cõi trần,
Để lời dạy dỗ hồi nguyên nhân,
Đời bao nhiêu khổ nên hành đạo,
Có Mẹ Diêu Trì sớm đỡ nâng.*

Hôm nay Mẹ đến trần gian với các con trong kỳ tam cá nguyệt là vì Mẹ nhìn thấy biết bao nhiêu cảnh khổ diễn ra, những chơn linh đã vì thế sự đảo điên thành lạc hậu, nên Mẹ rất đau lòng. Nhân các con đến trước đàn đông đủ, Mẹ giáng để cùng con một vài lời khuyên dạy.

Mẹ miễn lễ, các con an tọa và tịnh tâm ý thức lời Mẹ phân đây.

Con ôi! Đạo lý tối đại. Có lẽ các con rất ngạc nhiên trong thời kỳ hỗn loạn mà các con hành đạo lại phải nhập thế. Lễ thì các con được yên thân tu trì, sớm kinh chiều kệ, đọc thiện cầu an, quán chi vịnh nhục bại thành, thì đâu mền công danh phú quý mới gọi rằng tu.

Nhưng con xét kỹ lại mà xem, nếu con thử đóng ngay một vai trò ấy trong cảnh này, rồi con sẽ thấy những gì đến với các con.

Con ôi! Kìa Phật Giáo trung hưng từ mấy ngàn năm khai đạo, đến nay cũng không khỏi được kiếp nạn chúng sanh, mà mục đích tôn chỉ của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ là trung hưng Tam Giáo Đạo. Hiện cảnh như thế, hỏi các con có đau lòng chăng?

Cùng nhân loại, cùng con cái của Mẹ, cùng thủ túc đệ huynh thì mỗi khi động một chút vết thương ở một ngón tay hay một ngón chân, cũng làm cho đau đớn toàn thân và tâm linh xúc động. Vì thế nên vấn đề nhập thể hành đạo của các con phải thực hiện trong lúc này.

Nhưng trước khi con đảm nhiệm và hiến thân hành đạo, hay con vì sự thiết tha thống khổ mà chia sẻ góp công, thì cũng phải trước tu tập cho được hoàn toàn một vi nhân đạo hạnh, thì con đường hành đạo nhập thể mới mong đạt được đến kết quả.

Con ôi! Đời là cõi tạm, vật chất như bọt nước đầu gành. Con đến để rồi đi, vật chất chợt tan chợt tụ. Con đừng mang những gì oan khiên nghiệp chướng trở lại cảnh Thiên Đường mà phải bị luật điều trừng phạt. (...)

Từ đây, Mẹ dạy các con, tất cả Cơ Quan phải cố gắng thành tâm thiện niệm và chú trọng đến lời nguyện của mình trong mọi hoàn cảnh. Các con đừng nên thắc mắc về hệ thống, nguyên tắc, quy luật rồi phải trễ nải thì giờ. Đó là những lợi khí của tà thần thừa các con sơ hở mà xâm chiếm, làm cho tan tành huynh đệ, thất bại công phu. Chừng ấy Mẹ chẳng biết làm sao.

Còn các con ở các tòa thánh, hội thánh nên gìn giữ hồng khai đạo pháp nơi địa phương mình cho lan rộng, cho mở mang thêm, đúng theo chánh pháp Đại Đạo, và các

con sẽ là đại diện cho Cơ Quan để tiếp xúc liên lạc trong các cơ cấu hành đạo được lưu thông. Rồi các con sẽ gặp nhau trên phương diện giáo lý, chớ không xa đâu, con à! Đó là căn bản của sự quy nguyên thống nhất Đại Đạo.

Mẹ nhắc lại lời Chí Tôn đã nói: “Thầy và chư Tiên Phật không bao giờ đến hay chứng minh cho những sự chia rẽ của các con”, thì nếu các con cứ ở non Tàn trông núi Sở, thấy ánh sáng bên ngoài vội tắt sinh lực của mình, thiệt chẳng khờ khạo lắm ru!

Hỡi các con! Một ngày kia, đạo giáo hoàng dương khắp hoàn cầu vũ trụ. Chẳng lẽ từ đây đến các nước, các con lại phải kiêm nhiệm một chức vụ trong đôi ba nơi hay sao? Mẹ giải rõ cho con hiểu để hầu tìm ra đường chánh đạo mà hành đạo.

Con ôi! Tà chánh khó biện phân là bởi con đi sai đường lạc lối, nên mới bị rủ ren. Nếu con cứ giữ vững tinh thần trong cương vị chánh pháp Đại Đạo, thì dầu kẻ Bắc hải, người Nam san cũng có thể gặp nhau trong chỗ hợp đồng nhứt bản.

Từ nay trở đi các con nhớ lời Mẹ dạy hôm nay mà làm câu tâm kinh hằng bữa, để đi đến chỗ quy nguyên thống nhất, kịp thời ứng phó với mọi hoàn cảnh điều linh sắp đến.

Các con đừng tưởng đâu đâu chẳng có Thiêng Liêng. Thiêng Liêng đều đến với tất cả nhơn sanh, tất cả tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh, cá nhân. Chỉ các con không chịu tiếp đón Thiêng Liêng bằng chí thành tâm đạo, mà đem bức rào ngoại vọng để ngăn đón, rồi con thất bại lại than van.

Dầu Thiêng Liêng có hết sức hộ trì cũng không tránh được uất khí phiền não của các con đưa đến. Các con sa đọa, Mẹ khó ngồi an. Vũ trụ hoàn cầu luân chuyển, tam nguơn phục thổ, tất nhiên các con càng chủ định hơn nữa mới được.

Mẹ dạy đã nhiều, thì giờ sắp hết. Các con còn phải đem thánh giáo học tập.

THI BÀI

*Thương con tạm để mấy lời,
Cho lòng con bớt nỗi đời chua cay.
Bút linh diễm tả đêm dài,
Hồi con ghi nhớ ngày ngày đừng quên.
Mở lòng thức tỉnh là nên,
Tìm đường chánh đạo mới bền công phu.
Con tu phải ráng mà tu,
Cho con và cũng đem bù chúng sanh.
Đạo cơ khi đã lập thành,
Hóa hồng chánh pháp năm nhành đơm hoa.
Kìa con bóng nguyệt tà tà,
Diêu Cung trở gót Mẹ già đợi trông.
Trông con nơi chốn trần hồng,
Minh tâm định tánh thoát vòng trần la.*

Mẹ ban ơn lành tất cả các con nam nữ đồng vui vẻ mà hành đạo. Thăng.

14. SUY LUẬN CHO RÀNH HAI CHỮ GIÁC VÀ MÊ

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 09-5 Bính Ngọ (27-6-1966)

THI

*Đời khổ nên đem đạo cứu đời,
Cứu đời nhờ ở đức năm nơi,
Năm nơi phối hợp về nguyên thủy,
Nguyên thủy trọn gìn thoát bể khơi.*

Thành Hoàng Bốn Cảnh

Bốn Thân chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lương phái.
Bốn Thân thừa lệnh Đại Tiên đưa Hiển Thế Đạo Nhơn
giáng đàn. Chư liệt vị khá thành tâm tiếp điển. Xin lui gót
ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

THI

***Hiển** linh nhờ giữ vẹn công phu,
Thế sự xem như cảnh ngục tù,
Đạo đức hồi ai gìn chín chắn,
Nhơn tâm khắc phục thoát Diêm phù.*

Hiển Thế Đạo Nhơn Phan Văn Thanh

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị đạo hữu lương phái.

Giờ này, Tệ Huynh được may mắn tiếp lệnh Giáo Tông
cùng Lê Đại Tiên giáng đàn để cùng huynh đệ luận đàm về
đạo đức. Tệ Huynh mời chư Thiên mạng và tất cả đạo hữu
trung đàn đồng an tọa.

Kỷ niệm Ngọc Minh Đài được thấy tất cả chư huynh đệ tề tựu đông đủ, chẳng ngại gió mưa, không nề cực nhọc, làm cho Tệ Huynh vô cùng xúc động.

Nhớ lại lúc Ngọc Minh Đài sơ khởi, chỉ một ngôi thánh tịnh đơn giản đã từng tiếp đón biết bao nhiêu tấm lòng vàng mộ đạo ở bốn phương. Đến ngày nay, thế cuộc đổi thay, thăng trầm nhiều đoạn, mà còn sum hiệp đệ huynh như thế này thì Đại Đạo sẽ sớm hoằng dương, cơ cứu cánh sẽ lan tràn ra khắp chốn.

Tệ Huynh rất mừng, mừng cùng huynh đệ, sẽ không còn lo chi ngày mai pháp phải đến với nhơn sanh, mà nhơn sanh phải được đưa lên nấc thang tiến hóa, lần trở lại đời thánh đức tự ngàn xưa. (...)

Chư Thiên mạng ôi! Liệt vị đạo hữu!

Thế sự ngày nay chẳng những ngoài đời lắm điều hỗn độn, điêu linh, mà các giáo hội cũng lâm vào tình trạng điêu nguy không ít. Nhưng phải làm sao?

Nếu các Đấng vô hình đem quyền pháp để xoay trở cuộc đời, khiến loạn thành trị, định an cơ đạo, dẹp tà mở chánh, là việc quá dễ dàng. Chỉ một cái phát tay thì hoàn toàn ổn định. Nhưng không thể được. Vì vạn linh sanh chúng là những điểm linh quang của khối Đại Linh Quang, đức hạo sanh vô cùng tận, vì thế nên phải chịu trong vòng thiên luân chuyển hóa để nhìn sự nhơn quả luân hồi.

Tệ Huynh cũng tự xét mình. Khi lúc sanh tiền cũng từng xót xa nóng tánh, phạm lỗi nghĩ sai như chư Thiên mạng và liệt vị đạo hữu đương thời. Đã nhiều tưởng tượng ước muốn sao Thiêng Liêng không dùng phép màu để diệt tà

khởi chánh, đem lại quy nguyên Đại Đạo cho rõ ràng thiên chức, cho nhơn sanh tỉnh ngộ, để làm chi mà phải rày đây mai đó, gọi gọi kêu kêu, đến nỗi tà chánh khó phân, đạo tâm xao lãng. Có phải thế không?

Ôi! Nếu dễ dàng như vậy, thì Tam Giáo Đạo đã cứu độ được toàn linh tự mấy ngàn năm qua, đâu có ngày này người tu không gìn được chánh pháp, kẻ thế đạo lạc tương tàn và Đức Chí Tôn Huyền Huyền Thượng Đế phải dùng linh quang chiếu rọi đến thế gian rằng: Từ Phụ lâm phạm quy nguyên Tam Giáo, mở rộng quyền năng chánh pháp cứu vớt các nguyên nhân chơn tánh trở về cùng Đại Linh Quang trong cuộc tuần hoàn tái phục Thượng nguơn Thánh đức, xóa bỏ, hủy diệt những gì đã cực điểm tiến về con đường tiêu diệt, như thời hiện tại mà chư liệt vị đã thấy.

Tệ Huynh đến hôm nay để nhắc lại một vấn đề mà tất cả người tu hành trong các đạo giáo hay các giới đều luôn luôn thốt ra nơi cửa miệng. Ấy gọi là Giác và Mê.

Đây Tệ Huynh cũng cố gắng đem những công trình học tập ra để bàn cùng huynh đệ một vài luận thuyết về người tu, chớ Tệ Huynh cũng chưa phải tự hào là thánh giáo. Chư Thiên mạng và liệt vị hãy biết cho điều đó. Trước hết, Tệ Huynh xin nói chữ Giác.

Giác, thường khi người Đạo vẫn gọi là giác ngộ, bèn giác, bờ giác. Mà giác đây là biết. Giác cũng là một phương diện trong các phương diện ở sự tỉnh ngộ của người đời. Giác là biết, tri cũng biết, mà thức cũng biết, nhưng chữ Giác mới có thể đóng song song với chữ Mê.

Biết của chữ Giác đây là thấy mà biết. Khi đã thấy rồi thì sẽ biết, biết rồi sẽ định, định rồi sẽ hành. Thế nên chữ

Giác cùng Mê đặt vào hai bên của biển đời. Đây là sự thấy của chữ biết.

Hiện tại, trong quãng đời sống của mọi người, kể từ lúc bước chân qua khỏi ngưỡng cửa đời, là bắt đầu tạo phước gây tội, thì trong nhút cử nhút động của mỗi hành vi sinh hoạt đều có lẫn lộn giác và mê trong ấy.

Thấy tội lỗi bị hình phạt liền biết. Thấy sự tàn sát bắt nơn phải chịu luân hồi quả báo liền biết. Thấy sự thất bại đau khổ liền biết. Thấy sự xấu xa bị nhục nhã liền biết. Thấy những gì phải trái nên hư liền biết. Trong mọi cái biết ấy sẽ đưa lý trí con người vào nơi tỉnh ngộ. Khi tỉnh ngộ được và hoàn toàn tỉnh ngộ, đó là đã sang qua bên giác, đã nhìn thấy biển khổ sông mê.

Nếu sự tỉnh ngộ của con người không chuẩn định, chỉ trong phút chốc hay vì một sự quyến luyến rủ ren mọi vật dục sở tế ở trong đời, bèn trái ngược lại, là Mê.

Mê bắt đầu che lấp lý trí con người, đánh rơi khôn ngoan linh diệu, để hứng chịu những ảo ảnh mơ huyền, theo gót mị tà, lìa bên giác vào trở lại bên mê.

Người tu hành lại cần phải tìm hiểu Giác và Mê nhiều hơn hết, vì người tu hành tất nhiên đều có ở trong quy củ chuẩn thẳng quyền pháp của đạo giáo, thì cần phải giác hơn là mê.

Giác để tự cứu mình và lập công cùng Thượng Đế, hầu đem chánh pháp gieo rải phổ độ mọi người. Nếu người tu không hiểu chữ Giác, không sang bên giác hay bờ giác, thì ôi thôi, kinh kệ mòn hơi cùng tắt tiếng chưa lìa bể khổ với sông mê!

THI

*Suy luận cho rành chữ Giác, Mê,
Bến nào là giác, bến nào mê?
Mê tìm chơn lý, mê thành giác,
Giác chuộng hão huyền, giác hóa mê.
Giác tánh thung dung sang bến giác,
Mê tâm trầm lụy giữa dòng mê,
Ai ôi! Trối gót tìm bờ giác,
Cho khỏi luân hồi ở bến mê.*

Chư Thiên mạng, chư liệt vị đạo hữu!

Trong cuộc đời hành đạo của liệt vị hân là đã nhận định chữ Giác. Mà giác của liệt vị đây là giác ngộ. Vì người sẵn điểm linh chơn tánh, dầu cho sanh ở cõi trần, biết bao nhiêu cuộc vinh hoa phú quý, biết bao phù phiếm xa hoa, và cũng biết bao nhiêu cơ bần khốn khó, biết bao cảnh trạng thương tâm, nhân ngoại cảnh mà nội trạng trở thành giác ngộ. Có giác ngộ, ngày nay kẻ Tiên người tục mới đặng gặp gỡ nhau trong trường hợp đặc biệt này.

Tệ Huynh nêu ra đây để khuyên liệt vị một lời tâm huyết là khi liệt vị đặt mình vào Đạo, tất nhiên tự mình đã đủ năng lực chế ngự, không sa tứ đồ, không mến lợi danh. Sự chế ngự ấy đã được phân chiến thắng ở nội tâm mà phát được đạo tâm và đạo đức, thì Tệ Huynh nghĩ chư liệt vị đạo hữu đâu còn tiếc gì những cái tư hữu cá nhân, mà không hoàn thành sứ mạng trong cơ cứu cánh Kỳ Ba này.

Hiện tình Đại Đạo, không phải sự chia rẽ phái chi hay phân ly huynh đệ mà làm cho cơ Đạo không được hoằng dương chánh pháp. Đó chỉ là một quan trọng trong các cái quan trọng của Đại Đạo. Cũng ví như hiện tình tôn giáo

phân tranh, làm cho lu mờ chánh pháp, cũng là một trong các quan trọng, mà điểm chính thức là thiên chức và nhơn tâm. Nếu thiên chức đã đến với các sứ giả, nhơn tâm đã hoài vọng đến các sứ giả, mà các sứ giả mãi củng cố những gì của riêng mình, tất nhiên phải chịu hoàn toàn thất bại trước một việc khảo đảo, dầu nhỏ hay lớn. (...)

THI

*Dầu cho thế sự lăm điều linh,
Góp sức phá tan giấc mộng huỳnh,
Mở mắt nhìn xem trời đất rộng,
Huy hoàng đạo pháp cứu nhân sinh.*

BÀI

*Nhân sinh trong buổi khốn nàn,
Vinh sang cũng khổ, cơ hàn cũng nguy.
Lợi danh nghĩ có ra gì,
Đầu gành bọt đóng, mấy khi vững bền.
Nhìn xem cảnh khổ bốn bên,
Tôi bời gió đạn mưa tên nào nùng.
Cũng xương cũng thịt đồng chung,
Kiếp người như thế có cùng ta chẳng?
Vì xưa khéo ở khéo ăn,
Khéo tu khéo niệm, nay rằng được yên.
Nếu không sớm tạo cơ duyên,
Thì trong kiếp nạn có riêng ai nào!
Tệ Huỳnh để một lời sau,
Khuyên chung huynh đệ ráng trau tâm thành.
Đây là đường lối hóa sanh,
Cho cơ Đạo được lập thành cứu nguy.*

*Ráng mà cách vật trí tri,
Làm nên danh đạo sử ghi muôn đời.
Canh khuya xin để mấy lời,
Tạ ơn huynh đệ trước nơi điện tiên.
Hẹn ngày gặp gỡ cõi Tiên,
Trong khi hội ngộ hàn huyên tác tình.
Xin chào tạm dứt điển linh.*

Tê Huynh chào tất cả chư Thiên mạng, chư hiền liệt vị
đạo hữu lưỡng phái. Xin lui gót. Thăng.

15. CỐ GẮNG SAO CHO ĐÁNG MẶT RỒNG TIÊN

Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý
Tuất thời, 14-5 Bính Ngọ (02-7-1966)

THI

Vân hạc khinh khinh bộ thảo hài,
Hương hoa diễm sắc tiểu hoa khai,
Thánh lâm viễn vọng cao sơn khứ,
Mẫu tại cao sơn lệ cảm hoài.

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên mạng. Chị chào các em nam nữ.

Chị giảng đàn hôm nay vì lời mời của An Hòa hiền muội và cũng nhân dịp gặp gỡ các em để có đôi lời nhắn nhủ. Các em an tọa.

Các em ôi! Nước nhà đang hồi tao loạn, đạo giáo giữa lúc phân tranh, cốt nhục chia ly, giang sơn nghiêng ngửa. Ai đã sanh vào thời kỳ này, đứng trong hoàn cảnh này lại chẳng bi đát thương tâm.

Hôm nay Chị đến với các em để an ủi và khích lệ các em trên bước đường tu công bồi đức, học đạo tu thân. Các em đã sớm giác ngộ, tự tìm ra một phương châm siêu thoát để tránh hết mọi phú quý, bả lợi danh, và tự tìm cho mình một trách vụ không kém phần quan trọng đối với non sông nhân loại.

Hiện nay, các em đã có bốn phận điều hành Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, là bộ máy của Thiêng Liêng đang sử

dụng trong thời này để un đúc, đào tạo thêm những bậc tài năng đạo đức, tiếp tục hoằng dương chánh pháp, phổ độ chúng sanh để trở về tình thương của Thượng Đế. Nhưng nhìn lại nội bộ Cơ Quan, lòng Chị không khỏi bồn khoăn lo ngại.

Các em ôi! Người tắm nước của bể là người đã tắm nước của muôn sông. Khi nước ở sông thì dòng trong dòng đục, mặn ngọt thay đổi vô chừng. Nhưng lúc đổ về nơi bể, thì chỉ còn một màu sắc trong xanh với vị mặn không hề thay đổi. Giáo lý Đạo và người hành đạo cũng như thế, các em ạ!

Các em nghe Chị khuyên:

THI

*Một nguồn chia sẻ đến muôn sông,
Ngọt mặn đục trong khắp mấy dòng,
Khi nước trở về nơi bể cả,
Chỉ còn sắc tánh bể mênh mông.*

BÀI

*Bể mênh mông một dòng khơi chảy,
Khắp trường giang vạn phái đồng nguyên,
Trong xanh sắc nước diệu huyền,
Trùng dương muôn lượn con thuyền ngược xuôi.
Nước của bể bốc hơi phi thượng,
Tụ ven trời phiêu phưởng thành mây,
Nặng nề nơi cõi trần này,
Tan ra mưa móc chan đầy rạch sông.
Hơi thành mây, mây vòng thành nước,
Nước về nguồn, nước vượt lên hơi,*

*Hơi lên đóng ở ven trời,
Thành mây rơi xuống cõi đời làm mưa.
Các em ôi! Chị vừa phân đây,
Ngâm ngẫm xem sẽ thấy lý chơn,
Nước mây nào có gì hơn,
Đục trong mặn ngọt vẫn phân nước thôi.
Em ôi! Đã tỉnh rồi giấc mộng,
Thế sự này còn phóng ra chi,
Chính mình cách vật trí tri,
Chính tâm thành ý mà suy việc làm.
Dù cơ Đạo phân tam rã tứ,
Dù việc đời lành dữ thế nao,
Mùi thơm khó như kinh ngao,
Công danh khó chuộc anh hào trượng phu.*

Đã đến lúc Chị về châu nơi Diêu Điện. Chị tạm biệt các em. Các em hãy cố gắng sao cho đáng mặt Rồng Tiên. Thôi, Chị ban ơn lành cho tất cả. Chào chung, lui gót. Thăng.

16. GIỚI LUẬT, QUYỀN PHÁP LÀ KHUÔN MẪU MỰC THƯỚC ĐỂ UN ĐÚC CÁC CON

Thánh thất Tân Định
Hội thời, 15-8 Bính Ngọ (29-9-1966)

THI

*Thu về vui với cõi trần gian,
Nữ giới chen chùn đến đạo tràng,
Giữa lúc nhơn sanh còn cộng nghiệp,
Lo tu để sớm giảm tai nàn.*

Kim Đồng Ngọc Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng phái. Ngọc Nữ vâng lệnh báo đàn, có chư Thánh Nữ và Tiên Nương lai đàn hầu lễ. Ngọc Nữ chào chung chư liệt vị. Xin xuất ngoại ứng hầu. (...) Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Bảo ngọc đôi trau giá mới cao,
Thọ sinh bách tuế có chi nào,
Thánh hiền lịch sử ghi dành để,
Nữ liệt nam tài vạn kiếp sau.*

Tệ Nữ chào chư Thiên ân sứ mạng, chúc sắc, liệt vị đạo hữu lưỡng đài. Tệ Nữ cùng chư Tiên Nương hộ giá Từ Tôn Kim Mẫu giáng lâm để chứng tâm thành của liệt vị trong buổi lễ trung thu.

Bồ Tát miễn lễ liệt vị. Cho phép đồng bình thân hành

tiểu lễ khi chư Thánh Nữ, Tiên Nương giáng bút. Tệ Nữ mừng chư liệt vị:

NGÂM KHÚC

*Sắc rực rỡ dạ quang thu nguyệt,
Hương ngọt ngào kim khuyết thu phong,
Nương mây nhẹ gót trần hồng,
Viếng thăm đồng đạo thỏa lòng ước mơ.*

Bảo Hòa Thánh Nữ

*Gọi hồn thu thần cơ uyển chuyển,
Chứng lòng vàng trước điện ngâm nga,
Gởi cho em chị Đạo nhà,
Cùng chung một kiếp đào hoa thuở nào.*

An Hòa Thánh Nữ

*Kim phong lộng pha màu thu điệp,
Hồng trần mơ hồ điệp tam canh,
Hóa Công gieo rải giống lành,
Đài hoa thượng uyển sẵn dành muôn hương.*

Hồng Cúc Tiên Nương

*Cõi trần tục nhiều đường sa đọa,
Kiếp má hồng lắm ngã truân chuyên,
Sông mê có Bát nhã thuyền,
Cuộc đời tao loạn cơ Tiên cận kề.*

Ngọc Bích Tiên Cô

*Mong nữ phái quay về chánh đạo,
Mong bạn trần cõi tháo tà tâm,
Dù rằng thiên địa dương âm,
Linh quang một khối cao thâm gieo trồng.*

Nguyệt Điện Tiên Cô

*Chớ vội nghĩ quần hồng bạc số,
Mà quên xem kim cổ anh thư,
Bốn ngàn năm đã có dư,
Non sông gấm vóc bây giờ để ai.*

Diệu Hạnh Tiên Cô

*Kỳ ân xá Cao Đài cứu thế,
Buổi hạ nguơn bốn bể chung nhà,
Thống truyền giáo lý Tam Gia,
Đạo quy chánh đạo, hơn hòa đức hơn.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Mừng chư Thiên mạng. Chị mừng các em nam nữ.

*Khuyên phận chị keo sơn gắn bó,
Nhũ đàn em lớn nhỏ dắt dìu,
Tịnh lòng học lý cao siêu,
Thiên luân vạn dặm dập dìu thủ khoa.*

Chị thay mặt các anh linh Thánh Nữ tạ lòng tưởng niệm của các em trong thời thuyết đạo. Vậy các em thành tâm tiếp Đức Quan Âm Bồ Tát. Chị từ giã các em. Chào chư Thiên mạng. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Quan Âm Bồ Tát giáng hồng trần,
Giữ tiết trung thu rải phước ân,
Cho khắp hơn sanh cơn thống khổ,
Cho người tâm đạo thoát mê tân.*

Bần Đạo mừng chư Thiên ân sứ mạng. Mừng chư hiền

sĩ, hiền muội.

Bần Đạo rất vui nhìn thấy giữa buổi lễ tiết trung thu do các đạo tâm đã kết thành một vầng hồng quang điển. Đó là bảo vật quý giá cùng các hiền sĩ, hiền muội dâng cho Từ Mẫu hôm nay.

*Nhàn dương liễu ma ha chan rười,
Đức từ bi vun tưới nữ hiền,
Đạo tâm thủ phận tùy duyên,
Phổ Đà Nam Hải cảnh Tiên đợi chờ.*

THI

*Đợi chờ hiền nữ thoát trần la,
Bóng trúc đài sen sẵn cửa nhà,
Bạn với Tiên Nương cùng Thánh Nữ,
Không sanh, không trưởng cũng không già.*

Bần Đạo chúc ơn lành cho liệt vị. Thành tâm tiếp Diêu Trì Kim Mẫu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Đại Từ Tôn

Mẹ mừng các con.

THI

*Chín trùng Mẹ đến với con thơ,
Chúng ở lòng con biết kính thờ.
Ấn huệ sẵn dành bao hạ quý,
Phước hồng chan rười mấy thu sơ.
Nhơn tâm miễn đặt nơi đường chánh,
Thế đạo may ra thoát cảnh mờ.
Mỗi độ thu về ghi bút ngọc,
Giữ gìn tu học ấy Thiên cơ.*

Mỗi độ thu về, các con đều mong mỗi đến trước linh cơ để nhìn Đấng Từ Mẫu vô hình, dâng lên tấm lòng thành kính thiết tha giữa hồi điên nguy thế sự.

Con ôi! Tình Vô Cực vô biên vẫn ban đều muôn vật. Hôm nay trước các con, Mẹ đem hồng ân chan rưới cho các con được bình tâm, khuây hết nỗi niềm riêng của mỗi đứa. Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa đàn tiền nghe Mẹ dạy.

Hỡi các con! Mẹ đã dạy rất nhiều từ khi dùng linh điển đến với các con. Mùa thu này Mẹ khen ngợi tinh thần đạo đức của các con có phần tiến hóa, dầu trải qua bao nhiêu khảo đảo của nhơn tâm và thế sự. Trung thu này Mẹ không đem công việc mới đến cho các con, chỉ dạy thêm các việc con đang làm mà chưa được đó thôi.

Con ôi! Chí Tôn hằng ngự nơi lòng mỗi trẻ. Mẹ hằng nuôi nấng linh hồn các con. Còn trong việc tu hành học đạo đã có giới luật, quyền pháp là khuôn mẫu mực thước để un đúc các con, và các con lần dò trong đường chánh quả. Thánh ngôn, thánh giáo là những tiếng gọi thiêng liêng khi các con bị thất tình lục dục bao vây. Những điều hay dở thị phi là những tấm gương sáng chói cho các con thấy rõ sự thực hư thành bại. Thì các con phải quay quần với nhau để giữ gìn những điều quan trọng mà tu học. Đừng ngại chuyện xa xôi để tư tưởng được phát minh thành đạo. Tu học và hành đạo là những Thánh Hiền Tiên Phật đó con à.

THI

*Mượn côi hồng trần luyện tánh linh,
Đừng nên xem nhẹ kiếp nhơn sinh,
Trăm năm dễ mấy ai trăm tuổi,
Lừa lọc sao cho đáng phận mình.*

CỬU KHÚC LIÊN HUỒN

*Hồng trần kể mấy mùa thu,
Nhơn sanh một kiếp công phu bao ngày.
Con đến trần ai,
Chịu đọa đầy,
Trả vay,
Say.*

*Say không thoát ra ngoài tục lụy,
Say quên về cảnh trí thiên nhiên,
Con ôi! Mộc bản thủy nguyên,
Vạn linh do khí tiên thiên kết thành.
Vào nẻo tử sanh,
Quên dĩ lành,
Đấu tranh,
Đành.*

*Đành đeo đẳng bại thành vinh nhục,
Đành lẩn chen họa phúc nghiệp duyên,
Con ôi! Vạn sự do Thiên,
Phải nên thủ phận tùy duyên tu trì.
Đời đã loạn ly,
Đạo có gì,
Cứu nguy,
Khi.*

*Khi nhơn loại ai bị thâm khổ,
Khi hồng trần bỗng bột chiến tranh,
Con mong Đại Đạo lập thành,
Đạo thành do ở đức lành các con.
Tâm chí sắt son,*

*Giới luật tròn,
Hồi con,
Còn.*

*Còn trì thủ và còn kiên nhẫn,
Còn hiệp hòa còn phận khoan dung,
Khép mình vào nẻo chánh trung,
Cho nên đạo hạnh tác phong nữ hiền.
Chị nủ em khuyên,
Đừng tư riêng,
Dịu hiền,
Yên.*

*Yên trong cảnh cơ duyên đã định,
Yên trong đường chánh tín tu tâm,
Thánh đường hôm sớm viếng thăm,
Cùng nhau giáo lý cao thâm học hành.
Tír đức sẵn dành,
Ráng tập tành,
Rạng danh,
Thành.*

*Thành công ở đức lành con nhé!
Khéo khôn cùng chia sẻ chị em,
Đêm đêm kinh kệ đọc xem,
Ngày ngày bốn phận lập thêm công trình.
Một kiếp phù sinh,
Nặng gia đình,
Vẹn gìn,
Tình.*

*Tình huyết nhục do mình gây tạo,
Tình thiêng liêng hoài bão dặt dìu,
Cho cam công trẻ chắt chiu,
Từ khi tám bé mong nhiều tương lai.
Thục nữ hiền tài,
Ở ngày mai,
Bão hoài,
Ai.*

*Ai nói lại tương lai thanh sử,
Ai gọi nhuần ân tứ vô vi,
Ai mong yết Mẹ Diêu Trì,
Ai tranh bằng ngọc trong kỳ hạ nguơn.
Thiên địa tuần huòn,
Đạo hoàng dương,
Bốn phương,
Nương.*

*Nương cỡi tạm lập trường chánh đạo,
Nương cơ huyền dạy bảo con tu,
Hồng trần ... [đọc tiếp lại đoạn đầu bài]*

Con ôi! Mưa thu còn ảm đạm, gió thu còn thê lương. Các con phải bình tâm tu học. Đừng buông lung ngoại vọng, đừng nghĩ chuyện bao đồng. Những công quả của các con trong một năm, công tác các con cần phải tiến lên, còn những chuyện xa xôi thì nên dứt bỏ. Tất cả thành công rực rỡ sẽ đem đến niềm tin hành chánh đạo của các con.

Trung thu này Mẹ ban ơn lành cho các con nữ giới sở tại và nam phái. Trong những lời giáo huấn của Mẹ hôm nay, các con sẽ hòa đồng như tu học. (...)

*Trung thu bút ngọc đề thơ,
Ban ơn con trẻ gọi nhờ điển ân.*

Mẹ ban ơn lành các con. Chư Thánh Nữ, Tiên Nương đã ban ân huệ trong các hoa quả. Vậy khi xả đàn, các con chia nhau mà dùng.

Giã từ các con. Mẹ hồi Diêu Điện. Thăng.

17. CHỮ HÒA KHUYÊN NHỚ HỒI ANH EM

Cao Thượng Bửu Tòa
Tuất thời, 18-8 Bính Ngọ (02-10-1966)

THI

*Lâu ngày có dịp trở về đây,
Mừng thấy đệ huynh hiệp mặt mày,
Cũng nữ, cũng nam cùng bạn cũ,
Khác là tâm chí có riêng tây.*

Đông Thắng Chơn Như

đạo danh **Chơn Sắc**, nữ danh **Trần Văn Tìa**

Tê Huynh chào mừng chung chur liệt vị hướng đạo cùng chur Thiên phong chúc sắc đạo hữu nam nữ. Xin mời toàn thể an tọa.

Đáng lý thì tôi xưng hô là Bàn Đạo, nhưng với mỗi tình cố hữu giữa bạn đạo ngày xưa, nên tạm xưng là Tê Huynh cho có tình xưa nghĩa cũ, và hồi tưởng lại khi còn sanh tiền để hôm nay dùng những lời lẽ hết sức đơn giản như buổi sanh tiền để luận đàm đạo sự cùng huynh đệ. Thật ra, cũng có người cao niên kỷ hơn tôi, do đó tôi tạm xưng hô là Tê Huynh để được đầy sự khiêm nhượng và tình thân hữu như thuở nào, và cũng xin gọi quý hiền hữu là anh em.

Hồi anh em! Cảnh cũ còn đây, người xưa còn đó. Bạn đạo có người đã hy sinh gần suốt đời mình cho lý tưởng Đại Đạo, có người răng long tóc bạc, có bạn sạt nghiệp gia vong, có người tán tài tán mạng, có bạn quá đổi nghèo nàn. Nhưng quý ở chỗ là dầu nghèo, dầu hoạn nạn, dầu thân nhơn chết chóc vì lý tưởng Đại Đạo, nhưng tinh thần

thương Thầy mến Đạo, vì nhơn sanh, nên đã lẫn lóc đeo đuổi đến giờ phút này. Tệ Huynh nhìn thấy hiện diện anh em và hồi tưởng lại quá khứ mà lòng đau quặn thắt, giọt lệ tuôn dầm. (...)

Hỡi anh em! Danh từ Cao Thượng Bửu Tòa ý nghĩa sâu sắc và hay biết bao nhiêu, mà Tệ Huynh có thể định nghĩa theo sự hiểu biết của mình như sau:

Cao là đạo Cao Đài, mà **Thượng** là trên hết. Người vào đạo Cao Đài luôn luôn phải cao vọng học hỏi cho nên người đạo đức gương mẫu. Là bậc thượng trên, là đàn anh, là hướng đạo, là chức sắc Thiên phong phải có tác phong thanh cao của kẻ bề trên để làm gương cho hàng tín hữu. Còn **Bửu Tòa** là tòa nhà quý báu. Quý báu nơi đây không có nghĩa là tòa nhà đó phải được xây bằng kim cương, mã não, xa cừ, pha lê, mà sự quý báu đây là tòa nhà đạo đức, là bóng mát che phủ người lữ hành những khi nắng hạ, là mái nhà che mưa những lúc mưa dầm đêm thu mờ mịt, là tòa nhà nhân nghĩa đạo đức, trong đó có cả tình thương, có khoan dung, có tha thứ, có phục thiện, có xây dựng, có cứu giúp người đói cơm khát nước, có cứu khổ kẻ lương thiện hoặc quê mùa chất phác bị hàm oan, nạn tai lúc rủi.

Tóm lại **Cao Thượng Bửu Tòa**, là người có đủ điều kiện tinh thần đạo đức, tác phong của bậc hiền nhân quân tử mới xứng được ở trong cái tòa nhà đó, để cứu thế độ nhơn.

Song song với danh từ đó, lại còn câu kinh thứ nhứt của đạo Cao Đài, đó là “*Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp*”.

Đạo là danh từ. *Lòng thành tín hiệp* là hành động.

Mỗi mỗi việc làm đều phải có lý của nó. Thí dụ như người bệnh cần thuốc. Bệnh là điểm tựa, là sự vật. Thuốc là

cứu cánh. Nếu thuốc không trị được bệnh thì thuốc không có ý nghĩa gì nữa. Như đói lòng nhờ cơm. Nếu cơm thiêu, cơm hâm, không giúp được người đói thì cơm không còn ý nghĩa gì nữa.

Còn Đạo, nếu thiếu lòng thành, thiếu tín nhiệm, thiếu đức tin, thiếu hiệp hòa, thì đừng nói tới đạo đức gì nữa.

Hỏi vậy **Đạo** là gì? Đạo là bản thể vũ trụ, tối cao tối thượng, mà Đạo cũng là nguồn sống của vạn vật chi linh. Do đó mà những bậc thánh triết, hiền nhân, quân tử mới dám xả thân cầu đạo, đem sự tín ngưỡng, đem hành động nghĩa nhân, đạo đức gây được uy tín trong nhân gian để đem họ hiệp về con đường đạo là nguồn sống. “*Thị đạo tắc tấn, hành đạo giả thuận Thiên, thuận Thiên giả tôn, nghịch Thiên giả vong.*”⁽¹⁾ Ngược lại, nếu không lòng thành, không hành đạo, làm sao có uy tín với nhân gian? Mà khi mất uy tín với nhân gian thì làm sao ai dám đến hiệp với mình? Mà khi không ai hiệp với mình, làm sao kêu họ về với đạo, để trở lại bản nguyên? Do đó, hàng hướng đạo phải tâm niệm câu nhứt tụng đó để làm kim chỉ nam cho việc hành đạo, lãnh đạo nhơn sanh.

Còn danh từ **tòa thánh, hội thánh** là gì?

Tòa là tòa nhà chứa đựng. Thánh là bậc thánh triết hiền nhân quân tử. Hỏi vậy ai là bậc thánh triết? Không phải từ trên trời rớt xuống, mà chính là người sống ở thế gian làm được những việc như Thánh Hiền Tiên Phật đã làm, đó là bậc thánh triết hiền nhân. Tuy còn mang nhục thể, nhưng

⁽¹⁾ 是道則進，行道者順天，順天者存，逆天者亡. Đúng đạo thì tiến (bộ), người hành đạo thì thuận lòng Trời, người thuận lòng Trời thì còn, người trái lòng Trời thì mất.

với hành động đó, cứu cánh của hành động đó hợp với lòng Trời, thuận lòng người, đem ích lợi lại cho nhân sanh, đó là Thánh. Nếu từ các hàng giáo phẩm, chức sắc, chức việc học và hành đúng theo đạo luật quy điều, đó là hàng Thánh ở thế gian. Các bậc giáo phẩm trong Đại Đạo đã từng ở nơi thánh đường, đến chiêm ngưỡng Chí Tôn tại tòa thánh là bậc Thánh rồi, còn gì nữa? Chỉ tiếc thay những tác phong, những hành động, những đức độ chưa thể hiện đúng với cương vị của mình, nên đã từng thấy các hàng thánh đó khó mà ở yên trong tòa thánh và hội thánh.

Còn hội thánh là gì? Là nơi mà các vị thánh nhân hội hiệp lại bàn tính những việc ích nước lợi dân, cứu độ vạn linh. Nếu không có những hành động đó thì danh từ hội thánh chỉ là một danh từ nay đổ mai sụp, một khẩu đảo với nhau, vì chưa đúng cương vị của hạng thánh hiền.

Tệ Huynh còn nhớ lại lúc sanh tiền, cũng có lắm khi quá dễ dãi, có lúc lại quá khắt khe, có lúc xem thường cương vị của mình, nên hậu quả vẫn còn lưu lại đến ngày nay.

Trước kia nếu Tệ Huynh biết sẽ xảy ra cơ sự như vậy, thì không xây dựng lên trụ tướng của Cao Thượng Bửu Tòa này, mà chỉ đề số tiền và nhơn lực, vật lực đó dùng vào ngay những công tác từ thiện xã hội. Nếu biết trước và làm việc đó thì đâu còn để hậu hoạn lại cho anh em như trước hiện tình. Đó cũng là một phần trách nhiệm của Tệ Huynh vẫn còn dang dở.

Lâu ngày gặp nhau, nửa mừng nửa tủi, nửa lo ngại cho cơ đạo sở tại mà Tệ Huynh đã nói khá nhiều. Giờ đây, Hội Thánh đã có, pháp luật quy điều đã sẵn, thánh ngôn, thánh giáo cũng đã dạy rồi, nhưng nhận thấy anh em làm không

đúng hoặc không làm, thử hỏi Tệ Huynh phải sắp bày hay phải nói gì hơn?

Sau cùng, Tệ Huynh chỉ khuyên anh em có một chữ *hòa* để làm kỷ niệm cho ngày hội ngộ kẻ hiền người u.

THI

*Chữ hòa khuyên nhớ hồi anh em,
Hòa được tránh cơn gió tạt rèm,
Hòa nhã dung hòa cơn khảo đảo,
Ráng làm hơn nói với chờ xem.*

BÀI

*Lời Tệ Huynh anh em suy nghĩ,
Phân tách ra từ tí từ li,
Dung hòa thương mến nhau đi,
Để đưa thuyền đạo qua khi rối loạn.
Hòa có được an bang tế thế,
Hòa có rồi huynh đệ mới thương,
Hòa rồi chung bước một đường,
Hòa xây dựng đạo hoằng dương giúp đời.
Hòa không được, kẻ nơi người ngã,
Hòa không xong, tan rã sớm chiều,
Thiếu hòa như thiếu tình yêu,
Cảnh này rồi phải tiêu điều cho coi.
Hòa tránh được kẻ xoi người móc,
Hòa tránh hồi kẻ thọc người bơi,
Không hòa khó lãnh Đạo Trời,
Không hòa đạo nghiệp rã rời còn chi!*

*Không hòa bị thế khi đời thị,
Không hòa, đời khinh bỉ chê cười,
Rằng tu còn lại móc buoi,
Ắt làm những việc trò cười thế gian.
Hòa xây dựng huy hoàng đạo nghiệp,
Khắp đó đây chung tiếp nhiều tay,
Kẻ xây người dựng Đạo Thầy,
Mới mong thấy được một ngày vinh quang.
Rằng Đạo Trời phổ tràn quốc nội,
Rồi mai sau ra tới ngoại bang,
Nếu trong chẳng được vẹn toàn,
Làm sao ra được phổ bang nước ngoài?
Hỡi hướng đạo! Nào ai thương Đạo?
Hỡi Thiên phong! Hoài bão nào ai?
Khá nên chung trí chung tay,
Dùng hòa tác hiệp nay mai cứu đời.
Miệng hằng nói thay Trời hành đạo,
Mà sao còn khẩu đảo nhau chi,
Hòa đi, khuyên hãy hòa đi,
Thuyền từ rước khách qua khi hải hùng.*

Cao Triều Lão Hữu đang đợi chờ, không dám dài dòng. Một lần nữa Tệ Huynh xin cảm ơn toàn tất quý vị và anh em chị em. Ráng thương yêu nhau để làm sáng danh Đạo danh Thầy. Hễ còn chia rẽ là chết. Phải hòa, nhưng hòa trong chánh đạo, chứ nếu hòa trong tà đạo cũng bị diệt vong. Xin chào chung toàn thể. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Nhờ Đức Giáo Tông hộ nhập đàn,
Xin mừng quý vị khắp tam ban,
Tình xưa nghĩa cũ còn kia đó,
Với bạn thân yêu bước đạo tràng.*

Nhũ danh **Cao Triều Trực**

Tê Huynh chào mừng chư hướng đạo, chào chư liệt vị Thiên phong chức sắc, đạo hữu nam nữ xa gần. Cha mừng các nhục tử, nhục tể, nhục tôn. Xin mời quý vị ngồi để Tê Huynh tiện bề luận bàn đạo đức.

Một dịp may được Đức Giáo Tông hộ trì về đàn nơi Cao Thượng Bửu Tòa, trong đó có chữ Cao là tộc họ của họ Cao đã gây bao mối tình mến luyến, và nhớ lại sự nghiệp đạo đức của dòng họ Cao từ Minh Chơn Đạo đến Cao Đài Cứu Quốc. Tê Huynh cũng xin quý liệt vị vui lòng cho Tê Huynh một thời gian ngắn để hầu trình tình đôi điều về đạo đức cũng như hồi han cùng bốn tộc.

Trước hết, Tê Huynh nói qua về sự đạo đức tu hành của một đời người. Tạm đề tựa bài là **ĐỜI NGƯỜI VÀ SỰ NGHIỆP.**

Nhớ lại năm xưa, từ Anh Cả Cao Triều đến lúc Tê Huynh, đã gắng công và phụ của để vừa giúp chung quanh vấn đề hành đạo, không phải chỉ để cầu danh hoặc cầu lợi cho cá nhân mình, hoặc gia thế tôn tử mình. Sự thật là hành đạo để gây một sự nghiệp cho đời người. Sự nghiệp đó không phải ở tiền bạc của cải vật chất, mà chính là sự nghiệp đạo đức.

Nhận thấy một đời người khi mới sanh ra một hài nhi, ngoài một thân xác bé thơ trống trải bạch thủ, thì không có

chi cả. Đến lúc bỏ xác, tục gọi là chết, thì cũng không đem theo được chi cả. Mặc dầu nhà cao đất rộng, ao cá, ruộng trâu, vợ hiền con đẹp, cháu ngoan, nhưng không phải một đời người sở dĩ có ở thế gian chỉ có như vậy thôi sao?

Có lẽ chính vì hiểu biết được đời người là tạm, tất cả của cải vật chất đều tạm, nên những nguyên căn sớm giác ngộ, họ hằng thiết tha gây dựng một sự nghiệp đạo đức. Chỉ có sự nghiệp ấy mới trường cửu.

Thử phân tách đời người có hai sự nghiệp:

Một là *sự nghiệp vật chất* như nhà lầu, xe hơi, tàu thủy, máy bay, ruộng trâu, ao cá. Một khi nhắm mắt lìa đời rồi, chắc chắn là không thể đem những vật đó theo được. Đương nhiên, của cải đó để lại cho vợ con sử dụng. Nếu vợ con là người có đạo đức, thì của cải đó dùng vào việc đạo đức, đúng nhân đúng nghĩa. Bằng trái lại, nếu vợ con quên hẳn đạo đức, sa ngã bạc bẽo, rượu trà trụy lạc, thì của cải ấy không ích gì cho ai, mà có khi nó là phương tiện giúp cho người sử dụng nó làm những việc tội lỗi. Như vậy, sự nghiệp vật chất chưa chắc gì để lại ích lợi cho người sống và cứu rỗi bạt độ được linh hồn người chết mà chính là người đã tạo ra nó.

Còn một sự nghiệp thứ hai là *sự nghiệp đạo đức*. Sự nghiệp này người gây tạo ra nó phải cần đến tình thương, lòng bác ái vị tha, hy sinh cái cá tính tư hữu của mình. Chỉ biết đem cho ra chớ không biết lấy lại. Như vậy, khi gây tạo sự nghiệp vật chất, ít nhiều sẽ hoặc đã đụng chạm với người đời, với lẽ phải, như đo gian, đong khéo, nói dư, mánh lới thủ đoạn, mưu chước đảo lừa, xảo ngôn, trau chuốt, nịnh bợ để được của cải. Khi có những hành động đó là đã gây ít nhiều tội ác rồi. Còn người gây tạo sự nghiệp

đạo đức chẳng những không có ác ý làm hại ai, mà còn mưu sự có lợi cho người đời.

Khi mưu sự có lợi cho người đời là được lòng người, được công quả, được phước đức, ắt là đời người ấy hoặc thê nhi tử tôn hưởng hồng phước, hoặc hiện tại hoặc trong mai hậu. Nhưng có một điều này cũng nên coi chừng: Có khi mình tính làm việc phước đức nhân nghĩa, trước là để chuộc lỗi tiền khiên, sau là gây thêm âm chất mới, nhưng trong lúc hành động, hoặc cố ý hoặc vô tình, chẳng những không chuộc hoặc trừ được nghiệp chướng cũ mà lại gây thêm nghiệp chướng mới.

Chính vì điểm sau này mà những người tu kỷ cần phải thận trọng cho lắm. Những bậc sớm giác ngộ thì ngoài phương tiện sống thường nhật cho thể xác, còn cần chăm chú về mọi hành động để gây tạo sự nghiệp đạo đức ở ngày mai. Như Tệ Huynh xưa kia, đâu phải thiếu chi phần vật chất, làm phúc làm thiện chỉ vì với mục đích ấy mà làm.

Còn về việc tu hành để thành Tiên tác Phật, đó là một vấn đề khác nữa.

Nhớ lại xưa kia, công quả đối với Đạo của Tệ Huynh chẳng có là bao. Ngày nay được siêu thoát, khỏi luân hồi chuyển kiếp, tạm gọi là thành đạo, chỉ vì tấm lòng trung thành mà được. Như trung với nước, trung với Đạo, trung với thê tử, trung với bằng hữu. Chỉ nhờ có chữ trung đó mà Tệ Huynh được thành vào hàng Thánh. Tuy rằng nguyên căn trước kia là Tiên vị, nhưng chuyển kiếp nhiều đời trong vòng sa đọa mà chưa trở phục hoàn ngôi xưa. May nhờ Tam Kỳ ân xá, Chí Tôn xá tội và được Tôn Sư dắt dẫn trở lại thiên thai để tu dưỡng thêm, cùng tiếp tay với các hàng Tiên Thánh mở Đạo độ đời, mong ngày nào đó sẽ phục

hoàn ngôi vị cũ.

Ngày nay thấy các liệt vị đang trên đường lập công mà ham. Phải chi trước kia khi còn tại thế có đủ phương tiện vật chất, mà lại được thêm sự hiểu biết như giờ nay, thì Tệ Huynh sớm trở về Tiên cảnh là cõi cao hơn.

Ngày nay, nhiệm vụ ở thế gian Tệ Huynh đã làm tròn. Một kiếp làm người đã cho con ăn học, gây dựng cho mỗi đứa một sự nghiệp tương đối và những tấm gương đạo đức, tình phu phụ, tình cha con ở phần thể xác, Tệ Huynh được vẹn toàn. Giờ đây, còn lại là chơn hồn, điểm linh quang nói chuyện với điểm linh quang trong nhục thể. Nếu các con biết noi chí người xưa, giữ gìn đạo đức, tu hành, tìm đường trở lại nguồn xưa thì còn ngày được gặp gỡ. (...)

Các con giờ đây đã đủ vi cánh, đủ trí khôn, đủ điều kiện tương đối của một kiếp làm người. Hãy sống sao cho đáng giá trị con người. Những gì xưa kia Ta làm sai, hãy chừa bỏ. Những gì Ta làm đúng, hãy noi theo và làm gấp năm mười lần nhiều hơn, để sau khi mãn phần, linh hồn lìa xác, khỏi phải hối tiếc như Ta hiện giờ. Đó là tu và hành.

*Tu hành để được làm Trời,
Phải đâu kiếp kiếp làm người thế gian.
Tu là sớm giải nghiệp oan,
Tạo nhiều âm chất mới toàn con ôi!
Nếu chưa đắc vị làm Trời,
Ít ra cũng được làm người chuyển luân.
Có đâu bước thẳng rồi dùn,
Để cam thối kiếp đội sừng mang lông.*

Đây là lời nói chân thành và răn chung, phù hợp với luật nhân quả. Chớ còn các con hiện nay, cũng đã có những con

cố gắng tu hành, đã làm sáng danh Đạo, đáng được khuyến khích. Ta ước mong mỗi con đều theo gương tốt đó mà tiến lên cho được đồng đều. (...)

Xin cảm ơn quý liệt vị đã từ lâu ngồi chờ trong bầu không khí nóng nực. Để đền đáp lại, Tệ Huynh xin hiến quý liệt vị đề tài vừa qua để về xem lại hầu giúp đỡ mình trên bước đường tu thân hành đạo. (...)

Thời giờ đã mãn, Giáo Tông đợi chờ. Tệ Huynh xin cảm ơn phái đoàn Phổ Thông Giáo Lý cũng như quý huynh đệ nơi Trúc Lâm Thiên Điện và chư liệt vị Thiên phong chức sắc, đạo hữu lương ban đã hành tròn nhiệm vụ và gây tình tương thân hòa ái. Tệ Huynh mong rằng tinh thần đó sẽ tốt đẹp mãi mãi về sau. Xin hẹn gặp lại trong dịp khác và xin giã từ quý liệt vị cũng như các con. Xin kiếu. Thăng.

18. TAM KỲ CHUYỂN QUY NGUYÊN VẠN PHÁP

Thanh An Tự
Tý thời, 21 rạng 22-9 Bính Ngọ (02-11-1966)

THI VĂN

*Vạn phái đồng nguyên tổng thức cơ,
Trần trung tích thủy tại u tư,
Trường lưu thể thượng hoằng Thiên Đạo,
Mạc bả nhơn gian định nghĩa từ.⁽¹⁾*

Trọng Do Tử Lộ

Tệ Sĩ chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đạo hữu Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Tệ Sĩ vâng lệnh Văn Tuyên Thánh Vương chuyển đệ thánh sắc Tam Giáo Tòa cho chư liệt vị. Vậy, chư liệt vị thành tâm thính sắc. Tệ Sĩ xin tuyên đọc.

TAM GIÁO THÁNH NHƠN NHÔ TÔNG KHAI HÓA VĂN TUYÊN PHỦ KHÔNG THÁNH TRỌNG NI HUẤN TỬ

Dữ Thanh An Tự chư môn sanh các hạ nam nữ đồng đẳng khánh hỷ.⁽²⁾

⁽¹⁾萬派同原總識機 Mọi người nên biết rằng vạn phái có cùng nguồn gốc.

盞中積水在於斯 Cái chén trống không thì mới có thể chứa được nước.
Người có tâm phóng khoáng rộng mở thì mới có thể chấp nhận chân lý này.

長流世上弘天道 Việc mở mang Đạo Trời trên thế gian liên tục như dòng nước trôi mãi không ngừng.

莫把人間定義辭 Đừng chấp vào những định nghĩa danh từ của người đời.

⁽²⁾與清安寺諸門生閣下男女同等慶喜 Cùng chúc mừng các môn sinh nam nữ nơi Thanh An Tự.

*Tam Giáo Tòa ân phê thánh bút,
Lễ Thanh An khánh chúc Đế Quân,
Hạo nhiên tú khí trùng trùng,
Nhứt tâm thành kính Thiên ân giáo truyền.*

*Tam kỳ chuyển quy nguyên vạn pháp,
Nhứt lý đồng phổ cập ngũ châu,
Nhơn sanh quy tại thù đồ,
Nhứt tri bá lự công hồ mạc vi.*

*Thiệt thiệt giả tu tri Thiên mạng,
Phi phi hề thử khán nhân duyên,
Cổ viết vô thân duy Thiên,
Chưởng hoa đắc quả nhĩn tiền nhơn gian.*

*Cổ tự hóa huy hoàng chánh thể,
Thánh đức truyền tiết chế trung hưng,
Tại minh đức, tại tâm dân,
Hy Hiền hy Thánh tinh thần phong quang.⁽³⁾*

⁽³⁾ 三教座恩批聖筆

Tòa Tam Giáo ban ơn phê chuẩn truyền dạy lời Thánh giáo.

禮清安慶祝帝君

Lễ tại chùa Thanh An chúc mừng Quan Thánh Đế Quân.

浩然秀氣重重

Khí lành hạo nhiên bao phủ trùng trùng.

一心誠敬天恩教傳

Hãy nhứt tâm thành kính tiếp nhận lời truyền dạy của Ôn Trên.

三期轉歸原萬法

Kỳ Ba vạn chuyển làm cho vạn pháp trở về nguồn.

一理同普及五州

Một chân lý duy nhất phổ cập khắp năm châu.

人生歸在殊途

Con người cùng về một điểm nhắm giống nhau mà bằng những đường lối khác nhau.

一知百慮功乎莫微

Cùng đạt tới sự hiểu biết duy nhứt mà bằng những ý nghĩ suy gẫm khác nhau.

VĂN TUYÊN THÁNH VƯƠNG

Tệ Sĩ nhân đây cũng mừng cho quý liệt vị, nhứt là sanh chúng tại địa phương, sớm ngộ giáo lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hầu trở lại bản nguyên. (...) Tệ Sĩ xin kiếu từ. Thăng.

實實者須知天命

Nếu gặp được điều chân thật tốt lành thì cần nên biết mệnh Trời.

非非兮此看因緣

Nếu gặp điều không tốt lành thì hãy xem xét nhân duyên của mình.

故曰無身唯天

Cho nên nói không có thân mà chỉ có Trời, nghĩa là pháp bất vị thân, luật Trời chí công vô tư, ở hiền gặp lành, ở ác gặp ác.

種花得果眼前人間

Trồng hoa được trái, người đời thấy trước mắt.

古寺化輝煌正體

Ngôi chùa xưa đã trở thành Thánh thể Chí Tôn.

聖德傳節制中興

Lời Thánh truyền dạy tiết chế sự trùng tu về mặt hình thức.

在明德在新民

Điều cốt yếu quan trọng là làm sáng cái đức của mình và đổi mới dân chúng.

希賢希聖精神風光

Mong muốn vươn lên làm bậc Hiền nhân và Thánh nhân thì tinh thần mới tươi sáng rực rỡ.

19. SỚM BIẾT LO THÂN ĐỘ LẤY THÂN

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-10 Bính Ngọ (26-11-1966)

An Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị tam ban.

Kỳ hạ ngươn giải ách, Đức Từ Tôn Kim Mẫu lai đàn để dạy dỗ chư Thiên mạng và liệt vị. Vậy đồng thành tâm hành đại lễ tiếp loan giá. Thánh Nữ xin lui gót ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Từ Tôn

Mẹ mừng các con.

THI

*Nhớ đến con thơ dưới côi trần,
Trong khi đời đạo chịu gian truân,
Lập công quyết giữ lòng son sắt,
Án huệ dành riêng đã sẵn phần.*

Giờ này Mẹ giáng đàn để cùng các con trong lúc thời thế loạn ly, đem sự an ủi vỗ về trên bước đường hành đạo để các con vững niềm tin hầu thoát qua những cơn bão tố phong ba giữa côi trần ai đang tiến diễn. Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Cõi Thiên Đường là nơi bất sanh bất diệt, không phiền lụy nghiệp oan, không trả vay vay trả. Nhưng các con đã trót rời khỏi cảnh Thiên Đường để thác sanh vào nơi thế tạm, mang một sứ mạng tạo lập nên cõi dinh hoàn. Đâu phải là Thượng Đế đưa các con vào nơi đọa lạc, mà

chính đó là đức hạo sanh tạo thành trung giới vạn vật để vũ trụ thêm một phần của sự mầu nhiệm vô biên. Nào hay đâu, khi con vào cõi hồng trần, chẳng vững vàng giữ bốn nguyên chân tánh, để bụi trần che lấp điểm linh quang, rồi xa linh tánh tức là Đạo.

Con ôi! Trong khi ấy nguyên thi hóa sanh là Mẹ. Mẹ phải đem quyền năng thâm diệu, hầu cầu khẩn với Chí Tôn để đến thế gian vạch rõ đường đi nước bước, nhắc nhở tiền kiếp hậu lai, và cũng để cho con thức tỉnh mà nhìn đến nguyên nhân của mình hầu quày gót trở về nơi khối Đại Linh Quang và sẽ chuyển luân trong đức hạo sanh chí trọng.

Trong khi đem Đạo đến thế gian, Chí Tôn đã phải phân thân nhiều kiếp hầu hoằng khai chánh đạo để con được đem chánh pháp mà tìm lại cái đạo của con đã mang đến hồng trần tự ngàn xưa. Đến thời kỳ này là buổi cuối cùng hạ ngươn mạt kiếp, theo vận số tuần huân.

Con ôi! Mẹ rất thương hại cho các con trong lúc thiếu thời, cường tráng, sáng suốt, thông minh lại phải “*Thông minh phản bị thông minh ngộ*”.⁽⁴⁾ Cho đến lúc con chợt tỉnh giấc nồng vì một tiếng chuông cảnh giác hay một tiếng sấm sét trong thời hỗn độn, các con đến với Mẹ hay hành đạo trong khi sức hầu mòn, tuổi hầu tàn, mà lại đã mang biết bao nhiêu là trái oan duyên nghiệp, tội lỗi chất chồng, nên chỉ khả năng phải tùy theo cảnh mà xuất dụng, trí tuệ tùy theo cảnh mà ứng hiện, sức lực tùy theo cảnh mà tiến thoái, luôn luôn nguyện cầu tha thiết những điều con muốn, con ham, con thích, tựa hồ như thuở tráng niên.

Ôi! Thiên Liêng cũng hết sức hộ trì, sự ân xá cũng ngập

⁽⁴⁾ 聰明反被聰明誤 (Thông minh sẽ bị thông minh lừa dối.)

trần ban bố, nhưng chỉ trong giới hạn của sự nhân quả đền bù, chứ không vượt khỏi luật công bình của Tạo Hóa.

Hỡi các con! Điều Mẹ giải dẫn hôm nay là để các con tự xét mình hay nhìn lại bản thân và tâm trí của mình để làm một tấm gương cho mai hậu của đoàn măng non mà chính các con đã gây tạo ra.

Đây, Mẹ nói rõ hơn nữa là hồng ân vô lộ lúc nào cũng chan rưới. Ví như ban đạo pháp, dạy công quả, giúp phần tiến triển hành sự, ủng trợ vô vi. Các con có nhận thấy chăng?

Những con nào biết thì đỡ khi thân phàm bị bộc phát bởi căn nghiệp tiền khiên, bởi súc tích dòng ô trược. Bằng con nào không biết suy nghĩ thì phải chịu trong chỗ đền bồi, chớ tình Vô Cực Mẫu Từ tương quan, làm sao mà Mẹ quên được sự đau khổ của mỗi con. Bởi thế, Mẹ khuyên các con phải tự giác và độ dẫn đoàn sau cũng như các con đã từng lãnh trách nhiệm trong Tam Kỳ Phổ Độ.

Luật Trời đất âm dương phối ngẫu, thiên đạo nhơn đạo hai đường đã song song. Tuy nhiên, nếu các con muốn trở nên Thánh Hiền Tiên Phật thì phải xử thế vào mức độ thanh cao, rèn tâm luyện tánh cho đúng nghĩa nhơn đạo lý, thì cơ luân chuyển trường tồn âu cũng trong đức hạo sanh mà con không đến nỗi phải vào nơi Phong Đô ngục thất.

Con ôi!

THI

*Sớm biết lo thân độ lấy thân,
Oan khiên nghiệp chướng cõi lần lần,
Gieo mầm đạo đức cho mai hậu,
Hột giống nguyên nhơn được trồn phần.*

(...) Con ôi! Mẹ nhắc đến lại càng thêm đồ lệ xót thương

con trong cảnh hồng trần. Bởi mang nhục thân nên nhục nhãn khó phân minh, mà thêm lười biếng chẳng cố tâm phán xét. Những điều chơn lý mị tà rất là phân biệt rành rạnh trước mắt con trong những vấn đề danh lợi, tị cao, tị ái, thích những sự nâng đỡ dầu trên một địa vị hão huyền, thích lời ca tụng dầu trong một nhóm nhỏ. Vì lẽ đó đã làm cho con khó mình định được đạo lý ra làm sao. (...)

Về phần tâm lý nhơn sự, con ôi! Tránh làm sao khỏi, vì các con mở cửa trước lúc bình minh, thì trước thềm đã có thị phi; mở cửa sau lúc bình minh vẫn có thị phi ở ngõ sau. Cõi thế gian này là vậy. Phương chi thời kỳ hỗn loạn điên nguy mà các con muốn mỗi mỗi đều toàn hảo toàn chân cũng khó mà được đó các con ...

BÀI

*Vô ma khảo bất thành Đại Đạo,
Ngọc có giới giá bảo mới nên,
Đường trường biết sức ngựa bền,
Hồi con mài sắt nên kim đâu là.

Tu con sửa cái ta trước nhứt,
Tu con vun cội đức sau này,
Cõi trần tỉnh tỉnh say say,
Đạo là phương pháp chữa ngay bịnh trần.

Nếu con mãi lo thân lo thế,
Mẹ e rồi sanh tệ sanh hư,
Chẳng quen tìm đến cửa từ,
Phải về nẻo đạo bấy chừ mong ai?

Lời tha thiết hôm nay con nhớ,
Giữa thâm canh dạy dỗ mọi điều,
Cái tình mẫu tử cao siêu,
Con nên con hưởng, con liễu Mẹ đau.*

Nay Cơ Quan đề cao trách nhiệm,
Mai con hiền đặng hiển thân danh,
Đoàn viên nơi cõi Thiên Đình,
Hưởng an cực lạc thể tình rời xa.
Dầu con có bảy ba lo liệu,
Dầu con toan nắm níu lợi danh,
Trăm năm dễ mấy thân sanh,
Áo quan một cổ bao quanh một đời.
Con để lại bao lời nhắc nhở,
Cũng tầm thường một thuở nhơn sanh,
Có chi bằng ngọc đề danh,
Thánh Hiền Tiên Phật lập thành muôn thu.
Các con gắng công phu công quả,
Nhờ Thiêng Liêng ân xá phước ban,
Để con biết nẻo rõ đường,
Biết lo chọn lọc thau vàng thời nay.
Đêm hầu tàn tình dài dằng dẵng,
Giờ khắc qua lòng chẳng thỏa lòng,
Uớc chi còn thoát trần hồng,
Trở về Diêu Điện non Bồng vui say.
Thôi căn kiếp đọa đày âu phải,
Thôi nghiệp duyên trang trải cho rồi,
Kiếp này cố gắng con ôi!
Vượt qua cho khỏi luân hồi thế gian.
Mẹ thương con trước đàn dạy dỗ,
Con nhớ lời tìm chỗ hiểu xa,
Giã con Mẹ lại Diêu Tòa,
Hẹn còn hội ngộ đài hoa đất dàu.

Mẹ ban ơn chung các con, Mẹ hồi Cung. Thăng.

20. GIỮ SAO CHO VẸN LINH HỒN NGÀY XƯA

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-11 Bính Ngọ (26-12-1966)

THI

*Nhẹ gót đường mây đến cõi trần,
Đoái nhìn em chị dạ lâng lâng,
Nghiep oan còn vương nơi phàm tục,
Nên phải sớm trưa cảnh nợ nần.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên mạng. Chị chào mừng các em nữ phái.
Xin mời toàn thể đàn trung an tọa. (...)

Thừa sắc lệnh Từ Tôn Kim Mẫu cùng chỉ định Tam Trần
Oai Nghiêm Bồ Tát, Chị đến giờ này để đem sở hành với
lòng đạo đức kể ra cho các em cùng nghe trong thời kỳ gian
nan khôn khổ, dù hoàn cảnh mình hay hoàn cảnh nhân sinh
cũng thế.

THI

*Mây nước muôn trùng cảnh hợp tan,
Lối về ai vẽ nét sơ hoang.
Ba vòng thế giới chân chưa mỗi,
Sáu nẻo luân hồi nghiệp đã mang.
Tiếng trống Lô Âm còn giục giã,
Hồi chuông Bạch Ngọc vẫn kêu vang.
Mộng đời cố nuốt bao dòng lệ,
Đun lại lò cừ mấy hạt đan.*

Hỡi các em! Ân huệ thiêng liêng lúc nào cũng phổ cập

đến chúng sinh, chỉ vì chúng sinh không hưởng thụ để đánh lạc mất bản linh chân tính. Cho đến ngày nay, trước cục diện thay đổi tuần hoàn, phải đành chịu triền miên khổ lụy!

Em ơi!

BÀI

*Sắp đến độ mai vàng thay lá,
Vừa qua cơn nắng hạ mưa thu,
Đường trần để gót ngao du,
Luận câu thể sự trầm phù, được chăng.
Trên án ngọc hương đăng phưởng phát,
Dưới bệ vàng nô nức tâm thành,
Động lòng nhớ thuở sơ sinh,
Cùng chung một khối điển linh ban truyền.*

Trước đây, Chì tạm đóng vai trò một lương y để kể lên chứng bệnh trầm kha của các em và cũng chỉ một vài phương chữa trị cho bệnh nhân.

Bệnh đầu tiên các em là bệnh oan gia trái chủ, mà hiện nay các em đang nhận làm trách nhiệm chính yếu của mình, đang tha thiết giữ gìn trong kiếp này hay lắm lúc còn hẹn đến kiếp lai sinh. Bởi thế nên trần gian chứa đựng biết bao nhiêu xác thân đầy đọa, liễu úa hoa tàn. Dù phải trăm cay nghìn đắng, não ruột bầm gan cũng vẫn tìm hy vọng trong chuỗi đời đầy đau khổ. Cho đến ngày hôm nay, hoa cỏ cũng tang thương, vật người cùng cảnh ngộ.

TIẾP BÀI

*Đến trần gian chia miền chia cõi,
Mượn thân phàm rằng giới rằng hay,
Quần quanh rồi cũng chốn này,
Bại thành vinh nhục dặm dài thiên luân.*

Có ai biết vì nhân nan giả,
Có ai tường thiên hạ giai do,
Hóa Công un đúc một lò,
Khuôn viên màu sắc nhỏ to thợ Trời.
Hễ sinh đứng làm người thì đã,
Có khác gì tằm trả nợ dâu,
Thanh mi cho đến bạch đầu,
Bao nhiêu thế sự cơ cầu éo le.
Ơn Tạo Hóa chở che đùm bọc,
Nghĩa sanh thành hình vóc tóc da,
Đứng trên muôn dặm sơn hà,
Ngọn rau tác đất mặn mà tâm can.
Đem quốc sử đọc trang thanh sử,
Mở dư đồ nhìn thử cơ đồ,
Mấy ngàn năm đã diễn phô,
Bút thần vạn thuở điểm tô oai hùng.
Đi đi lại trong vòng nhân thế,
Được được thua chừ kể mấy mươi,
Tang thương diễn tại lòng người,
Sông Gianh, Bến Hải cuộc đời chia đôi.
Chỉ hồng học tung trời bạt gió,
Sức kinh ngư đây đó vẫy vùng,
Sá chi một góc Á Đông,
Mà chia manh mún cho lòng thiết tha.
Chừ ta hỏi lại ta trước nhất,
Hỏi gia đình, sự nghiệp, giang sơn,
Lỡ sinh là kiếp vì nhân,
Hiếu trung sao vẹn, nghĩa ân sao tròn?

*Đứng trông cảnh nước non khuynh phúc,
Ngồi nhìn tường cốt nhục phân ly,
Quốc dân khổn khổ sầu bi,
Thẹn gương Trần Lý, xót vì Triệu Trưng!*

Các em ôi! Đời là thế, có gì sung sướng đâu. Hiện tình thế sự vật chất đang hồi cực thịnh, mà tinh thần đang lúc suy vi, tất nhiên nhân sinh phải đi vào luật đào thải của Hóa Công. Thế nên Chị mới kêu gọi các em tu. Tu để làm gì? Tu để tiến hóa kịp trong cõi đời thượng nguơn thánh đức. Tu để xoay sở lại cảnh địa ngục này sang cảnh thiên đàng.

Nhưng khi các em nghe đến việc tu thì phần đông liên tưởng ngay là xả phú cầu bần, xả thân cầu đạo. Người đang sống cảnh nhung lụa vinh sang lại sợ mất đi điều lạc thú, mặc đẹp ăn ngon. Người trong cảnh vất vả làm than, sớm rau chiều cháo, nào có thú chi quyến rũ, nhưng cũng lại không thích tu. Ấy có phải các em nghĩ rằng kiếp chết là kiếp mất, mà chỉ hiện sinh thôi chẳng?

Đây Chị chỉ minh chứng sự thực là hai chơn hồn vừa thoát hóa, xét lại đường tu chưa mấy, công quả là bao, nhưng lại được tránh nơi địa lạc, lên cõi Thiên Đàng chờ ngày phán xét.⁽¹⁾ Các em có cho đấy là một việc mông lung mờ ảo chẳng?

⁽¹⁾ Cũng trong đàn này, trước khi Đức Vân Hương Thánh Mẫu giảng, có Đức Đông Phương Chương Quán dạy rằng Tam Giáo Tòa và Tam Trần Oai Nghiêm Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã ân phê sắc tứ cho chơn hồn Hồng Phước (thê danh Hoàng Ngọc Tạo, Minh Tra Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý) và Thượng Giáo Sư Lê Văn Còn (đầu họ đạo thánh thất Bình Hòa, Hội Thánh Ban Chính Đạo) được về tạm trú nơi cung Thái Ất để chờ ngày phán xét và ban thưởng. Tiền bối Hồng Phước đắc vị Đô Thống Quản Địa Thần, sau thăng lên Giác Minh Tôn Thánh. Tiền bối Thượng Giáo Sư Lê Văn Còn đắc vị Minh Đức Đạo Nhơn.

Nếu thế thì các em đã làm rồi. Không kể đến câu “*Tu nhứt kiếp, ngộ nhứt thời*”, mà Chị chỉ nói là sự thực từ xưa nay trong sách sử, dẫn chứng đến ngày nay đều rõ ràng không bao giờ huyền hoặc.

Các em ạ! Như Đức Thế Tôn Như Lai đắc đạo cũng là một sự thực hiển nhiên chơn lý, nào phải là huyền ảo đâu. Đến ngày giờ này cũng thế. Nhưng trong sự thành có tầng giai đoạn, tầng cấp bậc, hoặc thưởng nhiều, hoặc thưởng ít, hoặc đắc vị, hoặc tái kiếp nơi hồng trần, đều được dành trong ân huệ Kỳ Ba của Thượng Đế tất cả.

Trong phần ấy cũng nhờ có sự công quả của quyền thuộc thân nhân, vì có câu “*Tu cứu cứu huyền thất tổ*”. Đây là một công quả hiện đại chứng minh ở dòng tư tưởng, và kết thành thể tôn, chứ không phải một việc mơ hồ đâu.

Nên Chị khuyên các em hãy nghĩ, ngoài cá nhân mình còn bao nhiêu trách nhiệm khác cùng liên quan tới cá nhân nữa. Chị kể đây là muốn đem chân lý đến cho các em khỏi phải thắc mắc âu lo, để tự mình tu tập, hành đạo lập công trong thời kỳ mạt kiếp.

Các em ôi! Cái vinh sang phú quý ngày nay là đã kết tinh ở mấy kiếp tu trì khó nhọc ngày kia. Nếu các em không nghĩ đến, rồi khi bệnh trạng đã kết thúc cuộc đời người, chừng ấy, than ôi! Lửa phiền đốt cháy cả tâm can, bằng giá đóng thành bể hận. Các em lại mang dòng tư tưởng sang thế giới khác, để kết cấu cho linh hồn một hoàn cảnh kế tiếp, song hoàn cảnh không cùng hoàn cảnh, mà phải chịu dưới quyền ngự trị của Đấng Chí Công để phán xét tiền nhân hậu quả.

Khi hoàn cảnh bất đồng tái kiếp nơi thế gian, các em lại

gây ra ý tưởng so sánh, hờn tủi ghen ghét, lý trí chủ quan tranh đấu từ kiếp này sang kiếp khác, từ đời này sang đời khác, từ thế kỷ này sang thế kỷ khác, mãi mãi triền miên trong bể hoạn.

TIẾP BÀI

*Cảnh phú quý lấy lòng hy vọng,
Đời vinh sang dấy động phàm tâm,
Túi tham không đáy ngấm ngấm,
Được bao nhiêu cũng âm thầm liệu lo.*

*Chen chân đến bến đò Tào Hóa,
Hỏi chừ sang mấy ngả hồng trần,
Có gì cứu cánh bản thân,
Cho linh hồn khỏi quả nhân đền bù?*

*Nên Chị bảo em tu là thế,
Bảo em tu tìm kế sinh tồn,
Trong khi vực hóa nên còn,
Giữ sao cho vẹn linh hồn ngày xưa.*

Các em tu trong thời kỳ quốc dân khốn khổ nguy nan, dù cho chưa nên Tiên đắc Phật, các em cũng được trung, được hiếu, được nghĩa, được ân.

Các em có thấy chẳng, khi các em đã hy thân hành đạo là các em đi sâu vào con đường ái tha vong kỷ. Nếu đã ái tha vong kỷ thì không nghĩ đến lợi riêng cho mình. Tất cả nhân sinh đều không nghĩ lợi riêng cho mình mà lợi chung cho toàn thể, thì còn đâu tranh đấu giựt giành, nước sôi, dân an lạc. Đó là các em đã được phần *trung*.

Khi các em là một chủ gia đình, các em không nghĩ lợi riêng cá nhân, thì nào có dành vật chất sự nghiệp cho đời

mai hậu riêng của tôn tử thân nhân, mà chỉ nghĩ là sẽ làm, làm để ngày mai lợi chung cho tất cả. Tinh thần ấy, ảnh hưởng ấy, tôn tử sẽ không bị vật chất chế ngự như đời ông cha, và sẽ thoát ra ngoài nô lệ vật chất. Sự thành công sẽ tăng trưởng như giống cây tùng bá sừng sững giữa rừng sâu, vượt cao trên chín tầng không gian, để hưởng thụ khí khinh thanh của nhật nguyệt, là các em hay tôn tử đã làm được chữ *hiếu*.

Đó, đại khái căn bản duy nhất đời người cốt hai điểm quan trọng. Còn bao nhiêu việc trong kiếp nhân sinh cũng sẽ do căn bản đó mà hành động và chứng minh thực sự.

Ấy thế, các em tu không phải phế bỏ mọi việc luân thường, ly gia cát ái trong hiện trạng, mà là tạo một tương lai vĩ nghiệp cho nhân loại nước non. Các bậc thánh triết siêu nhân thành đạo cũng ở đường tu như thế mà thành. Nếu các em còn lẫn lộn trong vòng trói buộc vật chất, không đem hết bản năng để tự vệ linh hồn, đến khi thân này hoại đi sẽ tàn tạ cả quá khứ, hiện tại và tương lai.

(...) Hỡi các em! Chị dạy hôm nay để các em về tìm hiểu, hầu đặt mình vào nhiệm vụ thiêng liêng để tránh luân hồi nghiệp quả.

Em ơi! *Nhật thực tam xan, dạ miên thất xích.*⁽²⁾ Đáng lo là lo cho tương lai huy hoàng rực rỡ, đòi gọi Thế Tôn. Đáng hy sinh là hy sinh cho vĩ nghiệp để hậu thế là bậc vĩ nhân. Đừng quanh quẩn xó bếp đầu môn, sẽ uống một kiếp người trên cõi thế. Dù nữ cũng như nam, trách nhiệm vẫn đồng trách nhiệm. Nữ phái lại càng nhiều công trạng, càng

(2) 日食三餐, 夜眠七尺. (Ngày ăn ba bữa, tối ngủ [chỗ nằm dài] bảy thước.)
Một thước Tàu bằng khoảng một phần ba mét.

nặng nề hơn cả nam nhân, vì phải chịu trong nếp tùng phu. May mà được đức lang quân biết tu trì học đạo, biết nhân, nghĩa, hiếu, trung. Đó là bóng tùng quân đáng chở che thân đăng cát. Tất nhiên phải nương lấy bóng tùng, vượt lên để cùng hưởng thụ thiêng liêng ân huệ.

Nếu không may trong cảnh nước ngược thuyền xuôi, gặp phải gia đình vô đạo, dẫn dắt các em vào mọi thú truy lạc truy hoan, hễ bước một bước như thế là đã tròng vào cổ các em một khoen sắt của tử thần nơi địa ngục. Mãi đến hết vòng khoen sắt là phải cam tâm theo định mệnh, chịu dưới lưỡi hái tử thần, đoạn cuộc đời, đem vào một thế giới tận khổ vô biên. Chừng ấy các em có ăn năn cũng quá muộn màng.

Thôi, Chị dạy bấy nhiêu để các em suy nghiệm, sau này còn dịp gặp gỡ. (...) Chị ban ơn lành tất cả các em nam nữ, và chúc các em được hoàn thành nhiệm vụ trên sứ mệnh Cao Tiên. Thắng.

21. VÔ THƯỜNG ĐẾN CỬA HẸN SAO ĐÂY?

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 01-12 Bính Ngọ (11-01-1967)

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư liệt vị đàn tiền. Tiểu Thánh đến báo tin liệt vị hay: Ngay trong giờ phút này có Đức Đông Phương Chưởng Quân thượng ngự Pháp Đàn Vô Vi. Chư liệt vị thành tâm kính lễ. Đàn tiền thành tâm tiếp điện Đức Chơn Nhơn. Tiểu Thánh xin chào chung liệt vị, xuất ngoại hộ đàn. Thăng.

TIẾP ĐIỆN

THI

*Cõi đời lắm nẻo lắm chông gai,
Tứ khổ ràng thân ai hỡi ai!
Sanh phải vượt qua bao trọng trước,
Bịnh càng giam hãm tợ tù đầy.
Lão lai tài tận khôn dò bước,
Tử hậu vô tri khó giải bày.
Nếu chẳng biết tìm cơ giải thoát,
Vô thường đến cửa hẹn sao đây?*

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão chào chư Thiên sắc. Chào mừng chư hiền đệ, hiền muội đàn trung.

Giờ này Lão giảng đàn đề đàm luận đạo sự cùng chư hiền đệ, hiền muội và cũng đề dạy Vĩnh Nguyên Tự. Lão

mời toàn thể chư hiền đệ, hiền muội đàn trung an tọa.

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Việc thành đạo trong giới tu hành cũng như việc thành công trên trường đời, tương tự như nhau.

Thử kiểm điểm lại những vị chơn tu đắc đạo, có phải dễ dàng như món đồ vật từ trong túi lấy ra đâu? Những vị ấy đã trải qua bao phen khắc kỷ để làm chủ bản tâm chơn tánh, điều khiển mọi hoàn cảnh sự vật chung quanh, kiên tâm, can đảm, khắc phục mọi nỗi khó khăn, từ y phục, ẩm thực, cư trụ, danh vị, sự nghiệp, tình cảm chật hẹp đến mọi nỗi lạc thú ở đời.

Tuy thấy bên ngoài những vị đó nét mặt trầm ngâm, thân hình đơn giản, một mảnh bô vải che đậy, xem qua thiệt là giản dị, sự thật ra nào ai biết được bên trong nội tâm những vị đó hoạt động rất nhiều, tranh đấu rất gay go với mọi tư tưởng bên ngoài đưa đến, mọi sự khảo thí chung quanh rào đón. Khó có một điều là tâm vẫn trơ trơ như đá, vững như đồng. Sự vật là sự vật, nội tâm là nội tâm. Không vì sự vật mà làm cho lay chuyển nội tâm. Đó là một điều bí yếu thành công trong thời kỳ tạo Tiên tác Phật.

Còn như ở trường đời, khi được thành công một phương diện nào đó cũng không phải là dễ.

Thí dụ như một thí sinh vừa dự một buổi tiệc ăn mừng thi đỗ một bằng cấp cao học. Cảm tưởng những thực khách đối với thí sinh đó cho là dễ dàng, khỏe khoắn vui vẻ, nhưng nào mấy ai để ý đến phần nội tâm và sự lo âu phập phồng của thí sinh đó vẫn còn lảng vảng đến giờ dự tiệc.

Một vài thí dụ đó để chư đệ muội suy gẫm trên bước

đường tu thân lập quả của mình. Không phải việc khó như vậy không thể có ai làm được. Ngày nay, trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã có nhiều phương tiện cho người tín hữu tu hành để đắc quả, nhiều lối quanh đường tắt, nhiều kinh điển, thánh giáo, thánh ngôn. Ít ai chịu khó tìm hiểu lý nghĩa sâu sắc và những khía cạnh siêu thoát của nó, mà chỉ tìm hiểu những gì thích hợp với thành kiến sẵn có, thỏa mãn những dục vọng tầm thường, rồi tự cho là đủ.

Bởi vậy cho nên đã hơn bốn mươi năm trời giáo đạo mà chưa được mấy người tìm hiểu và làm đúng sự mầu nhiệm của lý Đạo. Do đó mới có cảnh trống đánh xuôi kèn thổi ngược trong huynh đệ đồng đạo. Chỉ đến ngày nay, trước cảnh tang thương bi đát của đời, Thượng Đế không thể kéo dài thời gian, dễ dãi nuông chiều với những đứa con còn lười biếng, chậm chạp, tự ái, ích kỷ, nên đã truyền lệnh các bậc Chơn Tiên đem pháp môn thiết thực đến để dạy những ai chịu khó gia công học hỏi và hành để tu nhứt kiếp ngộ nhứt thời. Còn ai chẳng được làm theo thì cũng tùy theo duyên phước mà thọ hưởng ít nhiều, hoặc bị rơi ra ngoài vòng tiến hóa của vũ trụ trong buổi hạ nguơn mạt kiếp điêu tàn, để lập lại đời thượng nguơn thánh đức. (...)

Lão cảm ơn và nguyện đại nguyện cho toàn thể chư Thiên sắc và hiền đệ, hiền muội được vượt mọi trở ngại để hoàn thành sứ mạng trong kỳ lập đời thượng nguơn thánh đức rồi sẽ gặp nhau tất cả. Lão chào chung toàn thể. Thăng.

22. MAU CHƠN CHO KỊP BÓNG TRỜI TÀ

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 26-12 Bính Ngọ (05-02-1967)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lương ban. Tiểu Thánh thừa lệnh báo đàn. Nghiêm chỉnh thành tâm tiếp Giáo Tông Đại Đạo. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Lý hòa xuân sắc, sắc xinh tươi,
Thái độ trần ai thoát lưới đời,
Bạch Ngọc từng phen gieo giống thiện,
Giáng trần nay kẻ dựng mười mười.*

Lý Thái Bạch

Bần Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội trung đàn. Hôm nay, Bần Đạo cho vời tất cả chư phận sự Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý đến hầu lệnh, là vì năm cũ sắp qua, năm mới hầu đến, mọi việc cũng phải tùy theo thiên tượng mà thay đổi hành trình. Bần Đạo miễn lễ. Chư hiền đệ, hiền muội đồng an tọa nghe Bần Đạo phân đây.

Đời đang biến chuyển, Đạo cũng phải hoằng khai trong biến chuyển để cứu vớt nhơn sanh. Chư hiền đệ, hiền muội đã dày công lao trí trong một thời gian qua, đem sự chí thành chí kính phục vụ chánh nghĩa nhơn quần, chơn lý Đại

Đạo. Đối với thế nhân cũng đáng ngợi khen. Những gì đã hành đạo vừa qua là một kết quả trong lòng người tín đồ Thượng Đế. Kể ra đối với công trình thì công quả kia cũng bù lại xứng đáng cho chư hiền đệ, hiền muội.

Nhìn đến thế sự dường như mặt biển trùng dương, nhìn đến cơ Đạo ở Việt Nam rất bao la huyền ảo. Người hành đạo ít ra cũng phải nhắm vào mục đích tối thượng để thăng tiến trên kiếp sanh tồn mới tìm hiểu được lý thiên nhiên của vũ trụ.

Mùa xuân năm Đinh Mùi đúng theo lý số tuần hoàn, thiên cơ chuyển hóa, từng giai đoạn, từng thời gian. Nên chỉ đường lối hành đạo trong năm này được tiến lên một mức nữa để đúng với lễ mầu nhiệm của Hóa Công. Vì thế nên Bàn Đạo triệu tập tất cả chư hiền đệ, hiền muội đến đây để đem trách vụ hiện hành thi thố, làm sáng tỏ chức vụ của người đạo Cao Đài trong nước Việt Nam.

(...)

THI

*Một năm qua lại một năm qua,
Thế sự bao nhiêu cũng gọi là,
Lỡ bước đường trần nên cố gắng,
Mau chơn cho kịp bóng trời tà.*

HỮU

*Trời tà lắm kẻ lắm bôn chôn,
Có thấy chẳng ai vực hóa còn,
Nếu chẳng biết mình nơi vị cũ,
Chưa rời bến tục đã hoàng hôn.*

HỮU

*Hoàng hôn có kẻ đến tìm Ta,
Nếu muốn say sưa trước bửu tòa,
Hãy giở bầu tiên tìm thuốc lạ,
Xuất thân chớ để vương Nam Kha.*

HỮU

*Nam Kha giấc mộng hồi còn dài,
Uống thuốc trường sanh ngại tỉnh say,
Đến bến không sang đò vẫn đợi,
Không sang thì trễ bước đường dài.*

HỮU

*Đường dài mới biết vó truy phong,
Lạc nẻo rồi ra cũng uống công,
Vị bởi lòng phàm còn béo ngọt,
Ất mùi tiên tửu chẳng hơi nồng.*

HỮU

*Hơi nồng tiên tửu thiếu chi đây,
Hồi bạn ngày xưa uống giải khuây,
Chớ để bọn trần còn dấy động,
E cho quên lũng lỏi về Thầy.*

HỮU

*Về Thầy mới biết Đạo Trời chung,
Chẳng luận Đông Tây với giống dòng,
Hà tất địa phương mơ bá đạo,
Cho hoài công của kẻ vun trồng.*

HỮU

*Vun trồng nên giống dễ gì đâu,
Sương nắng từng phen phải dãi dầu,
Tòng bá mới là quân tử tánh,
Ai ơi sớm biết để quày đầu.*

HỮU

*Quày đầu trở lại nếp nhà xưa,
Sứ mạng thiêng liêng chẳng phải vờ,
Bát nhã chống chèo nhờ thiện chí,
Bao nhiêu khách tục rước cùng đưa.*

(...) Bản Đạo ban ơn chung toàn tất chư hiền đệ, hiền muội được nhiều hồng ân trong cuối đông và xuân sắp đến. Thăng.

23. THỨC TỈNH LÊN ĐƯỜNG HỌC THÁNH NHÂN

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 29-12 Bính Ngọ (08-02-1967)

Bạch Hạc Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên sắc lưỡng đài. Chào liệt vị tam ban. Liệt vị khá thành tâm nghiêm đàn hành đại lễ tiếp Chí Tôn giá ngự. Tiểu Thánh chào chung tất cả và xin chúc liệt vị đầy công quả trong năm sắp đến. Lui gót ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Ngọc Hoàng Thượng Đế

kim viết Cao Đài giáo Đạo Nam phương

Thầy các con. Thầy rất vui nhìn thấy các con đến chào Thầy trước giờ xuân sang, để cùng nhau hưởng hồng ân Thầy dành sẵn cho các con, cũng như Thầy hằng ngự nơi chánh tâm mỗi trẻ.

Tân xuân này Thầy cho triệu các con về đây để đại diện các thánh thất nơi Thủ Đô ⁽¹⁾ cùng hợp đồng lãnh một sứ mạng hành đạo mà Thầy sắp giao phó nơi đây. Miễn lễ, các con đồng an tọa.

THI

*Thầy dành cho trẻ một mùa xuân,
Đi lại trần gian xóa khổ trần,
Như lý Đạo mẫu đang cứu cánh,
Cho đời thuần túy nét thanh tân.*

⁽¹⁾ Thành phố Sài Gòn trước 1975.

Các con! Hiện tình thế sự ngày nay đã diễn biến biết bao nhiêu tấn tuồng nhân quả. Đó không phải do sự chấp định của Thầy, mà do luật định của Đạo. Từ thuở khai thiên tịch địa sắp bày trần thế đến ngày nay, các con chỉ hiểu Đạo khai trong những thời kỳ hỗn loạn để cứu thế, hay Đạo khai trong cơ biến dịch đất trời.

Đến ngày nay, Thầy đã dạy rất nhiều và rất rõ ràng cho các con từ mấy mươi năm qua: Đạo là con đường duy nhất của vạn linh sanh chúng, từ Thầy ban phát đến thế gian, và từ thế gian các con trở lại cùng Thầy. Thầy là hư vô chi khí, thì Đạo cũng đồng nghĩa đó thôi. Nên chi, trong thời kỳ hạ nguơn, chính mình Thầy dùng khí hư vô trực tiếp hữu hình đến thế gian để dẫn dắt, thu hồi những điểm linh quang Thầy đã cho đến trần gian trở về khối Đại Linh Quang.

Các con nghĩ kỹ mà xem, chẳng một điều chi gọi là huyền bí cả. Nhưng lẽ huyền bí thiên nhiên vẫn đến với các con và ở nơi các con, mà các con đang nương theo lẽ huyền bí ấy để sanh trưởng ở cõi trần. Thầy dạy như thế để các con hiểu thêm chữ Đạo nhiều hơn.

Con ôi! Luật Thiên điều sáng tỏ, máy trời đất vận hành, nên Thầy đã từng nói với các con: Sự thương yêu là cơ thể của Thầy. Những hiện cảnh ngày nay đang phô diễn trong đời là một sự cảnh tỉnh nhân loại trở về cùng Thượng Đế, tức là tiêu linh quang về hiệp thành khối Đại Linh Quang là Thầy, và đức hạo sanh bất diệt vẫn tuần tự tạo hóa càn khôn vũ trụ, lập thánh đức thượng nguơn.

Hỡi các con! Hãy cố tìm sự sáng suốt Thầy đã ban cho mỗi trẻ từ Bạch Ngọc Kinh đến đây để suy đoán kiếp sanh tồn của con, và con nắm vững sự sáng suốt ấy để châu

Thầy hằng bữa đang ngự trị nơi lòng con, thì dầu cho bao nhiêu biến trạng cũng không làm con lạc Đạo xa Thầy.

Sở dĩ nhân loại ngày nay đã chịu trong luật đào thải của nguon hội xây vắn và luôn luôn biến thiên khổ lụy, nào cơ căn điều linh, nào thiên tai chiến họa. Con ôi! Từ Phụ vẫn là đức hạo sanh, mà chính con lại tạo nên đường tận diệt. Bởi thế, Thầy phải đem hình thức thánh thể sắp bày nơi trần gian cũng như Thầy đã vạch rõ máy hành tàng vận chuyển sự sinh tồn của con ra trước mắt, để con tìm thấy sanh môn tử hộ, tìm thấy Thầy là các con, các con là Thầy. Tất nhiên không phải cầu cạnh huyền thuật cao siêu hay tìm ở lý trí xa xôi, tạo nên những gì để cơ cấu chịu đảo lộn, mà trần gian lại phải một phen luân chuyển điều tàn.

Các con tìm đến với Thầy để học đạo như hiện trước đây các con về châu Thầy thì Đạo ấy là Thầy và các con. Các con cần nên sửa mình tu tâm luyện tánh, diệt hết lục dục thất tình, để yên lặng mà trông thấy Đạo, mà hành đạo và trở lại Thầy, như hạ, thu, đông đã mãn là mùa xuân đến với các con.

Thầy muốn thực hiện cho rõ lý Đạo, Thầy phải nhờ nơi các con thay Thầy làm người đi trước để rước kẻ đến sau, và các con nên nhớ rằng nếu các con không thương được kẻ ghét mình thì khó mong gần gũi với Thầy, hay các con hiểu Đạo bằng một lối hiểu thường tình, ắt cũng phải trầm luân đọa lạc.

Hỡi các con! Thầy là Cha cả vạn linh sanh chúng. Thầy chỉ đem lý thiên nhiên Tạo Hóa để ban đồng, không riêng vị. Mảnh đất Việt Nam này được hoàng khai chơn đạo ngày nay cũng do định luật, mà dân tộc Việt Nam đang hồi khôn khô điều linh, các con có cảm nghĩ buồn khổ riêng mình,

chớ các con ngờ đâu tạo thiện tác ác là do nơi vạ linh sanh chúng, chẳng riêng gì các con. Nếu Thầy không dùng đức háo sanh thì các con có nghĩ rằng cần khôn vũ trụ sẽ ra thế nào chẳng, lựa là nhân vật!

Thầy đến trong giờ này để đem lại cho các con một mùa xuân sáng chói giữa cảnh tối tăm, đem một hương xuân ngào ngạt cho các con trong khi hãi hùng oi bức, đem tinh thần xuân đến cho các con tươi tỉnh, phá tan hết những gì đang ám ảnh đè nén linh hồn con trong cảnh đọa đày hỗn độn, và các con thừa hành sứ mạng của Thầy, mang tất cả lời Thầy dạy với tình thương yêu nhân loại, với đức háo sanh để đem đi. Các con đi để thực hành, thực hành lý thuyết Cao Đài Đại Đạo trong bốn mươi hai năm đã biến chuyển rất nhiều giai đoạn.

Hỡi các con đại diện các thánh thất, thánh tịnh! Hỡi các con Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam! Mùa xuân này các con hợp đồng lại để tiến hành trên đường công quả và đúng với chương trình đã vạch sẵn ở Thiên cơ cho kịp thời gian Đại Đạo quy Tam Giáo hiệp Ngũ Chi, thiết Tam Long Huê Hội. (...)

Hỡi các con! Toàn khắp trên mảnh đất Việt Nam đã hiện lên thánh thể của Thầy. Dầu là trong sự đạo tâm công quả, muốn hiến thân để hành đạo, hiến của để lập đức, hầu thoát cảnh trần tục trở lại cảnh thiên đường; dầu là do sự phạm tâm dục vọng, tranh đấu ở trong giới đạo đức, nhưng đối với Thầy vẫn xót thương và chứng chiếu, thì trong khi những thánh thất, tịnh thất nào bị tàn phá hay hiu quạnh, hay cô lập, Thầy vẫn xem như các tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh uy nghi rực rỡ hiện hành. Các con hãy nhận thức lòng Thầy để đem vào làm lòng các con, và

tập lần lần để cho lần lần được thành công trên quan điểm thương yêu. Ảnh hưởng ấy sẽ đem đến sự hoằng dương đạo lý của Thầy.

THI

*Xuân đến con vui với tiết xuân,
Hãy đem đạo lý độ người trần,
Trong cơn mê muội xa ngôi vị,
Thức tỉnh lên đường học Thánh Nhân.*

(...) Thầy sẽ cho các Đấng thiêng liêng hộ trì các con trên đường thể Thiên hành hóa, và các Đấng thiêng liêng sẽ đem đến cho các con nhiều kết quả mỹ mãn.

THI

*Các con tuân lệnh của Thầy ban,
Độ thế qua cơn thế khổ nàn,
Dem tiết xuân gieo cùng khắp chốn,
Để đời tận hưởng thú vinh quang.*

Các con nam nữ lưỡng phái cố gắng hành đạo lập công. Thầy đã truyền lệnh cho Cao Triều Phát lai đàn hầu dạy Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý, để cho các con được thông cảm tình đồng đạo, và Cao Triều Phát lập công tiến vị theo sự khẩn cầu của Tiền Bối Đại Đạo đang ở bên cạnh của Thầy. Các con cần vui vẻ để đón tiếp Cao Triều Phát trước giờ giao thừa nghinh xuân, và các con sẽ thấy ngay sự hành đạo hiện tại còn mang thể xác và khi đã thoát xác trở về cảnh giới hư vô.

Vì thì giờ rất ít, Thầy phải để riêng ân huệ cho các con. (...) Thầy ban ơn các con trong huân từ mùa xuân năm Đinh Mùi. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Cao thấp hơn thua một nước cờ,
Triều suy kẻ sĩ há làm ngo,
Phát ngôn chẳng ngại ai thương ghét,
Bản tánh như nhiên tự thuở giờ.*

Cao Triều Phát

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị đàn tiền. Tệ Huynh mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Một hãnh diện cho các hàng Tiền bối Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có dịp giúp Thầy giáo đạo lập công, và cũng là duyên nghiệp liên hệ buổi sinh thời phải xử sự cho xong. Tệ Huynh mời liệt vị và toàn thể hiền đệ, hiền muội an tọa để luận đàm đạo sự.

Tệ Huynh giáng đàn hôm nay, mừng mừng tủi tủi, lòng bồn bồn dạt dào. Tủi là nhìn lại quãng đường hành đạo năm xưa, những cố hữu chung thuyền kẻ còn người mất, sự nghiệp đạo vẫn tiến nhưng còn dang dở. Mừng là mừng được thấy còn sống sót một số cộng sự năm xưa nay vẫn còn lăn lóc với sứ mạng cao cả được Thiêng Liêng trao phó, mặc dầu thời cuộc đổi thay, bồng trầm lắm lúc, khảo thí liên miên, từ vật chất đến tinh thần cũng như tình cảm, nhưng các bạn ấy đã cố gắng hy sinh, chịu đựng, vượt qua những nỗi khó khăn, nhờ đó mới kiên trì hiện diện đến ngày nay. (...)

Hồi chư liệt vị hướng đạo và hiền đệ, hiền muội hữu duyên hạnh ngộ đạo Cao Đài. Tuy rằng thời cuộc đổi thay,

lắm lúc đôi chủ bao phen, sử đạo trên bốn mươi thu đã đóng góp rất nhiều với đời và với các triều đại, từ vật chất đến tinh thần cũng như sinh mạng, nhưng luôn luôn giữ vai trò đạo đức cách mạng, vẫn giữ được lòng trinh trắng thuần túy đạo đức. Nhờ đó mà trải bao phen thăng trầm biến thái, sinh mạng tài sản của đồng đạo bất cứ ở vùng nào trên đất nước Việt Nam vẫn được bảo tồn, mặc dầu có một vài địa phương vì công nghiệp chúng sanh đành phải trả. Ngày nay những người còn giữ đạo, phổ thông đạo, hãy nhắm vào đường lối mượn thể để toan lo giác thể, mà hành đạo cho trọn thi trọn chung.

Nhớ câu thánh ngôn năm xưa:

*Một nước nhỏ nhoi trong vạn quốc,
Ngày sau làm chủ mới là kỳ.*

Nhứt định ngày ấy sẽ đến và phải đến. Đến với dân tộc Việt trên phương diện đạo lý và đạo đức. Bởi vậy, ngay từ bây giờ, những ai nặng lòng vì ơn nước nghĩa dân, thì lo phần đó. Còn ai nặng lòng vì Đạo hãy chuẩn bị ngay đường lối, chủ trương mạch lạc để ngày ấy xương mình chánh pháp, khỏi phải lạng cọng ngõ ngàng khi thời cơ đã đến. Mà sự chuẩn bị ấy không thể không có phong trào thanh thiếu niên. Do đó, Tệ Huynh hôm nay muốn đề cao và lưu ý những người có trách nhiệm hãy quan tâm đến từng vấn đề một. (...)

Vì Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý là một trong các tổ chức Cơ Quan, mà tổ chức Cơ Quan là của Đại Đạo, mà của Đại Đạo tức là của Chí Tôn Thượng Đế. Đã là của Thượng Đế tức là của nhân loại hay vạn vật. Vì lẽ đó, Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý là của nhân loại,

nên cần phải được ưu tiên quan tâm, săn sóc đến. Nói một cách khác, dầu thanh thiếu niên của một gia đình, xã hội, quốc gia hay nhân loại đều là của Đại Đạo, vì Đại Đạo là chúng sanh, mà chúng sanh là Đại Đạo.

Trời có xuân, hạ, thu, đông; cuộc thế có sanh, trưởng, thâu, tàng, mà mùa xuân là mùa vạn vật hồi sinh ấm áp, trải qua mấy lúc đông thiên. Còn trong một đời người, tuổi thanh niên là mùa xuân, là phát huy, là sáng tạo. Do đó, thanh niên cần phải được vun quén, tổ chức, giáo dục, chăm sóc và thúc phát mọi mặt. Người đi trước hãy dọn đường sửa lối cho kẻ theo sau, làm thế nào khai thác những mầm sinh, những khả năng từ thuở thanh thiếu niên, vì thanh thiếu niên là những gì đang chờ đợi kết quả ở tương lai.

Thanh thiếu niên không sống cái sống của riêng mình, không làm cái làm của riêng mình, mà phải làm và phải sống cho đại chúng. Bất cứ một gia đình, quốc gia, xã hội và nhân loại nào, dầu ở quá khứ, hiện tại hoặc vị lai, phải ý thức và kỳ vọng ở thanh thiếu niên; chẳng khác nào cây, đem hột đi ương lên thân cây con, tùy sự chăm sóc, kết quả của cây xấu hoặc tốt, phần lớn do chủ vườn chăm sóc.

Các em nhớ điều này: Những kết quả không phải thực kết ở ngày mai mà phải thực hành sáng tạo ngay trong hiện tại. Hãy nhìn lại tiết đông thiên mà nhận thấy mùa xuân là ấm áp, chớ đừng chôn mình trong tiết đông thiên băng giá mà chết trước, không được hưởng tiết xuân sang.

Người đi trước là bậc đàn anh, cần phải sửa soạn xây dựng cho đoàn sau những gì mình đã khai sáng. Những tánh ích kỷ độc tôn sẽ nhận chìm tiến bộ. Nếu Sĩ Đạt Ta khi xưa nhập tịch niết bàn ngay sau khi Người thành đạo thì

đâu được đời gọi là bực Thế Tôn. Còn những khoa học thực nghiệm Tây phương nếu không truyền bá mãi mãi thì đâu được chói lợi như ngày nay. Lời này các em cần ghi nhớ để hành đạo trong mùa xuân đầy phấn khởi.

Hỡi các em! Các em phải nhận thức trách nhiệm của mình. Hãy nhìn thẳng vào hoàn cảnh để cương quyết bắt tay vào việc hoằng giáo độ đời. Đời can qua mới rõ tay bình định, lúc loạn ly mới xuất hiện nhân tài. Tu không phải chán đời ảm đạm, tu bắt buộc phải mạnh dạn đi vào đời. Chỗ nào tối, người thanh thiếu niên Phổ Thông Giáo Lý thấp ngọn đuốc sáng. Chỗ nào hăm hố chông gai, có người thanh thiếu niên Phổ Thông Giáo Lý kiên dũng đem đạo đức đến san bằng. Chỗ nào lạnh lùng băng giá, người thanh thiếu niên Phổ Thông Giáo Lý đem tình thương Thượng Đế đến sưởi ấm áp. Chỗ nào nóng bức, có người thanh thiếu niên Phổ Thông Giáo Lý đem tình nhân loại đến dập tắt dịu dàng. Cái bốn phận thiêng liêng, người thanh thiếu niên Phổ Thông Giáo Lý không thể từ chối được.

Mục đích như thế mà phương tiện là gì? Khí giới để đạt thành là chi? Chỉ có các em là các em. Ta không bảo các em chinh phục thiên hạ, mà bảo các em tự thắng các em và phục vụ cho thiên hạ. Hãy lấy niềm vui khi làm cho kẻ khác. Hãy lấy làm hãnh diện khi xả thân cho tha nhân. Không ai có thể bắt kẻ khác làm cho mình, hơn hết là mình làm cho kẻ khác. Người thanh thiếu niên hãy tràn ngập hoan lạc trong sự cao thượng. Phương châm duy nhất cho các em là liên kết tự kiểm và nhận phê trong tinh thần hành động duy tiến.

Mùa xuân lại đến đây, các em hãy vui vẻ lên. Vui để biết rằng mình không là thừa trong tập thể nhân loại. Vui để

biết rằng tương lai phải do chính mình sắp đặt. Các bậc đàn anh của các em đã đi qua rồi trên con đường phục vụ cho sự miên viễn của lịch sử, thì hiện trong cơ Đạo ngày nay, những cái ước vọng và hùng khí của thời thanh xuân nhường lại cho tất cả các em. Bất cứ trên cương lĩnh nào, các em cũng bắt buộc ý thức cái bổn phận cao cả của người được tiếp nối, của người được giao phó, của người được đặt niềm tin trên viễn đồ thái bình cực lạc.

Tất cả những lời nói hôm nay mang đến các em hiện diện, khiêm diện hay bất cứ hiện hữu chốn nào. Ước ao của Ta là đánh thức các em trong mùa xuân này và trước khi nắng hạ mưa thu đến với các em, ngõ hầu các em bày diễn tư tưởng, tình cảm và hành động của mình chân thực, làm những việc đáng làm trong năm mới.

THI

*Mở cửa trần gian rước chúa xuân,
Đem màu đạo lý vẽ canh tân,
Cho đời sớm thoát nơi đau khổ,
Trả lại ngàn xưa đức Thánh Nhân.*

THI BÀI

*Đức Thánh Nhân cỡi trần xây dựng,
Nguồn lý chơn điểm nhuận khắp nơi,
Thường xuân biết được lòng Trời,
Ngày xuân đến với mọi người vui xuân.
Xuân vẫn đến hồng trần tự thuở,
Đông vừa tàn hớn hỏ xuân sang,
Vẽ vời cảnh vật huy hoàng,
Bỏ cơn nắng hạ đông tàn thiết tha.*

*Xuân đến với sơn hà gấm vóc,
Xuân đến cùng chủng tộc nhân sinh,
Đề thơ gởi gấm chút tình,
Nỗi đời nỗi đạo nỗi mình với xuân.
Mảnh đất Việt nền nhân xây tạo,
Mầm lý chơn Đại Đạo gieo trồng,
Vận hành nam bắc tây đông,
Lập đời thánh đức đại đồng âu ca.
Cùng Tạo Hóa chan hòa mưa móc,
Cùng nước non một góc chí linh,
Xuân ôi! Xuân có riêng tình,
Loạn ly ba cõi, thái bình mấy châu!
Ruộng nhiều lúa thân trâu nặng ách,
Cảnh hoang vu mấy khách tới lui,
Nếu cam trong phận tôi đòi,
Dầu cao lương cũng đượm mùi nô gia.
Mây ảm đạm sông Hà vắn vĩ,
Khói thê lương bến Cửu mịt mờ,
Trông về cố quận như mơ,
Tấm thân đặt trước ván cờ điêu linh.
Tiếng trống giục trường đình vắng vắng,
Bóng chinh nhon thấp thoáng xa xa,
Quê hương đâu mấy cửa nhà,
Tiếng quên khóc bạn giọng gà tức con.
Thân cây ăn đã mòn lưỡi búa,
Xác tằm khô còn chứa nợ dâu,
Mặc ai sót mỡ chia dầu,
Dạ thừa không khỏi, cúi đầu chẳng yên.*

Vốn tiền tận bạc tiền sản nghiệp,
Chẳng ích gì cho kiếp lưu vong,
Trẻ thơ tay bế tay bông,
Lũy tre răng lá chi mong thị thành.
Cũng đành chịu mà tranh sự sống,
Dám đem thân lặn cống nhà vàng,
Chợ đời buôn dọc bán ngang,
Lân la trộm cướp lãnh nhăng đua đòi.
Bóng nhựt nguyệt khôn soi chậu úp,
Màu tang thương chẳng chút lạt phai,
Triền miên trong kiếp đọa đày,
Hạ thu đông mãi ai hoài với xuân.
Tưới nước mắt để vàng hoa nở,
Bón tâm tình cho rờ sắc hương,
Chờ xuân trong cảnh đoạn trường,
Rước xuân về để canh tân cho đời.
Công tiền nhân chói ngời lịch sử,
Dải non sông ngàn tứ muôn chung,
Hãy toan nối gót thư hùng,
Đừng gây chi việc não nùng ai bi.
Đem tuổi xuân bù chi non nước,
Mượn hồn xuân vun tước quén chồi,
Lẽ Trời sáng tỏ khắp nơi,
Đạo Trời cứu vớt mọi người thế gian.
Tuổi xuân ấy tạo đoạn vĩ nghiệp,
Hồn xuân là nối tiếp vạn linh,
Mùa xuân là ánh bình minh,
Thanh niên tu sĩ hy sinh lên đường.

*Cùng vui với tình thương trách nhiệm,
Cùng tạo chung quan điểm tương lai,
Vẫy vùng khỏi lưới trần ai,
Lập đời thánh đức, hưởng ngày Thuần Nghiêu.

Xuân xuân đến tỏ nhiều tâm sự,
Xuân xuân sang ai giữ ngày xuân,
Cho toàn khắp cả thế nhân,
Thưởng xuân cho đúng tinh thần thưởng xuân.*

THI

*Thưởng xuân mới biết Đạo là xuân,
Lại lại đi đi cuộc chuyển vần,
Xuân vẫn còn xuân, xuân bất tận,
Là mùa thanh thiếu tạo nền nhân.*

Tệ Huynh chúc các em Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý tràn ngập ân huệ trên đường hành đạo.

Tệ Huynh sống còn ở ngày mai là do các em, và các em cũng sẽ là điểm linh quang bất diệt của Thượng Đế, của Việt Nam.

Đã hết giờ. Tệ Huynh chào chư phận sự Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, hẹn còn gặp lại khi sau. Thắng.

NĂM ĐINH MÙI (1967)

1. CHƯỞNG ĐỨC NGẠI GÌ KHÔNG TRỞ ĐỨC

Thiên Lý Đàn

Tý thời, 29 rạng 01-01 Đinh Mùi (08-02-1967)

THI

*Đông phong báo hiệu tiết xuân sang,
Phương pháp tu thân tự giải nàn,
Chưởng đức ngại gì không trở đức,
Quản chi biến đổi chốn trần gian.*

Đông Phương Chưởng Quản

Bần Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội đàn trung
đăng đẳng.

THI

*Mừng chư đệ muội tiết xuân sang,
Thay đổi phương châm bước đạo vàng,
An ủi viếng thăm trong bạn đạo,
Đang còn lận đận chốn trần gian.*

Miễn lễ. Đàn trung an tọa.

THI

*Đang lúc xuân về với thế gian,
Đì đùng pháo nổ tiếng kêu vang,
Rượu trà bạn tác vui ngoài mặt,
Ai biết bên trong lắm rộn ràng.*

HỮU

*Vui một ngày vui ở thế gian,
Ngày mai nào biết sẽ lo toan,
Muôn dân đồ thán bao tai ách,
Ai đến sẽ chia sự khổ nàn.*

HỮU

*Trò đời gượng gạo buổi chiều mai,
Chẳng có ngày kia vắng hoặc dài,
Giả dối mượn màu tô điểm tạm,
Thương đời say tỉnh, tỉnh trong say.*

HỮU

*Người tu chọn lựa sự chung vui,
Chia sẻ niềm đau chỗ ngọt bùi,
Kẻ dối người no bao nỗi bỏ,
Những khi tiến mạnh nhớ khi lui.*

HỮU

*Người khổ ta vui dạ nữ nào,
Tác phong đạo đức phải làm sao?
Dẫu không chia sẻ phần cơm áo,
Thì cũng tỏ ra tui chút nào.*

Mùa xuân này, Bản Đạo giảng đàn hôm nay chúng lễ do sự thành tâm thiết tha vì sứ mạng của chư hiền đệ, hiền muội. Ban điểm lành cho toàn bộ phận được vẹn tròn công quả trong năm sắp đến.

(...)

THI

*Đêm xuân dạy bảo cũng vừa xong,
Chứng chiếu nữ nam tự đáy lòng,
Tì giả đàn trung tuân thánh lệnh,
Ban ơn trở gót lại Tiên Bồng.*

Thăng.

2. CHỮ MUỐN CỦA NGƯỜI TU

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 09-01 Đinh Mùi (17-02-1967)

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào mừng chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đàn tiền.

Vâng lệnh Đức Quan Âm Bồ Tát báo đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Một tác **Quan**(g) **Âm** một tác vàng,
Thương đời **Bồ Tát** giáng trần gian,
Dem mầm chơn lý gieo cùng khắp,
Nhắc nhở nhơn sanh tỉnh mộng tràng.*

Quan Âm Bồ Tát

Bần Sĩ chào chư hiền sĩ, hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

Thừa sắc lệnh Linh Tiêu Bửu Điện, thay mặt Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Bần Sĩ giáng đàn hôm nay để chứng tẩm lòng thành kính chư hiền sĩ, hiền muội tụ họp về đây để thiết lễ dâng Chí Tôn nhơn ngày quý Vía, và cũng để duyệt qua phúc trình liên giao hành đạo trong xuân Đinh Mùi. (...)

THI

*Thương thay sĩ muội lúc xuân về,
Hành đạo thị thành đến tận quê,
Mấy lúc vui buồn cơn sợ hãi,
Tròn tâm giữ dạ với câu thề.*

THI

*Yên lòng hành đạo buổi xuân qua,
Thẳng bước mà gieo đặng giống hòa,
Thiện nguyện Thiên tòng ân đãi ngộ,
Lần hồi mở rộng khắp bao la.*

THI

*Vật chất điển hình thể hiện tâm,
Đường ngay lối thẳng rắng công tâm,
Mây lành hộ trợ cùng đây đó,
Chớ quản chương trình mấy chục năm.*

Bần Sĩ thay mặt Giáo Tông chứng tâm lòng thành của toàn thể phái đoàn trong kỳ liên giao hành đạo vừa qua. (...)

Chư hiền sĩ, hiền muội! Một mùa xuân thanh đạm, đơn giản, nhọc mệt, tốn kém, nhưng đã chứa đựng bao nhiêu tình thương và ý nghĩa. Dầu mấy ngày xuân ấy đã trôi qua, nhưng Bần Sĩ mong rằng bao nhiêu tấm lòng xuân và ý xuân cũng như ảnh hưởng mùa xuân vẫn trường tồn trong bất tận.

Hôm nay Bần Sĩ để lại một chữ, chỉ một chữ thôi, trong bước đường hành đạo cũng như tu thân, để toàn thể hiền sĩ, hiền muội hiện diện nơi đây cũng như khiếm diện trong vòng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ suy gẫm mà tự làm chủ

thân tâm, khắc phục mọi chướng ngại do nội tâm để hầu vững bước tu thân hành đạo.

Một chữ mà Bản Sĩ sắp làm món quà xuân đây rất cũ kỹ, không phải mới lạ gì. Đó là chữ *Muốn*.

Từ ngàn xưa, các bậc Thánh Nhân cũng do chữ muốn mà được sáng danh nơi hậu thế. Các Đấng Phật Tiên Thánh Thần cũng do chữ muốn nên được Thiên Tôn và Thế Tôn. Các bậc tiên nhân ưu thời mẫn thế, thương nước thương dân, được khảm vào sử xanh trong mai hậu, cũng do chữ muốn. Người xưa, các bậc, các đấng từ ngàn xưa đã có chữ muốn. Do chữ muốn đã làm động cơ thúc đẩy cho hành động. Người xưa không bị chữ muốn điều khiển vì đã có lý trí xét đoán tận cùng, đã nhờ bản tâm cương trực kèm chế chữ muốn. Do đó không thể nào làm nô lệ cho chữ muốn. Nếu không có chữ muốn nơi con người thì không có động lực thúc đẩy cho làm một sự gì. Nhưng nhờ các bậc ấy làm chủ điều khiển sự muốn, chỉ nên nó chỉ được hoạt động thúc đẩy trong giới hạn, trong phạm vi đạo lý như nghĩa lễ trí.

Tiếc vì đời nay, người thế gian sanh vào thời trọng trước, vật chất nặng mang, sự nhìn và xét đoán rất thiên cận và ích kỷ, nên lơ đãng một chút thì đã bị chữ muốn sai khiến. Một lần sai được, nhiều lần sai được, rồi lần hồi biến con người trở thành nô lệ cho sự muốn. Do đó nên trong đạo giáo và các kinh điển đạo học, có nhiều chỗ ngăn cấm và dạy người đời phải diệt lòng ham muốn.

Sự thật, nếu mỗi người không có ý muốn như cây như đá, như vật vô tri vô giác, không thể nào làm được việc gì. Than ôi! Mấy ai hiểu được tường tận và phân tách tỉ mỉ như vậy. Vì thế cho nên cũng vì chữ muốn đã làm con người từ thanh cao đến hạ tiện, từ chỗ thương nước mến dân đã trở

thành người buôn dân bán nước; từ chỗ xây dựng đạo lý nghĩa nhơn đã trở thành người phá đạo và vô nhơn bất nghĩa.

Vì không làm chủ giới hạn được lòng ham muốn mà cha giết con, con bắt hiều, trò vong ơn thầy, bè bạn bội tín, vợ chồng vong nghĩa. Vì không làm chủ được lòng ham muốn đã khiến từ bậc ly gia cắt ái, trường trai khổ hạnh, gương mẫu đạo đức, đã trở thành người quên đạo quên đức, đến rượu thịt say sưa, té ngã cùng đường, trà đình tửu quán, tù tội gian lao. Cũng do nơi không làm chủ được lòng ham muốn nên:

*Miệng thì niệm tiếng nam mô,
Mà lòng lại tưởng cơ đồ tóm thâu.*

Do lòng ham muốn mà:

*Miệng thì kinh kệ tối ngày,
Vợ chồng nhân nghĩa đổi thay liền liền.*

Đó là bài học điển hình để cho người đời suy gẫm làm tiêu chuẩn đo đạc những ý nghĩ và công quả hành đạo của mình.

Hỡi chư hiền sĩ, hiền muội! Đã mang thân xác con người, khi vừa ra khỏi lòng mẹ là đã phạm tội rồi, dầu ít hoặc nhiều. Mỗi một tội lỗi là một duyên nghiệp. Nếu người không hồi tỉnh tu công lập đức và mài giũa trí huệ để gột lần hồi duyên nghiệp, ắt phải bị duyên nghiệp càng ngày càng chồng chất, càng dày lên mãi mãi như vỏ trái đất trong triệu triệu năm qua.

Do đó, Bàn Sĩ nhắc nhở chư hiền sĩ hiền muội hãy cố gắng. Nếu được tổ chức thường xuyên các buổi giảng đạo từ sơ đẳng đến trung cấp, tạo nhiều hoàn cảnh tốt để trao

đôi đạo lý, đàm luận đạo sự, để tìm ra yếng sáng và những yếng sáng đó rọi mãi từ ngoại thể đến nội tâm, soi cùng tốt để dò kiếm những ý muốn nào là hợp với đạo lý nhân nghĩa, thuận lòng Trời, hợp lòng người.

Lời tục thường ví: “*Ăn cơm có canh, tu hành có bạn.*” Nhờ bạn thường nhắc nhở, hỏi han, khuyên lơn, chất vấn, bắt buộc người đối diện tìm lời giải đáp. Nhờ đó yếng sáng đạo được khơi mãi mãi, khó lu mờ. (...)

Bần Sĩ mong rằng bài học đạo lý hôm nay sẽ là món quà đầu năm cho tất cả thiện tâm, thiện căn, thiện chí. (...)

Bần Sĩ ban ơn lành toàn thể. Thăng.

3. CẦN THỰC HÀNH HỮU HIỆU GIÁO LÝ ĐẠO

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-01 Đinh Mùi (23-02-1967)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị đàn trung. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Giáo Tông Đại Đạo. Tiểu Thánh chào chung, xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Đời say Ta cũng muốn nên say,
Cho tạm phơi pha hết tháng ngày.
Bởi tánh từ bi không nở bỏ,
Vì lòng bác ái mới ra tay.
Chèo thuyền té chúng qua bờ giác,
Mở đạo độ dân đến Phật đài.
Cho vẹn nghĩa tình cùng vạn thế,
Cho xong sứ mạng với nhơn loài.*

Lý Trường Canh Thái Bạch Kim Tinh

Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Bần Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội đàn tiền đẳng đẳng.

Nhân ngày Thiên Quan Tứ Phước, tuổi đạo Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý vừa được nên hai, Bần Đạo giáng đàn để chung vui cùng chư hiền đệ, hiền muội, cùng luận đàm lý đạo để bù lại những lúc tận tụy vì nhiệm vụ được trao phó. (...)

Nhân ngày Thiên Quan Tứ Phước, Bàn Đạo cũng muốn khơi lại một vài lý đạo đã dạy từ xưa, để những hiền đệ nào đang tìm học hỏi hoặc đã biết mà quên, thì cũng có dịp ôn lại. (...)

Chư hiền đệ, hiền muội hãy nhìn cảnh vật thiên nhiên. Kìa các loài thảo mộc, hoa quả đang sống dưới ánh thái dương, đồng hấp thụ mọi biến chuyển của Tạo Vật. Cây có trái, trái có hạt, đến đúng thời kỳ, hạt rụng xuống rồi mọc trở lại nên cây. Những cây sau này có cây tốt hơn cây mẹ và cũng có những cây lại đèo đẳng xấu xa.

Sở dĩ ngày nay những hàng thiện tâm đang hoang mang bối rối vì chỗ dị đồng đó, là vì vẫn vướng trong cảnh năm người mù xem voi. Sự thật đạo lý vẫn có một. Trường hợp dị biệt về giáo lý mà nhơn sanh đã gặp phải, vì mới đọc qua những khía cạnh trong muôn ngàn khía cạnh của Đạo Trời.

Từ xưa, thời kỳ thượng nguơn, nhơn loại trình độ còn hồn nhiên, mộc mạc, chất phác, sự tiến hóa của các giống dân không đồng nhứt. Mỗi lần Thượng Đế đến mở đạo cho một giống dân nào cũng phải tùy theo trình độ cùng phong tục tập quán của giống dân đó. Thử so sánh phong tục của một giống dân này và phong tục của một giống dân khác, đương nhiên khác biệt. Do đó, người đọc kinh điển không nhìn thấy yếu lý căn bản của đạo Trời mà chỉ thấy sự dị biệt giữa hai phong tục mà thôi.

Một ví dụ: Như một ngọn đèn dầu bao quanh bên ngoài là một ống khói ghép lại bởi muôn ngàn mảnh kiếng khác màu sắc. Mắt phàm bên ngoài trông vào tường ngọn đèn ấy muôn màu. Nào hay đâu, khi dỡ toang ống khói lên, ngọn đèn dầu vẫn một màu không thay đổi.

Từ ngàn xưa, trải qua bao thời kỳ giáo đạo, đã rất nhiều kinh điển do các bậc Thánh Nhân soạn ra cũng có, do những tay văn sĩ dựa vào đó viết lên những nhận xét của mình cũng có. Rồi trải qua nhiều đời, kinh điển càng nhiều vô số kể. Thử hỏi ngày nay những người tìm học đạo có mấy ai kiên chí đọc hết những kinh điển ấy để so sánh lại và tìm một lý duy nhất của nó?

Ngày nay, trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã có các Đấng Thiêng Liêng giảng cơ giải bày những phương pháp giản dị, với ngôn ngữ đồng giống địa phương. Nếu có ai hành hoặc hiểu sai lạc ắt sẽ được các Đấng kịp thời giúp đỡ sửa đổi.

Nhưng trước hiện tình đất nước Việt Nam còn trong vòng chưa ổn định, tôn giáo còn ngấm ngấm phân tranh ảnh hưởng, người cầm quyền không phải hoàn toàn hiểu ý của Thượng Đế. Do đó, nền Đạo tuy có hơn bốn mươi thu, nhưng về phương diện phổ truyền chấn hưng đã và đang gặp nhiều ảnh hưởng chi phối. Đó là một trở ngại rất lớn cho bước tiến của nhơn sanh. Nhưng không phải vì vậy mà người hướng đạo thối chí ngã lòng, chùn bước trước cảnh ngộ ấy.

Những ai có sứ mạng phổ giáo đạo Trời, nên hiểu như vậy: Mình đang làm việc cho Thượng Đế, cho nhơn sanh, cho thế hệ ngày mai, không phải vì những trở ngại thiên cận rồi thối chí ngã lòng. Một đoàn người thức đêm, khi nghe sức chịu đựng trong đêm trường đã uể oải, là báo hiệu ngày mai tươi sáng sắp đến. Hãy vui mà tiến, hiệp mà hành, tin để đạt cho kỳ được công quả trọng đại ấy. (...)

Hỡi chư hiền đệ! Đây lời nói trước khi Bần Đạo già từ

chư hiền đệ, hiền muội. Nên ý thức đến đời sống của mỗi vị. Thử nghĩ lại xem, có ai suốt đời không hoạt động, không tiến thủ. Hễ có hoạt động, có tiến thủ thì có thắng trầm bĩ thối, thành bại thành suy. Nhưng nếu biết đặt mình làm một nhơn sinh của thế gian, của Thượng Đế, hướng về đạo lý nhân nghĩa để hoạt động và tiến thủ thì mọi chướng ngại nơi thế gian là những món khí cụ rèn luyện un đúc do tay Tạo Táo chấp định để đưa người đời trở nên bậc Thánh Hiền, Tiên Phật. Bằng không, ngược lại, vẫn lầm lũi đi trên đường gió bụi mịt mờ, tìm những ánh sáng trong mộng tưởng và nô lệ vật chất. Lẽ tất nhiên cũng được hưởng hoặc chịu trong điều thành bại thành suy, vinh nhục ấy, nhưng đó là những khoen sắt của quỷ vô thường đang đặt trong cõi vô thường, mà người thế gian tự trông tay chơn mình vào từng khoen một. Đến cuối cùng, đã mất hết bản linh chơn tánh là trở lại cuộc thối hóa hậu lai. Cứ như thế xoay vần hai nẻo siêu đọa. Điều hiển nhiên trước mắt mọi người, không phải tiềm tàng nơi đâu cả. Bởi thế, Bàn Đạo khuyên chư hiền đệ, hiền muội cần nên cẩn thận trong đời sống, trên nẻo đạo, giữa sự tu hành, để lập định cho mình một vị trí vững chắc, trừ bỏ hết những gì quyến rũ hay đe dọa, chư hiền đệ hiền muội mới có thể tìm đến chơn lý tuyệt đối là Đức Thượng Đế.

Được vậy, Bàn Đạo sẽ vui với công trình hằng lo lắng cho chư hiền đệ, hiền muội nhiều hơn hết trong sứ mạng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Mặc dầu toàn cõi đất nước nào hay đạo giáo nào, hay tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh trong đạo Cao Đài đã có sự mở mang giáo huấn, nhưng kỳ thật chỗ quan trọng nhất là giáo lý Đạo cần phải được thực hành bằng cách hữu hiệu hiển nhiên.

THI

*Tứ Phước Thiên Quan để những lời,
Hồi chư đệ muội lánh trần voi,
Nêu gương cứu thế trong mai hậu,
Sử Đạo ngàn thu chói rạng ngời.*

Bần Đạo khuyên chư hiền muội:

THI

*Trách nhiệm song song nữ với nam,
Vững tâm hành đạo ở Kỳ Tam,
Ngày mai cất bước trên Thiên lộ,
Oằn gánh kê vai thoát cõi phàm.*

Bần Đạo ban ơn lành toàn cả chư hiền đệ, hiền muội.
Thăng.

4. HỌC ĐẠO PHẢI TÂM ĐẾN BỐN NGUYÊN

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 20-01 Đinh Mùi (28-02-1967)

THI

*An lòng tiến bước đến Thiên cung,
Hòa ái mới mong được hảo phùng,
Thánh đức lập đời đang thống khổ,
Nữ tài nam liệt phận hành chung.*

Thánh Nữ chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị đàn tiền lương phái.

Đức Từ Tôn giá ngự. Thánh Nữ tuân lệnh ứng hầu. Đàn nội thành tâm nghinh tiếp. Thánh Nữ xin chào chung. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Hồng trần là cõi tạm rồi đi,
Hồi các con ơi, có sá gì,
Sớm biết linh căn hồi cựu bốn,
Ngàn thu an hưởng cõi Diêu Trì.*

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ linh hồn các con. Mừng các con nam nữ. Mẹ đến trần gian giờ này để dạy dỗ, khuyên nhủ các con trên đường tu công lập quả. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa đàn tiền nghe Mẹ phân đây:

Tam Kỳ Phổ Độ, Đại Đạo hoằng dương chánh pháp để phục hưng thời mạt pháp hầu lập thánh đức thượng nguồn.

Đang giữa thời biến thiên hỗn độn, các con là những nguyên nhân từ thượng giới gieo rải đến hồng trần, khi nầy mầm đơm tược để kết quả một nguyên nhân nơi cõi thế gian, thay quyền Tạo Hóa. Nhưng con ôi! Vì thế gian là cõi hồng trần, mà các con mang lấy phạm thân nhục thể, đã vượt qua bao nhiêu kiếp luân hồi chuyển hóa, sau bức màn vô minh, rồi các con lại tiến hóa trên vạn nẻo hồng trần vật chất. Nên chi, nguon hội mười hai, cõi thế gian này đã biến thành ra dục hải, hỏa sơn, mà con cái của Mẹ lại phải chịu trong cảnh lặn hụp bôn đảo. Ôi! Có được bao nhiêu đứa còn giữ bản nguyên chơn tánh để thoát qua ngày Long Hoa Đại Hội hầu gặp gỡ quần Tiên.

Mẹ vẫn biết hiện thời các con là những đứa con biết thức tỉnh, biết tầm tu, biết quay về chánh đạo. Dầu sao các con cũng còn bảo vệ được tánh hồn nhiên của Thượng Đế phát ban, để sống chung trong tình nhơn loại. Phận sự các con ngày nay, Thượng Đế đã đem đến ban cho các con và Thiêng Liêng đã tiếp xúc giúp đỡ trên mọi việc tu thân hành đạo của các con. Đây không phải là riêng cho các con mà thôi và cũng sẽ cho toàn cả thế gian, bất cứ dân tộc nào, nhân sinh nào, hễ biết giác ngộ để tìm hiểu giáo lý Đại Đạo tức là đem lại cuộc ổn định thế gian và về đến mục đích tối cao chơn lý của Thượng Đế Chí Tôn.

Sở dĩ ngày nay các con đặt mình trong nhiệm vụ mà bao nhiêu điều nghi vấn sẽ đến với các con, là vì đức háo sanh Tạo Hóa vô cực vô biên đã vận dụng quyền phép nhiệm mầu, mong sao cải tạo được nhơn tâm hầu tránh xa dục vọng để cho phong thuận vũ hòa càn khôn an tịnh.

Con ôi! Hộet thóc là bao lớn mà có thể mọc trở thành muôn triệu để dưỡng nuôi sự sống của nhơn loại. Việc làm

của các con ngày hôm nay cũng thế. Các con đừng ở non Tần mà nghĩ đến núi Sở rồi uể oải nản lòng. Cũng đừng vì những chi tiết nhỏ nhặt thường tình trên thế gian của giới hạ lưu hằng dung dưỡng, mà phá hoại đại chí đại cuộc ở tương lai. Các con không nên từ chối bất cứ trách nhiệm nhỏ lớn nào thấy có ích cho bản thân, gia đình, xã hội, nhân loại. Được như thế Mẹ tin rằng các con sẽ đông đủ dưới bàn tay Từ Mẫu đang đưa đến thế gian dịu dần, nâng đỡ, hộ trì các con từ điểm một.

Con ôi!

THI

*Đời khổ sao con chẳng khổ chung,
Muốn qua cảnh khổ hiệp nhau cùng,
Chớ phân lối rẽ trong danh dự,
Rồi bỏ ngôi xưa cảnh lạnh lòng.*

(...) Các con có biết chẳng, Mẹ vì tình Vô Cực nên đến giờ này để dạy các con. Đời không chỉ là tuyệt đối, chỉ có chơn lý là tuyệt đối mà thôi. Trên đường chánh đạo – chánh đạo vẫn là Đại Đạo – đâu có muôn ngàn lối rẽ, các con cũng phải cố gắng về nơi Đại Đạo, đừng để bao nhiêu vật dục kéo lôi trì nứu. Con đi đi mãi chẳng trở về, để đến cuối cùng trong bước trầm luân đọa lạc.

Nơi đây Mẹ nhìn tất cả nam nữ con của Mẹ đều có căn cơ đạo đức. Mẹ rất vui, chỉ còn mong sao các con vừa sáng suốt lại càng phải sáng suốt, vừa tiên bộ lại cần phải tinh tiến thêm lên, để kịp thời ứng phó với mọi hoàn cảnh hiện hữu và sắp đến.

Giờ này các con được nghe lời Mẹ dạy, các con có nghĩ rằng cũng trong giờ này bao nhiêu linh hồn đang chìm đắm

trong chiến họa thiên tai, đang chịu luật đào thải, đang lẫn lộn trong mọi cảnh hỗn độn của thế gian, mong tìm một lời an ủi, một tiếng dịu hiền, một sự nâng đỡ, dầu đáng tin cậy hay không đáng cũng vẫn mong. Các con được hạnh phúc. Cái hạnh phúc đã giúp các con rất nhiều trong cuộc sống còn của các con, thì các con cần nên ý thức để vươn mình lên chỗ sáng suốt, khoát bức vô minh, hưởng bầu không khí thiên nhiên để lập định căn nguyên chân tánh cho đến ngày về cùng Đấng Thượng Đế Chí Tôn.

Hỡi các con Mẹ! Lời nói trên diễn bút linh cơ đã thể hiện lòng Từ Mẫu bao la vũ trụ đối với tất cả vạn vật trong thế gian và cũng đối với từ con trong đàn tiên, để các con hiểu thêm về Đạo.

Các con nghe lời dạy, các con có thể tưởng tượng một bà Mẹ hiền đang đứng trước các con để che chở vỗ về các con trong khi bị áp lực của thường tình hoặc nhỏ hay lớn, hoặc ít hay nhiều, để mát mẻ dịu dàng và xóa hết những điều ầy hay trừ hẩn đi. Tự khắc con sẽ được hưởng một tình thương không bờ bến, và các con không còn thấy thế gian là miếng đất phiền não nữa, mà con phải nhận nhiệm vụ nhơn sanh trong nhơn sanh, một tiểu linh quang trong Đại Linh Quang. Chừng đó các con sẽ thấy các Đấng Chơn Sư hằng đến với các con, và các con không còn xa Thượng Đế Chí Tôn hay tình thương vô cực nữa.

Mẹ khuyên các con nên nhớ: Muốn vun cội bồ đề phải nhân trong miếng đất phiền não mà vun. Nếu vì miếng đất phiền não con không vun được cội bồ đề, tất nhiên con phải chịu trong luật luân hồi chuyển kiếp. Thì ra tâm sự của mỗi đứa hôm nay Mẹ đã chỉ dạy rõ ràng, mỗi con cần phải xem mà hiểu để khỏi làm lạc nơi cõi vô thường, hầu thoát vòng

trần tục, lên cảnh Thiên Đường. Các con sẽ thấy sự huyền bí của vũ trụ ngày nay trở lại hồi mới khai thiên tịch địa, chẳng phải là khó khăn đâu.

(...)

THI

*Mẹ khuyên tất cả các con hiền,
Học đạo phải tầm đến bốn nguyên,
Chớ để lòng phàm còn nổi dậy,
Lạc đường mất lối uống cơ duyên.*

BÀI

*Cơ duyên trước đã định rồi,
Biết lo tu niệm được ngôi tòa sen.
Kìa thế cuộc như đèn trước gió,
Nọ chúng sanh cá rọ chim lồng,
Bao nhiêu cảnh khổ trần hồng,
Đã từng diễn biến trong vòng thế nhân.
Mỗi con đều riêng phần dành sẵn,
Điểm linh quang xưa đặt phát ban,
Từ trên Thượng Đế Ngọc Hoàng,
Rải gieo lập thể tạo đoan vạn loài.
Cõi Nam bang ngày nay hữu phúc,
Giống Tiên Rồng mấy chục năm qua,
Đạo Trời mở rộng gần xa,
Nấc thang tiến hóa con ta hành trình.
Dầu vạn loại cũng tình Tạo Hóa,
Dầu muôn dòng biển cả lưu thông,
Từ tiểu vị lập đại đồng,
Từ không hóa có, có không nhiệm mầu.*

Nay các con đến châu bên Mẹ,
Mẹ ân ban mỗi trẻ hồng ân,
Tâm tư gác bỏ bụi trần,
Tắm gương mình cảnh láng láng soi vào.
Để thấy con Thiên Tào thuở nọ,
Cõi hư không một ngõ ra vào,
Vì chung sứ mạng phó trao,
Đến trần lập vị chớ nào trầm luân.
Mỗi sứ mạng mỗi phần mỗi có,
Mỗi con đều một ngõ liễu lo,
Biển trần một bát nhả đồ,
Vạn linh muôn nẻo lần dò bến xưa.
Dầu sớm tối chiều trưa chớ quản,
Dầu thân con nhẹ nặng gian lao,
Hể sanh trong lúc ba đào,
Phải cam gánh lấy phong trào đổi thay.
Mẹ nhắc nhở nam tài nữ liệt,
Hồi con ơi! Muôn việc đều do,
Hóa Công sắp sẵn một lò,
Muôn hình vạn trạng quanh co thẳng dùn.
Con giữ đặng chánh trung duy nhất,
Sẽ tịnh lòng thấy được Mẫu Nghi,
Luôn luôn dưỡng dục hộ trì,
Cho toàn con cái được về vị xưa.
Trước những cảnh sống thừa ảm đạm,
Nơi lòng con thiện cảm phát sanh,
Nghiêng vai gánh Đạo nhọc nhằn,
Dưới tay Từ Mẫu ân lành rưới chan.

*Con nam phái giữ hàng nam tử,
Phận mày râu xử sự nghiêm minh,
Đừng cho những thói thường tình,
Lăm le quyến rũ, rập rình khen chê.
Phân nữ phái trăm bề khổ cực,
Kiếp quần thoa sớm chực trưa châu,
Con ôi! Học lấy đạo mầu,
Thoát qua cái kiếp dãi dầu phong vân.
Dầu nam nữ đồng phần trách nhiệm,
Gặp thời cơ ráng chiếm đầu công,
Dặn con con nhớ để lòng,
Chờ ngày kết quả trùng phùng đoàn viên.*

Mẹ rất vui được gởi gắm các con những lời hôm nay để mỗi đứa đều soi xét nơi lòng mình hầu trở về với cõi nhứt nguyên chủ tử. (...)

Mẹ ban ơn lành cho tất cả các con nam nữ đàn tiên. Các con hãy nhận hồng ân của Mẹ hôm nay để ngày mai trở về cùng Chí Tôn Thượng Đế. Thăng.

5. NĂM ĐIỀU HÃNH DIỆN CỦA NỮ ĐỒ ĐẠI ĐẠO

Thánh tịnh An Tiên (Giáo Hội Tiên Thiên)
Tý thời, 01 rạng 02-02 Đinh Mùi (11-3-1967)

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị tam ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Đức Quan Âm Bồ Tát. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP DIỄN

THI

***Tam** Kỳ rộng mở cõi Nam thiên,
Trần định năm châu giữ mối giềng.
Oai đức từng phen ra cứu thế,
Nghiêm minh lắm lúc nhọc Thần Tiên.
Quan(g) lâm tế chúng nên trò Thánh,
Âm điệu hòa nhơn đạo nữ hiền.
Bồ Tát đã tu vô lượng kiếp,
Giáng trần mở Đạo chọn cơ duyên.*

Bàn Nữ chào chư hiền sĩ, hiền muội tam ban.

Vâng lệnh Đức Vô Cực Từ Tôn Điều Trì Kim Mẫu, nhơn danh Tam Trần Oai Nghiêm, Bàn Nữ giáng trần hôm nay để chứng lòng thành toàn thể các nguyên căn đã về đây dự lễ Thánh Đức Chuyển Luân, Linh Căn Thống Hội, cùng luận đàm đôi điều đạo lý để chư hiền muội làm tài liệu học tập, hầu bước vững trên đường tu công bồi đức. Bàn Nữ miễn lễ. Toàn thể đàn trung an tọa.

THI

*An tọa mà nghe tỏ ít lời,
Hể người tu niệm chó buông lời,
Dấu trong loạn lạc thời chinh chiến,
Đoàn kết chung nhau phổ Đạo Trời.*

Hỡi chư hiền muội! Kia hãy nhìn xem trong vũ trụ. Trời thì có âm dương, người có nam có nữ, loài thượng cầm có trống có mái, loài hạ thú có đực có cái. Xét theo lý đạo không giới nào là trọng, giới nào là khinh. Mỗi mỗi đều có sứ mạng phối ngẫu hóa sinh trưởng dưỡng và bảo tồn cơ vận hành cùng lòng háo sanh của Tạo Vật.

Nhưng than ôi! Chỉ tiếc vì tự ngàn xưa, giới nữ lưu đã bị gán những tiếng như: nhi nữ thường tình, tay yếu chơn mềm, quần vận yếm mang, phụ nơn nan hóa, nhược chất liễu bỏ, khô hắc chi tâm, lá lâm chi khẩu. Rồi từ đó đã gieo vào tâm tư người phụ nữ có mặc cảm là người thiếu đức kém tài, non lòng yếu dạ.

Từ chỗ mặc cảm thể hiện đến tinh thần yếu đuối. Vì ảnh hưởng của mặc cảm trên rồi khiến người phụ nữ trở nên có những đức tánh thường tình. Tuy nhiên, những đại nguyên căn đã đủ can trường quật khởi để đánh chánh những tiếng thị phi do đời đã gán, như nào là những bậc Thánh Nữ, các hàng Tiên Nương, những liệt nữ trong lịch sử đã lưu lại muôn đời, chó nào phải như người đời đã tưởng tượng và mỉa mai.

Thử hỏi trong luật hóa sanh, hai cực âm dương, nếu thiếu một thì không thành. Tự ngàn xưa, những bậc thánh triết hiền nhân đã tự lập, đủ sáng suốt can trường kiên nhẫn để tạo những trang lịch sử bác ái, từ bi và oanh liệt muôn đời.

Chư hiền muội ngày nay được diễm phúc gặp Tam Kỳ Phổ Độ. Những hồi chuông Bạch Ngọc, trống Lôi Âm đã đánh thức linh căn. Hãy mau mau trỗi bước để làm tròn cương vị của một tín đồ Đại Đạo và một sứ mạng thể Thiên hành hóa.

Người phụ nữ nếu làm được những điều do Đạo đã hoạch định, do Thiêng Liêng chỉ bảo, cũng sẽ đắc quả vị như ai. Nếu không tu, dầu nữ dầu nam cũng đọa lạc trong bánh xe luân vô tận.

Đã mang tám thân của người phụ nữ, là đã mang một sứ mạng trọng đại trong cơ hóa sanh trường dưỡng và bảo tồn. Nếu hiểu được lý đó sẽ làm tròn sứ mạng cao cả trường dưỡng và bảo tồn. Trái lại, nếu vì ảnh hưởng của mặc cảm, lại phó mặc cho thời gian đưa đẩy xuân hạ thu đông, rồi sẽ trở nên nhi nữ thường tình, luẩn quẩn trong bánh xe luân không ngừng quay trở lại.

THI

*Trước mắt nhìn xem cảnh bể dâu,
Nhơn sanh cộng nghiệp khắp hoàn cầu,
Đời cùng Tiên Phật lâm trần thế,
Thức tỉnh nhơn loài lánh họa sâu.*

BÀI

*Họa sâu bởi mưu sâu sắp sẵn,
Quả nặng vì nhân nặng trước gieo,
Nữ lưu trong cảnh hiểm nghèo,
Linh đình biển khổ lựa dèo vượt qua.
Lỡ mang kiếp đào hoa hồng phấn,
Trót làm người quần vận yếm mang,*

*Nghiep nhà vai gánh tay sang,
Hùng thư góp mặt tạo hàng tương lai.
Dầu trong cảnh lâu đài hào phú,
Hay trong đời lam lũ nông thôn,
Lo thân phải trọng linh hồn,
Linh hồn sáng suốt bảo tồn vị lai.
Trước thế sự đọa đầy tàn khốc,
Giữa thời cơ chọn lọc sảy sàng,
Gồm thâu các tiểu linh quang,
Quy căn thánh thiện nhập tràng thượng ngươn.
Đời dầu trước bao cơn sóng gió,
Cơ Đạo dầu mấy ngõ phân ly,
An tâm giữ vẹn tu trì,
Tịnh lòng nhơn dục huyền vi sẽ tường.*

Hỡi chư hiền muội! Dựa vào nhục nhãn của người nhân thể đối với cơ Đạo hiện thời, dường như tuyệt vọng trong sự ngổn ngang, trước thế thời điên đảo. Còn ai là người có thánh tâm, hãy xem đó là những cơ hội tốt, những bài học quý giá, vì trước cơ chọn lọc, phân biệt phàm thánh, chỉ có những nguyên căn mới lưu tâm và đón tiếp thời cơ đó hầu tạo những gì tốt đẹp huy hoàng xán lạn và hạnh phúc cho nhơn sanh trong buổi đời mai hậu. Theo luật tuần hoàn Tạo Hóa, buổi hạ ngươn là buổi chọn lọc sảy sàng để tìm biết nguyên căn hầu tái tạo cõi dinh hoàn trở lại đời thượng ngươn thánh đức.

Chư hiền muội hãy vui vẻ và hãnh diện lên đi, vì đã trải qua mấy mươi năm đời thế sự, biết bao người hy sinh thân mình vì chánh đạo chánh nghĩa, mà cũng có vô số kẻ đã tử biệt vì luật đào thải cặn bã của bánh xe luân. Trong

khi đó, chư hiền muội cũng trong xã hội ấy, trong những hoàn cảnh ấy, lại được bảo tồn nguyên vẹn cho đến ngày này. Đó là một điều hãnh diện.

Trong thời gian đó, đã cởi mở mọi điều thắc mắc, phạm thánh biện phân, đã góp công góp sức cùng với tâm trí vào mọi sinh hoạt của bốn phận làm người công dân trong một nước. Đó là hai điều hãnh diện.

Cũng trong thời gian đó, chư hiền muội đã vượt lên khỏi bức màn ngăn cách vì khác biệt tôn giáo, đạo giáo, với phái chi. Mặc dầu đang hành đạo trong khuôn khổ của một giáo hội, nhưng tâm tư đã cởi mở và đón chờ một ngày Tam Giáo đồng nguyên, vạn giáo nhứt lý. Đó là ba điều hãnh diện.

Cũng trong thời gian đó, chư hiền muội đã khéo sắp xếp gia nội, dang tay đón lấy sứ mạng cao cả, giúp thế độ đời. Đó là bốn điều hãnh diện.

Còn một điều thứ năm nữa thì hoàn tất sứ mạng của người tu. Đó là tánh mạng song tu.

Nếu tu tánh không tu mạng cũng không được. Nhược bằng tu mạng thiếu tu tánh cũng chẳng xong. Hãy cố gắng vươn lên để làm chủ bản tâm, tập rèn bản tánh, kèm chế lục dục, rào đón thất tình, học đòi theo gương các hàng Phật Tiên, Thần Thánh. Có được những đức tánh các bậc đó mới có thể trở thành Thần Thánh, Phật Tiên.

Ví như muốn được quả dưa phải gieo hột dưa, vun phân tưới nước cây dưa, chắc chắn một ngày nào đó sẽ hái được quả dưa. Nhược bằng đem gieo hột ớt, hột cà thì không mong gì hái được trái đào, trái bưởi.

Hãy tu đi, tu cho thiệt, hành cho thiệt, nghĩ cho thiệt, nói cho thiệt, rồi sẽ đắc vị chắc thiệt.

Tu đâu cũng được, không lựa là tìm kiếm nơi nào. Sở dĩ trong Đại Đạo có tòa thánh, hội thánh, thánh thất và thánh tịnh, là chỗ để lập cơ phổ giáo, lãnh đạo tinh thần, hội họp trao đổi kinh nghiệm đạo lý. Nếu không có những lý do cần thiết đó thì những tòa nhà kia là những ngôi nhà trống, vô tri vô giác.

Ngày nay chư hiền muội đã là những tín đồ Đại Đạo, đã ở gần một đơn vị thánh thất, thánh tịnh, đã có kinh điển đạo luật, đã có thánh giáo, thánh ngôn, thì hãy an lòng vững trí trở về cương vị đó mà tu đi. Đừng vì xem thấy hình tướng bên ngoài của sự phân ly rồi chạy đây chạy đó, tâm địa hoang mang, phí cả thì giờ quý báu, rồi không kịp. Đã có Giáo Hội lãnh đạo tinh thần, trên lại có Chí Tôn nhắc nhở, thật là đại phúc, còn phải tìm kiếm nơi nào? Nếu trái lại những điều đó, thì phải hoại một sớm một chiều.

Thuyền Đại Đạo hiện nay chẳng khác chi con thuyền nan ở giữa đại dương, trong cơn bão tố. Nếu gặp lúc gió dồi sóng đập, thuyền lắc chình chông, mà những người ngồi trong thuyền không bám chắc một chỗ, lại nhảy tới nhảy lui, nhào qua lộn lại, ắt là thuyền kia lật úp. Cả đoàn người trong thuyền đều chết trong biển khơi bão tố.

TIẾP BÀI

*Trên hoạn lộ tà dương ngã bóng,
Dưới rèm mi lệ động chưa khô,
Sống trong kiếp sống mơ hồ,
Mấy ai trăm tuổi ra vô chợ đời.
Cổ xoay xở vốn lời thì cũng,
Dầu bốn ba khéo vụng chi là,*

Chợt nhìn mái tóc sương pha,
Bao nhiêu hạnh phúc mấy là khổ đau.
Dựng sự nghiệp lo trau sự nghiệp,
Tạo cháu con ngại kiếp cháu con,
Tâm tư đến lúc mỗi mòn,
Vô thường gõ cửa hỏi còn, còn chi!
Suốt một kiếp bù chi danh lợi,
Trải mấy mươi lặn lội nhục vinh,
Ra đi mình nặng một mình,
Trái oan mình gánh, tội tình mình mang.
Ai Thánh Nữ mấy ngàn năm trước,
Ai Tiên Nương mấy lượt năm qua,
Cũng trong cái lớp đàn bà,
Tu thân hành đạo thoát ra luân hồi.
Hạ nguồn được gặp thời ân xá,
Mạt kiếp còn có ngả phục hưng,
Nên lo mà cũng nên mừng,
Lo tu niệm để tránh đừng diệt vong.
Sẽ đến lúc đại đồng phán đoán,
Và đến kỳ dựng bảng Long Hoa,
Thánh Thân Tiên Phật quở ma,
Căn nào quả đó khôn qua luật Trời.

THI

Luật Trời mầu nhiệm lắm ai ơi!
Một kiếp vi nhơn quý một đời,
Linh tánh khôn ngoan hơn vạn vật,
Tu hành chắc thiết sẽ thành Trời.

*Trời với muôn loài một bốn nguyên,
Cũng trong linh tánh, cũng tâm điền,
Linh quang một khối chia nhiều ước,
Người vật tương đồng với Phật Tiên.*

(...) Chư hiền muội đã gọi nhuần ân điển Thầy Mẹ rất nhiều nên mới được vẹn tròn công quả giữa thời đao binh chiến họa, đời đạo phân ly. Những lời Bần Nữ vừa phác họa xong, chư hiền muội khá học thuộc lòng để làm ngọn đèn soi đêm trên bước đường hành đạo. (...)

Đàn hôm nay, Bần Nữ dạy bấy nhiêu cũng tạm cho là đủ. Nếu dạy nhiều e khó nhớ.

THI

*Chép đi rồi hãy học rành đi,
Mở lối đường tu có khó gì,
Một kiếp quả công muôn kiếp hưởng,
Lập đời thánh đức để ra thi.*

HỮU

*Ra thi cùng với các linh căn,
Giúp Phật Thánh Tiên mở đạo tràng,
Thức tỉnh nhân loài thời mạt kiếp,
Tròn xong sẽ trở lại Thiên đàng.*

HỮU

*Thiên đàng hạ bút dạy trần gian,
Kíp kíp lo tu trỗi bước đàng,
Từ giã tam ban chư đệ muội,
Lâng lâng trở lại chốn Tây phang.*

Thăng.

6. HAI PHẦN VÔ VI VÀ HỮU HÌNH CỦA CƠ ĐẠO

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tý thời, 14 rạng 15-02 Đinh Mùi (24-3-1967)

THI

Thượng thừa khuyên bạn bước thang mây,
Trung nhứt là nơi đến tận Thầy.
Nhứt chiếu trời nam con biển đổi,
Ngọc lòe đất bắc lúc vắn xây.
Lịch trình mở lối hòa trên dưới,
Nguyệt rạng soi đường hiệp đó đây.
Giáng bút đề thơ khi gặp gỡ,
Mừng chư đạo hữu tại đàn này.

Chúng Tiên Huynh chào mừng chư hiền đệ, hiền muội sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Chúng Tiên Huynh thừa sắc lệnh Tam Giáo Tòa, đại diện Ngô Tiên Huynh đến tham dự và chứng lễ Đại Hội Thường Niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam. Tiện đây, chúng Tiên Huynh cũng muốn ngỏ lời cùng các em.

Hôm nay, các em đã về đông đủ hiện diện nơi đây, đã tỏ ra tinh thần liên kết đạo đồng với chí nhiệt thành tâm đạo. Nhân tiện, chúng Tiên Huynh muốn cùng các em cởi mở một tâm sự mà từ mấy chục năm qua đang mang nặng trĩu trĩu bên lòng của kẻ còn người mất trong Đại Đạo. Chúng Tiên Huynh mời các em an tọa. (...)

Các em ôi! Chúng Tiên Huynh đã trải qua nhiều tiền kiếp trong hai thời kỳ lập đạo, đem đạo độ đời. Đến Tam Kỳ ân xá, chúng Tiên Huynh cũng xuống hồng trần, phải

mang xác phàm hóa độ người đời nơi đất Việt Nam. Chúng Tiên Huynh đã trải qua biết bao nhiêu lúc thăng trầm bĩ thối, trở ngại khó khăn, vào khám ra tù, lưu vong đất khách, hy sinh để tiếp nhận sứ mạng lập nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ từ năm Bính Dần cho đến ngày cỡi bỏ xác phàm, rũ sạch những oan khiên nghiệp chướng. Hỏi lại trong kiếp sinh thời, chúng Tiên Huynh đã hy sinh để mong ước những gì ở hiện tại và tương lai?

Các em ôi! Vốn biết thế gian là trường điều luyện mà chúng ta đã đến thế gian để chịu sự điều luyện của Đấng Tạo Công trong mọi hoàn cảnh trở ngại khó khăn, trước vật dục sở tề, để trở nên một pho tượng tinh vi huyền bí, để những trang lịch sử ý nghĩa cho mai hậu, để đứng lên với tất cả các bậc hiền nhân thánh triết Đông Tây thời đại tự ngàn xưa và thành công trước cái thành công của lịch sử.

Hiện tình cơ Đạo, chúng Tiên Huynh không nói ra, nhưng các em cũng biết và nhận xét như thế nào rồi. Thử hỏi các bậc hướng đạo giáo đồ đối với tâm tư của tín đồ Đại Đạo phải sao đây? Nếu biết được Thiên cơ vận chuyển, một cuộc lập lại đời thánh đức, thì trong giai đoạn này với thời kỳ này, chúng Tiên Huynh cũng xin khuyên các em hãy xem thường tất cả những chướng ngại phức tạp xảy ra trong cõi vô thường để lòng được thanh thản tiếp nhận và củng cố mục đích lập trường cho vững chắc trên sứ mạng thể Thiên hành hóa.

Cơ Đạo có hai phần: vô vi và hữu hình.

Hữu hình là chánh thể, đạo luật công truyền, để tạo thành một khuôn viên mẫu mực, để un đúc và huấn luyện người đời trở nên hành động, tác phong của Hiền Thánh Tiên Phật, để xứng đáng quý trước chánh thể Chí Tôn, là

một ngôi phô bày Tạo Hóa siêu nhiên, ẩn tàng một cái lý duy nhứt vô cùng tận của Tạo Hóa. Trong cái lý duy nhứt gồm cả vô vi và hữu hình. Thế nên vô vi tâm truyền là cơ vận hành chuyển luân vũ trụ, để vạn vật thừa tiếp khí Tiên Thiên cho mưa thuận gió hòa, cho hóa sanh trường dưỡng. Trời cũng đó, mà người cũng đó, nên mới gọi là Đạo.

Sở dĩ cơ Đạo ngày nay trước mắt nhơn sanh là cảnh chia ly, nhưng các em cứ tưởng đó là cơ hội mở rộng đường lối công truyền và tâm truyền. Trong thời kỳ phổ độ thì không có lý do nào làm gián đoạn sự truyền bá chọn lý Đại Đạo. Mà những gì thuộc về phân tranh chi phái, địa vị hay danh từ, chỉ là cái tính của phàm thể chứ không thể lấy đó làm cơ duyên của nguyên nhân được.

Các em ôi! Các sứ mạng đến trần gian ngày nay phải chịu trọng trách ở những danh từ chi phái, tịnh thất, nào phải đột nhiên mà có đâu, nhưng có để cùng hút nhựa sống của thân cây hâu đơm bông trở trái. Mà cây có đầy nhựa sống để nuôi cành lá là do sự chăm sóc, vun tưới, giữ gìn của kẻ làm vườn. Hỡi các em! Ai chăm sóc, ai gìn giữ, ai vun quén, mà chúng Tiên Huynh và các em lắm lúc cùng mang một trạng huống đau lòng.

Trước sự hiện diện của các em, chúng Tiên Huynh nói rằng Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý dĩ nhiên là phải có. Dầu muốn dầu không, đến thời kỳ Tạo Hóa đã sắp xếp một guồng máy điều động để vận hành lý Đạo, để kết thúc thời kỳ hạ nguơn mặt kiếp. Điều mà các em đáng chú ý nhứt là người hành đạo và lãnh đạo trong Cơ Quan phải tu tập, huấn luyện cho thành người chuyên nghiệp. Phải nhắm vào mục đích tối thượng của cơ Đạo. Ngoài ra các phân phụ thuộc cũng phải tinh vi và tế nhị để ủng hộ các sứ mạng để

vững vàng đi đến cuối cùng của mục đích phổ thông giáo lý trong thời kỳ công dụng hầu đến đại đồng thành lập và phán xét.

Thế nên Cơ Quan ngày nay là mang tất cả các danh dự trong cơ Đạo ngày mai với nhơn sanh, với Thượng Đế. Lời thành thật chúng Tiên Huynh nói đây để các em hiểu cho các anh, dầu được về nơi cõi thượng, nhưng cũng vẫn hành đạo trong sứ mạng của mình. Chúng Tiên Huynh mong rằng lời nói hôm nay các em hãy xem là tất cả tấm lòng ưu ái của các anh đối với các em nơi cõi thượng.

Các em đã kể vai với trách vụ giải thoát hồng trần trọng trách thì dù lớn dù nhỏ cũng vẫn kết quả trong cơ hội cuối cùng đây.

Chúng Tiên Huynh nói rõ hơn: Chẳng những trách nhiệm chánh thức trong Cơ Quan, mà tất cả các em lãnh đạo giáo đồ ở các nơi cũng đều phải có một tinh thần tổng hợp phổ thông giáo lý Đại Đạo như Cơ Quan. Phải xem Cơ Quan là guồng máy vận hành cho các hệ thống cùng dính liền với nhau trong trật tự, hầu thành một hệ thống chung của Đại Đạo để phục hưng chánh pháp, cứu rỗi nhơn sanh.

PHÚ LỜI VĂN

*Hội mười hai tuần huân vận chuyển,
Lập Tam Kỳ thực hiện lý quy nguyên,
Giữa trùng dương thấp thoáng bóng con thuyền,
Đang lướt sóng buồm trương miền trần tục.
Để cứu vớt linh hồn còn lặn hụp,
Để gọi kêu người đang đắm đuối cảnh mê,
Thoát hồng trần khổ hải muôn bề,
Cởi nghiệp chướng đang nặng nề đeo đẳng.*

Trong lúc đó hồi ai là sứ mạng?
Lúc đông cuồng gió loạn vừng tay chèo,
Nhìn mục phiêu Đại Đạo cố lần theo,
Nơi chơn lý lựa vào toan lướt tới.
Kìa bến giác biết bao người trông đợi,
Nọ đường trần diệu vợi khách sang sông,
Vượt đông tây nhờ có chủ nhơn ông,
Qua nam bắc vừng lòng nơi Thượng Đế.
Đấng Tạo Hóa đức háo sanh vô kể,
Luật công bình tiết chế rất phân minh,
Xem bao la trời đất rộng thình thình,
Xét kỹ lại lý tình không mấy lộn.
Xưa Nã Phá Luân toan chọc trời khuấy nước,
Còn Sở Hạng Vương oai dũng lướt muôn người,
Hỏi có qua chăng chỉ một chữ thời,
Hay kết cuộc vẫn cúi đầu theo định mạng?
Lương Võ Đế đem vàng ròng bạc vạn,
Cắt bảy mươi hai cảnh chùa cho danh rạng tứ phương,
Có phải chăng mua chuộc lối Thiên đường?
Hay nghiệp quả còn vấn vương Đài Thành cam ngạ tử.
Ôi vật chất khó lưu tình quý sứ!
Oai hùng không đương cự nổi vô thường,
Chỉ có hiểu đạo màu mới thoát kiếp trần dương,
Chỉ có biết nhân nghĩa mới an khương bình thế cuộc.
Đường tăm tối muốn đi nhờ ánh đuốc,
Con bão bùng chớ vượt biển cậy thuyền con,
Dẫu có tài toan lấp biển dời non,
Không đạo đức khó thoát vòng nhân quả.
Hồi ai đó chớ vay nhiều rồi phải trả,

*Trả rồi vay, vay trả mãi luân hồi,
Có chi bằng thức tỉnh học Đạo Trời,
Cho thân thoát khổ, cho đời thoát tai.*

Thì giờ rất ít, chúng Tiên Huynh hẹn còn gặp lại các em nơi các tòa thánh, hội thánh hay các địa phương khi các em chí thành tu niệm. (...)

Chúng Tiên Huynh chào chung các em. Thăng.

7. ĐỜI ĐẠO CÙNG CHUNG MỘT KHỐI LINH

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Hội thời, 15-02 Đinh Mùi (25-3-1967)

Bạch Hạc Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị trung đàn. Có Đức Chí Tôn giáng lâm, chư Thiên mạng và chư liệt vị thành tâm hành đại lễ tiếp giá Chí Tôn. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Ngọc Hoàng Thượng Đế kim viết Cao Đài giáo Đạo Nam Phương

Thầy các con. Thầy mừng các con.

Đại Hội Thường Niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam Thầy giáng lâm để chứng chiếu và ngợi khen lòng ưu ái vì Thầy, vì Đạo, vì nhân sanh của các con nơi Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý trong nhiệm kỳ vừa mãn và ban huấn từ cho các con đang hy sinh hành đạo trong các tòa thánh, hội thánh hay chi phái và các tôn giáo hiện diện hoặc khiếm diện nơi đây.

Một năm qua, các con vừa hành vừa học. Sự kiên tâm trì chí đã tạo thành một Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý cho Đại Đạo. Nay đến nhiệm kỳ thứ hai, các con vẫn tiếp tục hy sinh hành đạo. Rồi đây lần lần Cơ Quan ráp đầy bộ máy bằng những khối óc tinh vi với tinh thần đồng tiến để điều động, vận hành lý Đạo cao siêu ra khắp cả mọi nơi, cho toàn con cái của Thầy nhận thức được chơn lý tối thượng hầu đem lại tình thương trong đức hạo sanh Tạo Hóa, để

tránh khỏi cảnh diệt vong và xây dựng thanh bình thánh đức ở thế gian.

Con ôi! Đời còn loạn, nhân loại còn thống khổ, thì các con còn trách nhiệm và Thầy cùng chư Phật Tiên còn đến thế gian. Thầy dạy như thế là để các con ý thức thêm về lý Đạo của Thầy. Các con sẽ cởi mở tất cả những sự phiền não nhơn tình thế sự, vững một niềm tin, là nguyện vọng các con sẽ làm tròn sứ mạng của Thầy ban phó.

Các con hãy nhìn xem, từ một cá nhân cho đến đoàn thể tôn giáo, có khi nào trước sự xây dựng lại khởi điểm bằng một nguyện vọng bất chính để hại cho tương lai chăng? Sở dĩ có những cảnh biến thiên trên thế gian ngày nay là vì sự chấp đặt ở trước luật công bình. Cái chấp ấy sẽ làm cho nguyện vọng trở thành dục vọng, mà dục vọng là bệnh căn của sự chia rẽ. Đã chia rẽ thì làm sao tránh khỏi cảnh đấu tranh hỗn loạn diệt vong.

Hỡi các con! Thầy là Cha Cả của vạn linh sanh chúng. Vạn linh sanh chúng đồng sống trong cơ hóa sanh trường dưỡng của Thầy thì có khi nào Thầy lại đem quyền năng ban cho nước này lấn nước kia, giống dân này hiếp giống dân nọ, đưa khôn lấn đưa dại, đưa mạnh hiếp đưa yếu đâu con? Hà tất trong Đại Đạo Thầy lại cùng chư Phật Tiên đến chứng minh cho sự rẽ chia nghịch lẫn của các con sao?

Trước những cảnh cuồng phong bão táp, Thầy phải tìm phương cứu vãn mà Thầy cũng sở cậy nơi các con. Nếu các con nào muốn đến để làm những việc của Thầy ban, thì trước tiên phải học những phương thức tu thân, để hàn gắn mọi sơ hở, san bằng hết những vực thẳm hố sâu, phá tan những bức tường ngăn cách nhân ngã phái chi, mới có thể thực hành được mục đích Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại

Đạo, dầu các con đang ở từng chi phái, từng địa phương.

THI

*Đời Đạo cùng chung một khối linh,
Lập đời đem Đạo đến khai minh.
Đạo không chơn lý, đời tao loạn,
Đời học Đạo, dân hưởng thái bình.*

Thầy ban huấn từ này cho các con trong Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý để xem đó mà hành sự trong nhiệm kỳ thứ hai cho đúng ý Thầy. Thầy sẽ dành ân huệ cho các con lớn nhỏ.

Đây Thầy ngợi khen các con ở các nơi về dự Đại Hội Thường Niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý với hậu ý liên quan hành đạo. Thầy ban ơn chung cho tất cả và các con cũng nhớ lời huấn từ hôm nay, trở về địa phương mà thực hành cho nên đũa con ngoan của Thầy. Ngày phán xét Thầy sẽ nâng đỡ cho các con.

Thầy ban ơn các con sở tại thí điểm Ngọc Minh Đài. Phải cố gắng hành đạo và tìm hiểu Thiên ý. Thầy ban ơn chung tất cả các con. Thăng.

8. THƯƠNG NƯỚC THƯƠNG NHÀ, THƯƠNG NGƯỜI THƯƠNG VẬT ẤY LÀ THƯƠNG THÂN

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 01-3 Đinh Mùi (10-4-1967)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng đàn tiền. Chào chư liệt vị tam ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Giáo Tông Đại Đạo giảng cơ. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

THI

*Không ham thế sự lớp trò hề,
Vào đạo tìm phương thuốc giải mê.
Từng gác lợi danh cho rồi rãi,
Hằng quên sự nghiệp để yên bề.
Đã không núng dọ vì phi thị,
Đâu nỡ nao lòng bởi trách chê.
Quân tử thà cam trong sứ mạng,
Chớ không lỗi hẹn với câu thề.*

(...) Miễn lễ, đàn trung an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội!

(...) Người sứ mạng có thể nói là trời hơn bậc hiền nhân

quân tử. Từ xưa, bậc hiền nhân quân tử vì chánh nghĩa, vì đại cuộc, vì đạo lý, đã xem thường những gì phức tạp hằng ngày đã xảy ra trong cõi vô thường này.

Vẫn biết thế gian là trường rèn luyện, là nơi trả quả, là nơi học hỏi cho các nguyên căn, mà thế gian cũng là nơi đọa đày không ngày trở lại cho những linh hồn còn non yếu, không khắc phục trước mọi cảnh. Chư hiền đệ, hiền muội thuộc vào hàng Thiên sứ, nếu không được hơn các hiền nhân quân tử, ít nhứt cũng bằng, chớ không lẽ chịu thua.

Trải qua hai thời kỳ mở Đạo, Thượng Đế đã giao chánh pháp cho tay phàm, để dìu dẫn giáo luyện nhân sanh trong thời thượng cổ và trung cổ. Tại thời kỳ ấy, với trình độ nhân loại đương ấy, dầu muốn dầu không, Thượng Đế không làm cách nào khác hơn là những phương pháp đã làm, tuy rất quý báu trong hai thời kỳ đó, nhưng cũng là những điểm cần phải bỏ tước trong thời kỳ thứ ba. Sự truyền đạo, giáo đạo với Nhơn sanh trong hai thời kỳ đó đã đóng khung người tín đồ trong vòng chật hẹp, chỉ biết một mà không biết hai.

Ngày nay, các Đấng Phật Tiên, Thánh Thần cũng phải đến thế gian trong Tam Kỳ Phổ Độ và Hoàng Cực Chủ Nhơn sẽ đến lập Tam Long Hoa Hội. Chư hiền đệ, hiền muội có biết tại sao Hoàng Cực Chủ Nhơn phải đến mảnh đất nhỏ hẹp này để kết thúc nguơn hội cuối cùng của luật tuần hoàn vũ trụ chăng? Bàn Đạo sẽ giải thích một dịp khác về điểm ấy.

Hôm nay, Bàn Đạo chỉ nói một điểm rất gần, đó là trong khoảng thời gian bốn mươi hai năm khai Đạo và giáo đạo, máy Thiên cơ nhiệm mầu đã thổ lộ bao lần, nhưng tiếc vì

không mấy ai chịu khó tìm hiểu việc gì sẽ xảy đến, và Đạo là nguồn cứu rỗi thế nào trong thời kỳ hạ nguơn mặt kiếp này.

Tuy vậy, cũng có lắm người hiểu biết, nhưng biết với cái biết cá nhân, làm với cái làm cá nhân, rồi kết quả cho cá nhân. Ôi! Đó là một tai hại vô cùng cho người học đạo.

Đến nay, ngày giờ không còn cho phép trì hoãn nữa. Sự hiện diện của chư hiền đệ, hiền muội trải qua mấy đợt chọn lọc, là một bằng chứng nói lên rằng những phần tử ưu tú đã chịu đựng những cơn thử thách giữa mài, đáng được hiểu và hành để trọn hưởng những gì sắp đơm bông kết quả, mà trí phàm cùng nhục nhãn chư hiền đệ, hiền muội không thể biết và thấy được. Nếu có sự thúc đẩy cùng trách yêu của Thiêng Liêng, chư hiền đệ, hiền muội cố gắng tìm hiểu Thiên ý để khỏi uổng công trình của mình đã trải qua nhiều kiếp tu học.

THI BÀI

*Người thiện chí giúp đời học đạo,
Bậc tài nhân hoài bão căn cơ,
Tương lai thế đạo mịt mờ,
Sáng soi lối bước cậy nhờ thiện tâm.
Từng khó nhọc kiếm tầm lựa chọn,
Dày công phu đưa đón tập tành,
Kiên tâm trì thủ hy sanh,
Nắng mưa mấy lúc nhọc nhằn bao phen.
Chẳng câu nệ sang hèn quyền quý,
Không quản gì ngôi vị lợi danh,
Một lòng chí kính chí thành,
Vui câu đạo đức học hành nghĩa nhân.*

*Quý tự ái lắm lần xúi giục,
Ma háo kỳ nhiều lúc rủ ren,
Nga thiêu thân bởi ánh đèn,
Người tu vững chí nhờ rèn tâm linh.
Át Ty trước công trình công quả,
Bính Ngo sau lòng đã dạn lòng,
Mùi Thân nếu muốn thành công,
Cơ Quan then chốt phổ thông điều hòa.*

Chư hiền đệ, hiền muội! Cơ Quan ví như cây đàn, đạo lý ví như tiếng đàn, các cấp nhân viên hành sự Cơ Quan ví như nhạc sư và nhạc công chơi đàn. Đàn có hai phần: một là dây phím đúng điệu cung thương, hai là số người chơi đàn phải có tâm hồn thanh cao. Nếu dây, phím không đúng mực đúng chỗ, thì cây đàn ấy là một món huê dạng, dầu nhạc sư tài ba lỗi lạc cũng không làm sao khảy lên đúng nhịp điệu. Nếu nhạc sư là người chơi đàn, dầu cho là một người chuyên nghiệp, nhưng không có tâm hồn thanh cao, tiếng đàn không sao quyến rũ được những người thanh cao thích nhạc.

Ai ai cũng thích nghe nhạc, nhưng tùy theo âm điệu nhạc, tùy theo tâm hồn của người sử dụng nhạc. Nếu người sử dụng nhạc, khi có những tâm hồn cuồng loạn, làm sao trỗi lên âm điệu trầm bổng êm đềm thức tỉnh khách trần trong cơn mê mộng. Trong một ban nhạc, dầu những món nhạc khí, nhạc cụ, hình ảnh có khác nhau, nhưng khi trỗi lên một bản nhạc hợp tấu, đâu đó đều trùng điệu trùng nhịp, âm thanh điều hòa, có phải bởi nhờ mỗi nhạc công đều lên dây đúng tâng âm thanh, theo một khuôn viên mẫu mực, theo đúng các ký âm pháp của bản nhạc, và luôn luôn hướng về sự điều khiển của nhạc trưởng hay chăng? Nếu

ngoài quy luật ấy, dầu một hai món nhạc khí cũng đủ gây lên âm điệu cuồng loạn, mất trật tự, khiến người nghe nhạc phải điên đảo thêm lên.

TIẾP BÀI

*Đây Ta thử đưa ra tỷ dụ,
Để chư hiền có đủ phương châm,
Rỉ tai, khuyên nhỏ, nhắc thâm,
Muốn nên việc cả chớ làm tiểu vi.
Ai ai cũng muốn suy lý Đạo,
Người người đều hoài bão thiện căn,
Thiên đường ai cũng muốn phăng,
Ngục tù ai chịu trời trắng bao giờ.
Người lãnh đạo cầm cờ hướng đạo,
Bậc chơn tu khai tạo đường tu,
Là người thoát khỏi ngục tù,
Xả thân hành đạo công phu độ đời.
Biết tiến thoái tùy thời xử thế,
Biết trọng tôn nghĩ lễ tín thành,
Bảo tồn chánh đạo chánh danh,
Hiểu thông quy luật thực hành lý chơn.
Vĩ nhạc công ôm đờn nhấn phím,
So tơ đồng đứng điểm cung thương,
Gảy lên những khúc can trường,
Lòng thanh cao lẫn du dương bóng trầm.
Cơ Quan ấy danh cầm huyền diệu,
Tạo chân tài phát điệu âm thanh,
Hữu vô lý đạo phân minh,
Năm châu bốn biển thanh bình âu ca.*

Chư hiền đệ, hiền muội!

Dường như Bàn Đạo cũng có lưu ý và thổ lộ nhiều lần nhưng chư hiền đệ, hiền muội nghe rồi lại quên. Đó là hai tiếng *chơn tu*.

Biết rằng phù sanh là giả tạm, đời người so với vũ trụ như hột cát trong bãi sa mạc, biết được ngày nay mà không biết được ngày mai. Thế thường người đời hay hoạch định chương trình xây dựng những gì hữu hình như sự nghiệp, danh vọng, tử tôn cho thân tộc, nhưng trong chỗ xây dựng đó thiếu nhân nghĩa đạo đức, chẳng khác nào xây đền đài trên sa mạc. Còn trong cửa đạo thì lại khác. Chỉ cần chánh tâm hành chánh đạo, xả thân giúp đời, theo lòng Tạo Hóa, hòa hiệp với thiên nhiên. Sự gì sắp đến sẽ đến, mọi việc sẽ an bài, dầu mình không tự lo tự hữu, cũng có Tạo Hóa an bài cho, được sanh trong vòng trường dưỡng và bảo tồn theo định luật vũ trụ.

Hôm nay Bàn Đạo đã dạy kể ra cũng khá dài, chư đệ muội cố gắng ghi nhận hoặc hành sự để vẹn tròn công quả trong thời kỳ tuyệt vọng của nhân loại.

THI

*Đêm khuya dạy bảo với chân tình,
Mong cả đàn trung vững đức tin,
Ghi nhận lo tu cho kíp kíp,
Để hầu tránh khỏi nạn đao binh.*

NGÂM

*Thương đời trong kiếp phù sinh,
Ngày mai chẳng biết đời mình ra sao.*

*Tuần hườn vận hội đảo đầu,
Vòng tròn giáp mối chuyển bầu càn khôn.
Thuận Thiên thì đặng giả tồn,
Nghịch Thiên ắt phải chơn hồn khó an.
Tám thân giữa cõi trần hoàn,
Trong cơn nước lửa bảo toàn sao đây?
Chinh chinh ác lặn non đoài,
Cha con chồng vợ tứ thầy loạn ly.
Quỷ ma ác thú đến kỳ,
Thánh Thần Tiên Phật ra thi hội này.
Có công có phước đủ đây,
Để xem Đại Hội một ngày không xa.
Hồi ai thương nước thương nhà,
Thương người thương vật ấy là thương thân.
Mau mau tỉnh giấc mộng trần,
Hồi tâm hướng thiện gỡ lằn oan khiên.
Ban ơn chung cả đàn tiên,
Thế gian lo đạo, cảnh Tiên đây về.*

Thăng.

9. BẢNG CAO ĐÀI NGHÌN NĂM RẠNG RỠ

Cao Đài Hội Thánh (Dương Đông, Phú Quốc)
Tuất thời, 14-3 Đinh Mùi (23-4-1967)

THI

*Giác thể hồi tâm học đạo Trời,
Minh tường giáo lý độ người đời,
Kim thân muốn đặng thay phàm thể,
Tiên ý cần trau chớ đổi dời.*

Giác Minh Kim Tiên

Chào chư Thiên mạng. Chào mừng chư hiền hữu, hiền muội.

Vâng lệnh Ngôi Hai Giáo Chủ Ngô Đại Tiên dạy hiền hữu Tựu và Truyện hãy sắp đặt một bàn rượu trà, hoa quả, vì Ngô Đại Tiên có thỉnh chư Tiên Phật giáng đàn chứng lễ. (...)

Chào chư Thiên mạng và chư hiền hữu, hiền muội. Xin kiêu.

TÁI CẦU

THI

*Cảnh trí thiên nhiên trước sắp bày,
Huyền vi lối bóng Đạo hoàng khai.
Non sông bốn mặt trời soi sáng,
Nhơn vật mười phương đất chuyển xoay.
Sứ mạng Tam Kỳ trao Việt quốc,
Chủ quyền nhứt thống lập Cao Đài.
Hạ nguơn sĩ tử mau mau bước,
Ổn định càn khôn đã đến ngày.*

Ngô Minh Chiêu

Tiên Huynh chào chư Thiên mạng. Chào mừng chư hiền hữu, hiền muội. Thầy mừng chư đệ tử.

Hôm nay chư đệ tử thiết lễ kỷ niệm để nhớ ơn Thầy, và thay mặt Thầy mời chư đồng đạo các nơi quy tụ đến mảnh đất nhỏ hẹp này để đánh dấu lịch sử ngày Thượng Đế ban biểu hiệu cho đạo Cao Đài trong Kỳ Ba ân xá. Thầy rất mừng và cảm động vô cùng trước nỗi ưu tư của chư đệ tử đối với tiền đồ nền Đại Đạo Cao Đài.

Kỳ lễ năm nay có phần đặc biệt hơn hết là Thầy có thỉnh chư Tiên Phật và đạo hữu tiền bối quá vãng đến chung vui với Thầy, với chư hiền đệ, hiền muội và chư đệ tử.

Chư hiền đệ, hiền muội! Trong những ngày qua chỉ đến ngày nay, Tiên Huynh nhận thấy lòng ưu tư và thiết tha đến ngày kỷ niệm này của chư hiền đệ, hiền muội, nên chư hiền đệ, hiền muội từ các phái đoàn các nơi, đến thành phần cá nhân, đã vượt sóng ngàn khơi đến để tưởng nhớ và hân hoan ghi nhận di tích nơi đã phát sinh đạo Cao Đài. Để long trọng hóa buổi lễ hôm nay, hầu tưởng thưởng, đáp lại lòng ưu tư và gian khổ đó, nên Tiên Huynh có thỉnh chư Tiên Phật và đạo hữu tiền bối quá vãng trong đạo Cao Đài đến chứng lễ và chung vui với chư hiền đệ, hiền muội cũng như các hàng đệ tử trong tình thiêng liêng và lý Đạo.

Đây Tiên Huynh tạm nhường bút các vị Tiên Phật, rồi sau đó sẽ đàm đạo thêm. Ngưng diễn.

TIẾP DIỄN

THI

*Thiên quang vũ trụ ánh muôn màu,
Quyền pháp Tam Kỳ một túi châu,*

*Chuốc chén kim tương cùng thế sự,
Có ai theo Lão đến vườn đào?*

Động Đình Tiên Trưởng

HÒA NGUYỄN VẬN

*Nước trí non nhân đẹp sắc màu,
Thiều quang nhật thức nhẹ tay râu,
Vị lòng Tiên Trưởng lâm trần thế,
Mở ngõ nguyên nhân đến động đào.*

Nam Cực Tiên Ông

HÒA NGUYỄN VẬN

*Muôn cảnh sen thắm trở muôn màu,
Lơ lửng dòng đời chọn khách râu,
Ai có chánh tâm gìn chánh đạo,
Kề chơn ghé bước lại nguồn đào.*

Từ Hàng Chơn Nhơn

HÒA NGUYỄN VẬN

*Trời nước bao la vẽ một màu,
Quần Tiên hội yến giữa canh râu,
Soi làn quang điển cho trần thế,
Rước khách chơn tu đến động đào.*

Đông Lâm Tiên Trưởng

HÒA NGUYỄN VẬN

*Tòng bá thanh thanh đẹp sắc màu,
Chuyển luân nhật nguyệt bóng hoàng râu,
Dòng đời ít kẻ toan đi ngược,
Hưởng thú tiêu dao chốn động đào.*

Cái Thiên Cổ Phật

HÒA NGUYỄN VẬN

*Tử phủ tiên cung chẳng nhạt màu,
Cuộc cờ thạch thất dễ chi khâu,
Hỏi ai có biết chàng Trương Tử,
Rũ áo công khanh đến động đào?*
Huỳnh Thạch Công

HÒA NGUYỄN VẬN

*Tiên thiên ai muốn vẽ nên màu,
Danh lợi hồng trần chó tằm khâu,
Chánh đạo không gìn e phải đạo,
Đọa sa vì bởi hổ mình đào.*
Liễu Nhứt Chơn Nhơn

HÒA NGUYỄN VẬN

*Sắc nước trùng dương vẽ một màu,
Vạn thần hải đảo tóm tay khâu,
Thuyền từ chực rước người tu niệm,
Hưởng thú thiên nhiên chốn động đào.*
Hải Triều Thánh Nhơn

HÒA NGUYỄN VẬN

*Chín tầng mây bạc ánh muôn màu,
Vạn kiếp tu trì mới đặt khâu,
Nặng túi lợi danh đừng lấp lửng,
Không tu chó mộng đến vườn đào.*
Phạm Công Tắc

HÒA NGUYỄN VẬN

*Ngàn năm một thuở trở hoa màu,
Đất Việt Cao Đài rộng mở khâu,*

*Khuyên chớ bốn ba tranh giả cuộc,
Quày chùn kéo trể hội Bàn Đào.*

Nguyễn Ngọc Tương

HÒA NGUYỄN VẬN

*Chiếc áo Thiên phong chứa bạc màu,
Con đường sứ mạng dễ chi sầu,
Hồi ai, ai đó, ai tri kỷ,
Quảy gánh đồ thơ đến động đào.*

Nguyễn Bửu Tài

ĐỒNG VIẾT

*Cao Đài Hội Thánh hội quân Tiên,
Chúng chiếu trần gian lễ kính thiêng.
Giá hạc trập trùng nâng rượu cúc,
Trường vân pháp phới nhấp trà sen.
Ngâm câu chánh đạo soi đường sáng,
Mở lối chơn tu dắt bạn hiền.
Ban bố hồng ân cho tất cả,
Giã từ đệ muội lại cung Thiên.*

TIẾP ĐIỀN

Ngô Minh Chiêu

Chư hiền muội, hiền đệ và các đệ tử hãy đọc bài đưa Tiên.

Tiên Huynh miễn lễ chư hiền đệ, hiền muội. Và Thầy cho phép các hàng đệ tử an tọa đẳng đẳng.

Chư hiền đệ, hiền muội! Sở dĩ cách xưng hô có khác nhau là Tiên Huynh hay Thầy, đó là do nơi lòng người nơi thể gian, và cũng để thể hiện lòng ưu ái thâm tình với nhau.

Thật ra, trước Đấng Chí Tôn, chúng ta tất cả là anh em. Mỗi người đều có một sứ mạng chung, đó là: tu thân hành đạo, làm sáng danh Đạo, đem đạo độ đời từ chỗ tội lỗi hung ác trở lại đường thuần lương thiện mỹ, để có thể biến cảnh thế gian này trở thành cõi thiên đường cực lạc, lập lại đời Thượng nguơn Thánh đức. Chừng đó, giữa con người và con người đều lấy tình thương yêu ruột rà đối xử với nhau trong tình tương thân tương trợ.

Ngày nay, chư hiền đệ, hiền muội đã vì Thầy, vì Đạo, vì nhơn sanh vượt sóng đến đây, cũng như Tiên Huynh đã vì sứ mạng năm xưa còn đeo đẳng, nên đến ngày nay, thay vì an hưởng lạc thú thanh nhàn, rượu cúc trà sen nơi non Bồng nước nhược, ngày tháng tiêu dao nơi Bồng đảo, lại phải vì sứ mạng đó còn vương vẩn, với nhiệm vụ là đem đạo độ đời, trung hưng chánh pháp để kịp ngày Long Hoa Đại Hội.

Chư hiền đệ, hiền muội! Bốn mươi hai năm khai Đạo và giáo Đạo vừa qua, chính Đức Chí Tôn đã bỏn thân xuống trần, cũng như các hàng Phật Tiên, Thần Thánh đều giáng bút, phát ban nhiều kinh điển, nhiều giáo lý; chư hiền đệ, hiền muội và các hàng đệ tử đã đọc qua nhiều lắm rồi. Giờ đây chỉ còn có một điều là thực hành chơn pháp, rèn luyện chánh tâm, giữ gìn chánh tín, để tu chánh đạo, hầu tự cứu trong cơ sàng say đắm của định luật.

Tiên Huynh rất buồn và tiếc cho các hàng hậu học ngày xưa không lãnh hội được đạo lý uyên thâm và trọng tâm khai đạo của các đấng giáo chủ. Do đó đã quan niệm đạo lý trong phạm vi chật hẹp, cách ngõ ngách tường, đã đóng khung đạo lý trong phạm vi độc tôn, độc đoán, đã gây bao lần thất kỳ truyền.

Rất đổi đến ngày nay, cũng còn có nhiều cấp lãnh đạo đã quan niệm đạo lý đường ấy, tưởng rằng đạo lý là của riêng một người hay một nhóm. Do đó đã bày ra bao nhiêu hình thức độc tôn. Đó là một tệ hại rất lớn cho cấp lãnh đạo, giáo đạo.

Thử nghĩ lại mà xem: Đạo lý đối với vạn vật như ánh sáng bủa khắp muôn loài, không vì sang hèn, giàu nghèo, lớn bé, từ nhân loại đến thú cầm, thảo mộc, bò bay, máy cưa, mỗi mỗi đều gọi nhuần ánh sáng trong luật hóa sanh, trưởng dưỡng và bảo tồn. Chỉ phi trừ loài nào muốn trốn không thụ hưởng ánh sáng thì thôi, còn loài nào muốn, đương nhiên được ban bố đồng đều. Đạo lý cũng đường ấy.

Chính người đời đã quan niệm sai lầm nên mới nảy sanh độc tôn. Hễ độc tôn lại nảy sanh mê tín, rồi đem cái mê tín ấy ban rải cho lớp người mê tín khác. Tiên Huynh cần nhắc lại chư hiền đệ, hiền muội về điểm chánh tâm, chánh tín mới gặp được chánh lý, chánh đạo hầu thoát khỏi luân hồi. Trên cõi Thiên đình không có một vị Phật Tiên, Thần Thánh nào mà thiếu nhân nghĩa, không trung hiếu, mất liêm sỉ.

THI

*Chánh đạo thành do bởi chánh tâm,
Chánh tâm, chánh tín khỏi sai lầm,
Lầm theo dục vọng rồi chia rẽ,
Chia rẽ sau này hối vạn năm.*

THI BÀI

*Năm Đinh Mùi tháng ba, mười bốn,
Hội đạo đồng giữa chốn Dương Đông,
Nhứt tâm hoài niệm bóng hồng,
Sáng soi vũ trụ trong vòng tang thương.*

Trên mặt biển buồm trương thấp thoáng,
Giữa lưng trời cánh nhận tung bay,
Ôi, non sông đẹp dễ thay!
Tranh kia ai họa, cảnh này ai tô?
Dựa ven gành nhấp nhô cần hạc,
Cuối triền non thành thót giọt châu,
Phải chăng Khương Tử ngồi câu?
Hay là Sào Phủ đuổi trâu trên dòng?
Nhịp vó ký Tái ông đắc thất,
Tiếng chày kinh nhà Phật thu không,
Trăm năm gẫm khéo bận lòng,
Rủi may âu cũng sắc không đó là.
Lửa phiền cháy ma ha rưới tắt,
Nước triều dừng thuyền bát sấn chờ,
Tiên Ông có bộ Thiên thơ,
Ai người sứ mạng huyền cơ mở màn.
Học phải hiểu hành tàng hư thiệt,
Hành cần tri bí quyết nhiệm mầu,
Con đường đạo lý cao sâu,
Cứu nhơn, cứu vật trong bầu trần gian.
Tài Nghiêu Thuấn trị an thiên hạ,
Đức Trọng Ni chứng quả Thánh Nhơn,
Là do nhứt quán lý chơn,
Lập đời trị nước giáo dân thái bình.
Nào phải cậy phù linh phép lạ,
Có màng chi hoán võ hô phong,
Văn Vương cầm tội vẽ vòng,
Phải chăng lý Đạo ở trong lòng người?

Đồng linh tánh đất trời ban phú,
Cũng hình hài phụ mẫu sở sanh,
Người xưa có khác chi mình,
Phật Tiên, Thần Thánh trong hình phàm phu.
Muốn đắc quả cần tu chánh đạo,
Muốn độ đời hoài bão chánh tâm,
Xét xem cơ chỉ chớ lầm,
Làm người cho vẹn mới tâm vị ngôi.
Đại linh quang giống Trời gieo xuống,
Tiểu linh quang kết chưởng hóa sanh,
Cần khôn tóm một thân hình,
Chuyển luân thuận nghịch vận hành tương tri.
Hằng nói Đạo vô vi, vô tướng,
Lại vô hình, vô tượng, vô danh,
Hữu vô lý đạo suy rành,
Mới mong thấu triệt máy linh nhiệm mầu.
Cơ sinh dục quát bao trời đất,
Ở đất trời phân đặt tượng hình,
Chở che khắp cả vạn linh,
Ấy là hình đạo dưỡng sinh muôn loài.
Bóng nhật nguyệt vẫn xây ngày tháng,
Tiếng sấm vang mưa thuận gió hòa,
Một hàn, một thử lại qua,
Đó thiệt tình đạo chan hòa nhưn gian.
Nam, chỗ đặt ngôi càn dương vị,
Nữ, gọi khôn, là lý âm dương,
Cảm giao biến hóa khôn lường,
Phải chăng danh đạo biểu dương cơ mầu?

*Luận vô hữu cao sâu huyền bí,
Tìm hữu vô yếu lý thậm thâm,
Chủ nhơn ông thử kiếm tâm,
Cho thông chỗ hữu, khỏi làm chỗ vô.
Đuốc chơn lý viễn đồ soi sáng,
Ngọn tâm đặng chói rạng bốn nguyên,
Thiên đình có Phật, Thánh, Tiên,
Đều do hạt giống nhơn duyên cõi trần.
Linh hồn mượn xác thân ẩn trú,
Xác thân cần phụ mẫu dưỡng nuôi,
Thâm ân ví tựa đất trời,
Ngọn rau tác đất trên đời nặng mang.
Đó là hữu trong toàn vũ trụ,
Còn lý vô là thú tuần hoàn,
Khuyên người học hiểu căn duơn,
Thực hành lý Đạo lập trường tu thân.
Lý Đạo vốn muôn phần sáng tỏ,
Bạch Ngọc Kinh một ngõ đi về,
Độ đời nhờ đạo giác mê,
Đạo không tư kỷ, không vì cá nhân.
Lập hội thánh, tinh thần cao cả,
Dựng nền nhân, công quả dạn dày,
Việt Nam lịch sử hậu lai,
Công phu lớn nhỏ trong ngoài đạo tâm.
Bảng Cao Đài nghìn năm rạng rỡ,
Cõi Dương Đông muôn thuở thái bình,
Ban ơn cây có huyền linh,
Cho toàn dân chúng trong tình thương yêu.*

*Giữa canh thâm tỏ nhiều tâm sự,
Chúc chư hiền một chữ thành công,
Chư đệ tử hưởng ân hồng,
Nhớ lời Thầy dạy hợp đồng lo tu.*

Chư hiền đệ, hiền muội! Cuộc lễ, sau phần chư Tiên chứng chiếu kẻ như đã hoàn tất viên mãn. Tiên Huynh nghĩ vì cuộc hội ngộ hôm nay, tuy giữa kẻ tiên người tục, nhưng đã đánh dấu quý báu vô cùng. Để kỷ niệm một ngày đoàn viên, nên Tiên Huynh đã luận đàm có nhiều khía cạnh, để chư hiền muội, hiền đệ cũng như đệ tử ghi lấy, suy nghiệm, làm tài liệu học tập trên bước đường tu thân hành đạo. Trước sự xả thân giúp đời của chư đệ muội, Thiêng Liêng đều theo dõi hộ trì, bên cạnh đã có Tiên Huynh cùng các hàng Tiên Bồi quá vãng dắt dìu. (...)

THI

*Canh khuya lời dạy cũng vừa xong,
Chúng chiếu đàn trung đã trọn lòng,
Tì giả ban ơn chung tất cả,
Tiên Huynh trở gót lại non Bồng.*

Thăng.

10. HÀNG HƯỚNG ĐẠO THỂ THIÊN HÀNH HÓA PHẢI HƠN NGƯỜI QUÂN TỬ

Thiên Lý Đàn

Tuất thời, 23-3 Đinh Mùi (02-5-1967)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đàn tiền. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Giáo Tông Đại Đạo giảng đàn. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội. Hôm nay Bản Đạo vui chư hiền đệ, hiền muội đến đây để dạy việc. Miễn lễ. Chư hiền đệ, hiền muội an tọa đẳng đẳng.

Chư hiền đệ, hiền muội! Kia, hãy mở mắt rộng nhìn ra xa bên ngoài xem: Thế sự điêu linh, lòng người ly tán, đời đạo tranh phân, tình thương đồng loại dường như không còn nữa. Đức tin đối với Thiêng Liêng tợ như mơ hồ. Người đời hết hy vọng tạo một sự nghiệp gì vĩnh cửu ở ngày mai, đang vui vội sống cuồng với những gì hiện tại. Đạo đức lẫn hồi dường như bị khinh rẻ, đó là báo hiệu cơ tận diệt sắp đến. (...)

Đạo nhờ lấy tĩnh chế động. Nếu không được vậy, không làm thế nào cứu đời trong cơn đao binh khói lửa. Người hành đạo nếu không bình tĩnh, gặp buổi loạn động rồi bị động, ắt phải bị lôi cuốn theo, xa rời sứ mạng, uổng công một đời.

Chư hiền đệ có thể nghĩ như vậy: Đương giữa lúc triệu triệu con người sống theo văn minh vật chất, thừa hưởng mọi lạc thú vinh hoa, còn có ai chịu nghe và biết suy nghĩ để tìm hiểu cái quý của đạo lý, hoặc là người đời không cần gì ở ngày mai. Còn ta là một phần tử nhỏ xíu trong đám đại đa số quần chúng, khác nào một hạt cát trong cồn cát to, những lời đạo đức khuyên lơn khác nào tiếng kêu the thé lạc loài giữa sa mạc. Đó là ý nghĩ của người đời không biết gì đến quá khứ, hiện tại và vị lai căn kiếp của đời người.

Nhưng là những người tin tưởng có linh hồn, có Đấng Tạo Hóa Chí Tôn, có họa phước báo ứng, có luân hồi nhơn quả, có luật công bình thưởng phạt, có thiên đường địa ngục như chư hiền đệ thì không thể nào lương tâm cho phép được suy nghĩ như người đời, quá nặng về vật chất phù ba, chỉ biết sống ngày nay mà không nghĩ đến ngày mai.

Cuộc tuần hườn ngươn hội đáo đầu, trải qua bao lúc sàng sảy, phân phàm lọc thánh, định luật đến ngày đào thải tất cả những gì cặn bã trọng trọng vũ trụ. Chư hiền đệ thử ôn lại và nhìn vào trong cửa tôn giáo khắp hoàn cầu như hiện tình, không biết bao nhiêu là pháp môn, là đạo giáo, mỗi mỗi đều có tác dụng đóng góp vào Đại Đạo.

Đến lúc tận thế, tam thiên lục bá bàng môn đều ra tranh hùng giành giựt để lập công hầu chuyển mình qua kỷ nguyên mới, hưởng hạnh phúc thiên đường ở thế gian. Do đó đã diễn ra không biết bao nhiêu hình thái tranh giành tín hữu, kéo giựt môn đồ, dùng đủ pháp thuật mê hoặc, lôi kéo đám người mê tín cùng về để thực hiện cho kỳ được lòng tham vọng. Thế nên, đã biết bao nhiêu người đã hy sinh, đã ngã gục trước ngưỡng cửa tôn giáo.

Nhưng than ôi! Hỡi ai là người hy sinh đúng chỗ, đúng lúc, đúng đường lối để nhìn thấy ngày hoàn thành sứ mạng đem đạo độ đời, năm châu chung chợ, bốn biển chung nhà, người người đều hưởng cảnh lạc thú tiêu dao trong tình thương bác ái, cùng nhìn nhau trong một đại gia đình nhân loại? Những hàng sứ mạng hướng đạo các tôn giáo lúc bấy giờ đã hoàn thành sứ mạng Tam Giáo quy nguyên, Ngũ Chi phục nhứt, dưới Đấng Duy Nhứt Chúa Tể càn khôn. Đó là việc rất khó.

Chư hiền đệ, hiền muội đừng tưởng tu dễ thành Thần Thánh, Tiên Phật là dễ. Không phải chỉ giữ mức bình thường, ăn chay niệm Phật, đi chùa tụng kinh, rồi đến ngày thoát xác về nơi bồng lai tiên cảnh. Tưởng vậy là sai lầm lắm!

Thử nghe xa hơn một chút nữa. Hiện nay các nhà lãnh đạo tôn giáo trên hoàn cầu đều có tâm trạng ưu tư như nhau, cũng đang trong nước cờ bí lối, nhưng nào ai hồ để biết ai.

Từ xưa đến nay cũng như hiện tại, người lãnh đạo những tôn giáo khác thường căn cứ vào kinh điển đạo luật sẵn có cùng thêm vào óc xét đoán để vạch đường lối mới, dẫn dắt môn đồ đi theo sau. Nếu đi lối này không được thì đi lối khác. Khi đã gặp nhiều lối quanh co khúc khuỷu hoặc bế tắc, lại nảy sanh hoang mang, nhưng mấy ai lại hiểu biết tâm ai.

Chư hiền đệ rất may mắn trên bước hành trình lập công bồi đức, dắt dẫn nhơn sanh khỏi phải dùng đến ưu tư trí não như những trường hợp trên, vì đã có Chí Tôn cùng Tam Giáo, Tam Trấn dắt dẫn hộ trì. Ngoài ra còn có Tiên Bồi lương đài quá vãng làm cố vấn vô vi. Chỉ đòi hỏi ở chư

hiền đệ những điều kiện là trọn niềm tin, được chữ hòa, xong chữ ái là hành được việc. (...)

Sở dĩ người xưa được hiển danh hậu thế là nhờ lòng kiên nhẫn, tri thủ, bình tĩnh trước mọi nghịch cảnh, mọi dư luận. Lấy dư luận xây dựng để bồi bổ phương pháp hành sự. Lấy dư luận xuyên tạc để kiểm điểm thận trọng mọi hành động cho chánh sách. Lấy dư luận chống đối để làm hãnh diện cho chủ trương. Lấy dư luận phá hoại để làm món quý giá tinh tâm mà hy sinh cho chí hướng và đường lối. Tất cả những sự kiện bên ngoài đưa đến, người xưa đã biết lợi dụng nó mà làm thầy mình.

Chư hiền đệ, hiền muội ngày nay cũng nên noi chí người xưa. Nếu được khen vội mừng ắt bị lừa, nếu bị chê vội thối chí ắt bị mưu phá hoại. Người quân tử luôn luôn xét lòng, xét mình, xét người, xét việc. Kẻ khen ta đúng chỗ là bạn ta, khen ta không đúng chỗ là hại ta; chê ta đúng chỗ là thầy ta, chê ta không đúng chỗ là sợ ta thành công trong vĩ đại. Thế nên người quân tử khi nghe khen chưa vội mừng, khi nghe chê chưa vội giận. Đó là hạng người quân tử tu thân, còn hàng hướng đạo thể Thiên hành hóa phải hơn người quân tử nữa kia.

Chư hiền đệ đang ở trong nghịch cảnh, giữa thời hỗn loạn tà chánh nan phân, phải trái vị biệt, thì trước sự chê khen lại càng phải suy xét và thận trọng cho lắm nữa kia. (...)

Ban ơn toàn thể chư đệ muội được vui vẻ tiếp nhận Thiên ân, hành tròn sứ mạng. Bản Đạo xin giã từ hồi cung. Thăng.

11. TRÊN ĐƯỜNG ĐẠO LÝ RẮNG CHUNG TAY

Thánh Bộ Từ Bi Thông Thiên Học
Tuất thời, 01-4 Đinh Mùi (09-5-1967)

THI

***Thiện** duyên mới đặng yết Như Lai,
Tài trí đưa chen lập đức dày,
Đồng ầu lão thành ôi mấy lúc,
Tử sanh kẻ cận có ai hay!*

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chư liệt vị nội ngoại đàn tiền.

Vâng lệnh báo đàn, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Bồ Tát giáng lâm. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

***Nam** phương ai đã biết tu hành,
Hải khổ thành sâu chớ lẫn tranh.
Ngạn giác sẵn thuyền qua ngũ trược,
Thượng thừa có nẻo yết Tam Thanh.
Quan tâm học hỏi tìm chơn lý,
Âm điệu thịnh văn chí lập thành.
Như biết cội nguồn lên chín phẩm,
Lai đàn chứng chiếu chí tâm thành.*

Nam Hải Ngạn Thượng Quan Âm Như Lai

Bàn Sĩ chào chư hiền sĩ hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

Vâng lệnh Tam Giáo Tòa, Bàn Sĩ giảng đàn hôm nay (...). Miễn lễ, đồng an tọa.

Hiền sĩ, hiền muội! Đã nhiều phen hiền sĩ, hiền muội có lòng ngưỡng mộ, thành kính đến Bàn Sĩ. Hôm nay không phải vì lễ đó mà Bàn Sĩ lâm đàn, mà chỉ vì các bậc nguyên căn đến trần gian trong Tam Kỳ Phổ Độ để lãnh sứ mạng rung chuông giống trống, thức tỉnh toàn linh sớm hồi đầu hướng thiện, hầu lập lại cõi dinh hoàn cho muôn dân đồng hưởng cõi đời thánh đức trong kỳ thượng nguyên sắp đến, đúng với luật tuần hoàn châu nhi phục thi. (...)

Thật là đại phúc, đại căn! Hiền sĩ, hiền muội sớm giác ngộ nên gặp Bàn Sĩ đến đây để gọi lại bao linh tánh hầu phần khởi trên đường thể Thiên hành hóa.

Những nguyên căn đã đến thế gian, đang chen lẫn trong đám chúng sanh, có cả hóa nhân, ngạ quỷ, súc sanh. Tuy mỗi mỗi đều có sứ mạng dìu dẫn chúng trở lại nguồn xưa, nhưng đã và đang chen lẫn giữa chốn bụi hồng, nên những nguyên căn ấy, có những người thì sớm thức tỉnh tu tâm luyện tánh được trở về nhà Tiên cảnh Phật. Cũng có những nguyên căn quên cội quên nguồn, đã lẫn thân vào luân hồi lục đạo. Cũng có những kẻ giác ngộ, nhưng vì danh vị lợi quyền, đỉnh chung phú quý, làm lu chơn tâm, mờ chơn tánh, không tìm ra chơn lý. Cũng có những người giác ngộ, nhưng vì bị mọi dục vọng, mọi hoàn cảnh vật dục sở tể, nên đã lạc vào nẻo bàng môn tả đạo.

Chính vì không hiểu được đâu là chánh, đâu là tà, chi nên đã không tìm đâu là lối thoát, mãi luẩn quẩn loanh quanh như kiến bò miệng chậu trong bánh xe luân, không tìm ra chánh đạo hầu thẳng đường ngay lối mà về hiệp với Đạo.

Đạo đã dưỡng dục quần sanh, mà chính nhân loại không tìm ra lẽ Đạo. Đạo ở đâu? Có phải ở thiên đường cực lạc hay ở Tây phương Phật? Hoặc Đạo ở nơi non cao hang thâm, biển rộng rừng sâu, hay Đạo ở nơi chùa thất, thánh đường cùng am tự?

Nhân loại vì chú trọng vào tư tâm, vào bản ngã, vào sắc tướng, vào hình thức do nhục nhãn cùng trí phàm nhận xét, nên không tìm ra lẽ Đạo. Thật ra Đạo vẫn ở trong vạn loại, Đạo vẫn có khắp nơi, Đạo vẫn lồng trong mọi sinh hoạt, mọi hình thái. Bất cứ từ một quốc gia nào, một dân tộc nào, một tôn giáo nào, hoặc một hình thức nào, cũng đồng ở trong bốn nguyên trời đất, tức là Đạo.

Ngày nào nhân loại tìm hiểu, nhìn nhận lẽ Đạo, không còn phân chia nhĩ ngã, không còn phân biệt đạo này, tôn giáo nọ, tất cả chúng sanh từ nhân loại đến thú cầm thảo mộc cùng đều chung một bản thể, mỗi một đơn vị cá nhân, cá tính, cá vật đều là một phần tử của đại toàn thể hay là của Đạo, chùng đó may ra nhân loại mới thấy được yếng sáng Đạo lóe ra trong tâm thức mà tìm mỗi phăng về cùng khối Đại Toàn Thể.

THI

*Ta muốn cho đời thoát khổ nguy,
Soi đường đạo lý dạy tu trì.
Vượt qua bể dục tham sân ái,
Tránh khỏi rừng tình hỷ nộ si.
Sang cõi thượng nguơn triều Thánh Đức,
Lên bờ giác ngạn yết Từ Bi.
Khắp trong vạn loại đều an hưởng,
Lập định càn khôn buổi hạ kỳ.*

Ngày nay, trước cảnh tôn giáo chia sắc phân phe, biệt môn cách phái, tranh lẫn lẫn nhau, chánh tà vị biệt, nên đã gây ra biết bao cảnh tương tàn tương sát. Do đó động lòng Thượng Đế, đã cho các hàng Phật Tiên Thần Thánh xuống trần để minh lý Đạo cho người tìm hiểu Đạo để ổn định càn khôn.

Một dịp tao ngộ, Bần Sĩ lưu ý hiền sĩ, hiền muội những lời Từ Tôn đã dạy:

*Là sứ mạng lãnh từ thượng giới,
Vì nhơn sinh con tới hy thân...*

Hiền sĩ nên ý thức tìm hiểu lời ấy, và lời Bần Sĩ dặn dò hôm nay, để làm tròn sứ mạng. Hễ người biết việc đại nghĩa thì không có điều gì gọi là thi ân bố đức. Nhớ câu kinh: *Phật ái chúng sanh như mẫu ái tử*.

Có khi nào cha mẹ hy sinh mọi hạnh phúc riêng mình, từ giờ ăn giấc ngủ, từ tấm áo chiếc khăn cho con mà lại nói rằng đó là thi ơn bố đức cho chúng đâu.

Làm với tư cách nhiên nhiên mặc mặc. Làm theo tiếng gọi của lương tri lương năng. Làm với ý niệm vô tư tâm, vô bản ngã. Vì thích việc nhân nghĩa thiện đức mà làm, không vì tiếng khen cùng tư lợi. (...)

Cũng nhờ sớm giác ngộ nên hiền sĩ hiền muội đã ban bố chia sẻ những gì mà mình đã được Ông Trên ban bố cho kẻ khác, dầu lớn dầu nhỏ, hoặc ít hoặc nhiều, cộng với sự hoàn lại trội hơn số mà mình đã chia sẻ do Ông Trên cảm ân thưởng. Hãy lưu ý điều đó để tâm trung được phấn khởi, tinh thần được cởi mở mà thực hành sứ mạng đạo sự.

Mỗi một sự kiện gì xảy ra, dầu trong quá khứ, hiện tại hay vị lai, hãy lấy đó làm bài học thực nghiệm quý giá, chớ

đừng cho đó là sự chẳng may. Đó là câu châm ngôn cho hàng thức giả và sứ mạng. Hãy chú trọng nâng đỡ dưỡng dục cô nhi viện sở tại để thực hành lòng nhân của Thượng Đế và tình nhân loại.

THI

*Bao nhiêu cuộc thế cũng thường tình,
Chẳng thú chi, đừng mượn với xin,
Chỉ cả trượng phu trời bể rộng,
Vầy vùng thực hiện bản tâm linh.*

THI

*Được một nên lần bước thứ hai,
Liều bỏ chen gót với râu mày,
Trau tria đạo đức thêm xinh phận,
Chờ đến thu sang hiệp nữ tài.*

THI

*Bao nhiêu lời dạy đã thông qua,
Cho biết vị lai nẻo chánh tà,
Kiên chí thẳng đường đừng đổi tánh,
Mới mong thoát khỏi lũ tình ma.*

THI

*Ban ơn chung cả khắp trong ngoài,
Tu để hưởng nhờ buổi hậu lai,
Tì giã muối hiền trong cảm mến,
Trên đường đạo lý rắng chung tay.*

Thăng.

12. NHÂN NGÃ CỦA NGƯỜI TU

Trúc Lâm Thiên Điện
Ngọ thời, 13-4 Đinh Mùi (21-5-1967)

KỆ VIẾT

*Hộ điển đồng loan tiếp Phật Vương,
Pháp môn sẽ được giải tình tường,
Già hay trẻ nếu không tu tỉnh,
Lam, hắc, bạch, huỳnh cũng chuyển luân.*

Hộ Pháp Già Lam

Ta chào chư Thiên sắc. Chào chư hiền đồ thiện nam tín nữ. Vâng lệnh báo đàn. Chư Thiên sắc cùng toàn thể thành tâm nghinh tiếp Di Lạc Thiên Tôn. Chào chung. Ta xin xuất ngoại hộ đàn. Lui bước.

TIẾP ĐIỂN

KỆ VIẾT

*Soi sáng hồng trần ngọn đuốc thiêng,
Cho đời thấy rõ mối quy nguyên.
Tu thân tự giác trừ tam độc,
Chánh niệm độ tha khởi vạn duyên.
Vượt khỏi sông mê về cảnh Phật,
Thoát ngoài bể tục đến nhà Tiên.
Năm chi mười phái rồi sau cũng,
Tóm lại còn khôn một chủ quyền.*

Chủ Nơn Hoàng Cực Di Lạc Thiên Tôn

Bàn Tăng chào mừng chư Thiên sắc, chư hiền đồ thiện tín đấng đấng.

Bàn Tăng đến trần gian giờ này để chứng lòng thành niệm của Thiện Đức và thiện tín môn đồ sở tại Trúc Lâm Thiền Điện cùng toàn tỉnh Vĩnh Long.

Nhân dịp này, ngày lễ Phật Đản của Giáo Chủ Tây Phương, Bàn Tăng giải thích vấn đề “Nhân ngã của người tu” trong chơn lý Đại Đạo. Miễn lễ, đàn trung đồng an tọa đẳng đẳng.

Này chư hiền đồ! Bàn Tăng giảng đàn giờ này không phải riêng vì lời khẩn nguyện, mà chính là vì nhiệm vụ đối với Kỳ Ba trong ngươn hội và cũng vì chữ tâm của các hàng tu hành tìm chân lý Đạo.

Hỡi chư hướng đạo, chư hiền đồ! Người sanh tại thế gian kết hợp bởi tinh huyết tạo thành, cùng tổng hợp với các chất động tịnh, nóng mát, cứng mềm và chìm nổi, để bao bọc giác linh tâm thức; tiểu châu thiên vận chuyển trong đại châu thiên. Nhưng đến khi những chất ấy đã hoại theo luật thân tàng, thì cái danh mà người đời đặt cho hình thức bản thể để mà gọi, sẽ tiêu tan theo không gian và chỉ còn dư âm lại của thời gian.

Thế nên, người đời trong cõi vô thường này có giác linh tâm thức, đã sử dụng và lưu lại cái danh như thế nào? Nếu không làm được bậc quân tử hiền nhân thánh triết, thì ngược lại sẽ làm chúng sanh hay tội đồ trong nhơn loại.

TRƯỜNG KÊ

*Nương cõi tạm, mọi điều phải tạm,
Ở hồng trần chịu bám bụi trần,
Công bình Tạo Hóa cầm cân,
Ngửa tay thọ lãnh mỗi phần thưởng răn.*

Bến hoạn đồ lãng xăng chen lán,
Cõi vô thường lẩn bản lại qua,
Hỡi ôi! Sanh tử bệnh già,
Trăm năm cửa tục vào ra bao lần.
Trước vật dục tâm thần sở tế,
Trong vọng hành trí tuệ vô minh,
Có mình ai biết đặng mình,
Nghệp duyên vạn hữu bầm sinh chón nào?
Mỗi danh lợi sôi trào mặt bể,
Miếng đỉnh chung treo để đường trần,
Quen mỗi cá nọ lụy thân,
Nặng lòng phàm tục ngập ngừng lối đi.
Cuộc tiến hóa tân kỳ vũ trụ,
Cơ vận hành cổ thủ càn khôn,
Có đào thải, có bảo tồn,
Lọc lừa kẻ dại người khôn hội này.
Ôi! Vật chất lấp đầy cảnh tục,
Khiến tâm thần câu thúc vô minh,
Gây nên những cảnh bất bình,
Cho toàn nhân loại điêu linh khổ nần.
Sóng văn minh bủa tràn thế hệ,
Gió phong trào biến thể quốc phong,
Muốn cho tâm vật tương đồng,
Hoằng dương Đại Đạo nhằm trong hạ kỳ.

TÂN VĂN

Hỡi chư hiền đồ! Đạo là con đường mà nhân loại hằng đi. Đạo là nguồn sống mà nhân loại hằng sống. Nếu người đời hiểu biết như vậy, không còn chấp nê nhân ngã. Người

đời sẽ tự mình gìn giữ lương tri, lương năng trong cái bản thể của con người. Tâm sẽ không phiền lụy, thân sẽ chẳng buộc trái oan. Đạo lý cá nhân sẽ xây dựng trong ba mối năm giềng. Mỹ tục phong thuần, âu ca lạc nghiệp, nhà không đóng cửa, ngoài đường chẳng lượm của rơi. Người đời khi hưởng được cái hạnh phúc thực tại, sẽ biết chân hạnh phúc. Người đời khi đã sống trong cái lý tương đồng của nhân loại, sẽ biết được cái lý tương quan của vũ trụ càn khôn. Niết bàn cực lạc đó, Thần Thánh Tiên Phật đó, nào có xa đâu.

Nhưng than ôi!

TIẾP TRƯỜNG KÊ

*Nhìn thế sự loạn ly chinh chiến,
Trông nhân loại diễn biến tương tàn,
Thành sâu bể hận dọc ngang,
Do mầm thị dục ngập tràn ngã nhân.
Ôi! Mộng huyễn vô thường bào ảnh,
Danh lợi quyền, ấm lạnh nhục vinh,
Đặng người e lại mất mình,
Do nhân ích kỷ mà sinh hận thù.
Ta biết chuộng vòng dù xa mã,
Người cũng ham lộc cả quyền cao,
Ta toan cách ngõ ngăn rào,
Thì người lại sắp hố hào chia ly.
Ta muốn đặng vinh thê ấm tử,
Người cũng mong ngàn tử muôn chung,
Ta toan kỳ thị oai hùng,
Người càng kiêu dũng mà cùng tranh phuông.*

*Ta kẻ hoạch thay tuồng đối lớp,
Người mưu mô đoạt cướp giật giành,
Ta toan đắp lũy xây thành,
Thì người lại sắp tung hoành giang sơn.
Ta quyết chí đồ vương định bá,
Người rắp tâm thiên hạ tóm râu,
Gieo nên gió thảm mưa sầu,
Vô thường đến cửa còn đâu ta, người!
Nhân chấp ngã để đời truyền kiếp,
Quả chiến tranh cộng nghiệp nhơn sanh,
Giang san cảm tú Trời dành,
Sao không cùng hưởng mà đành xé xâu.*

TÂN VĂN

Hỡi chư hiền đồ! Thế sự ngày nay đang đắm chìm trong nhân ngã té chấp, và hệ lụy cái thế giới vô thường, thì Đạo là phương cứu rỗi, là chiếc thuyền từ để giúp các hàng giáo lãnh có phương tiện đem diệu dược mà cứu khổ chúng sanh. Diệu dược ấy là chơn lý Đại Đạo.

Còn về khuynh hướng của người tu, thì chỉ chú trọng vào sự giải thoát mọi cảnh khổ cho chính bản thân mình, để hầu tìm phương cách làm một công cuộc giải thoát cho khắp mọi người. Ôi! Lành thay! Lành thay!

(...)

Bàn Tăng vâng Ngọc Sắc Thượng Đế đến thế gian này thiết Tam Long Hoa Hội trong Tam Kỳ Phổ Độ, là một cuộc phản cổ, vạn thù quy nhứt bản, thì các Đấng Thần Thánh Tiên Phật đều phải xương minh chánh pháp để tái lập cõi dinh hoàn này trở lại đời Thượng nguồn thánh đức,

nhà nhà đều hưởng thú thanh bình, âu ca lạc nghiệp trong cảnh thiên đường tại thế. Do đó mới có Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, mà Thượng Đế tá danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát cũng một ý nghĩa đó.

TIẾP TRƯỜNG KỆ

*Chơn lý Đạo nhiệm mầu vô thượng,
Vạn pháp môn quy hướng độ đời,
Tam nguồn chuyển thế luật Trời,
Mười hai vận hội tùy thời hoằng dương.
Đại Đạo vốn con đường duy nhất,
Tu chứng nhờ tâm thức chơn như,
Ngã nhân sắc tướng diệt trừ,
Duy tâm tam giới từ từ viên thông.*

(...)

KỆ VIẾT

*Thấy người Ta cũng chạnh lòng thương,
Nên mới dạy khuyên rất tử tường,
Chánh tín, chánh tâm, hành chánh đạo,
Để rồi tiếp nhận khách muôn phương.*

Ban ân hiền đồ trọn lòng hành đạo. Xin giã từ. Thăng.

13. Ý NGHĨA THÁNH THẤT VÀ THÁNH TỊNH

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 09-5 Đinh Mùi (16-6-1967)

THI

*Đại Đạo là chung của vạn linh,
Tiên bang Phật cảnh có riêng mình,
Văn nhân trí sĩ cần tu học,
Duyệt lại lòng người chỗ chí tinh.*

Lê Văn Duyệt

Mừng chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ hiền muội tam ban.

Nhân lễ kỷ niệm Ngọc Minh Đài, Lão giảng đàn để chứng minh tấm lòng thành kính của bốn đạo địa phương và tất cả chư hiền đệ muội trong tình liên quan đồng đạo. Lão miễn lễ, chư hiền đệ, hiền muội đồng an tọa đàn tiền. (...)

Lão cũng nên nói rõ cho chư hiền đệ, hiền muội hiểu rành. Thánh tịnh hay là thánh thất đều là một nơi để thể hiện tình thương của Thượng Đế đối với vạn linh sanh chúng nơi cõi trần, cũng là nơi gặp gỡ của các bậc Thánh Linh đã có sứ mạng đến trần gian độ đời hành đạo, và cũng là nơi để tất cả đều tìm đến chơn lý trong sự sáng suốt thiêng liêng của mỗi nhơn sanh.

Thánh thất hay thánh tịnh vẫn một hình thức, một mục đích, một tổ chức. Khác nhau tịnh hay thất chỉ là: tịnh là nơi để ôn dưỡng của các bậc xuất gia hành đạo; thất là nơi hội đàm của các hàng đạo hữu thánh tâm trong Đại Đạo. Vị

trí duy nhứt trên đường tu thân học Đạo của người không ngoài Thánh thất Thánh tịnh và không ngoài cửu phẩm tam thừa.

Tịnh thất là một phương tiện giáo hóa nhơn sanh ở từng địa phương và cũng là các nguồn lạch của tòa thánh, hội thánh. Nhưng trong khoảng thời gian cơ Đạo bị nhơn tâm phân hóa, thành thánh thất, thánh tịnh phải chia vào trong chi hoặc phái, làm tối nghĩa cộng đồng của hai ngôi Tịnh Thất mà người tín đồ rất có thành kiến rẽ chia.

Ví như Ngọc Minh Đài ngày nay cũng là một trong thất thập nhị tịnh. Nếu đem sự nghe thấy hiểu biết bằng hiện tại của nhơn sanh, thì tịnh thuộc về phái Tiên Thiên, mà thất thì thuộc về Tây Ninh hay Chính Đạo.

Chư hiền đệ, hiền muội hãy xóa tan thành kiến ấy đi.

Người học đạo phải hiểu rằng cây có cội, nước có nguồn. Dầu muôn dòng cũng đổ về biển cả, dầu muôn nhánh cũng hút nhựa ở gốc cây. Nếu người tu không phân biệt quyền pháp đạo luật trong cửu phẩm tam thừa thì không thấy chỗ dung hội đạo lý. Bằng thấy rõ được đạo luật quyền pháp, tất nhiên sẽ hiểu thế nào là Tiên Thiên, thế nào là tòa thánh, hội thánh, thánh thất hay thánh tịnh.

Chư hiền đệ thử nhớ lại xem: Một vị chức sắc giáo hữu phải có những đức tu như thế nào để lãnh đạo một thánh thất, thì dĩ nhiên vị giáo hữu ấy đã bước sang qua đường Thiên Đạo để tự độ và độ tha. Trong khi ấy quyền pháp đạo luật vẫn tuân tự sắp xếp một con đường tiến hành của các bậc chơn tu, từ trật phẩm này cho đến trật phẩm kia, đều từ một đến chín phẩm mới thành công đạt đạo, để thế Thiên hành hóa, hướng dẫn chúng sanh trên dòng trần biển khổ.

Hiếu đặng như vậy, thì Tiên Thiên nào phải là một phái, mà thánh tịnh nào phải là của một phái riêng.

Tất cả các chức sắc, chức việc đều do trong đường ấy mà đắc đạo, thành công trên phẩm vị thiêng liêng, nên mới có thể hiện Hiệp Thiên, Cửu Trùng lưỡng đài, để làm một cụ thể cho tinh thần vật chất hay hồn và xác thân của mỗi người vào đạo tu thân. (...)

Chư hiền đệ! Lão rất tiếc nơi thế gian, mỗi khi người đời thức tỉnh tu hành, đem mình vào cửa đạo, lập đức bồi công, tất nhiên phải nhìn xa thấy rộng, phải tự giác tự tỉnh, phải tìm tòi những yếu tố để giúp cho sự tu học được phần tiến hóa trong khi có trách nhiệm thiêng liêng, dầu lớn hay nhỏ. Trái lại, chưa được thì mong, đã được lại xem thường, ví như một việc hằng ngày thoáng qua trong sở dục, phút chốc lại tan đi. Chính vì thế mà không làm được bậc trượng phu quân tử, cũng chính vì thế mà tự mang lấy tội trọng giữa Thiên điều.

Hôm nay, Lão muốn nhân trong lễ kỷ niệm này, khuyên chư hiền đệ, hiền muội một vấn đề có thể làm một phương dược cho tất cả các bệnh tật đang nảy sinh và truyền nhiễm.

Chư hiền đệ, hiền muội! Hãy xem lại hiện tình ngày nay. Nếu nhìn đến bốn phận cá nhân của gia đình, của xã hội, của nước non, cũng có thể phải dụng lòng nhân ái để làm căn bản. Bằng nhìn vào bốn phận một tín đồ của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, một đứa con thương yêu quý mến của Thượng Đế Chí Tôn, lại càng phải cần nghĩ đến lòng nhân ái trước nhất.

Lòng nhân ái có thể làm một phương linh dược chế ngự tất cả những gì muốn bộc phát nơi thân tâm của con người. Lòng nhân ái sẽ phát hiện như một bản đồ cho người nhìn

theo phương hướng ấy về đến Bạch Ngọc Kinh. Phải chăng nhân ái tức là thương yêu? Hễ thương yêu thì mọi việc đều khoan dung tha thứ. Nhưng nếu tìm rõ nghĩa hai chữ nhân ái, tất sẽ thấy lời nói của Lão là đúng với sự thật.

Nhân ái là cao cả nhứt, mà cũng rất tầm thường của tự ái. Trên phạm trù suy tư, chư hiền đệ có hiểu chăng? Nhân ái là lòng tự ái đặc thù, nhưng tự ái chắc hẳn không là nhân ái.

Tất cả mọi người đều có lòng nhân ái, cũng ví như xi rô có vị ngọt nhiều hoặc ít là do nồng độ chuẩn đường trong đó. Bởi thế cho nên, nếu ta không thương được kẻ ghét mình, thì không gần được Thượng Đế.

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Người có chí lãnh đạo, kẻ toan thành việc lớn, phải xem mình như hạt mưa bụi ở lưng trời, xem thiên hạ như bể rộng bao la. Nếu không hiểu được tận tường lẽ ấy thì trên trường đời khó mà đắc đạo thành công.

Đây vị kỷ vẫn là lòng nhân. Thương gia đình vẫn là lòng nhân. Thương xã hội, thương nước non vẫn là lòng nhân. Thấp cao, sâu rộng, nhỏ hẹp, mọi cái sẽ đặt con người trong bối cảnh.

Đức Chí Tôn đã dạy: Các con là cơ thể của sự thương yêu. Nếu cơ thể thì có tinh thần và vật chất. Mà hễ có tinh thần tức nhiên có tình cảm. Có tình cảm sẽ có thất tình lục dục. Trong lẽ ấy phải tìm hiểu thế nào để thấy và cân được thấp cao hay sáng suốt mê muội.

Chư hiền đệ cũng nên hiểu rằng lý Đạo ẩn tàng tất cả sự huyền diệu thiêng liêng vào cơ quan tối linh của con người để đến thế gian vận hành sứ mạng trong địa giới này. Nếu

người không biết tìm hiểu cho thấu triệt chỗ siêu mẫu của chính mình thì dầu có bốn ba đây đó suốt một đời cũng chẳng kết quả vào đâu, mà vẫn luẩn quẩn trong bánh xe luân hồi quả báo.

Người biết ngự trị, biết tìm hiểu được cái ta thì không còn xảy ra những điều hỗn loạn trên thế gian. Hiện tại, nhân loại đang quần quai trong cảnh đau thương thảm khốc là vì không tìm hiểu được lòng nhân, cũng chưa nhìn thấy Thượng Đế đã ngự trị tất cả mọi người và chính mình, nên không phân tách bằng lý siêu việt, chỉ dùng lý thuyết tầm thường mà thôi.

Người biết thương người là tình thiêng liêng vạn hữu. Nhưng cái thiêng liêng ấy không được vĩnh viễn nơi người vì bị dục vọng xâm chiếm để che khuất phần sáng suốt kia, nên trở thành ích kỷ vô tha.

Chư hiền đệ, hiền muội hãy phân biệt rõ ràng một lẽ này nữa sẽ thấy sự thật của người hành đạo hiện thời.

Một ly nước, một biển rộng. Nước là thể chất của sự thương yêu. Mặt nước trong ly được thẳng bằng vì diện tích nó hẹp. Mặt nước biển thường bị xao động vì mặt biển rộng lớn bao la. Nên lòng nhân đối với cá nhân, đối với gia đình rất là dễ; nhưng với nước non nhân loại thì phải chịu bao nhiêu sự bão tố của dục vọng phạm tâm thử thách. Chính hai hoàn cảnh này là chỗ thành công của các bậc tiền nhân.

Thế gian này phải xảy ra bao nỗi điều tàn khốc hại cũng do nơi không thực dụng lòng nhân cho đến tuyệt đích chơn lý của danh từ ấy. Chư hiền đệ, hiền muội là những người đang trong cảnh trạng vô cùng nguy khốn và cũng đang mang nơi mình những trách nhiệm vô cùng quan trọng, dầu

lớn hay nhỏ, dầu nam hay nữ. Trong khi chung quanh chư đệ muội biết bao nhiêu người đang hoạt động múa may thì chư đệ muội lại phải lãnh một khối sắt để ngồi mà mài, mài cho nên kim. Cười...

THI

*Thiên hạ tranh nhau bủa lưới chài,
Mặc tình bơi lội, mặc tình bay.
Dọc ngang trời biển bao ngu trí,
Xuôi ngược sơn hà mấy dở hay.
Toan bắt giao long nơi thủy phủ,
Mong tìm linh phượng chốn thiên đài.
Không noi chánh đạo về chơn lý,
E nổi mang chung tiếng bất tài.*

Chư hiền đệ, hiền muội! Lão khuyên từ đây hãy suy xa hiểu rộng, xét mình trên bốn phận vi nhơn. Đạo lý chẳng xa người. Chớ tìm đông tây cho hoài công nhọc sức. (...)

Nơi đây, Lão cũng mừng chung tất cả chư hiền đệ, hiền muội trước đàn. Mọi sở vọng, mọi nhơn tâm Lão đều chứng minh trong giờ phút này, và chư hiền đệ, hiền muội nhớ lời dạy hôm nay để giúp nhiều phương tiện hành đạo cho mình, cho người trong cơn khảo thí. Tấm lòng chí thành chí kính của chư hiền đệ, hiền muội sẽ được sự cảm ứng của Lão trong tâm định trí minh của mỗi hiền đệ, hiền muội.

Lão đến với chư hiền đệ, hiền muội bằng khí phách anh linh tồn tại trên điển quang, để chư hiền đệ, hiền muội được ảnh hưởng hầu vững vàng tu thân hành đạo.

THI

*Muôn dặm sơn hà một túi châu,
Anh linh khí phách định cơ mầu,*

*Đem chia sứ mạng tình nhân loại,
Cứu sống tinh thần cõi Á Châu.*

HỮU

*Á Châu mở cửa buổi Tam Kỳ,
Rước khách trần gian thoát nạn nguy,
Tránh nẻo tương tàn sang Cực Lạc,
Cùng nhau cộng hưởng dưới Tì Bi.*

HỮU

*Tì Bi chan rưới đức Thiên ân,
Cố gắng làm nên vị Thánh Thần,
Đạo ở nơi người, người lập đức,
Non sông khắp chốn một tình thân.*

HỮU

*Tình thân chẳng phải một phương nào,
Bủa khắp nhân loài chẳng thấp cao,
Nếu biết tự mình nên tự trọng,
Con đường sứ mạng phải làm sao?*

HỮU

*Làm sao cho trọn kiếp vi nhơn,
Để suốt trăm năm khỏi tủi hờn,
Nợ nước, ơn nhà, tình chủng loại,
Dặn lòng gắn chặt mối keo sơn.*

HỮU

*Sơn hà đang lúc chịu gian nguy,
Thử thách hùng anh có những gì,
Của các tiền nhân xưa để lại,
Ngày nay ai giữ với ai đi.*

HỮU

*Ai đi trên quăng lộ hồng trần,
Giữ vẹn ngàn xưa đức Thánh Nhân,
Đã phú cho người khi xuống thế,
Làm nên cơ nghiệp nước và dân.*

HỮU

*Dân đen đang chịu cảnh lầm than,
Trời đã gieo cho mối đạo vàng,
Cứu cánh ra ngoài cơn diệt chủng,
Thì đừng e ngại bước trên đàng.*

HỮU

*Trên đàng thiên lý rắng gia công,
Đại Đạo nhờ tay đó phổ thông,
Giải thoát bao nhiêu vòng trói buộc,
Cho đời cho đạo hưởng vui đồng.*

HỮU

*Đồng tâm gánh vác giữa kỳ này,
Có Lão hộ trì khắp đó đây,
Trách nhiệm cần lo cho trọn vẹn,
Thành công Tiên cảnhặng sum vầy.*

Lão khuyên đây, người có phận sự hay những hiền đệ, hiền muội chưa có phận sự cũng nên tìm hiểu lời Lão mà làm con đường tiến hành, được sáng suốt thêm lên, để tìm chơn lý trong Đại Đạo, mới khỏi hoài công một kiếp tu thân.

Chư hiền đệ, hiền muội yên lành tất cả về suy tư để tìm lý Đạo. Lão sẽ do nơi sự suy tư chánh tín mà giúp đỡ hộ trì cho.

(...)

Lão ban ơn toàn tất trong ngày kỷ niệm cũng như những ngày nơi gia đình của mỗi đệ muội. Cần tu trong chánh đạo, cần tìm chánh lý để đặt chánh tín, hầu thành chánh quả. Đó là tiêu chuẩn của người tu đi đến quả vị Thần Thánh Tiên Phật.

Một lần nữa Lão ban ơn chung tất cả. Thăng.

14. LUẬN VỀ SỰ KHỔ Ở THẾ GIAN

Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý
Tuất thời, 14-5 Đính Mùi (21-6-1967)

Long Châu Tiên Nữ

Tệ Nữ mừng chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị nội ngoại đàn tiền. Tệ Nữ vâng lệnh Vô Cực Từ Tôn độ chơn hôn An Hòa Thánh Nữ lai nhập đàn tiền. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tệ Nữ chào chung. Xin xuất ngoại hộ điền. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

An Hòa Thánh Nữ

Tệ Nữ xin chào chư Thiên mạng. Chào chư đạo tâm, chư chức việc Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Chào chư liệt vị thân hào cố hữu viễn cận hương lân cùng nội ngoại tôn thân.

Nhân dịp ngày kỷ niệm báo hiếu của tử tôn của Tệ Nữ và cũng được hồng ân nơi Điều Trì Cung, Tệ Nữ được lâm đàn, đem một vài sự hiểu biết trên đường đạo lý kể từ ngày thoát xác, phủ sạch nghiệp duyên. Tệ Nữ xin mời toàn thể quý liệt vị đồng an tọa. (...)

Hôm nay, Tệ nữ không dám vì sự gia tư tử tôn mà làm bận lòng chư Bộ phận Hiệp Thiên Đài và chư quý liệt vị, mà chỉ vì có bốn phận cần phải lập công bồi đức để góp phần vào Tam Kỳ Phổ Độ là thời kỳ đại ân xá. Do đó, Tệ nữ xin bù đắp lại tấm lòng chơn tình của quý liệt vị nên Tệ nữ nêu ra đây một đề tài mà Tệ nữ đã học hỏi được và cho đó là con đường giải khổ cho tất cả mọi người và mọi giới ở thế gian còn mang nhục thể trong lớp bụi hồng.

Chư quý liệt vị ôi! Ai cũng biết và cũng than thế gian là biển khổ, nhưng chưa tìm hiểu tận gốc rễ của sự khổ để đào sâu búng gốc rễ đó, gọi là giải khổ, mà người đời chỉ than suông rồi thôi, để cho mặc định luật, mặc thời vận đẩy đưa. Mọi hoạt động trong buổi đời, muốn làm thì làm, muốn ăn chơi thì ăn chơi, làm tất cả những gì mà tâm trí của mình tự cho là phải, là thích, là thỏa mãn mọi tánh tò mò, chớ không tìm coi sự làm đó sẽ gây ra cái nhân gì và sẽ đem lại kết quả gì.

Thử nghĩ lại mà xem, một đứa trẻ thơ vừa mới chào đời thì đã mở miệng than hai tiếng “Khô a”. Sự than đó có phải chẳng than vì điểm linh quang từ cõi thượng giới toàn tri toàn năng, nay lại phải mang một mảnh hình hài ô trược, để rồi lăn vùi theo mọi ngoại cảnh trong cõi sắc giới này rồi không ngày trở lại? Hay là than thở vì điểm linh quang sẽ phải ảnh hưởng nơi nhục thể, bị bức màn vô minh rồi không sử dụng đúng mức độ của bộ máy tối linh đó cho hợp với đạo lý?

Người thế gian thường than khổ khi gặp một việc gì bất trắc nan giải. Những tưởng sự khổ nầy sanh trong mọi cảnh, nhưng nào hay đâu sự khổ ấy đã có nguyên thì từ buổi sơ sanh và cũng nên hiểu rằng nếu thế gian là bể khổ thì Tạo Hóa đã sanh vạn linh đến đây để làm chi rồi phải chịu đọa đầy trong cảnh khổ.

Tạo Hóa đã sanh vạn linh đến cõi hồng trần là đã tạo hóa mọi thủy tú sơn kỳ, quả hoa châu ngọc, và mọi tiện nghi tối thiểu và cần thiết để dinh dưỡng, bảo tồn cho vạn linh ấy. Nhưng than ôi! Người sanh trong cõi sắc giới này vì quá nặng thương cái ta nên đã bị bức màn vô minh buông xuống rồi không nhìn thấy đâu là Thiên lý lưu hành.

Nhớ lại mà xem, Sĩ Đạt Ta trước kia nào phải thiếu chi về vật chất của một vị hoàng tử ở chốn ngai vàng điện ngọc, gác phụng lầu son. Nếu xét về mặt hữu hình vật chất, thì người ấy không còn thiếu chi nữa mà gọi rằng khổ. Nhưng nhờ nơi Người là một điểm nguyên căn tá trần, được sớm giác ngộ, liền bỏ chốn ngai vàng điện ngọc để tìm nguyên nhân cội rễ của sự khổ hầu tìm phương giải khổ cho nhân loại.

Nếu người tọa hưởng nơi chốn ngai vàng, chưa chắc gì đã ngộ được đạo lý, và cũng chưa chắc gì đem lời đạo lý gây được niềm tin cho nhân loại.

Triết lý Phật Giáo cho rằng chúng sanh đang ở trong tứ khổ, đó là sanh, lão, bệnh, tử.

Nhân thể thường hiểu đại khái về bốn khổ đó, nhưng chưa đào sâu để tìm thấy mỗi khía cạnh trong mỗi cái khổ. Do đó, từ xưa đã lắm người tu đã tìm nguyên nhân sự khổ, đã biết cách giải khổ, nhưng rồi sự khổ vẫn hườn khổ, nào có mấy ai tự hào rằng mình đã được vẹn toàn thụ hưởng hạnh phúc trần gian ngoài vòng tứ khổ.

Người đời ở trong một hoàn cảnh nào, một khi còn chú trọng về bản ngã là cái ta, thì không bao giờ được sung sướng. Gần người mình ghét cũng khổ, xa người mình thương cũng khổ, thiếu thốn tiện nghi cũng khổ, dư dả xài không đúng chỗ gây điều tội ác cũng khổ.

Trong tình giao hữu, gặp người nói quấy, nếu dùng lời mình chánh ắt phải phật lòng, cũng khổ. Bằng nể tình người, nói bọc xuôi theo, nhưng tâm mình nhận xét là sai, cũng khổ.

Trong một đoàn thể, khi luật pháp quy điều đã định,

trong lúc đó có một số nhơn viên thừa hành công vụ đi ngoài luật pháp quy điều, một người có quyền hành điều khiển đoàn thể đó, nếu thẳng thắn vì luật pháp quy điều, ắt phải phạt lòng bạn rồi mất bạn, mất người phục vụ đoàn thể, cũng khổ. Nếu vì tình, để được người cộng sự thì va chạm luật pháp quy điều, cũng khổ.

Trong hai tâm hồn của hai lớp người, một lớp người vì mưu sinh trong bất chính, khi thực hành một việc gì, tự đào sâu trong tâm não, tìm mọi bí quyết để thành công, nhưng chưa tìm ra lối thoát, cũng khổ. Một lớp người kia đang tìm mọi cách để đem lại hạnh phúc cho người đời, nhưng tìm chưa ra hoặc tìm ra mà hoàn cảnh không cho phép để thực hiện ý chí, cũng là khổ.

Thử so sánh lại hai lãnh vực hoạt động của hai lớp người: một lớp phục vụ loài người theo đường lối thanh cao nhơn nghĩa và đạo lý; một lớp chỉ phục vụ cho ích kỷ, cho cá nhơn, cho gia đình trong phương diện tội lỗi trái đạo lý, cả hai cũng đều là khổ.

Hỡi những ai còn sanh trong vòng thế tục, hãy xem mình là hạt bụi cỏn con trong sa mạc và một giọt nước li ti trong khe suối, một cánh nhạn tung bay giữa trời nước bao la, một cây thông đứng giữa trời, đang những cảnh trợ trối húng lầy mọi sự biến chuyển của xuân hạ thu đông, để lòng mình được thanh thang, rười rượi mát mẻ theo nhịp thiên nhiên.

Người đời thường nghĩ rằng vào đạo tìm lý tu thân để giải khổ hầu thành Thần Thánh Tiên Phật, về hưởng thú tiêu dao nơi miền thiên đường cực lạc hay bông lai tiên cảnh. Nếu đã có ý nghĩ đó là đã gây ra một cái nhân trong bánh xe luân để chờ ngày kết quả là luân hồi chuyển kiếp.

Vì còn mang nhục thể, hễ làm một việc gì, tuy chưa làm thì đã nghĩ ngay đến cái lợi sắp đem lại cho mình, mặc dầu cái lợi đó trong hoạt động thiện từ, nghĩa nhân và đạo lý.

Nếu nói về hạng thường nhơn, tam phẩm chi nhơn, thì những ý nghĩ đó rất là tốt đẹp, vì chỗ tư lợi đó là bước đầu để dẫn người đời có tánh tham lam đi lần lần vào nẻo thiện. Còn khi muốn giải thoát mọi oan khiên nghiệp chướng ở chốn hồng trần, thì không nên nghĩ đến những gì có lợi cho mình, mặc dầu cái lợi đó hợp lý hợp tình và hợp đạo đức. Khi làm, chỉ làm vì ý thích việc từ thiện nhân ái, vì đạo lý, vì thích hợp với lẽ Trời mà làm. Đừng mong vọng, đừng tư tâm những gì sẽ đưa đến. Chỉ một chút đó thôi, được giải khổ hay không cũng một nơi đó. Bởi vì hễ mong muốn là còn dục vọng, còn dục vọng là đã gieo nhân trong bánh xe luân. Mà hễ luân hồi lên xuống nhiều đời nhiều kiếp, không sao tránh khỏi những nghiệp duyên mới trong những kiếp lai sanh. Càng luân hồi là càng gây thêm sự khổ.

Tệ Nữ trước kia kể ra thì sự tu hành công quả chưa có là bao. Ngày nay được đặc vị vào hàng Thánh Nữ là nhờ những đặc điểm sau đây:

1. Những ngày tàn tạ của chuỗi đời, Tệ Nữ đã trọn thành trọn kính, nhìn nhận rằng trên không đã có bộ máy huyền linh do thợ Trời cai quản sắp xếp mọi điều.

2. Trọn lòng tin tưởng trong việc thiện từ nhơn nghĩa, khuyến khích từ tôn noi theo đảng đạo lý đừng để dờ dang, và cũng chính tự mình ráng làm những gì có thể được.

3. Đến giờ phút cuối cùng sắp cõi bỏ nhục thể, bao nhiêu ăn năn hối hận những gì trong chuỗi đời đã tạo gây, và xin nguyện nếu được về cõi tiên thiên, nguyện sẽ cùng các

Đấng tùy duyên hóa độ người đời theo đường đạo lý để thuận lòng người và hạp lòng Trời.

4. Nhờ công quả và đại nguyện của các con phục vụ Đạo Trời với tất cả tấm lòng thành và mọi sở hữu.

Nhờ bốn yếu tố đó nên ngày nay Tệ Nữ được thoát ngoài bánh xe luân hồi chuyển kiếp, không bỏ một dịp nào có thể khuyên nhủ cùng tỉnh thức người đời.

Tệ Nữ nhớ lại hồi buổi sinh thời, tuy trong phạm vi nhi nữ thường tình, Tệ Nữ đã có những tư tưởng về đạo lý, nghĩ ra thiệt rất buồn cười, nhưng lúc đó nào có biết chi, tưởng vậy là hay, là đúng. Tệ Nữ tưởng rằng cứ việc lo làm cho ra tiền bạc thật nhiều, đem cúng Phật cúng Trời để cầu xin Trời Phật phù hộ lại những gì mình mong đợi, ví như gia quyến được bình an, con cháu làm quan, buôn bán lời to, mua vé số được trúng thêm nữa, v.v...

Nhưng đến giờ phút này, thấy lại những điều đó hoàn toàn là những mong vọng đổi chác trong tinh thần thương mại. Trời nào chứng kiến và chịu mình đâu. Cũng may lúc bấy giờ những phương tiện làm ra tiền không đụng chạm đến lỗi niệm đạo lý. Thật ra thì có câu *Thiên sanh nhơn, hà nhơn vô lộc? Địa sanh thảo, hà thảo vô căn?*¹

Khi trời đất đã ban cho mình có lộc, đừng nên hưởng hết. Cũng như được trái ngon đừng nên ăn hết. Hãy chừa một số nào đó đem đi ương để gây giống khác.

Tâm địa một người lập vườn cũng thế, nhưng khác nhau trong hai tư tưởng. Có người lập vườn với bộ óc kinh doanh, sản xuất thật nhiều để đem lại nguồn lợi cho chính

¹ Trời sinh ra người, có ai mà không được hưởng lộc Trời ban? Đất sinh cỏ, có cỏ nào mà lại không có rễ?

mình cũng như con cháu sau này. Có người lập vườn khác cũng có tư tưởng như vậy, nhưng đã thêm một tư tưởng mới, đó là vì yêu thương nghề, vì thích thú nhìn xem sự nảy mầm đâm tược cùng sự phát triển của các tầng lớp thảo mộc hoa quả dưới ánh thái dương.

Mỗi một đêm, sáng ra, người chủ vườn đi xem từng chi tiết một trong sự nảy nở từng loại thảo mộc, rồi thiết tha thán phục máy nhiệm mầu của Tạo Hóa. Hơn nữa, sự lập vườn ngoài mục đích yêu nghề cùng thủ lợi, lại còn nghĩ đến sự sản xuất với vô tư, miễn được sản xuất cho nhiều, nếu không may gia quyến không được hưởng thì cũng có người khác hưởng. Đó là một tâm hồn mới. (...)

Một lần nữa Tệ Nữ xin cảm ơn mối tình giao hữu trong vòng đạo đức của quý liệt vị xa gần. Xin quý liệt vị nhận nơi đây mọi cảm tình sâu đậm của Tệ Nữ, và xin hẹn còn ngày gặp gỡ tại chôn hồng trần cũng như ở kiếp lai sanh của quý liệt vị.

Kìa, có Thiên Sứ nơi cung Thái Ất và cũng hết giờ, cần phải trở về châu lịnh. Tệ Nữ xin chào chung chư quý liệt vị. Mẹ tạm biệt các con. Bà từ giã các cháu. Xin liệt vị đàn trung tiếp điện. Tệ Nữ xin kiếu từ. Thăng.

TIẾP ĐIỆN

Thanh Y Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư đạo tâm nam nữ.

Vâng lịnh Thiên Tôn từ cung Thái Ất, Tiểu Thánh đưa hồn Minh Tra Hồng Phước nhập đàn đề hội ngộ cùng đệ huynh trong đôi khắc. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất

ngoại hộ điền cho chon hôn (...). Xin kiêu.

TIẾP ĐIỀN

Minh Tra Hồng Phước Hoàng Ngọc Tạo

Tê Đệ chào nhị vị đạo trưởng Bảo Pháp và Hiệp Lý. Xin chào chung quý liệt vị đạo đức các nơi từ trong đến ngoài hiện diện nơi đây. Tôi mừng chung toàn thể đạo huynh, đạo tỷ, đạo đệ, đạo muội trong Cơ Quan. (...)

Vắng nhau trong một thời gian ở thế trần, nhưng ở miền Tiên cảnh chẳng có mấy ngày. Một buổi tái ngộ, tôi cũng muốn để lại một vài vần thơ lưu niệm.

THƠ RẰNG

*Cát bút đề chơi mấy vận thi,
Gởi người trần tục nhấn tương tri,
Tu hành thì phải tu cho thiệt,
Thành Phật Thánh Tiên có dễ gì!*

THƠ RẰNG

*Dễ gì chứng quả cõi tiên thiên,
Nếu chẳng tu theo hạnh Thánh Hiền.
Năm trước buộc ràng thân nghiệp chướng,
Bốn tường giam hãm kiếp oan khiên.
Thất tình dối gạt tâm ngơ ngác,
Lục dục phỉnh lừa tánh đảo điên.
Bớ chủ nhờn ông rình bắt nó,
Trui rèn ý mã với tâm viên.*

LẠI CŨNG THƠ RẰNG

*Tâm viên ý mã được thấu rồi,
Thanh tịnh để lòng được nghỉ ngơi.*

*Rồi kiếm phi long nơi sáu nhánh,
Kế tìm ngọa hổ tại năm chồi.
Lại qua liên tục khi đi chạy,
Lên xuống luân phiên lúc đứng ngồi.
Cửa đóng then gài xong sáu nẻo,
Khai thông thượng đỉnh lại cung Trời.*

(...)

Xin kiếu. Thăng.

15. TÔNG CHỈ CAO ĐÀI CỨU VẠN BANG

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-7 Đinh Mùi (20-8-1967)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị tam ban.

Vâng lệnh báo đàn, có Giáo Tông Thái Bạch giảng cơ. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội.

THI

*Giáo truyền chánh pháp tại nhân gian,
Tông chỉ Cao Đài cứu vạn bang.
Đại hội Long Hoa triều Thánh Đức,
Đạo hoàng thế giới xuất Thiên Nhan.
Thái hòa vạn vật nhơn nhơn lạc,
Bạch sắc Thiên Tôn thế thế nhàn.
Kim Khuyết Ngọc Hư chiêu Bắc Đẩu,
Tinh Quân phổ chiếu sắc Cao ban.*

Ba tháng nơi cõi hồng trần đối với người nhàn rồi coi như quá lâu. Còn với những người có nhiệm vụ thực hiện chương trình thì dường như mấy ngày qua rất lẹ. Còn nơi cõi vô hình lại càng xem rất lẹ hơn.

Thấm thoát thời gian trôi qua, Bản Đạo lại hội ngộ chư

hiền đệ, hiền muội một lần nữa. Miễn lễ, toàn thể đàn trung an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội! Trong hiện tại, ở bên đời đã và đang có không biết bao nhiêu người giở lại quyền sử để kiểm điểm lại bao nhiêu biến chuyển vinh nhục, thanh suy, bĩ thối, thành bại, hưng vong. Còn nơi đây, chư hiền đệ, hiền muội đã đến với Bần Đạo, có phải để nhờ màu nhiệm cùng quyền năng của Thiêng Liêng soi sáng và hộ trì bao nỗi tâm tư đang thắc mắc, hoặc nhờ giải thoát bao nhiêu oan khiên nghiệp chướng đang đeo đẳng kéo trì một mảnh hình hài nơi cõi phù ba giả tạm đã làm tâm trí hằng mãi âu lo cho ngày nay và những ngày sắp tới, hoặc giúp phương pháp cho hiền muội, hiền đệ sớm giải thoát những gì đang cám dỗ và hấp dẫn tâm tư vào đường thế tục?

Nếu phải thật vậy, chư hiền đệ, hiền muội hãy tịnh tâm mà nghe Bần Đạo giải bày. (...)

Đời người trong kiếp sống tạm, mấy mươi năm gắm lại cũng chẳng là bao. Khôn ngoan nên chọn một đường lối mà đi cho đến nơi đến chốn. Không nên thí nghiệm, vì tuổi đời không cho phép.

Chư hiền đệ, hiền muội! Nhớ lại hồi xưa, bên Trung Quốc thuộc đời nhà Châu, vận nước đảo điên, lòng người ly tán. Trong thì vô đạo hôn quân, loạn thần tặc tử. Ngoài thì chư hầu phản phúc, trộm cướp lung tung. Quân bắt quân, thần bắt thần, phụ bắt phụ, tử bắt tử, đã khiến lê dân đồ thán, non nước suy vong, xã hội điêu tàn. Thượng Đế đã cho các bậc Thánh Nhân đến mở Đạo để đặt lại ba giềng năm mối. Đó là việc mấy ngàn năm trước.

Còn việc ngày nay thì nào có khác chi đâu. Thế nên

Thượng Đế đã hội Công Đồng Tam Giáo, dụng huyền linh hiển mở Đạo cứu đời. Những nguyên căn vừa tỉnh thức, vừa sống lại với thiên lương, nhưng rủi vì phải gặp cảnh nước non biến đổi, thời cuộc điên nguy, làm chi phối lòng người. Lòng đạo vừa chớm nở, dục vọng lại nổi lên, lấn át cả thiên lương. Thế nên đã gây ra từ tôn giáo lại kỳ thị tôn giáo. Rất đổi khiến lòng người hoang mang, cũng chưa biết mình là ai, và phải đi đâu, cũng như phải làm gì.

Than ôi! Trước cảnh trạng, hỏi ai là hàng nguyên căn thánh triết, ai là bậc quân tử trượng phu, ai ưu thời, ai mẫn thế, ai anh hùng ở lịch sử mai sau, hãy sớm nhận lãnh trách nhiệm vai trò của mình để xứng đáng được ghi trên dòng lịch sử.

Muốn đem lại an bình thanh trị cho con người giữa thời loạn lạc phân tranh, có phải dụng tài năng ư? Dùng bạo lực ư? Dùng khí cụ tối tân ư? Dùng mưu mô xảo trá ư? Hay là đến lúc cuối cùng rồi cũng ngửa mặt lên mà gọi “Trời ơi!”?

Chư hiền đệ rất điểm phúc là những người ngộ Đạo trên phương diện lập công bồi đức, mà cũng là những người xây dựng một thể hệ đạo đức thanh bình cho nơnon loại mai sau. Nhưng hiện tình cảm thấy khô khan, bị gò bó câu thúc trong khuôn viên mẫu mực, trong luật lệ quy điều, không được gọi sớm gọi chiều để giải quyết bao thắc mắc tâm tư của những thị dục thường tình.

Chư hiền đệ muội nghĩ lại mà coi: Một khi bắt tay vào việc đề thực hành một vấn đề gì gọi là cải tiến, thì không thể đem cái phương cách mới đi so với những gì cũ kỹ, bại hoại, lỗi thời, rồi vội phê cái này là dở, cái kia là hay, việc này là xấu, việc kia là tốt. Đã là cải tiến, lẽ cố nhiên phải có những canh tân, nhưng phương pháp là nên tập lần với

những gì cho là phải làm hay trông mới lạ. Khi đã nhận thức chín chắn buổi ban đầu, thì hãy theo đó mà đi, mà làm cho đến nơi đến chốn.

Những trang anh hùng hào kiệt, những bậc thánh triết hiền nhân xưa cũng phải trải qua biết bao nhiêu lần buồn tẻ khô khan trong quãng đường tạo thời cải thế. Lúc đương thời không tránh khỏi những tiếng thị phi, gièm pha xuyên tạc, nhưng sự nghiệp để lại cho đời, khi đời nhận thức là hữu ích, bấy giờ mới truy tặng thánh triết hiền nhân. (...)

Giáo lý Đạo Trời cốt đem lại những gì hạnh phúc cho vạn loại, cho tất cả mọi tầng lớp chúng sanh, không riêng cho lớp người nào, cho tôn giáo nào, cho phe phái nào. Nếu có riêng là riêng cho những người dục vọng bại hoại lương tri. Còn sự phổ thông giáo lý Đại Đạo cũng không dành riêng cho lớp người nào. Ai cũng có thể làm được, miễn là hiểu được đường lối, mục đích và chủ trương cao cả của nó. Việc làm này không luận là lớn tuổi, nhỏ tuổi, không luận là hội thánh hay tòa thánh, cũng không luận là có đạo nhiều năm hay người mới vào, ít tuổi đạo. Nó đã đến, đang đến và sẽ đến với những ai am tường Thiên ý, học hỏi đạo lý, tận tụy phổ thông, say sưa truyền bá. (...)

Bản Đạo ban ơn toàn thể chư đệ muội tam ban được hồng phúc Chí Tôn chan rưới, vững bước trên đường tạo lịch sử cho mai hậu. Bản Đạo giã từ. Thăng.

16. HỄ TU THÌ TU CHO THIỆT

Bác Nhã Thiên Đường (Minh Lý Thánh Hội)
Tý thời, 10 rạng 11-8 Đinh Mùi (13-9-1967)

NGÂM

*Lâu ngày vừa tái ngộ nhau,
Nửa mừng nửa tủi, vội chào người xưa.
Nói sao cho phỉ cho vừa,
Thì giờ ngắn ngủi, xin thưa ít hàng.
Cho chư huynh tử được tàng,
Gia đình cốt nhục trong hàng thê nhi.*

THI

***Già** dẫn quả công với Đạo Trời,
Lam điền mới dựng trở nên tươi.
Địa linh muốn được ân Thiên hậu,
Thần Thánh dạy truyền chớ dễ ngơ.
Chánh Ý hoài hơn cùng bạn đạo,
Trần tâm trọng nghĩa với người đời.
Hữu duyên lại gặp kỳ ân xá,
Thinh rạng danh đề chỉ thế thôi.*

Già Lam Địa Thần Chánh Ý Trần Hữu Thinh

Tệ Đệ chào chư Thiên sắc. Chào mừng chư sư, đạo huynh, đạo tử, và sau cùng tôi mừng nhị hiền nương cùng các nhục tử. Xin mời quý liệt vị đồng an tọa để khỏi tổn đức cho Tệ Đệ.

Thiệt là một cơn ác mộng đã trôi qua, nhưng lòng nhân thế cùng quý bạn hiền đã còn ghi lại nỗi niềm thương tiếc.

Muôn việc ở đời không chi là ngẫu nhiên. Nhứt ảm nhứt trác giai do tiền định. Một sự dứt bỏ ra đi một cách vội vàng khó tránh khỏi gây sự hoang mang cùng phân vân cho người dương thế. Nhưng khi hiểu được lẽ vô thường, âu không chi lạ. Là vì nơi vùng này là vùng còn đầy đầy ác khí, nên chi mặc dầu bao nhiêu điển lành cùng tâm đạo đem ký nhà tịnh nơi này, cũng khó nổi đàn áp được những luồng hắc khí xung thiên từ những oan hồn uổng tử đã gây ra bao nhiêu sự rủi ro trong khi xây cất.

Lúc bấy giờ Tệ Đệ tự xét thấy đời đạo đức của mình còn quá muộn màng trễ nải hơn các hàng huynh tử đệ muội. Rất đổi so sánh với hàng thê nhi mà Tệ Đệ vẫn còn thua kém. Nổi lòng băn khoăn vì công quả không biết làm sao. Một giấc chiêm bao một đêm nào cũng nơi này, vừa mơ màng nửa say nửa tỉnh, Tệ Đệ chợt thấy vô số oan hồn đang tranh đua ngăn cản những việc làm từ thiện cùng hoằng dương đạo pháp nơi vùng này. Tệ Đệ bèn vội vàng quý xin thọ khổ phần nhục thể hình hài, để làm lắng dịu bao nỗi oan hồn và cũng để thay mạng sống cho những người quả công vì đại cuộc. Và Tệ Đệ có hứa sẽ nhân một dịp nào, đề nghị cùng Hội Thánh có nhiều buổi lễ cầu siêu bạt độ âm hồn trở lại đường chân thiện mỹ. Do đó, mọi việc sắp xếp đã qua. Rồi sáng lại, chư huynh tử, đệ muội vừa phát giác một việc đã rồi.

Hôm nay Tệ Đệ xin Lão Tổ được phép trong hơn một khắc để trần tình mọi sự vừa qua, cùng đề giúp cho người bạn xưa vẹn tròn lời hứa. Tệ Đệ ngưỡng mong ơn từ quý vị đại đức trong Hội Thánh Minh Lý tới các hàng sư huynh, sư tử, mỗi ngày vào tịnh cũng như nhứt thời, nên nhớ cầu nguyện cho các oan hồn ấy được sớm cởi vòng oan nghiệt,

hầu trở lại đường đạo đức tu hành, do lời khuyên giải của quý liệt vị. (...)

Đức Lão Tổ sắp đến. Tệ Đệ xin chư liệt vị nghiêm đàn thành tâm tiếp diện. Hẹn gặp khi khác để trần tình nhiều hơn, vì hôm nay đang thi hành trong sứ mạng. Xin thân ái kính chào chư liệt vị đạo đức cùng thể nhĩ. Xin kiếu.

TIẾP DIỄN

THI

*Muôn kiếp độ người cõi thế gian,
Thoát vòng sanh tử đến thiên đàng.
Tam Kỳ sứ mạng lâm trần thế,
Chánh đạo hoàng dương cứu vạn bang.*

Đông Phương Lão Tổ

Mừng chư Thiên sắc. Mừng chư đệ tử. Mừng chư hiền đệ, hiền muội. Miễn lễ, toàn thể đàn trung đồng an tọa.

Chư đệ tử! Chư hiền đệ, hiền muội! Công cuộc xây cất phần hậu Bắc Nhã Thiên Đường đã trải qua những cơn khảo thí hãi hùng, nhưng chư đệ tử đã nêu cao tinh thần đạo đức, vượt qua mọi nỗi khó khăn thử thách ấy đến được ngày hôm nay. Tuy chưa hoàn tất, đã được một phần cho chư đệ tử làm nơi tụ họp tịnh dưỡng tâm thần tu luyện hầu tìm lại bản tánh chơn như.

Bản Đạo khá khen chư chức sắc Tiên Thiên Đại Đạo, Minh Lý Thánh Hội đã có sáng kiến tạo lập Bắc Nhã Thiên Đường để tìm lối vô sanh giải thoát cho chẳng những riêng mình mà cho luôn thể hệ sau này kế tiếp.

Chư chức sắc và thiện nam tín nữ đã hữu công, hữu sản,

hữu tâm, hữu lực, thể hiện được một trụ tướng. Một điều đáng lưu ý là chư đệ tử cần nên tiếp nối chí hướng và chương trình đã hoạch định để có đầy đủ phương tiện khai triển cơ sở này trở thành một đại chủng viện trong tương lai, có chỗ có nơi để đào tạo lớp người mới có căn bản, có nề nếp duy nhất cho việc truyền đạo sau này hầu giúp dân độ thế.

Bản Đạo cũng lưu ý một điều nữa là chư đệ tử đừng có mặc cảm rằng hậu Thiên Đường tạo trước, e thỏa mãn với hiện hữu rồi trở ngại, hoặc không tiến hành được phần tiền diện.

Thiên Đường Bắc Nhã là một nơi góp công rất lớn cho Đại Đạo trong việc hoằng pháp sau này, mà cũng là một cứu tinh cho dân chúng địa phương vùng Long Hải, vì đã có rất nhiều điển lực đàn áp và khuyên giải được những oan hồn từ thời tiền chiến đến hậu chiến. Với trụ tướng như ngày nay đã nói lên được sự kiên tâm trì chí của chư đệ tử vượt mọi khó khăn.

THI

*Chỉ có tâm thành chí đảm đương,
Đất linh Bắc Nhã lập Thiên Đường,
Cho người đến giữ lòng trần tục,
Mở trí huệ nhìn khắp bốn phương.*

THI BÀI

*Khắp bốn phương nhiều đường khổ nạn,
Cảnh hồng trần bể hoạn mênh mông,
Sanh linh đăm đuổi giữa dòng,
Thuyền từ cát mái rộng lòng độ tha.*

Đem lại chỗ ba la bát nhã,
Để soi vào vọng ngã phàm tâm,
Hết cơn tán loạn hôn trầm,
Phục hồi nguồn tánh gieo mầm từ bi.
Cảnh hùng vĩ non Tù một dãy,
Thủ tiêu dao bể Thái muôn dòng,
Rằng đây ai chủ nhơn ông,
Gìn non giữ nước khỏi vòng tang thương.
Tay Tạo Hóa phô trương gấm vóc,
Cõi trời Nam ngang dọc giang sơn,
Dầu cho nhân thế ghen hờn,
Cảnh thiên nhiên vẫn vẹn phần thiên nhiên.
Tuồng thế sự triền miên tạm bợ,
Nợ làm người là nợ sống chung,
Ai ôi! Nắm kiếm thư hùng,
Đoạn phân nghiệp lực vẫy vùng trần lao.
Điểm linh quang Thiên Tào ban phú,
Mượn xác thân thường trụ duyên lành,
Có Trời mới có nhơn sanh,
Có ơn cứu dục mới thành vi nhơn.
Có cây cỏ giang sơn vật chất,
Có đồng bào gia thất đệ huynh,
Xét ra mình hiểu lấy mình,
Vô vi cùng với hữu hình song song.
Tánh nơi người, tánh đồng nguyên thủy,
Mạng nơi Trời, mạng khí tiên thiên,
Tánh là mạng, chẳng vững yên,
Mạng cùng với tánh tách riêng không còn.

Kinh Dịch nói: “Càn dương chi đạo”,
 Sách Trung Dung: “Thiên mạng tánh chi”,
 Thế nên tánh, mạng tương tùy,
 Song tu cho trọn đức uy làm người.
 Hiền thánh xưa tùy thời trị thế,
 Dưỡng tánh âu tiết chế tồn tâm,
 Tu thân luyện mạng vững cầm,
 Đạo đồng nhứt lý cao thâm diệu mầu.
 Người sớm biết song tu tánh mạng,
 Đòi vững vàng vạn trạng an nguy,
 Đạo đời nào có khác chi,
 Rằng đời, rằng đạo, chung quy cũng người.
 E chẳng hiểu được lời đạo lý,
 E chưa thông thánh ý phân qua,
 Bôn chôn tìm kiếm ta bà,
 Đầu non góc bể không ra nơi nào.
 Đạo ở đâu? Làm sao tìm kiếm?
 Phải ở nơi Nam Thiệm Bộ Châu?
 Hoặc là Phi, Mỹ, Úc, Âu?
 Hoặc nơi hang thẳm sơn đầu rừng xa?
 Hay Đạo tại trong ta sẵn có,
 Trong mỗi người mỗi bộ tiểu thiên,
 Ngoài trời kia máy Khôn Kiền,
 Bốn mùa tám tiết tiếp liên vận hành.
 Hễ ngưng lại chúng sanh khó sống,
 Suốt ngày đêm vận động luôn luôn,
 Thân người trong cũng y khuôn,
 Là bộ máy nhỏ càn khôn của người.

*Biết mầu chốt dùng hơi điều khiển,
 Biết huyết cung vận chuyển đúng thời,
 Đường đi nước bước bao hơi,
 Đi về tiến thoái nhất lời thể nào.*

*Bộ máy nhỏ nhiệm mầu vô thượng,
 Phật Thánh Tiên cũng tượng nơi đây,
 Sa tăng, ác quỷ, nghiệt loài,
 Cũng do nơi đó chuyển xoay bởi mình.*

*Lớn không có tượng hình bì kịp,
 Nhỏ không cùng một nếp li ti,
 Ai ơi! Cố gắng tu đi,
 Tìm cơ siêu thoát đã ghi trong ngời.*

Giữa thời buổi khó khăn càng ngày càng ráo riết, ráng lo tô bồi âm chất, công quả cùng tịnh niệm, để được Thiêng Liêng thông công giúp sức trợ diễn cho qua hồi khốn khó. Nếu không được vậy thì tu làm chi cho mất công và uổng phí ngày giờ Thiêng Liêng chỉ dạy. Hễ tu thì tu cho thiệt, tưởng cho thiệt, nói cho thiệt, làm cho thiệt, những kết quả sẽ đem đến chân thiệt cho mình. (...)

THI

*Ló thấy ven mây chuyển đến rồi,
 Hãy lo xúc gạo đổ vô nồi,
 Không thôi mưa đến khôn mong hưởng,
 Thế cuộc chuyển vần khó nói thôi.*

*Đêm khuya lời dạy đã chu toàn,
 Chư đệ tuân hành khá tiến phăng,
 Một bước chần chờ muôn bước lỡ,
 Rồi sau dang dở khó ăn năn.*

*Ăn năn thì việc đến nơi rồi,
Thần Thánh dầu thương cũng hồi ôi.
Nghiep chướng bởi người gây tạo lấy,
Lo tu tự cứu, hưởng ân Trời.*

Bần Đạo ban ơn lành toàn thể. Thăng.

17. BÊN CON SẴN NỂO ĐẾN THIÊN ĐÀNG

Thánh thất Bình Hòa
Ngọ thời, 15-8 Đinh Mùi (18-9-1967)

Thế Liên Tiên Nữ

Chào chư Thiên sắc. Chị mừng các em nam nữ. Chị vâng lệnh báo đàn, có Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu giáng cơ. (...) Vậy các em nghiêm chỉnh đàn tràng, thành tâm tiếp giá, và nên nhớ, khi diễn Đức Mẹ giá lâm, các em hãy đánh chín hồi chung tiếp giá. Chị chào các em. Chị xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Từ Tôn

Mẹ linh hồn các con nam nữ. Mẹ mừng các con toàn thể lớn nhỏ trong ngoài.

THI

*Vô vi mà có mới là ngoan,
Cực lạc lòng đây Mẹ ước rằng,
Từ thiện mỗi con đà sẵn có,
Tôn vinh hành đạo cứu đời an.*

Mùa thu này Mẹ đến trần gian để chứng lòng thành kính các con hiến lễ cho Mẹ. Mẹ cũng vui mà nhìn thấy các con cũng như những đóa hoa sen đang vượt lên trong cảnh bùn đen nước đục, và những khóm trúc cội tòng đang vươn mình trước gió thu thổi loạn lá vàng rơi. Mẹ sẽ chan rưới ân hồng cho những đóa hoa sen được gọi nhuần sắc hương ngào ngạt, và tòng trúc được hùng vĩ xinh tươi.

THI

*Trải mấy mươi thu dụng lý huyền,
Đạo mầu rộng mở cõi Nam thiên.
Phá mê khi trẻ đang mơ mộng,
Đánh thức người đời lúc đảo điên.
Vượng khí thái hòa yên sóng gió,
Ban tình Vô Cực đoạn trần duyên.
Thu đông rồi cũng sang xuân hạ,
Thoát kiếp phàm phu lại cảnh Tiên.*

Các con đã chung tâm hiệp sức, kẻ có của, đứa có công, đã xây cất nên hình thể trụ tướng để tượng trưng lòng kính thành ngưỡng mộ đối với Mẹ. Đó là về mặt tinh thần của các con. Còn về phần công quả hành đạo đối với ngôi Diêu Trì Bửu Điện, cần phải có một tác dụng gì đáng kể để cứu thế độ dân. Nếu không phải nhằm vào tác dụng ấy thì không thể hiện đúng lòng đại từ đại bi của Đức Mẹ Diêu Trì nơi cung Vô Cực.

Các con thử nghĩ lại: Một bà mẹ phàm trần nhục thể có khi nào bằng lòng nhìn thấy sự hy sinh đói rét dốt nát tội lỗi để tạo phần vật chất xây dựng lâu đài cho mình an hưởng đầu con?

Có ý thức được như vậy rồi, các con mới hiểu được lời Mẹ dạy kế tiếp theo đây. Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa.

(...)

Hỡi các con! Thiên địa tuần hoàn, châu nhi phục thi. Trước mọi sự vật biến chuyển như ngày nay đều nằm trong luật ấy. Hễ vận hành giáp mới rồi cũng trở lại chỗ khởi thi. Các con hãy bình tâm tiếp nhận mọi sự biến chuyển hiện tại và tương lai.

Do luật đó cho nên Đức Chí Tôn đã sắc chiếu ân phê cho các Đấng Thiêng Liêng dụng huyền linh hiển ban ra thánh ngôn, thánh giáo để dạy dỗ các con nhìn rõ chơn lý Đại Đạo, đâu là chánh, đâu là tà, đâu là vàng, thau, chì, thiếc, để các con khỏi ngộ nhận giữa lý trí và chơn tâm.

Các con ôi! Mọi sự ở thế gian phát khởi đều do nhân dục. Hễ có nhân dục lại đồng chung với bản ngã. Hễ có bản ngã thì ắt có tư tâm, ích kỷ, tự ái, tự tôn, làm cho lý trí phải bị mờ lu, không phân biệt được cái nào là chơn, là giả.

Đời nay, nhân loại thường bị lý trí chế ngự lương tri, nên mới nảy sanh bao nhiêu thảm cảnh mà các con đang chứng kiến và ảnh hưởng đến mọi sự hành thiện. Vì lý trí chế ngự lương tri, nên rất dối Đạo Trời là lối giải thoát cho nhân loại, mà vì lý trí chế ngự mọi phương cách hành sự cùng lãnh đạo, nên mới nảy sanh ra cảnh loạn ly tang tóc, từ ngoài đời đến trong tôn giáo. Tự nơi đó mà các nhà lãnh đạo không còn giữ đúng tâm niệm lương tri và sứ mạng cao cả của mình.

Đáng lý tôn giáo là nguồn an ủi tâm hồn của người đau khổ, đem yên tĩnh chế ngự loạn động, đem tình thương bác ái chế ngự sự thù oán vô lương, đem sự sinh tồn chế ngự điều giết chóc. Nhưng trái lại, tôn giáo kỳ thị tôn giáo, gây bao sự thù hiềm giết chóc, đau khổ, tang tóc cho sanh linh. Bởi đó, các con chưa hưởng được sự bảo tồn che chở và tình thương của đạo lý và tôn giáo.

Các con ôi! Chân lý là gì? Nghĩa nhân là gì? Đạo là đâu? Mà đời là đâu?

THI

*Đời là thể xác, đạo linh hồn,
Thể xác tượng hình bậc Thế Tôn,*

*Đạo ấy là hồn linh bất diệt,
Đạo đời xa cách khó sinh tồn.*

Các con! Cuộc tuần hườn không ngừng lại để cố định một thời gian, mà nguơn phản cổ không phải là nguơn tận diệt. Những thảm trạng ngày nay là luật nhân quả của sự vay trả của mỗi cá nhân đã thành cộng nghiệp khi tái tạo dinh hoàn.

THI BÀI

*Mẹ nhìn chiếc lá thu rơi,
Xót thương con trẻ trong thời hạ nguơn.
Sống cuộc đời bao cơn thống khổ,
Khó của đời đến độ gian nguy,
Động lòng Kim Mẫu Diêu Trì,
Lâm trần giữa lúc thu về với con.
Còn xuân hạ thì còn thu tới,
Tới hồng trần để gởi niềm riêng,
Hồng trần đang lúc đảo điên,
Tang thương cảnh vật, giữa nghiêng đạo đời.
Mưa thu rưới cho vơi lửa hạ,
Trăng thu soi mát cả lòng người,
Hương thu nhụy thắm hoa tươi,
Lòng thu, thu vẫn vì đời thiết tha.
Đời là chỗ phù ba vật chất,
Con vào đời đắc thất dinh hư,
Kim thân nung giữa lò cừ,
Vàng mười giữ vẹn chơn như mới còn.
Con hiểu đạo là con giải thoát,
Hiểu đạo rồi con đoạt thiên nhiên,*

*Dầu con sanh cõi hậu thiên,
Tánh hằng Thượng Đế ban riêng mỗi người.
Cơ Tạo Hóa thuận thời sanh hóa,
Lý vô vi nghịch giả vô sanh,
Cũng trong cái Đạo lập thành,
Pháp luân thường chuyển vận hành cần khôn.
Nào những bậc Thế Tôn vô thượng,
Nào những hàng danh tướng vĩ nhân,
Cũng đều sanh ở trong trần,
Song tu tánh mạng giữ phần chấp trung.*

Mùa thu đến với các con để điều hòa vạn vật. Các con hãy vui lên, nhận lãnh lời Mẹ dạy để làm phương châm trên quãng đường đi đến cuối đông.

Các con ôi! Đời không có loạn ly, con không mơ ước hòa bình. Nếu không có đau khổ thì người không khát vọng điều an lạc. Nếu các con muốn được hòa bình an lạc, thì con hãy nhìn nhận chơn lý, hãy tạo lại lòng nhân để làm phương châm cải thiện cho cá nhân mình. Các con ôi! Chơn lý là đâu? Lòng nhân là gì? Mỗi đứa đều có hết cả.

THI

*Lý là lý tánh của Trời ban,
Cho trẻ làm người ở thế gian.
Tánh chẳng lập quy, tâm chẳng thiện,
Người không nhân nghĩa, thế không an.
Lòng nhân bền bỉ như dòng bạc,
Ý nguyện tiêu ma tợ lá vàng.
Chơn lý lòng nhân đem thực hiện,
Bên con sẵn nẻo đến Thiên Đàng.*

Hỡi các con! Học đạo, hành đạo, các con hãy ý thức điều này: Mẹ là sự sống và trong sự chết. Ở đâu có sống có chết là có Mẹ. Mẹ không khởi điểm và không tận cùng. Không hẳn ở đâu có thánh thể của Thầy là phải có cung vàng của Mẹ. Chính Tòa Thánh, vì là tượng trưng biểu thị nên phải đủ đầy nghi thể đó thôi. Các con đừng tưởng ở đâu đều cũng phải như vậy.

Con ôi! Mẹ vẫn biết các con càng khổ lụy lại càng nhớ đến Mẹ. Có thể ví Mẹ như Từ Mẫu hằng ngày gần gũi bên con, chắt chiu nâng đỡ, an ủi, dỗ dành lòng con. Mẹ đã bù lại bằng ân huệ vô biên khi các con nên người và hiểu đạo.

Nhưng hỡi con! Nơi đâu có thánh thể của Thầy là đã có Mẹ bao vòng trong và ngoài ngôi thánh thể ấy, vì Mẹ là vô cực vô vi. Nên từ đây về sau các con đừng có ý tạo ngôi Diêu Trì Bửu Điện song hành với ngôi thánh thể là sai lý Đạo nghe con.

Những nơi nào đã có rồi, hay thay vì lòng tưởng niệm, các con được phép tượng trưng, và hãy dùng đó làm nơi cứu khổ cho nhơn loại chúng sanh.

Con ôi! Vô Cực Từ Tôn không ngự trên đài cao hoang vắng tình thương, mặc dầu nó đầy đủ vẻ vàng son rực rỡ. Ở đâu có ấu nhi đau khổ là có Mẹ. Ở đâu có liễu bỏ bất hạnh là có Mẹ. Nếu các con làm được những việc đó là Mẹ đã ngự trong tâm hằng cứu rỗi đó con.

Mẹ không nắm quyền sanh phạt các con. Ngược lại, Mẹ nắm phần cứu rỗi. Cho nên thương là Mẹ, yêu là Mẹ. Tha thứ, sinh dưỡng, bảo tồn, tất cả đều là Mẹ. Các con có nghĩ đến lòng Từ Mẫu chăng?

TIẾP BÀI

*Lòng Từ Mẫu vô cùng vô tận,
Đức Từ Tôn khó nhận khôn lường,
Không lãnh vực, không biên cương,
Bao trùm vũ trụ tình thương vạn loài.
Ôi! Thế sự ngày nay không thế,
Lòng chúng sanh càng kẻ càng đau,
Tình thương biết nghĩ làm sao,
Hố thù vực hận không đào mà sâu.
Cùng một nhà thương nhau đùm bọc,
Cùng một đoàn chí dốc đỡ nâng,
Binh nhau vì một giống dân,
Giúp nhau vì một tình thân đạo đồng.
Ngoài gia đình thì lòng không nghĩ,
Ngoài tập đoàn, không ý giúp vừa,
Không tình dân tộc, không ưa,
Không đồng tôn giáo, không vừa tình thương.
Lý do đó tạo đường nghiệp quả,
Thế nhân rồi mắt cả từ tâm,
Dầm danh khóa lợi giam cầm,
Làm sao nhơn loại muôn năm thái bình?
Hỡi con ôi! Đây tình Từ Mẫu,
Có con nào hiểu thấu lòng Già,
Gieo mầm bác ái vị tha,
Tu thân học đạo cho hòa vạn dân.*

Từ đây về sau, các con nữ phái hãy bảo với nhau làm sống dậy tinh thần đạo đức, đem lý trí phục vụ lương tri, để vun trồng hạnh phúc chung cho con và nhơn loại. Các con

không nên dừng bước trên đường hành đạo trong khi mọi người đang đau khổ, mà cũng chớ nên đi hẩn trên đường vật chất, đem ủy mị làm cho nhụt chí râu mày. Các con hãy xây dựng lại Nữ Chung Hòa để đào sâu giếng nước giữa bãi sa mạc, để biến thành đám ruộng phì nhiêu, và hãy gieo lên hạt giống lành cho mai hậu.

Các con có kinh khủng khi nhìn thấy các giống vi trùng độc đã lan tràn trong thế hệ này chăng? Nếu các con không sớm đem sở năng đạo đức của mỗi đứa để thực hành phổ tế, tìm phương pháp chữa trị kẻ bệnh, và tách rời đưa mạnh ra khỏi những khung cảnh bệnh hoạn, thì ngày kia con sẽ thấy những cảnh hãi hùng trong cơ hủy diệt.

Con ôi! Hãy dốc vươn lên khi triền đi xuống. Không một thánh ngôn nào Tiên Phật bảo rằng tiên tri, nhưng đứa nào biết hãy giữ lấy. (...)

Bao nhiêu lời dạy đó đủ rồi. Mẹ để các con có đủ ngày giờ khai thác, thảo luận mà hành sự. (...) Mẹ ban ân lành toàn thể các con vui vẻ một mùa thu đầy ý nghĩa, đầy đạo lý, đầy lòng nhân.

Từ giã các con, Mẹ hồi Diêu Điện. Thăng.

18. TU THÂN VÀ PHỔ ĐỘ

Thánh thất Nam Thành
Tuất thời, 22-8 Đinh Mùi (25-9-1967)

THI

*Bốn mấy thu dư qua rất mau,
Cao tông quyết chí dựng phong trào,
Phổ truyền chơn đạo xây đời thanh,
Nhân loại không phân chổ sắc màu.*

Thiện Chí Chơn Nhơn Nguyễn Văn Phùng

Tệ Đệ chào mừng chư hiền huynh, hiền tỷ. Tệ Huynh chào mừng chư hiền đệ, hiền muội toàn thể trong ngoài.

Hôm nay, ngày kỷ niệm đầu tiên của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ tại nước nhà, tôi hết sức vui mừng được thấy hiện diện rất đông đủ, từ đại diện các tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh xa gần, cũng như quý đại đức Thiên phong chức sắc tôn giáo bạn trong gia đình Đại Đạo, quy tụ đến đây để hưởng ứng tinh thần liên giao hòa ái và cũng đã nói lên tiếng nói ngấm ngấm tự thâm tâm mỗi người rằng đã thiết tha và đang mong mỗi một cuộc sống yên lành trong tinh thần đại đồng nhân loại, trong đó có tình thương, có bác ái, có đạo đức, có vị tha. Đó là một niềm lành báo hiệu ngày nhân loại sẽ được yên vui dưới mái đại gia đình đạo đức mà ngày ấy không còn phải xa xôi lắm.

Nhơn danh một cựu Hội Trưởng Nam Thành thánh thất và cũng đại diện cho hàng chư vị Tiên Bối quá vãng trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, tôi chào mừng và cảm ơn những tấm lòng vàng vô giá chi bửu đó. Tôi xin mời toàn thể chư huynh tỷ đệ muội đồng an tọa, và ghi nhận nơi đây mỗi

cảm tình chơn thành sâu xa của tôi.

Tôi cũng không thể giấu nổi hân hoan và nhận xét của mình để trình bày nơi đây cùng quý chư hiền huynh tỷ đệ muội được tường.

Nam Thành thánh thất là một trong những thánh thất khác trong cửa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, nhưng Nam Thành được một đặc ân là hằng năm lãnh phần tổ chức lễ kỷ niệm ngày Khai Đạo. Một đặc điểm nữa là Nam Thành luôn luôn hành đạo với một đường lối trung thực từ buổi sơ khai tại thánh thất Cầu Kho, luôn luôn chủ trương đường lối chung của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ ngay từ buổi ban đầu. Đó là một ưu điểm đã gây những cảm tình tốt đẹp từ buổi đầu tiên trong giới Đại Đạo, mà đó cũng là một ưu điểm để có sự hưởng ứng nồng nhiệt của quý vị hiện diện ngày hôm nay. Nhưng vì vạn vật thế gian đều cùng chung trong một định luật thăng trầm suy thịnh dinh hư, Nam Thành cũng không thoát ngoài định luật ấy.

Vàng trắng kia đang tỏ, áng mây đen vô tình đã làm mờ đi ánh trắng thu đang soi lòng thế đạo nhân tình. Cũng là may phước cho Nam Thành thánh thất, mặc dầu đã trải qua những lúc thăng trầm thịnh suy dĩ thời đó, vẫn còn giữ được cái khí tiết anh linh trung thực của những người xưa, nên đến giờ này đã và đang tiếp đón những hàng đạo tâm yêu quý của Thượng Đế.

Tôi cũng báo tin mừng cho chư hiền huynh tỷ đệ muội rằng hôm nay sẽ có quý vị hiền huynh Tiên Bối Đại Đạo giáng đàn để luận đàm đạo sự cùng quý hiền huynh tỷ đệ muội. Trước khi xuất cơ, một lần nữa tôi xin chư hiền huynh tỷ đệ muội và quý đạo tâm xa gần hiện diện nhận nơi đây lòng cảm ơn chơn thành và mối hân hoan đoàn kết

xây dựng Đạo Trời của tôi. Xin nguyện luôn luôn theo hộ trì những đoàn trung kiên hướng đạo xây dựng và phổ truyền đạo lý cứu độ quần linh trong thời mạt hạ. (...)

Tái ngộ nhau, tôi chỉ có bao nhiêu lời để đánh dấu kỷ niệm buổi tương hợp hôm nay. Xin chào tạm biệt toàn thể quý chư đạo tâm, chư hiền huynh, hiền tỷ, hiền đệ, hiền muội. Hẹn còn ngày gặp nhau trên quãng đường thể Thiên hành hóa.

Có chơn linh Tiên Huynh Trương Văn Tràng đến. Xin đàn trung thủ lễ nghinh tiếp. Xin giã từ. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Trương cánh buồm thiêng ghé cỗi trần,
Văn thơ chào hỏi đạo tình thân,
Tràng thi đang dự mau lên để,
Hổ bảng Phật Tiên hoặc Thánh Thần.*

Tiên Huynh **Tiếp Pháp Trương Văn Tràng** xin chào mừng đoàn hướng đạo. Chào mừng chư hiền huynh tỷ đệ muội. Tiên Huynh xin mời toàn thể đàn trung đồng an tọa.

Nhân dịp lễ kỷ niệm ngày Khai Đạo nơi Nam Thành thánh thất, chúng Tiên Huynh trần tấu xin Giáo Tông Đại Đạo được phép lâm đàn giáng cơ để cùng nhau ôn lại những nỗi vui buồn cùng những kinh nghiệm quý giá trong đời hành đạo.

Vừa rồi, Hiền Huynh Thiện Chí Chơn Nhơn đã luận sơ qua về phần trung thực và đường lối khí tiết của Nam Thành thánh thất tự buổi sơ khai. Giờ đây Tiên Huynh sẽ bàn qua về sự hành đạo tu thân và phổ độ.

Mỗi người trong chúng ta vì đã chán ngán nhân tình thế sự, cho cuộc đời là phù ba ảo ảnh, như hoa kia sớm nở chiều tàn, thoát có thoát không, mới thấy đó bỗng liền mất đó. Không vật gì trường tồn vĩnh cửu. Hễ hữu hình ắt hữu hoại. Do đó đã đem thân vào cửa đạo để tìm học hỏi những gì chân thật để có thể giải thoát phần thể chất cũng như phần linh hồn ra khỏi vòng kèm tỏa đỉnh chung phú quý, danh vọng lợi quyền của trần ai giả tạm. Mỗi người đều tùy theo hoàn cảnh của mình để thực hành hai chữ tu thân.

Làm thế nào gọi là tu thân?

Một danh từ mà xưa nay rất quen dùng trên vành môi chót lưỡi của mỗi người.

Tu thân nơi đây không có nghĩa buông phé tất cả việc đời của số kiếp làm người tại vòng trần tục. Người tu thân cũng như người ngoài thế tục, cũng gia đình con vợ, bè bạn thôn lân, cũng ăn mặc ẩm thực y phục như người đời. Chỉ khác hơn một điều, đó là sống một đời sống thanh cao trong sạch, một đời sống tự khép mình trong luân lý, đạo đức, nghĩa nhân; đặt mình trong một khuôn khổ thanh đạm liêm sỉ trung tín; luôn luôn kiểm điểm phần nội tâm, gọi rửa linh hồn; tự mình đặt ra một lẽ lối khắc kỷ, luôn luôn kiểm điểm lại những thể phụ thuộc trong con người mình.

Xưa nay trong giới tu thân thường bị lừa dối phỉnh gạt của nội tâm mà không hay, vì ít ai chịu khó kiểm điểm, kiểm soát và phân tách coi phần nào là phần của Thượng Đế phát ban, còn phần nào là do bản năng sinh tồn dục vọng của bản thân gây nên và xúi giục. Nếu khinh thường, nếu lấp lửng, không thể nào tránh được sự dối gạt từ nội tâm.

Ai ai cũng tưởng phần lý trí, phần suy nghĩ, phần nhận xét của mình là đúng, là hay khi những suy xét ấy có lợi

cho mình, hoặc về phần vật chất, hoặc về phần danh vị. Có mấy ai chịu khó tìm hiểu coi tánh chất riêng biệt của mắt nó thích những gì, tánh chất của tai thích nghe những gì, tánh chất của mũi thích ngửi những gì, tánh chất của lưỡi thích nếm những gì, tánh chất của thân thể thích đòi hỏi những gì, tánh chất của ý mã tâm viên nó thích những gì, rồi tổng kết lại những phần mắt thấy, tai nghe, mũi ngửi, lưỡi nếm, xác thân đòi hỏi, ý vọng đều có phải là nhu cầu đòi hỏi cần thiết của mình chăng? có phải sự cần thiết sống còn của lương tri chăng?

Nếu chịu khó phân tách như vậy rồi, sẽ lộ chơn tướng những gì của ta, những gì của Trời. Nếu không phân tách được, ắt bị lừa dối phỉnh gạt đưa con người vào lục đạo luân hồi. Nếu là tín đồ thì sa ngã trụ lạc, xa lìa chân thiện mỹ. Nếu là hàng hướng đạo thì hành động sai lạc chơn truyền căn nguyên Đại Đạo, rồi bèn cho là bị người này khảo, bị người kia khảo, thiên hạ xúm lại ghét ta, phá ta, và khảo đảo ta. Thật ra thì không ai khảo mình hết, mà chính tự mình khảo lấy mình, bởi cái tự ái rất lớn, tự tôn rất to đã che mờ lương tri, không còn thấy đâu là sự thật.

Còn một khía cạnh khác nữa, là khi vui khi mừng thì khoan dung tha thứ mọi lỗi lầm xằng bậy của người cộng sự. Khi thương khi mến thì dầu vuông, dài, méo, xéo, cũng lấy làm tròn. Khi buồn phiền tức giận thì việc phải cũng cho là trái, việc trắng cũng cho là đen. Từ chỗ phải trái, trắng đen, méo tròn lẫn lộn, đã gây ra sự xáo trộn cả tâm hồn. Phản ứng đó làm cho cá nhân đương sự hoang mang đau khổ, ngờ vực rồi đâm ra chán nản và sợ sệt. Bởi sự chán nản sợ sệt là một chương ngại vật ngăn cản, không cho con người chủ nhơn ông tìm đến sự thật. Than ôi!

THI

*Giặc ngoài dầu loạn mấy mươi năm,
Không ngại cho bằng giặc nội tâm,
Ngoài có thiên binh đem thanh trị,
Trong đành tuyệt vọng bởi sai lầm.*

Đó là phân tu thân.

Tiếp theo đây, Tiên Huynh đề cập đến phần phổ độ.

Thử nghĩ lại mà xem: Một lương y đặt nặng trọng tâm về chữa trị bệnh nhơn đau khổ, một đoàn cứu trợ trọng tâm hàn gắn vết thương của thiên tai chiến họa, một kỹ sư tu bổ đặt trọng tâm vào chỗ sửa chữa lại như khi xây cất, chớ không phải lương y chuyên khoa đầu thang thuốc bổ, đoàn cứu trợ không phải để đem lại sự giàu sang thịnh vượng cho lớp người nào, kỹ sư tu bổ không phải để xây những lâu đài dinh thự mới.

Còn đường phổ độ cũng vậy, vì người đời đã quá đau khổ về tinh thần, bị đời xảo trá lừa bịp dối gạt, muốn cần có người an ủi xoa dịu tâm hồn. Đoàn người phổ độ có nhiệm vụ đặt trọng tâm vào công quả phổ biến Đạo Trời, truyền bá giáo lý, đem tình thương thể hiện sự chân thật, sự giúp đỡ, sự tương thân hòa ái, san bằng những hố sâu chia rẽ giữa cá nhân và cá nhân, giữa đoàn thể và đoàn thể, giữa tôn giáo và tôn giáo, chớ không phải phổ độ là giành giật nhơn sanh, kêu gọi nhóm kia nhóm nọ về với mình. Hỏi để mà chi? Ở đâu cũng được, miễn là mỗi người biết tu thân, biết đem tình thương lẽ thật đối xử với mọi người, biết đem lòng vong kỷ vị tha giúp đỡ người đời là được rồi.

Bởi vì nước muôn sông ngàn lạch, trăm nguồn ngàn suối, rồi cũng trở về nơi biển cả. Chỉ ngại e là những lạch con,

suối nhỏ vì bị lý do nào đó làm tắc nghẽn không thông suốt cùng biển cả rồi phải bị khô khan theo nắng hè thiêu đốt.

Từ ngày Đại Đạo sơ khai, Phật Tiên Thần Thánh có bao giờ kêu gọi nhóm này, nhóm kia gom về cùng nhóm khác. Thiêng Liêng chỉ khuyên người phải tu cho thiệt, nghĩ cho thiệt, hành thiện cho thiệt, nói cho thiệt, tình thương cho thiệt, cách cư xử với nhau cho thiệt. Dầu ở đâu, dầu góc biển chơn trời, mỗi người thực hành được lẽ thiệt, mà lẽ thiệt là chơn lý, mà chơn lý luôn thiên thời, địa lợi, nhơn hòa. Chơn lý vẫn không hai.

THI

*Chơn lý là nguồn sống vạn linh,
Vì nhân, vì nghĩa, với vì tình,
Cho đời, cho đạo, cho muôn loại,
Chớ chẳng riêng tư cho chính mình.*

Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỂN

THI

***Đoàn** viên nhớ lại đạo tình xưa,
Văn hiến bốn thiên vẫn có thừa,
Bản chánh sao sai nên bị khảo,
Giáng chào huynh đệ, đạo xong chưa?*

Tiên Huỳnh **Đoàn Văn Bản** chào mừng đoàn hướng đạo. Mừng chư hiền đệ, hiền muội. Xin mời an tọa toàn thể đàn trung.

THI

*Lâu ngày hội ngộ rất mừng vui,
Lỡ mến lỡ thương lỡ ngậm ngùi,*

*Bao mái tóc xanh phai sắc trắng,
Mấy mươi năm lẻ tới cùng lui.
Lui tới chen nhau dưới thánh đường,
Mỗi người xây dựng mỗi tình thương,
Sao cho Đại Đạo mau quy hiệp,
Để khỏi gay go vạn dặm trường.*

PHÚ

*Nhìn huynh đệ lòng thương và đau như cắt,
Ngó anh em rồi lệ mắt bỗng rung rung,
Muốn viết luôn, tay lại ngập ngừng,
Buổi hội ngộ gấp làm dừng dừng trong huynh đệ.
Nhớ là nhớ những ngày cùng đoàn thể,
Thương là thương những lúc phổ tế mới Đạo Trời,
Đem hy sinh vận dụng hết phương tiện của mỗi người,
Dốc xây dựng cõi đời này thành thiên đường cực lạc.
Đã sát cánh mái đầu xanh cùng tóc bạc,
Đã chen vai không phân tuổi tác trẻ già,
Vâng lệnh Thầy truyền Đạo buổi Kỳ Ba,
Thuận huynh đệ đem nước ma ha rưới đời khi mạt kiếp.
Buồn là buồn chưa làm nên đạo nghiệp,
Thương là thương số kiếp chẳng cho thêm,
Hòn thay cho thời cuộc chẳng ấm êm,
Hận là hận lòng người bạc đen như đêm tối.
Thương vận nước giữa thời kỳ rắc rối,
Lớp cường quyền toan ngăn lối tiến đang đi,
Trong đệ huynh kẻ tiên cảnh người âm ty,
Kẻ dương thế, kẻ đi người ở.
Bước hành đạo đã gặp bao hồi dang dở,*

Bắc Trung Nam còn nặng nợ Thiên phong,
 Kiếp vì nhơn còn quặn quai nơi lòng,
 Thân hướng đạo còn long đong trên thế lộ.
 Đã chịu khảo đảo nhiều phen cam khổ,
 Đã bị thăng trầm mấy độ bao phen,
 Cũng hờn cho châu chấu vì mê mẩn ánh đèn,
 Nhào vô chết còn biết chi đến kẻ khen cùng người thị.
 Đã từng nói là anh thư, là chí sĩ,
 Là mây râu, là nam tử, là nước non,
 Là hiền nhân, là quốc túy quốc hồn,
 Là dân tộc, là non sông, là Tổ Quốc.
 Hỏi mấy ai đem can tràng thiết thạch,
 Vì giống nòi, vì quốc sách, vì nhân dân?
 Mới sáng đây đang ở bang Tần,
 Chiều lại thấy đặt chân nước Sở.
 Đồi nhìn thấy bao điều tạm bợ,
 Nghĩ mà đau, mà nhục nhả biết bao!
 Vì lợi riêng vâng dạ cúi đầu,
 Nào nghĩ đến đâu là danh, đâu là xấu hổ.
 Xưa người trước đã dày công cam khổ,
 Vạch đường đi sao không thẳng lộ để cùng đi,
 Lại bề bàng lắm lúc thị phi,
 Lại tráo trở nhiều khi đen trắng.
 Bởi nước đục cò kia mới lai vãng,
 Bởi nhiều mỡ đường, ruồi nhặng mới chen chân,
 Thì còn đâu là minh đức, là tâm dân,
 Là quốc thể, là nghĩa nhân lễ tín.
 Đường diệu viễn, người ôi sao chưa tỉnh,
 Đêm tối đen sao chưa định tâm hồn.
 Bao giá danh, bao nghĩa vụ, bao quốc phong,

Sao nữ dạ đem vùi chôn để thành người vong bản.
Nền đạo lý hãy đem xây đời con hồn độn,
Dem bình tâm mà chinh đốn lúc loạn ly,
Dem vàng mười ra chống chỏi với bạc chì,
Dem lễ thiệt ra cứu nguy đời mạt hạ.
Đời loạn lạc vì đời xảo trá,
Người đấu tranh vì bản ngã tư tâm,
Xa tình thương, xa đạo lý thậm thâm,
Xa Thượng Đế, nên mới làm loài quỷ quái.
Chư đạo hữu ôi! Hãy nghe lời phân phải trái,
Ráng giữ mình lẽ phải đừng xa,
Ráng mà chờ thu lại, đông qua,
Xuân hạ đến, canh gà vui nhộn.
Dầu thế cuộc giữa hồi hỗn độn,
Cũng đừng cho tâm hồn bán loạn vì đời.
Nước lỏng trong kim thạch cũng rạn ngời,
Hết tăm tối rồi trời lại sáng.
Lâu ngày gặp, để lời phân đoán,
Cho đệ huynh cùng bạn đạo đồng,
Chữ quả công phải nhớ nằm lòng,
Đường phổ độ gia công mà tiến tới.
Xin nhường bút.

TIẾP DIỄN

THI

Ngủ yên (Nguyễn) thương kẻ mộng triền miên,
Trung thứ vì quên mới đảo huyền,
Hậu chiến lấy chi xây thế thịnh,
Hỏi đem đạo lý hoặc đem tiền?

Nguyễn Trung Hậu

Tiên Huynh mừng đoàn hướng đạo. Chào chư hiền huynh, hiền tử, hiền đệ, hiền muội. Xin mời đàn trung an tọa để Tiên Huynh có lời tâm tình đạo sự trong thời gian xa cách.

THI

*Nhìn xem hiện diện khắp trung đàn,
Cố hữu chạnh lòng nỗi chứa chan,
U hiển mỗi người lo mỗi việc,
Phổ truyền chơn đạo cứu nhơn gian.*

Để đánh dấu ngày hội ngộ trong buổi lễ hôm nay, Tiên Huynh sẽ nói lại những gì vui buồn trong đời hành đạo của mình cũng như của anh em chị em trên bước đường hiện tại.

Nghĩ lại mà thương cho lòng người tín hữu trong đạo Thầy. Khi còn ngoài đời là một công hoặc tư chức, lãnh lương hằng tháng, dầu muốn dầu không cũng phải cố gắng làm tròn nhiệm vụ cấp trên giao phó. Nếu cưỡng lại thì mất chén cơm gia đình con, vợ. Vì kỷ luật một đơn vị ngoài đời đã nêu rõ rệt, nhiệm vụ và quyền lợi ngang nhau.

Còn trong cửa đạo mà lại là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, kỳ ba Thượng Đế ân xá cho người đời, hoặc Phật Tiên Thánh Thần, ma quỷ trong tam giới chúng sanh có cơ hội lập công quả, kịp buổi thay đổi đất trời. Do đó, trong Đạo đã có Tân Pháp là kim chỉ nam cho người hành sự, ngũ giới cấm, bát chánh đạo và tứ đại điều quy cho người tu thân học đạo. Kể ra cũng có bội phần dễ dãi về kỷ luật đối với người tín đồ.

Khi có lỗi lần thứ nhất, được khuyên lớn cảm hóa cho

đương sự chữa lỗi. Lần thứ nhì tái phạm bị phê bình, chỉ trích và phạt quỳ hương. Lần thứ ba, nếu lỗi còn tái phạm, nặng lắm là giáng cấp hoặc trục xuất ra khỏi cửa đạo là cùng.

Đối với người tín hữu thật tâm muốn tu hành, xem điều luật ấy rất nặng nề về mặt tinh thần, trừ khi vô tình, thật ra không khi nào muốn cố tâm gây tạo lỗi.

Trong lúc đó, cũng có hàng tín hữu quá dễ dãi, đôi khi cũng khinh mạn hoặc bướng bỉnh, xem thường kỷ luật trong cửa thánh đường, vì đã tự nghĩ rằng đạo là từ bi, hỷ xả, luật lệ đã rành rạnh, không đến nỗi phải vào trại giáo hóa hoặc khám đường. Do sự dễ dãi đó của kỷ luật đạo, đã gây ra nhiều cảnh trạng rất buồn cho người hành đạo.

Một chức việc hoặc một tín hữu ở một thánh thất, mặc dầu có sự phân công rành mạch, biên bản ghi chép hẳn hoi, nhưng khi vui thì siêng đến chùa thực hành công quả, lúc buồn thì lại làm ngơ. Nếu được nhắc nhở năm ba phen, lại chậm lòng tự ái, rồi ở nhà luôn, chẳng ai dám làm gì.

Một người như vậy, nhiều người như vậy. Thử hỏi một ban cai quản chỉ còn tro tro một hai ba người, rồi làm việc với ai? Khi đã nóng lòng vì việc đạo, không nở buông trôi, vì sợ e trên có lỗi với Thiên Liêng, dưới lại thất lễ với đạo tâm lân cận. Khi đến viếng thánh đường, vì đạo tâm và thể diện thúc đẩy, mặc dầu số ít, cũng ráng hội họp quyết định thi hành. Than ôi! Khi thi hành, lại bị chỉ trích là độc tài, độc đoán.

Người làm thì khó, người ngó thì dễ, người chỉ trích lại càng dễ hơn. Đó là tệ trạng ở một địa phương. Còn một địa phương khác, lại có tệ trạng khác.

Đã là một hội trưởng hoặc một chủ thánh thất, sự thật, trong đạo Cao Đài không có ai là chủ thánh thất cả, tự xem của chùa là của riêng mình, muốn thu thì thu, muốn xuất thì xuất, sổ sách không được phân minh. Con mắt đạo hữu rất tinh vi, khi thấy thu xuất không được phân minh, đại gì đem hành hương cúng chùa thêm nữa cho họ xài. Do đó, thỉnh thoảng đưa đến ngân quỹ thánh thất càng ngày càng kiệt quệ, mọi công việc bị đình trệ.

Còn về nhân sự, theo luật tre tàn măng mọc, cha mẹ là đạo hữu, khi già phải chết, còn lại đoàn con là đồng nhi lễ sĩ, kế nghiệp đạo của mẹ cha. Ban cai quản là linh hồn của thánh thất về mặt hành sự. Hết lớp này liệu đạo, lớp kia kế tiếp. Do đó cần được đào tạo và huấn luyện mầm non để có người giữ gìn và phát triển đạo nghiệp. Không lẽ cha mẹ hoặc ban cai quản già yếu, qua đời hết, rồi mượn người ngoài thế gian không hiểu gì hết vô lãnh đạo? Ban cai quản đương nhiên là đạo hữu mầm non.

Nếu trong lúc ấy, người có thẩm quyền trong ngôi thánh đường vì sở thích riêng tư, vì chấp nê, vì cũ kỹ, vì dốt nát, có những tư tưởng đoạn tuyệt mầm non, hỏi vậy sự lãnh đạo địa phương sau này lấy ai kế tiếp?

Một người có thể lột vỏ ngàn năm mà bo bo gìn giữ được chăng? Hết có sự quy tụ mầm non để giáo dục thì bị chê trách là con nít con nôi, rần rần la ó, mất thanh tịnh chùa chiền, hoặc ban cai quản là nhỏ tuổi, trẻ con mà làm được những gì?

Than ôi! Đó là hai điển hình đã thấy trong cửa đạo.

Ai là người thương Thầy mến Đạo, ai muốn xây dựng một thể hệ tương lai có người kế nghiệp, có đạo hạnh, có

nề nếp, có quy luật, có trật tự, nên cải tiến tinh thần để kịp đà phát triển. Nếu không được vậy, không sao tránh khỏi luật đào thải. (...)

Người hướng đạo phải hơn người quân tử. Nếu không hơn được cũng bằng, chớ không lý nào chịu thua. Vì người quân tử tánh như nước. Nước ai muốn đem đựng vào trong vật chứa với hình thức nào cũng được. Gặp tròn theo tròn, gặp vuông theo vuông. Dài vẫn, cong queo, nước tùy tất cả. Nước luôn luôn rửa sạch cho đời, nhưng phải giữ tánh chất riêng biệt của nước là chảy không đứt, bứt không rời, phơi không khô, chum không cháy.

Người quân tử, khi nghe khen đừng vội mừng. Nếu lời khen là nịnh bợ, là ton hót, là bợ đỡ để lợi dụng thì lời khen ấy là kẻ thù. Khi nghe chê đừng vội buồn, đừng vội nổi tam bành lục tặc. Người chê đúng là thầy ta, người khen đúng là bạn ta. Người quân tử lợi dụng mọi hoàn cảnh để tu sửa thân tâm nên bực thánh triết hiền nhân, còn người hướng đạo nữ nào để thua gương ấy ư?

THI

*Vì thương nên mới để lời khuyên,
Thông cảm ưu tư của bạn hiền,
Nên đã kẻ vai chia sót gánh,
Vui lên vì Đạo chẳng vì riêng.*

Tiên Huynh mong rằng các cơ sở Nam Thành thánh thất cần được mở rộng thêm hơn để hữu dụng cho đại cuộc sau này.

Xin nhường bút.

19. TU THÂN HÀNH ĐẠO CHO YÊN BUỔI NÀY

Diêu Trì Bửu Điện (thánh thất Bình Hòa)
Ngọ thời, 28-8 Đinh Mùi (01-10-1967)

THI

*Thương vì nhục thể sớm tiêu tan,
Đạo nghiệp đành cam chịu dở dang,
May được nương nhờ linh diệu bút,
Giáng đàn minh giải nỗi hăm oan.*

Giáo Tông Chính Đạo Nguyễn Ngọc Tương

Tiên Huynh chào mừng chư Thiên sắc. Mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Trong lúc chờ đợi Đức Từ Tôn lâm đàn, Tiên Huynh thỉnh cầu được giáng đàn trước nơi Diêu Trì Bửu Điện để có đôi điều trần tình và luận đàm đạo sự cùng các em. Vậy Tiên Huynh mời chư liệt vị cùng các em an tọa.

Các em ơi! Đạo lý sâu sắc mầu nhiệm vô cùng, nếu không phải là hàng Đại Giác Kim Tiên không làm sao thấu hiểu cho cùng tột.

Mọi việc ở đời cũng có lắm điều uẩn khúc. Nếu không lấy tư cách khách quan để phê phán nhận xét thì không thể nào hiểu rõ mọi khía cạnh của một vấn đề.

Trong tổ chức đạo Cao Đài cũng vậy. Nhớ lại năm xưa, sau khi có chênh lệch dị đồng tư tưởng, Tiên Huynh tách rời khỏi Tòa Thánh Tây Ninh về địa phương lo bề tu thân luyện kỹ và dìu dắt đàn em trên bước đường tu học. Lúc đó nhờ có Tiên Huynh Lê Ngọc Lịch, Thiên vị là Ngọc Lịch Nguyệt giáng đỡ ý kiến cho Tiên Huynh chọn một danh từ

“Chỉnh Đạo” để khỏi dỗi Thầy phản bạn và đạo sử có lý do phân xét và ghi nhận sau này. Điều uẩn khúc đó chỉ có Tiên Huynh cùng với một số người tâm phúc lập “Chỉnh Đạo” hiểu biết mà thôi.

Sở dĩ có việc giữ gìn kín đáo đường lối hành đạo như vậy vì Tiên Huynh nhận thấy tinh thần chức sắc, chức việc và đạo hữu địa phương đang lúc bông bột, lương tâm xáo trộn. Do đó Tiên Huynh không cho dùng cơ bút trong phạm vi Chỉnh Đạo. Đó cũng là một tác dụng để các hàng Thiên phong chức sắc Hội Thánh sau này có lý do hàn gắn lại với đại toàn thể Đại Đạo những gì đã sứt mẻ.

Các em còn nhớ lời Chí Tôn nói chẳng? Hễ còn đạo Cao Đài là Hiệp Thiên Đài vẫn còn, vì đạo Cao Đài đã phát sinh từ Hiệp Thiên Đài, từ huyền cơ diệu bút. Chỉ tiếc vì người đời còn quá vọng tâm bản ngã, không biết chấp hành cơ bút và sử dụng Hiệp Thiên Đài, nên nếu để áp dụng rộng rãi nơi địa phương, e đã và sẽ xảy ra những gì đáng tiếc.

Người phạm xác tục còn nặng tâm bởi địa phương, bởi màu sắc, nếu dùng cơ bút mà không hiểu rõ Thiên ý, quyền pháp đạo luật thì khó tránh được sự lạm dụng và khảo đảo.

Các em thử nghĩ, nếu không có cơ bút, làm sao có đạo Cao Đài? làm sao có Đạo luật quyền pháp?

Trước kia Anh hằng nói: Không phải không dùng cơ bút, chỉ trích cơ bút, mà Anh chỉ không chấp thuận những gì không chơn lý mà thôi. Cũng như không chấp nhận những gì có tánh cách cho một nhóm, một phái, một chi, hoặc một người nào. Và nếu không có cơ bút, làm sao hôm nay Anh được hội ngộ cùng các em để minh giải những điều kể trên?

Tiện đây, Anh cũng gởi lời về Hội Thánh Chỉnh Đạo, để

lời khen ngợi các em đã biết giữ gìn quyền pháp và biết lo tu học, đã giữ được chí hướng của Anh xưa kia để lại. Nhưng những gì Anh đã hoạch định mà chưa tiện nói ra cùng Hội Thánh cũng như nhơn sanh, do đó việc hành đạo của các em bị vấp phải một số chướng ngại nên chưa quảng bá rộng rãi cùng liên hiệp đó đây trong khối Đại Đạo. Anh và các hàng Tiên Bồi quá vắng trước kia có trách nhiệm từng chi phái Đạo cũng có đồng một quan điểm như vậy. Chỉ chờ thời gian để tìm mọi giải pháp chung hợp một đường lối, một phương pháp hành đạo.

Cao vọng thì vậy, nhưng phần nhục thể không cho phép thực hành rốt ráo cao vọng đó. Hôm nay Anh mượn linh cơ này để gửi lời thăm viếng các em nơi Hội Thánh Chính Đạo cùng toàn thể tín hữu xa gần. Hãy nhớ nguồn, nhớ cội mà quy hiệp để được sớm thỏa nguyện với câu nguyện: *Đại Đạo hoằng khai; Phổ độ chúng sanh; Thiên hạ thái bình*; và đặc biệt là câu nguyện thứ ba, *Xá tội đệ tử*.

Trước tiên chúng ta phải xá tội chúng sanh, khoan dung, đại độ, từ ái, tha thứ và xá tội kẻ khác, Thượng Đế mới dễ xá tội cho ta.

Chư liệt vị và các em hãy chuẩn bị hành đại lễ tiếp giá Vô Cực Từ Tôn. Tiên Huynh cũng ra nghinh tiếp. Xin tạm biệt. Còn hẹn ngày tái ngộ. Chào các em. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Vạn hữu thù đồ nhứt giả không,
Thiên cơ vận chuyển hiệp huyền công,
Tam nguơn tái tạo an thiên hạ,
Thất ức quy nguyên lập đại đồng.*

*Mạc bỏ nhân tiên lưu sự nghiệp,
Tu tri hậu thế đoạn linh thông,
Nhơn nhơn tự hữu tiên thiên khí,
Huần đắc tiên thiên hiệp Cửu Trùng.*

Điều Trì Kim Mẫu Vô Cực Từ Tôn

Mẹ linh hồn các con nam nữ. Mẹ mừng các con lớn nhỏ trong ngoài.

Thỉnh sắc Chí Tôn, Mẹ đến trần gian giờ này để dạy bảo các con, nhứt là nữ phái yêu dấu của Mẹ, có đường lối và phương thức hành đạo lập đức tu thân, hầu sớm đem mọi công quả tốt đẹp về dâng lên cho Mẹ. Mẹ miễn lễ. Các con đồng an tọa. (...)

Các con ôi! Đứng trước Mẹ, các con là những phần tử giác ngộ hơn. Các con được sớm biết linh căn nên đã lo bề tu thân hành đạo để cứu rỗi linh hồn. Ngoài các con ra, Mẹ nghĩ lại mà thương cho biết bao đàn con khác còn đang đắm chìm trong bóng tối, trong tội lỗi đọa đày, không biết chừng nào thoát ra khỏi vòng trầm luân khổ hải.

Các con dầu nhóm này, dầu nhóm khác trong đạo Cao Đài cũng như trong các tôn giáo khác, đều đã phát tâm hành thiện, đã thiết lập nhiều hội thiện giúp người đời xấu số bạc phước cô đơn, thì cũng là con của Mẹ.

Sở dĩ các con chưa dịp gặp nhau là vì đã trải qua nhiều thời kỳ mở đạo, mỗi phương thức hành đạo khác nhau, mỗi tổ chức tôn giáo khác nhau, mỗi con mỗi nhóm bị đóng khung vào mỗi tổ chức. Do đó đã có sự ngăn cách, nên việc làm chưa được thống hợp.

Do sự đơn độc từ tổ chức một, lực lượng tinh thần trong công quả từ thiện chưa hàn gắn nổi vết thương đau của

nhon loại. Các con đừng nghĩ rằng hiện nay trên thế gian này cũng như trong nước nhà đã có nhiều hội thiện rồi tự mãn, cho là việc làm của các con bị thừa. Không thừa đâu các con ôi!

Các con hãy mở mắt nhìn chung quanh các con, biết bao cảnh thống khổ thê lương. Ngó xa hơn nữa, ngoài ranh giới thủ đô đến những vùng xa xôi hẻo lánh, bao nhiêu thảm trạng do chiến cuộc gây nên.

Từ lâu, mọi việc hành đạo đều đã có các con chung tay góp sức vào cùng nam phái. Có nhiều lúc các con cảm thấy mình là phần phụ, nên việc làm lắm lúc cũng tượng trưng cho lấy có.

Các con ôi! Các con đã trót sanh mang mảnh hình hài nữ giới, các con vì bị thiệt thòi về thể chất, nhưng phần linh quang các con cũng quan trọng không kém nam giới. Do đó, hôm nay Mẹ đến đây chỉ bảo các con khai thác và phát triển mọi khả năng đức tài của nữ giới, để thi thố công quả cùng nam giới. Mẹ mong rằng những lời nỉ non tha thiết hôm nay sẽ đánh thức mỗi từ tâm của các con, hầu sốt sắng chung tay thực hành chương trình hành thiện sắp đến.

Các ái nữ của Mẹ ôi!

THI BÀI

*Mẹ nhìn khắp các tầng nữ giới,
Thế hệ này con hơi nghĩ sao?
Trót sanh trong kiếp má đào,
Vụng tu nên chịu ra vào trầm luân.
Sống trong cảnh vô phần bạc phước,
Thân đọa đày cửa tước nhà quan,*

Lăn thân một kiếp cơ hàn,
Lo ăn chạy mặc khó toan vầy vùng.
Sống trong cảnh tay bùn chơn lấm,
Cũng chưa yên phận hẩm duyên hôi,
Non sông chiến loạn đến hồi,
Chia ly chồng vợ, đơn cô trẻ khờ.
Trên thế lộ bơ vơ ảm lạnh,
Giữa vùng trời bạt cánh chim non,
Miễn cho thân được sống còn,
Buôn trình bán tiết thân con quản gì.
Sống trong cảnh hàn vi cơ khổ,
Phải lăn thân xó chợ đầu đường,
Dãi dầu một kiếp nắng sương,
Liều bỏ với cảnh đoạn trường song song.
Sống trong cảnh hằng mong cụ túc,
Mãi vui thân bấp núc, bạc tiền,
Nào tình, nào nợ, nào duyên,
Quanh quanh quẩn quẩn triền miên tháng ngày.
Sống trong cảnh lâu đài quyền quý,
Gót đài trang ngựa hý xe chờ,
Bạc vàng chọn tóc kén tơ,
Trong hàng mệnh phụ ngoài chờ chiêu dương.
Cũng nhơn loại cùng trường nữ giới,
Cũng núi sông thời đợi sống chung,
Đứa sao gác phụng lầu hồng,
Đứa sao lại chịu trong vòng thương đau?
Có phải chẳng nhân nào quả đó,
Trước vụng tu nay khó bằng người?

*Lúc buồn con lại trách Trời,
Khổ đau con lại trách đời bất công.
Thang tiến hóa ngẩng trông vọi vọi,
Nghệp luân hồi buộc trói mê nhân,
Vượt lên các bậc giai tầng,
Càng cao phước đức, càng gần lợi danh.

Đứa khôn ngoan tâm lành giữ vẹn,
Đứa dại khờ khó nén vọng tâm,
Có thắng thì cũng có trầm,
Có nhân kiếp trước nẩy mầm tương lai.*

THI

*Tương lai con biết quý thương thân,
Nay hãy ngoan lên để góp phần,
Cứu thế giúp đời con mặt kiếp,
Lập thành thế hệ buổi tân dân.*

TIẾP BÀI

*Ấn trong bóng Cao Đài giác ngộ,
Hãy thương người trong chốn mê tân,
Hợp quần xây đắp nền nhân,
Nữ Chung Hòa phái góp phần độ nhân.

Sống cuộc đời con hơn kẻ khác,
Tì tinh thần thể xác bạc tiền,
Ngàn xưa con tạo phước duyên,
Kiếp này mới hưởng, nhớ truyền kiếp sau.

Giàu âm chất hơn giàu vật chất,
Biết thi ân mới thật là ân,*

*Nơi đây Mẹ đã dành phần,
Khuếch trương cơ sở đỡ đàn chị em.
Các ái nữ cố đem tài trí,
Tùy thấp cao thiện chí dung hòa,
Nữ công văn hóa tài hoa,
Mở mang hậu tấn đạo nhà hoàng dương.
Mẹ dành một tình thương ban bố,
Con thực hành Mẹ độ vô vi,
Cho con rạng tiếng nữ nhi,
Sống làm liệt nữ, thác ghi sử vàng.*

(...)

Tất cả các con của Mẹ trên thế gian này, trong thời kỳ hạ nguơn này, đưa con nào biết ngoan ngoãn sáng suốt tìm giống tốt mà gieo vào tâm điền của đại chúng, thì chẳng bỏ lỡ một cơ hội nào khi gặp kỳ hoa dị thảo trổ trên mảnh tâm điền mà không vun quén. Những đứa ấy là nguyên nhân sứ mạng của Thượng Đế cho đến trần gian để thực hành đức hạo sanh của Thượng Đế, dầu ở trong sở năng hay sở thích của mỗi đứa.

Từ xưa đến nay, các tôn giáo, các giáo phái trong Tam Giáo Đạo chỉ khác hằn ở hình thức do tập quán phong tục mỗi xứ, mỗi nơi. Thật ra, mục đích và tác dụng là tạo cho nhân loại sống đến chân thiện mỹ trong đời, và đời khỏi diễn ra cảnh ngục hình ác đạo, thì các con nào có trách nhiệm nào, hãy giữ nguyên trách nhiệm ấy, và phải xem các tôn giáo bạn, các hội thiện bạn cũng đồng trách nhiệm. Nên tương trợ khuyến khích, nâng đỡ với nhau. Dầu nặng nhẹ, ít nhiều, kết quả các con sẽ gặp lại nhau trên giáo lý đồng nhứt của Đại Đạo. (...)

Các con cũng nên bảo với nhau rằng không một vật gì sanh trong thế gian mà không có kết quả của nó trước khi diệt. Dầu sớm hay muộn, dầu lý do này hay lý do khác, cái kết quả là để ghi lại những hành động đắc thất, bại thành của nó. Thế nên Mẹ khuyên các con, những gì đã theo thời gian mà vượt qua, hãy xem đó là sự khảo thí huấn luyện để các con sống trong tinh thần đạo đức, hầu dẫn dắt cho kẻ đi sau. Các con sẽ rút kinh nghiệm đó, tựa vào đó chuyển bại ra thành và cứ như thế cho đến mãi khi nào trên thế gian này không còn một sự đau khổ, và sử đạo phải ghi rõ từ cá nhân trong nhân loại. (...)

Hỡi các con! Các con có hiểu đạo thì tất cả đều có trách nhiệm. Trách nhiệm trong quyền pháp đạo luật mà không ngăn cách rẽ chia. Thế nên các con đại diện thánh thất, tịnh thất hãy nhớ lời Mẹ dạy hôm nay mà hành đạo cho đúng với chơn lý của Đại Đạo.

Một lần nữa, Mẹ lại nhắc với các con: Không ai đặt tất cả ngọc trai trên thế giới này vào một xâu chuỗi bao giờ. Cũng như không ai nạm tất cả kim cương trên thế giới này vào một chiếc nhẫn bao giờ. Thánh ngôn cũng thế.

TIẾP BÀI

*Đuốc chơn lý trần hoàn soi sáng,
Ánh tường quang chiếu rạng năm châu,
Hoàng dương chánh pháp siêu màu,
Trong tình nhơn loại, trong bầu thiên nhiên.*

Đây Mẹ ban ơn cho các con thanh thiếu niên:

*Hỡi các con thanh niên thiếu nữ,
Một tương lai rạng rỡ huy hoàng,*

*Khép trong thước ngọc khuôn vàng,
Hồng ân Mẹ sẽ sẵn sàng dành cho.*

*Lời Từ Mẫu dặn dò sau trước,
Để các con tạo phước tạo duyên,
Thu này con nhớ lời khuyên,
Tu thân hành đạo cho yên buổi này.*

Mẹ rất vui khi nhìn thấy các con nam nữ hiện diện đông đủ nơi này. Những phẩm vật trên bàn, Mẹ đã ban hồng ân. Vậy các con lớn nhỏ hãy chia nhau mà dùng.

Mẹ ban ơn lành chung các con nam nữ. Mẹ ban ơn lành chung các con thanh thiếu niên. Các con hãy thành tâm tiếp Giáo Tông và Cao Triều Phát giảng. Các con nữ phái được phép lui nghỉ, nhường chỗ cho các con nam phái và thanh thiếu niên vào hầu lịnh. (...) Mẹ hồi cung. Thắng.

Tiếp Diễn

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bần Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội đàn trung. Bần Đạo xin phép Vô Cực Từ Tôn giảng cơ giờ này với tư cách đã ghi trong quyền pháp đạo luật. Bần Đạo chấp nhận mọi sáng kiến, mọi hành sự của chư hiền đệ, hiền muội theo đường lối Vô Cực Từ Tôn vừa phán dạy.

Sau cùng, Bần Đạo chứng công quả các phận sự lưỡng đài cũng như đại diện các giáo hội, thánh thất, thánh tịnh và thanh thiếu niên hiện diện dự buổi hội họp hôm nay, để ý thức được tương lai hành đạo, hầu chung tâm góp sức phát khởi một thế hệ mới, hầu thúc đẩy mọi sự hành đạo đương giữa hồi đen tối của trần ai thế cuộc, nghĩa là lấy tình thương chế ngự bạo tàn, lấy tình hòa ái chế ngự sự rẽ chia,

lấy sự bình tĩnh nội tâm chế ngự mọi loạn động bên ngoài.

Bản Đạo đề lời ngợi khen toàn thể hiền đệ, hiền muội hiện diện hôm nay cũng như chư đệ muội khác đã có tâm hướng ứng đường lối mới, nhưng vì hoàn cảnh đặc biệt của mỗi người nên khiêm diện hôm nay.

Chư hiền đệ, hiền muội hãy chỉnh đàn nghinh tiếp đàn anh Tiên Bối Đại Đạo quá vãng đến giúp ý cho công quả thanh thiếu niên. Ban ơn toàn thể đàn trung, Bản Đạo lui bước. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Non nước điêu linh buổi rối loạn,
Chạnh lòng thương bấy kẻ lâm than,
Hỡi ai ái tuất chung nhau để,
Dựng lại mùa thu lúc hạ tàn.*

Cao Triều Phát

Đàn anh sáng lập Thanh Niên Đạo Đức Đoàn

Chào mừng chư hiền đệ, hiền muội. Anh chào mừng các em thanh thiếu niên và thiếu sinh. Cung kính bất như phụng mạng thừa hành đạo nghĩa. Anh mời toàn thể các em ngồi để bàn qua việc hành đạo sắp tới.

Hỡi các em! Trước cảnh non nước điêu linh, xóm làng tan nát, tình dân tộc rẽ chia, đã gây ra hoang mang trong đầu óc của mọi người dân lương thiện, và cũng tự nơi đó đã gây bao nhiêu thảm trạng kinh khủng, nhưng vì những thảm trạng đó nó từ từ gia tăng, làm các em quen dần không thấy. Các em thử chịu khó ôn lại trước đây hai mươi lăm năm thì các em sẽ thấy rõ một hố sâu vực thảm kinh hồn

mà các em đang lẫn mình xuống đó.

Trong lịch sử cận đại nước nhà, các em có khi nào thấy những cảnh trạng như thế đó chưa? Nào là cha giết con, vợ giết chồng, cháu giết bà, anh em rình rập giết nhau, trộm cướp đầy tràn, đạo tặc lung tung, luật nước bị khinh thường, khám đường xem như chỗ tạm nghỉ, luân lý suy đồi, nam bất trung, nữ bất tiết. Những tệ trạng khả ố phơi bày trước mắt dường như được luật lệ khuyến khích, mà đáng lý ra trước kia bị cấm nghiêm ngặt.

Chính những cảnh bi đát đó đã gieo vào đầu óc thanh thiếu niên là lứa tuổi đang lên, những tâm hồn còn trong trắng, những gì tối đen tuyệt vọng sợ hãi hoang mang, không biết nơi đâu để đặt mình cho đúng chỗ. Ai là người đáng tin cậy để gởi tấm lòng trung liệt? Tổ chức nào chân chính để giao phó sở năng, sở trường, trí óc và sản nghiệp của mình chung vào việc đại nghĩa? Tôn giáo nào thuần túy đạo đức để gởi gắm lòng tín ngưỡng chơn thành hầu khỏi bị lừa bịp thúc đẩy, dẫn dắt vào đường ngay nẻo thiện hầu tránh khỏi vong gia bại sản và tán mạng?

Chính những thảm cảnh và tệ trạng đó, thanh thiếu niên đã chứng kiến, rồi tự hỏi mình phải làm gì đây, và tin cậy nơi ai, dựa vào tiêu chuẩn nào để đặt tương lai cho đời mình được xán lạn. Ôi là cùng đường! Ôi là bít lối!

Tự nơi chỗ cùng đường bít lối đó nảy sanh ra ý niệm ăn xổi ở thì, được ngày nào nên ngày ấy, để rồi chết hoặc đưa đến đâu cũng được, sống trong cái sống vội, yêu trong cái yêu cuồng tự tử còn non bé.

Thử hỏi những cảnh huống đó có gây xúc động cho những ai là người hằng nói thương dân mến nước, thương đạo thương Thầy chẳng? Chắc chắn rằng có và có gây xúc

động lương tâm rất nhiều, nhưng không phải xúc động lương tâm để rồi nhìn cho bánh xe đương lăn xuống dốc, rồi cùng nhau thương tiếc, cùng nhau than van, cùng nhau tội nghiệp. Rốt lại lấy hai tiếng số phận để trốn trách nhiệm của người có lương tri lương năng và lòng ái tuất.

Cũng do nơi những thị quan và động lực thúc đẩy đó, Anh đã làm những gì những năm xưa nơi miền Giồng Bôm. Nhưng than ôi! Sức người có hạn, cường lực lại vô biên. Anh đành chịu thúc thủ trước thế cuộc trong lúc bấy giờ, nhưng với hoài niệm không bao giờ chịu khuất phục trước mọi cảnh. Ngày nay, dầu Anh có được về chốn non bồng nước nhược, nhưng sứ mạng và hoài niệm vẫn còn đeo đẳng, nên đã quỳ trước Diêu Cung, xin Đức Mẹ được đến đây, dưới mái Diêu Trì Bửu Điện này, để cùng các em tìm lối thoát, vì các em là người đạo hiện tại, còn Anh là người đạo quá vãng. Dầu quá vãng, dầu hiện tại, chí hướng, hoài bão và trách nhiệm cũng như nhau.

Trở lại vấn đề thanh thiếu niên, Anh muốn nói với các em như vậy: Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý không phải là một đoàn thể cá biệt. Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý là đoàn thanh niên tương lai của Đại Đạo, không thâm hẹp, không đóng khung, không ranh giới. Dầu Thanh Niên Đạo Đức Đoàn, Thanh Niên Hưng Đạo Đoàn và các đoàn thể thanh niên khác trong nước, trong loài người, v.v... đều là thế hệ ngày mai.

Muốn thế giới được hòa bình, loài người được tình thương, thế gian được an cư lạc nghiệp trong tinh thần tương trợ, thì ngay từ giờ phải ý niệm và gây dựng một thế hệ ngày mai. Thế hệ đó là thanh thiếu niên, thiếu sinh của mọi giới, mọi lãnh vực. Thanh thiếu niên đó phải được bảo

trợ và huấn luyện cho có nhân nghĩa lễ trí, cho có lòng thành, cho có tình thương, cho có tư tưởng đại đồng, xem nhân loại là tình huynh đệ, hễ máu chảy ruột mềm, có như vậy non loại mai sau đây mới hết khổ sở.

Nhưng các em đừng nghĩ rằng sự việc hết sức bao la rộng lớn như vậy, còn sức người trong một nhóm quá ít làm sao thực hiện được. Các em đừng ngán. Các em có thấy một ổ kiến rất lớn, rất to, còn một con kiến rất bé, rất nhỏ. Mỗi một con kiến tha một miếng đất li ti, có ai tưởng tượng rằng ổ kiến được to lớn trong thời gian ngắn. Cứ làm đi, cứ gây một thể hệ kiểu mẫu đi, làm những việc tầm thường để trở nên phi thường.

Hơn nữa, các em thử dọc theo bờ biển, tìm thấy một cây dương mới lên ba phân, rồi các em ngó lên cây dương bên cạnh có hàng bảy tám mươi thước, đừng vội ngán. Một thời gian nào đó, từ dương nhỏ sẽ lớn thành dương cao. (...)

Các em nên nhớ điều này: Thanh thiếu niên, mục đích là xây tạo một thể hệ mới theo các tiêu chuẩn kể trên, phục vụ cho đại chúng, chớ đừng nên vô tình hay cố ý gieo vào tâm hồn chúng nó có sự riêng biệt của ta, của người. Tránh những tư tưởng đấu tranh giành giật về nhân sự cũng như về nhiều lẽ khác. Đừng nên gieo cho chúng có mặc cảm là thoát ly gia đình, phứt mọi sự học tập ở đời, vì nhập thể tích cực là xây dựng thể hệ lành mạnh cho xã hội tương lai, còn xuất thể tiêu cực để thành tiên tác phật cũng tốt, nhưng khi công quả đã được đầy đủ ở thời kỳ nhập thể, tạo điều kiện cởi mở vui tươi cho thích hợp với tâm hồn trong lứa tuổi. (...)

Các em thanh thiếu niên Phổ Thông Giáo Lý và các em thanh thiếu niên tu sĩ! Anh khen các em ngoan đó. May

mắn được sanh trưởng trong gia đình có đạo đức, các em hãy tựa vào đó làm đà để tiến vượt mau lên, sao cho sử đạo hậu thế ghi lại những tâm hồn mới của đoàn người trai trẻ. Các em đừng mặc cảm, đừng rụt rè cũng đừng cầu an. Đó là những chướng ngại vật to lớn cho đời mình.

Ai lại không sống, không ăn, không mặc, không ở. Ai lại không có gia đình kế tự. Nhưng sự ăn, mặc, ở và xây dựng gia đình theo nếp sống hiền lương đạo đức thanh cao trong sạch. Lúc bấy giờ người đời là đạo, đời đạo đi đôi, chớ nào ai phân tách hai lối, hai phương cách biệt. (...)

THI

*Nương nhau để tạo nếp đầu tiên,
Cho sử mai sau gọi Thánh Hiền,
Của đạo Cao Đài trong thế kỷ,
Gồm quy Tam Giáo Thích Nho Tiên.*

(...)

THI

*Nữ cũng như nam có khác nào,
Cũng người cũng học cũng tài cao,
Chỉ riêng thể chất thì hơi thiệt,
Lập đức thi công rạng má đào.*

(...)

THI

*Đường đã vạch rồi cố bước đi,
Nữ nam lớn bé hãy đồng thi,
Đậu hay đỗ bởi do chăm học,
Phúc đã trên ban lại ngại gì.*

Các em ngoan đó. Anh để lời khen ngợi. Cố gắng học hành để trở nên người hữu ích cho thể hệ dựng đời đạo đức.

Lời cũng đã dài, Tiên Huynh tạm biệt chư liệt vị đạo tâm xa gần và các em.

THI

*Hiển u tuy có cách nhau xa,
Tình nghĩa thiêng liêng vẫn mặn mà,
Trách nhiệm điểm tô nền Đại Đạo,
Cũng đồng con quý của Trời Cha.*

Xin chào các em toàn thể. Tiên Huynh lui bước. Thăng.

20. VÌ ĐỜI HÀNH ĐẠO GIÚP NHỜN GIAN

Thánh thất Bình Hòa
Tuất thời, 15-9 Đinh Mùi (18-10-1967)

THI

*Liên dài nhẹ gót vẫn hoài mong,
Hoa thắm nhờ tay thợ biết trồng.
Tiên tục dầu rằng hai nẻo cách,
Nữ Chung Hòa sứ mạng tương đồng.*

Liên Hoa Tiên Nữ

Tê Tỷ chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đàn tiền.

Giờ này Tê Tỷ đến đây đón mừng các chị, các em đã ý thức tiếp tục đạo nghiệp phần công quả Nữ Chung Hòa kịp thời, đúng lúc. Đó là một vinh hạnh cho Đại Đạo nói chung, và cho phái nữ nói riêng.

Bồ Tát sắp lâm đàn, hẹn còn ngày tái ngộ. Chư liệt vị và các chị, các em thành tâm tiếp diễn. Thăng.

TIẾP DIỄN

THI

*Thương đời giữa lúc cảnh tang thương,
Mừng thấy nữ lưu biết chọn đường,
Gây dựng nền nhân cho hậu thế,
Để rồi phổ biến khắp muôn phương.*

Quan Âm Bồ Tát

Bần Đạo chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền sĩ, hiền muội.

Tuân sắc chỉ, thừa hành lệnh Tam Giáo Tòa, Bản Đạo lâm đàn giờ này để dạy chư hiền sĩ, hiền muội phần hành sự Nữ Chung Hòa.

Bản Đạo hoan hỷ nhận thấy tinh thần chư hiền sĩ cũng như hiền muội đã nhiệt liệt hưởng ứng, tiếp tục lại đạo nghiệp và những gì đã khai sanh trước kia cho nữ phái có điều kiện thi thố công quả. Chư hiền sĩ, hiền muội đã đề cao tình thương và lòng mến đạo, đó là một điểm lành báo hiệu sự thành công trong mai hậu. Miễn lễ, toàn thể đàn trung an tọa.

Chư hiền sĩ, hiền muội! Cuộc tuần hoàn vũ trụ xoay vần rồi cũng giáp mối. Cuộc đời hết lúc nguy vong cũng đến hồi thịnh thối. Mùa đông giá rét sắp tàn cũng sẽ nhường lại cho một mùa xuân ấm áp. Mọi việc ở thế gian không ra ngoài định luật ấy.

Hiện tình nhân loại đang ở vào tiết đông thiên giá buốt. Những ai đã thức thời sớm lo chuẩn bị những gì để kịp tiết xuân sang, không bỏ lỡ cơ hội gieo giống. Còn vô phúc cho những ai thất vọng và tiêu cực trong tiết đông thiên tàn tạ đã hủy mình trong giá băng cô quạnh.

Thượng Đế đã đem Đại Đạo đến mảnh đất nhỏ hẹp này trong Tam Kỳ Phổ Độ, có sứ mạng trung hưng chánh pháp. Sau khi mở Đạo, đã thiết lập quyền pháp đạo luật cho các hàng Thiên phong chức sắc từ các tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh thi đua lập công bồi đức để lập vị, và tuân tự các hàng đạo tâm nữ phái cũng có dịp thi thố công quả mà lập vị cho mình, rồi đó sẽ đến phần thanh thiếu niên.

Người hiểu biết về đạo lý nhìn kỹ lại đường lối tổ chức của Đại Đạo, sẽ thấy rõ dụng ý của Thượng Đế là xây dựng

song song ba lãnh vực hành đạo cho nhơn sanh hàng hàng lớp lớp theo luật tre tàn măng mọc.

Hai tiếng lập vị Bần Đạo vừa nêu lên không có nghĩa là mỗi ai cũng tự lo củng cố chức tước, quyền hành, ngôi vị cho cá nhơn mình ở thế gian. Hai tiếng đó có nghĩa là lập công bồi đức, hy thân hành đạo giúp đời tại thế gian, để ngày kia trở về vị cũ ngôi xưa.

Hãy xem một lương y đã và đang tận tụy với nghề nghiệp, với lương tâm, dốc làm sao cứu người thoát khỏi nanh vuốt của tử thần, chớ không phải để nổi danh là ông thầy giỏi.

Một giáo sư ngành giáo dục đem hết khả năng dạy dỗ đám học trò là vì lương tâm chức nghiệp, muốn mầm non thế hệ được trở nên hữu ích cho đời trong mai hậu, chớ không phải để được nổi tiếng là ông thầy hay.

Còn trong lãnh vực tu hành cũng vậy. Xả thân hành đạo giúp đời, xây dựng những mầm non cho thế hệ, là vì chánh đạo chánh nghĩa, vì nhân loại, dốc làm sao nêu gương sáng, quy hợp những bạn lành, đặt guồng máy hành đạo cho thông suốt tinh nhanh, đem tình thương công lý lại cho đời, dốc cải tạo tư tưởng người đời hướng về nẻo thiện, hầu lập lại đời thuần lương thiện mỹ ở thế hệ ngày mai, chớ không phải vì danh vị của hàng giáo phẩm Thiên phong chức sắc để được nổi tiếng là thầy tu ở cõi đời hữu chất này. Có quan niệm được như vậy rồi mới an lòng thẳng tiến theo một đường lối do Thiên Liêng đã vạch sẵn.

Trong giáo lý nhà Phật có câu *Nghịch hành phản bốn*. Câu đó ngoài ý nghĩa luyện đạo, lại còn có tác dụng cho người hành đạo trong buổi này. Nghịch hành có nghĩa là làm khác hẳn với người đời.

Thế thường, người đời đã gia công tận tụy làm một việc gì, luôn luôn nhắm vào cái danh, cái lợi, hoặc về vật chất, hoặc về âm chất, hoặc được cấp trên thương tưởng ban bố những gì mình đang mong vọng.

Còn trong cửa đạo khác hơn chỗ đó. Làm là vì vị tha vong kỷ, làm là vì sự ích lợi chung cho đại chúng, nhắm vào nghĩa nhân đạo lý. Hỏi trong cửa đạo có những quyền hành và danh lợi gì? Nếu không đạt được mục tiêu đó, thà ở ngoài trường đời để tìm mọi mưu mô xảo quyệt, chúc khéo, có phải sớm đem lại cái danh cái lợi cho mình chăng?

Các hàng giáo chủ và những bậc hiền nhân, thánh triết ngày xưa, họ đã trải qua biết bao nhiêu hồi thử thách cảm dỗ, họ đã tranh đấu từ nội tâm đến ngoại cảnh để thực hiện cho kỳ được mục tiêu đã định. Vì thế nhân đa số đã làm nô lệ cho bản ngã dục vọng, mấy ai nhìn thẳng vào nẻo thiện đường nhân. Thế nên, những bậc thánh triết, hiền nhân xưa luôn luôn tạo hoàn cảnh cho đời, không bỏ lỡ một dịp tốt nào để hướng dẫn người đời vào nẻo đạo. Có khó khăn, có kiên tâm trì thủ mới đạt thành đạo nghiệp. Không có lợi chi về vật chất cũng như danh vọng ở đời, đó là việc khó làm. Ngày nay, trong xã hội hiện thời, nếu không phải là hàng nguyên căn, khó mà thoát ra khỏi những cạm bẫy do đời quyến rũ và sắp đặt.

Bàn Đạo mừng nhận thấy chư hiền sĩ, nhưt là chư hiền muội đã ý thức được điều đó, đã xóa những gì không tốt đẹp trong quá khứ, đã lược lặt những gì tốt đẹp gom góp lại, hầu tạo một nếp tươi sáng cho ngày mai. (...)

Bàn Đạo nhắc lại, công quả của mỗi nơi có ngôi Diêu Trì Bửu Điện là công quả từ thiện, như thiết lập các ngành văn hóa, xã hội, công kỹ nghệ để tạo điều kiện có công việc

làm cho cô nhi, quả phụ sau này. (...)

THI

*Vì đời hành đạo giúp nhơn gian,
Cho kẻ đi sau bước một đàng,
Bác ái, tình thương nêu trước hết,
Của người môn đệ thọ Tiên ban.*

(...)

Bần Đạo ban ơn toàn tất và đề lời khen ngợi. Thăng.

21. CHƯ TIỀN KHAI GIẢNG ĐẠO

Giáo Hội Tiên Thiên Minh Đức
Tuất thời, 20-9 Đinh Mùi (23-10-1967)

THI

*Lâu ngày gặp lại bạn tình thâm,
Nửa cảm nửa vui với tử thâm,
Buổi thế chung nhau hành đạo sự,
Nay người dương thế, kẻ xa xăm.*

Phối Sư Sĩ

Tệ Huynh chào mừng cố hữu và toàn thể anh em chị em chức sắc, chức việc xa gần trong Giáo Hội cũng như đại diện các hội thánh, thánh thất, thánh tịnh đã không quản sự khó nhọc hoan hỷ đến đây để dự lễ kỷ niệm của người anh đạo đức trong hàng tiền bối.

Tệ Huynh có nhiệm vụ báo đàn, những mẫu tâm tình đạo sự hèn còn ngày hàn huyên trong tái ngộ. Chư liệt vị và cố hữu cũng như anh chị em hãy nghiêm chỉnh nghinh tiếp Tiên Huynh Thiện Pháp. Tệ Huynh xin chào chung, xuất ngoại nghinh tiếp. Thăng.

TIẾP DIỄN

THI

***Thiện** chí phổ thông mối Đạo Trời,
Pháp thân nào quản vị danh ngôi.
Nguyên nhân Đạo phải nên danh Đạo,
Giáo độ đòi ra đáng mặt đời.
Tông chỉ đừng cho pha với trộn,
Tiên ân chớ để rớt cùng rơi.*

***Thiên** duyên mới gặp Tam Kỳ hội,
Giáng điển mừng chung hết mọi người.*

Đệ Tứ Giáo Tông Tiên Thiên Đại Đạo Nguyễn Bửu Tài

Tiên Huynh mừng chư hiền cố hữu, huynh tỷ, đệ muội. Mừng toàn thể chư chức sắc, chức việc và đạo hữu xa gần từ các nơi xa xôi hẻo lánh cũng nhớ ngày lễ này quy tụ về đây.

Cũng chính trong giờ này, Tiên Huynh đã và đang chứng lễ các nơi khác cũng đồng trong tình cố hữu. Tiên Huynh đề lời khen ngợi các em từ chức sắc, chức việc đến đạo tâm nam nữ, từ hội thánh đến các thánh thất, thánh tịnh. Tiên Huynh xin mời toàn thể các em ngồi để nghe qua những lời năm xưa còn ghi lại.

Lời Tiên Huynh vừa khen ngợi không có nghĩa là đề thưởng các em hầu bù lại công khó và tấm lòng nhớ ngày thoát xác của Tiên Huynh. Nếu như vậy, thành ra Tiên Huynh mặc nhiên đã ưng nhận sự tôn sùng một cá nhân. Các em ôi! Đó là một cái lý để các em ghi nhớ trên bước đường hành đạo. (...)

Hôm nay, Tiên Huynh có thỉnh mời chư vị Giáo Tông lâm đàn suốt trong hai ngày đêm để chứng lễ cho Tiên Huynh với tư cách là Đệ Tứ Giáo Tông, có nhiệm vụ xá tội chư vong linh, các đảng âm hồn vạn dân sanh chúng trong toàn thể giới. Chư vong linh ấy đã quy tụ về đây để thọ ân điển mà siêu thoát chốn âm cảnh chi đồ, hoặc chuyển kiếp để kịp ngày dự thí Long Hoa Đại Hội khai diễn tại trần gian. Tiên Huynh sẽ nói tiếp ở đoạn sau.

Giờ đây, các em hãy nghiêm đàn nghinh tiếp chư vị Tiên Bối giáng đàn chứng lễ. Tiên Huynh tạm nhường bút.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Non nước suy đồi, Đạo hoát khai,
Phổ truyền chánh giáo cứu nhơn loài,
Dem nền Tân Pháp xây đời thanh,
Tu đắc chơn truyền giải thoát ngay.*

Đệ Nhứt Giáo Tông Vô Vi Ngô Minh Chiếu

Tiên Huynh chào mừng chư hiền đệ, hiền muội đoàn hướng đạo. Chào mừng các em lớn nhỏ trong ngoài.

Được mời chứng lễ xá tội vong linh vạn dân sanh chúng, Tiên Huynh có ít lời đề khích lệ đoàn hướng đạo cũng như các em hiện diện. Mời toàn thể ngồi.

Các em ôi! Đời người một kiếp sống trôi qua như ánh thái dương sớm mọc chiều lặn. Tuy ai cũng ước hẹn trăm năm, nhưng xét lại ba vạn sáu ngàn ngày khó mong hưởng đặng. Thoạt thấy đang trong lứa tuổi đầu xanh, rồi vùi thân trong kiếp ở ăn và mặc, đủ thiếu thiếu đủ, loanh quanh phải trái. Sự thế chưa rồi, nhìn lại tóc đã điểm sương, báo hiệu cho chuỗi đời sắp hết. Đời cũng chẳng xong, đạo cũng chẳng rồi. Vô thường đến gọi cửa, thì ô hô vạn sự huu!

Do đâu mà có cảnh ngộ như vậy? Ấy là định luật chung của muôn loài vạn vật. Hữu hình ắt hữu hoại. Có đi phải có về. Nhưng đi đâu rồi về đâu hỡi các em?

Có phải tìm đạo, học đạo tu thân là nhớ căn nhớ kiếp của mình từ chôn Thiên Đình đến trần gian lập công quả để trở về nơi ấy lập vị chẳng? Tạm trả lời rằng đúng. Nếu đúng thì cõi tạm này đâu phải là nơi cố định mà lo xây tạo những gì vĩnh cửu cho cá nhơn mình.

Biết được vậy rồi, các em phải ráng lo tu, cố gắng trả lòn những oan khiên nghiệp chướng cũ, tô bồi âm chất công quả, hầu có số vốn vô hình, nhưng quý báu để trở lại nguồn xưa.

Sự tu thân có hai cách:

1. Là phải lo cải tiến tinh thần, gột rửa những thói hư tật xấu cho nội tâm được trong sạch, thi ân bố đức từ lời nói đến việc làm để có được âm chất.

2. Là phải học hỏi về phương pháp tu luyện để sớm giải thoát mọi vắn vướng của nghiệp chướng thường tình, hầu tìm lại chơn như bản thể. Chớ để bị mọi giả cảnh dối gạt mà sa vào tội lỗi thì khó nổi siêu sanh lạc cảnh.

Những sự dối gạt đó là trong lúc hành đạo, vì tự tin tự mãn rồi đụng chạm các khía cạnh khác, làm đạo tâm sanh chúng hoang mang. Đó là những chướng ngại ngăn đường cản lối của người tu.

Vì trước kia sớm biết như vậy nên Tiên Huynh sớm tìm ra phương pháp tu luyện về nội giáo tâm truyền để sau này cho những ai công đầy quả đủ, bước sang giai đoạn đó hầu thoát tục tâm tiên.

Tiên Huynh hẹn còn ngày tái ngộ. Xin nhường bút. Tạm giã từ các em. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Về chốn Tiên gia nhớ cõi trần,
Đàn em hành đạo quá tình thân,
Chen vai sát cánh trong thời loạn,
Khảo đảo liên miên lắm nỗi nan.*

Đệ Nhị Giáo Tông Thượng Trung Nhựt

Tiên Huynh chào mừng đoàn hướng đạo và các em hiện diện đàn tiền.

Được mời chứng lễ xá tội chư vong linh, Tiên Huynh cũng tạm ít lời để nhắc nhở các em trên đường hành đạo. Mời các em ngồi.

Các em ôi! Đạo pháp trường lưu như dòng sông nước chảy, khi lớn khi ròng, quanh co khúc khuỷu, từ đồng nội ngọn ngành, suối lạch đến sông lớn bể khơi. Nước luôn luôn rửa sạch cho đời, đem lại xinh tươi cho đồng cỏ xanh nơi vùng sa mạc, đem sự giải khát cho bầy chiên nơi vùng cao nguyên hạn nắng.

Đạo cũng vậy, luôn luôn nuôi dưỡng muôn loài vạn vật, hóa hóa sanh sanh, từ trời đất, Phật Tiên Thánh Thần, đến loại bò bay máy cưa đều cũng trong cái Đạo mà ra.

Còn trong phạm vi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ cũng vậy, nhưng trong một đạo giáo đã thu hẹp lại bởi một tổ chức của giáo hội. Tuy nhiên cần phải có Đạo luật, có Tân Pháp, để làm giềng mối cho mọi sự hoạt động. Như cái xe lửa chạy trong đường rầy, nếu chạy ra ngoài đường rầy ấy thì sẽ gây nên cảnh chết chóc cho đoàn lữ hành trên chuyến xe đó.

Quyền pháp Đạo luật đã có, mỗi một giới lãnh đạo diu dẫn nhơn sanh trong một giáo hội hoặc một thánh thất, tịnh thất cũng phải theo lẽ lối sẵn có mà làm. Nếu làm sai, chẳng những riêng cho bản thân mình bị hại mà còn chung cho nhơn sanh tín hữu nữa là khác. Vì vậy, khi chấp pháp phải vì đạo nghĩa mà làm, không nên vì tư tâm bản ngã, tự ái, tự tôn.

Sở dĩ có nhiều cảnh trạng xảy đến lung củng trong mỗi

nội bộ, mỗi địa phương, mà người đạo thường gọi là khảo đảo, sự thật không ai khảo đảo mình hết, chỉ do sự sai lạc của mình đến khảo mình mà thôi. Đó là nội cảnh. Còn một sự khảo đảo do ngoại cảnh đưa đến, đó là ngoài ý muốn của người trong cảnh.

Thế nên, khi mở Đạo, Thượng Đế Chí Tôn có nói: Thầy đã ban cho các con bộ thiết giáp và Thầy cũng thả một bầy hổ lang chen lẫn để khảo thí các con. Lời ấy không mâu thuẫn với lời Tiên Huynh vừa nói. Bởi vì dụng ý của Chí Tôn muốn nói rằng bộ thiết giáp đó là đạo với đức, từ nội tâm suy tư, đến ngoại thể hành động của mỗi giáo đồ, chớ không phải bộ thiết giáp chỉ là bộ bạch y vật chất mà các em đang mặc đó.

Mặc một bộ bạch y để nhắc nhở người giáo đồ cũng như hàng tín hữu luôn luôn phải trong trắng, phải mát dịu, phải hiền hòa nơi nội tâm. Chớ nếu chỉ là bộ bạch y bên ngoài mà thiếu những điều kiện bên trong về mặt đạo đức thì không thể gọi đó là bộ thiết giáp được.

Màu trắng cũng là màu dễ lấm và nổi bật những vết nhơ, dầu lớn, dầu nhỏ, khi đã dính vào, người ngoài dễ trông thấy và đánh giá người chủ sử dụng bộ đồ. Các em nên lưu ý điều đó mà hành đạo. Hẹn còn ngày tái ngộ, Tiên Huynh tạm giã từ các em, xin nhường bút.

TIẾP DIỄN

THI

*Dầu khác danh từ, khác rạch sông,
Cũng là sứ mạng, cũng chung đồng,*

*Mỗi người mỗi việc gia thân để,
Hành đạo dạy đời dốc lập công.*

Đệ Tam Giáo Tông Nguyễn Ngọc Tương

Tiên Huỳnh chào mừng đoàn hướng đạo trung kiên cùng các em nam nữ không luận trắng đen ở mặt hình thức. Mời các em ngồi.

Được mời dự lễ xá tội chư vong linh, nhân tiện Tiên Huỳnh cũng đề đôi lời cùng các em để đánh dấu buổi hội ngộ bất thường.

Các em ôi! Mọi việc trên thế gian này không có cái chi gọi là hoàn mỹ. Rất đổi Đông Hải Long Vương thường tại thế mà còn phải thay đổi thay, huống hồ chi các em là một phần nhỏ trong đại toàn thể đó, làm sao tránh khỏi được. Như trăng khi tỏ lúc mờ, nước sông lớn ròng lắng lúc. Đời người khi thịnh lúc suy, tan hiệp hiệp tan, buồn vui sướng khổ, thịnh suy bĩ thối. Đó là lò rèn luyện sự kiên tâm, tri thủ, nhẫn nại để tiến hóa của con người. Nếu người cùng vạn vật không uốn mình hòa nhịp cùng máy Tạo Vật, ắt phải bị đào thải không sớm thì chầy.

Chúng Tiên Huỳnh trước kia, khi còn tại thế, tuy mỗi nhiệm vụ mỗi phận hành có vẻ như riêng biệt về mặt hình thức, nhưng phần nội dung và lý tưởng phụng sự đạo Trời vẫn có một. Mỗi người quyết tâm xương mình phổ truyền đạo pháp, giáo dân vi thiện, để một ngày nào đó sẽ chung hợp làm một đại nghĩa là chủ trương đoàn kết đại đồng nhơn loại, lấy đạo đức dân sanh làm căn bản, lấy tình thương xóa bỏ hận thù. Muôn người như một, đồng hấp thụ giáo lý Đạo Trời để cùng sống trong tình tương thân hòa ái, xây dựng một cảnh thiên đường cực lạc tại thế gian.

Nhưng tiếc vì đạo nghiệp chưa rồi, ý chí chưa bộc lộ cho Giáo Hội am tường đường lối, nhục thể sớm hoại, thành ra đạo nghiệp phải dở dang, còn bị mang tiếng là chia chi rẽ phái. Việc ấy sau này sử Đạo sẽ trả lời.

Trước chánh điện hội công đồng chư vị Tiên Bối nơi đây, Tiên Huỳnh quả quyết với các em rằng mặt hình thức không có nghĩa gì đối với lý Đạo. Đó chỉ là phương tiện điều hành của mỗi tổ chức mà thôi. Chung quy sẽ kết hợp lại thành cái gì tốt đẹp và lưu hậu thế vĩnh cửu.

Các em tưởng như vậy: Guồng máy Đại Đạo, kết quả ví dụ là một cái xe hơi. Trong sự phân công tạo tác, mỗi bộ phận mỗi riêng biệt. Chung quy có một bàn tay khéo léo ráp thành chiếc xe hoàn mỹ để cho người đời sử dụng. Nếu vô tình hoặc cố ý, trong những cơ sở chế tạo mỗi món phụ tùng riêng biệt lại có ý của người của ta, không biến chế theo đúng ni tắc khuôn khổ đã định, hỏi vậy dầu bàn tay có khéo cách mấy đi nữa cũng không thể ráp thành một chiếc xe hơi. Mà quy lệ, ni tắc đó là quyền pháp Đạo luật trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Tiên Huỳnh chỉ nói trên cương vị Giáo Tông của Tiên Huỳnh mà thôi.

Các em thử nghĩ: *Tông* là tông chỉ, đường lối căn bản của Đại Đạo. *Giáo* là kinh điển, phương cách giáo dục hướng dẫn người đời tu thân hành đạo theo quyền pháp Đạo luật và tông chỉ do Thượng Đế và Hội Thánh ban hành.

Nhiệm vụ Giáo Tông là phần hành pháp đạo, dìu dắt dạy dỗ săn sóc tín hữu như sanh cả ba phương diện: dân sanh, dân trí và dân đức. Một khi được Thiên phong vào phẩm vị đó, nếu là người biết trách nhiệm, hằng lo âu, mất

ăn mất ngủ, ngồi đứng không yên, khi mà nhơn sanh tín hữu còn hôn mê ám muội, tội lỗi dốt nát, đói rách đau khổ. Khác với quan niệm của những ai lỗi đạo cho rằng chức vị Giáo Tông là quyền cao lộc cả, danh dự phụ mẫu chi tín đồ.

Hỏi vậy trong Đạo có những quyền và lợi gì? Trên thì có Chí Tôn Thượng Đế, Cha linh hồn, dưới có Tòa Tam Giáo thay mặt Chí Tôn dạy dỗ đạo pháp. Còn Hội Thánh, từ Giáo Tông trở xuống là anh em tất cả. Anh lớn khôn ngoan đùm bọc che chở dạy dỗ đàn em trong nghĩa quyền huynh thế phụ. Nếu dùng quyền Giáo Tông trong Đạo luật thì làm gì gọi là hành phạt tín hữu.

Một khi tín hữu có lỗi nhỏ, được khuyên lơn, an ủi, vỗ về, dạy bảo chừa lỗi. Nếu còn tái phạm, được dạy răn hoặc cảnh cáo. Nếu tái phạm lần thứ ba, cuối cùng là mời ra khỏi cửa Đạo, gọi là trục xuất, khi xét thấy người ấy ngoan cố bướng bỉnh không tinh thần phục thiện và hành động có hại cho danh nghĩa giáo hội.

Nếu rủi gặp một tín hữu bị can như vậy, Giáo Tông rất đổi lo buồn, bắn khoăn tự xét mình thiếu đức để cảm hóa, giáo dục người ấy, còn sợ e có lỗi với Chí Tôn, bởi câu “Mũi đại lái chịu đòn”, chớ vui sướng chi cho chức vị Giáo Tông một khi buộc lòng thi hành Đạo luật tiêu cực như vậy.

Đó, các em nhận thấy quyền của Giáo Tông chưa?

Còn lợi thì như thế nào?

Đã là Giáo Tông, mọi quyền lợi về vật chất không có nghĩa gì hết. Nhà cửa, trụ sở của nhơn sanh tín đồ. Cơm áo đạo phục, từ đại phục tiểu phục, cũng hưởng nhờ của nhơn

sanh tín đồ. Nếu cần di chuyển đó đây, sở phí điều hành cũng của nhơn sanh tín đồ. Nhưng là một Giáo Tông biết nhiệm vụ, nào ai dám ngửa tay thọ hưởng những lợi lộc ấy. Trái lại, còn đem những tư hữu, nếu có, của mình để bù trợ vào giáo hội, làm gương tốt cho thế hệ sau.

Đó là quyền và lợi của Giáo Tông đường ấy.

Trong mai hậu, ai là người mong muốn địa vị ấy, hãy sớm xét xem mình có đủ điều kiện và đức tánh phẩm hạnh đạo nghĩa hay chưa.

Tiên Huynh mong rằng các em sẽ lý thú vừa tiếp nhận những lời vừa qua, để làm đề tài luận đạo sau này trong chức vụ thế Thiên hành hóa của mình. Hẹn còn ngày tái ngộ.

Tiên Huynh đề lời khen ngợi các em, từ các nơi xa xôi, từ các giáo hội, các thánh thất, thánh tịnh về đây, đã thể hiện lòng thương yêu, đem niềm hòa khí an ủi và trao đổi đạo lý lẫn nhau. Đó là điều hoan hỷ rất lớn cho chúng Tiên Huynh trong buổi đại lễ kỳ này. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Giữ gìn đạo pháp của Thiêng Liêng,
Nhắc nhở nhơn sanh Pháp Chánh Truyền,
Mục thước y khuôn đường lối tiến,
Quyết vì vạn chúng chẳng tư riêng.*

Hộ Pháp Huệ Đức

Tiên Huynh chào mừng chư hướng đạo. Mừng chư hiền đệ, hiền muội hiện diện trong ngoài dự lễ hôm nay.

Được Đệ Tứ Giáo Tông cho mời dự lễ xá tội chư vong linh, Tệ Huynh nhân tiện cũng đề đôi lời đạo lý nhắc nhở anh em trên quãng đường tu thân hành đạo giữa thời đao binh chiến hỏa còn tiếp diễn. Tệ Huynh mời chư hiền đệ, hiền muội cùng các em an tọa.

Với tư cách là Hộ Pháp Hiệp Thiên Đài, Tệ Huynh vui mừng mà nhận thấy tinh thần hòa ái phụng sự Đạo Trời của anh em chị em từ bốn phương xa gần về đây dự lễ. Song song với nỗi vui mừng đó, Tệ Huynh cũng nhắc nhở anh em chị em, nhứt là giới chức sắc, chức việc và nhơn viên Hiệp Thiên Đài.

Các em ôi! Sứ mạng từ Thiên Đình ban xuống trong kiếp tiền định, mỗi người đến thế gian được sớm giác ngộ tìm phương học đạo, tự cứu mình và cứu độ người khác để lập công bồi đức. Trong phân vụ, dầu chức sắc, chức việc ở Cửu Trùng Đài hoặc Hiệp Thiên Đài đều có phần trọng trách ngang nhau. Tuy phần hành có khác, nhiệm vụ vẫn nặng nề đôi với người am hiểu Đạo luật và sứ mạng, mà cũng rất nhẹ nhàng đối với những anh em chị em xem thường Đạo luật.

Người Hiệp Thiên Đài đã chịu nhiều hy sinh, từ tâm trí đến hạnh kiểm, từ thể xác đến tinh thần, đã mang lấy nhiệm vụ, dốc tận tụy hành đạo tu thân, không đòi hỏi một quyền lợi gì về vật chất cũng như tinh thần, nhưng đến khi có sơ suất trong nhiệm vụ Hiệp Thiên Đài, phải mang lấy tội lỗi trước tiên và nặng hơn ai hết.

Đã từng làm Hộ Pháp, Tệ Huynh rất thông cảm điều đó, và hôm nay Tệ Huynh cũng muốn nêu ra đây một vài khía cạnh để các em có trách vụ ghi lấy mà tu thân hành đạo.

Người chức sắc, chức việc Hiệp Thiên Đài cần phải học hiểu thấu triệt Tân Pháp Đạo luật trước hơn ai hết, và phải khép mình trong khuôn khổ Đạo luật trước hơn ai hết. Kế đó là nhiệm vụ xem chừng phần hành của Cửu Trùng Đài.

Xem chừng đây không có nghĩa là dòm hành, trông chừng bên hành pháp có làm điều chi sơ suất, vạch lá tìm sâu, việc bé xé ra to, rồi hãnh diện rằng mình là người rành luật.

Sự xem xét trông chừng ấy có nghĩa là xem xét giúp đỡ mặt hành pháp; nhắc nhở tránh những điểm sai lầm trong hành sự; đôn đốc, an ủi, khuyến khích, giúp đỡ mọi mặt những gì mình am hiểu; cố làm sao nâng đỡ bên hành pháp tránh sự lỗi lầm vì sơ sót, hoặc chưa rành luật, hoặc chênh mảng. Xem xét trông coi với tánh cách xây dựng cho mọi phần hành được tốt đẹp để khỏi di hại nhân sanh và ngưng trệ guồng máy hành pháp.

Hai thái cực về ý nghĩa trông coi, giá trị vẫn có khác nhau.

Phương diện thứ nhất đã tỏ ra mình không thi hành đúng cái quyền của người Hộ Pháp. Chẳng những không được cảm tình của giới hành pháp, mà lần hồi lại bị sự chia rẽ ngăn cách phiên hà giữa hai lãnh vực giữ pháp và hành pháp.

Phương diện thứ hai rất được cảm tình và gây sự thương yêu triu mến của người hành pháp. Vừa được thiện cảm, vừa được trôi chảy ngay đường thẳng lối trên guồng máy hành đạo.

Hai phương diện đó ít ai phân tách và lưu ý, cho nên có nhiều địa phương đã xảy ra sự lủng củng giữa Hiệp Thiên

và Cửu Trùng. Nếu xảy ra nhiều, thành ra mặt hành pháp lại khinh thường mặt giữ pháp. Từ đó bên giữ pháp tự thấy mình bị xem thường rồi buồn lòng, chênh mảng, ta thán.

Thật ra, nếu phân tách về trách vụ, lỗi trước tiên do mặt giữ pháp không hoặc thiếu sự chỉ bảo, nhắc nhở, đôn đốc, giúp đỡ mặt hành pháp đó thôi.

Về luật đời thì khác, nhưng trong luật Đạo luôn luôn nêu đức tính thương yêu đoàn kết, tự giác giác tha. Cố làm sao cho người tránh khỏi lỗi chớ không để đợi người có lỗi rồi chỉ trích bắt bẻ hoặc tấu trình Thiêng Liêng giải quyết.

Tệ Huynh mong rằng những lời trên đây đã giúp phần nào cho anh em chúc sức, chúc việc Hiệp Thiên Đài.

Còn lãnh vực phụ trách đàn cơ, trong đó gồm có pháp đàn, đồng tử, độc giả, điển ký, mà nhứt là đồng tử và độc giả, phải cần học hiểu đạo hạnh của bộ phận thông công. Thử nhứt là tránh ý niệm và tác phong của người lãnh nhiệm vụ thông công giữa hai cõi vô hình và hữu chất. Đừng bao giờ nghĩ rằng mình là con cung của Thượng Đế, của Phật Tiên Thánh Thần. Đừng tưởng đặc ân điển huệ luôn luôn được điểm nhuận suốt đời mình rồi lắm lúc nảy ra ý nghĩ đó là của tài năng, sáng kiến mình mà ra.

Những tấm gương bại hoại đã diễn ra trong giới Hiệp Thiên Đài từ lâu nay, Tệ Huynh tưởng lại cũng là những tấm gương sáng cho đàn sau soi lấy.

May phúc nhiều kiếp trước có tu, kiếp này Thượng Đế ban cho bản thể và tâm hồn có một điểm sáng hầu ăn khớp và móc nối với những lần điện thiêng liêng để làm phương tiện lập công bồi đức vượt bậc. Nếu không biết giá trị trọng dụng, trái lại tự mãn, tự đắc, tự kiêu rồi tự cho mình là Phật

là Tiên, là Thánh là Thần, không sớm thì chầy, những đặc ân ấy sẽ bị rút lại.

Một khi những điển huệ bị rút lại, đời mình ắt không được bảo đảm về mặt vô hình hoặc hữu chất.

Các em đồng tử, đọc giả hãy ôn lại, nhìn xem những gương đã qua. Cũng thời hành sự, nhưng tại sao có em trước kia về mặt vật chất, nghèo xơ nghèo xác, sau này được tươi sáng khả dĩ bảo đảm cho một nếp sống tươi đẹp của người tu hành.

Trong lúc đó, cũng có những em từ chỗ được đàn anh trợ giúp, gia đình ấm no, lại trở thành nghèo xơ nghèo xác, đến nỗi phải làm việc trái đạo để nuôi thân, rồi kết quả lại có những em không bảo toàn được sinh mạng.

Tóm lại, đời một người hành sự trong giới thông công, thì công cũng cao mà tội cũng lớn, do nơi quan niệm sai lầm hoặc đúng đắn của mình.

Tệ Huynh mong rằng đó là lời tâm huyết của một đàn anh Hộ Pháp đã giúp đỡ những em còn hành sự. Xin hẹn ngày tái ngộ. Nhường bút Thiện Pháp Nguyễn Bửu Tài trở lại.

TIẾP ĐIỀN

Tiên Huynh miễn lễ và mời các em ngồi để nghe Tiên Huynh luận tiếp phần đạo lý hôm nay, gọi là đãi ngộ các anh em chị em khắp nơi về đây.

Với tư cách là một anh lớn hữu hình nơi Giáo Hội, Tiên Huynh cảm ơn và khen ngợi tâm đạo của đoàn hướng đạo cũng như anh em chị em xa gần quy tụ về đây dự lễ.

Đề tài Tiên Huynh sắp nói nơi đây là hai chữ *Tri Hành*.

Thường thường mọi việc gì xảy ra do một hành động đầu tốt đầu xấu, đều do nơi ý nghĩ trước nhứt. Từ ý nghĩ mới phát khởi hành động. Bởi vậy, đừng ai tự bào chữa rằng mình làm một việc gì vô ý thức mà gây sự lỗi lầm.

Chữ tri là biết. Biết nơi đây không có nghĩa là biết do sự thấy về mặt hình thức hữu chất. Biết nơi đây có nghĩa là sự phân tách, nhận xét và phán đoán từ trong tâm não và cõi lòng mỗi người.

Còn hành là làm, là hành động. Tác cũng có nghĩa là làm, là tác động. Nhưng hành động hay tác động đều do sự điều khiển và quyết định của tri là biết. Có khi chưa kịp làm, sự biết, sự suy tư và nghĩ đến là đã gây ra cái nghiệp tốt hoặc xấu rồi.

Trong kinh Cảm Ứng có câu: *“Phù tâm khởi ư thiện, thiện tuy vị vi, nhi kiết thân dĩ tùy chi. Hoặc tâm khởi ư ác, ác tuy vị vi, nhi hung thân dĩ tùy chi.”* Lại có câu: *“Nhơn tâm sanh nhứt niệm, thiên địa tất giai tri.”*

Các câu ấy có nghĩa là: Khi lòng mình nghĩ đến việc hiền lành phúc đức, mặc dầu việc ấy chưa làm, Trời đã dành sẵn ân huệ cho Thần hiền đến hộ trợ mình rồi, và giúp đỡ hoặc xui khiến mình sẽ được những điều lành, như có ngoại cảnh giúp đỡ từ lời nói cho được việc, giới thiệu cho thành công trong trường đời, chỉ mai mối cho làm ăn thành công trên sự nghiệp, hoặc nói lời khả ái cho kẻ thù địch bỗng hồi tâm tha thứ.

Câu thứ hai: Nếu khi lòng mình hoặc ý mình vừa nghĩ việc quấy, toan tính việc tội lỗi, tuy việc ấy chưa làm, nhưng Trời đã cho vị hung thần theo quần quýt bên mình, xui giục mình thất bại mọi việc, mở lời gây thù oán, kẻ thi

người khinh, mở lời khiêu khích kẻ bạo tàn đang tay hạ sát hoặc ám hại đời mình nghiêng ngửa.

Câu thứ ba: Lòng người vừa nghĩ đến, toan tính đến một việc gì, là Trời và các Đấng đã biết rồi.

Đừng ai nói sự không may xảy đến cho mình là tại rủi ro ngẫu nhiên. Rất vô lý. Định nghĩa cho việc ấy do ba câu kể trên vừa mình giải.

Người xưa đã am tường lẽ ấy nên luôn luôn tự xét lòng mình. Rủi khi gặp người bạc đãi với mình, khoan giận hờn, hãy tự xét xem có phải tại mình thiếu đức để người ấy thương chẳng.

Nếu xét thấy mình đã đủ bốn phạm trong nghĩa tình nhân ái, nhưng vẫn còn bị kẻ ấy bạc đãi cũng khoan giận hờn. Hãy về suy xét lại, tìm kiếm thật kỹ trong nội tâm, từ ý nghĩ đến bên ngoài, lời nói hành động của mình xem còn thiếu tác phong đạo đức hoặc nhân nghĩa nữa chẳng.

Nếu xét được năm lần, ba lần mà còn bị kẻ ấy bạc đãi thì ráng mà tu tập thêm hơn nữa vậy. Đó là phương pháp tập tành trui rèn đạo hạnh trong cái tri với cái hành. Người xưa làm được vậy, ta nay sẽ làm được vậy.

PHÚ CỬU LƯU

*Soi kim cổ noi gương hiền nhân thánh triết,
Học đạo đời hầu hiểu biết cuộc suy vong,
Cũng linh hồn, cũng thể xác, cũng non sông,
Cũng chí sĩ, cũng mày râu trong trời đất.
Xưa ai đã làm được Thánh Hiền Tiên Phật,
Nay người không tìm về bản chất linh căn,*

Có khó gì đâu câu “Thế thượng vô nan”,
Chỉ không định được tánh phàm phu tục tử.
Sống trong cõi tạm mọi điều nên nghĩ thử,
Sanh đừng làm người hồ đồ giữ thanh cao,
Biết hiểu trung rồi gẫm lại phải làm sao?
Nói lẽ trí có ai nào suy tốt lý.
Giữ liêm sỉ để lập trượng phu chí sĩ,
Gìn nghĩa nhân hậu được phỉ chí tang bồng,
Thời loạn ly muốn cứu lấy dải non sông,
Con mạt hạ phải vẫy vùng vòng cương tỏa.
Trên thế lộ cuộc thăng trầm nhìn cũng đã,
Giữa trần hoàn điều bĩ thời có chi là,
Đường trăm năm đã giung ruổi một vài ba,
Thân bảy thước từng xông pha nơi khổ nhục,
Sao cũng chưa tri túc để mà tiện túc,
Hầu ngâm câu tri nhân giả tiện thị nhân.
Bảo rằng đời nơi bán tước chốn buôn quan,
Tuồng ảo ảnh ấy dăm danh cùng khóa lợi.
Thì cõi tạm hết kẻ lui người lại tới,
Dải non sông nào vạn đời giữ riêng mình,
Tiền kiếp tu nên hiện kiếp mới hiển vinh,
Nay tạo nghiệp cho đời mình sau trả nghiệp.
Thang tiến hóa giữa nhân Thiên đà trực tiếp,
Luật tuần hoàn của trời đất vẫn vô tư,
Dầu có muôn kho vật chất cũng không dư,
Thì hưởng một kiếp trên đời sao gọi đủ.
Miền tây bắc cảnh gió vùn cơn mưa vũ,
Nhà đông nam đờng say ngủ giấc hoàng lương,
Tĩnh tĩnh đi rồi nhìn lại khắp muôn phương,

Dừng dừng bước để đo lường thời dĩ vãng.
Chữ không sắc có mấy ai rằng thật hãn,
Thuyết tri hành nào mấy bạn đã tri hành,
Nếu chưa tri chớ vội thuyết, chớ vội hành,
Muốn hành ấy phải trước tri rồi mới thuyết.
Tâm khởi một niệm tức là tâm đã biết,
Tâm biết rồi thì hành thuyết chẳng bao xa,
Chánh tâm sanh có bao thuở thuyết hành tà,
Tà tâm khởi thì thuyết hành đâu lại chánh.
Trò đời dầu có đổi muôn màu vạn cảnh,
Đổi tâm linh đường giá lạnh dưới chiêu dương,
Có lương tri hãy quyết định vững lập trường,
Có chơn lý hãy soi đường hành chánh đạo.
Bởi gieo gió nên phải đành cam gặt bão,
Không nhẹ lòng thì tà đạo khó xâm lăng,
Có hôi tanh mới như được đám ruồi lẩn,
Không mật mỡ đâu quên đàn ong lũ kiến.
Người học đạo là người đã vào tu luyện,
Tu thân tâm, tu chánh tín, luyện linh hồn,
Đầy tam thừa, đầy cử phẩm, chớ bôn chôn,
Dừng dục vọng, đừng tự tôn rồi đọa lạc.
Phàm với Thánh cũng là ta đâu có khác,
Ta với người cùng chung vạc của Hóa Công,
Thiếu nhân luân thì non nước chẳng đại đồng,
Thiếu chơn lý thì nhơn sanh không đạo đức.
Hãy sáng suốt để san bằng bao lãnh vực,
Hãy tu hành tròn thiên chức kẻ vi nhơn,
Với đạo thì cho thật chánh, cho thật chơn,

Với đời phải cho nên hơn về mặt đạo.
 Vậy mới gọi bậc anh hùng, nhà lãnh giáo,
 Vậy mới rằng trang hào kiệt, chốn nhà tu,
 Dem tình thương để san lấp những hận thù,
 Lấy bác ái, lấy vị tha trừ ích kỷ.
 Phải phục thiện để thay vào lòng đố kỵ,
 Phải khoan dung vì đạo lý khứ chấp nê,
 Lấy minh tâm đem kiến tánh đối đam mê,
 Lấy minh triết để sớm tề lòng ám muội.
 Làm phước đức để xa lữ điều tội lỗi,
 Lấy kiên tâm trừ dục vọng khứ bồn chôn.
 Nói lời lành để thay thế tiếng ác ngôn,
 Lấy nhẫn nại để dần lòng cơn nóng nảy.
 Hãy xây dựng để tỉnh lòng người phá hoại,
 Lấy vô tư hầu hoán cải kẻ tư tâm.
 Đạo một Thầy như huynh đệ mối tình thâm,
 Phải té nhị kéo hiểu lầm rồi tách tẻ.
 Lấy đoàn kết để thay vào lòng chia rẽ,
 Để sử đời nơi hậu thế họ ghi công,
 Gương ngao cò vì tranh cạnh ở ven sông,
 Quá đại đột để ngư ông vào thủ lợi.
 Học đạo lý sửa tinh thần hầu tiến tới,
 Học tân dân xây đời mới đạo trung dung,
 Hồi ai ơi! Hằng mong nổi bật anh hùng,
 Đường đạo lý hãy cùng chung làm cho được.
 Chớ đờng để sát bên chùn tràn những nước,
 Rồi cuống lên, rồi nhảy bước chẳng kịp đầu.
 Cá tham môi nên mới mắc phải lưỡi câu,

*Người tham danh lợi phải sầu trong cảnh khổ.
Trống Lôi Âm mấy trăm hồi tua vội đỏ,
Bạch Ngọc chuông cùng lớn nhỏ hãy vang lên,
Thức tỉnh đời dùng đạo lý để gây nên,
Lấy bác ái dựng xây nền đời thanh trị.*

TẢN VĂN

Tiên Huynh rất thông cảm nỗi khổ tâm hành đạo của các em nơi Giáo Hội, nên Tiên Huynh đề lời khuyên các em như vậy: Người quân tử hoặc hiền nhân thánh triết xa xưa, khi đã thành công trong vĩ nghiệp, trước nhứt họ đã trải qua ngàn muôn cảnh khổ. Các em nên kiên tâm trì thủ, bền chí tu thân, chánh kỷ để làm gương sáng cho đàn em noi theo. (...)

Các em ôi! Nhiệm vụ của các em hiện nặng mang với nhơn sanh trong Giáo Hội. Các em cũng như Tiên Huynh trước kia, nhưng rủi cho các em ngày nay đang giữa thời đất nước bị phân hóa, lòng người chịu ảnh hưởng vì thời cơ. Nhưng các em cũng còn hữu duyên hữu phúc bảo toàn được sinh mạng, ẩn nung dưới thánh đường để làm những gì Thiêng Liêng và Giáo Hội giao phó.

Nhìn ra xa các vùng thôn quê hẻo lánh, tội nghiệp cho đàn em phải chịu điều linh trong thời đất nước còn loạn ly, nhà tan mạng tán, sự nghiệp tiêu điều. Rất đổi dưới túp lều tranh cũng chưa yên phận sống còn nơi sớm tối. Còn tinh thần đâu, còn can đảm đâu, còn phương tiện đâu để mà hành đạo lập công. Vận nước, nghiệp nhơn sanh đã đến thế! Bởi vậy từ mấy mươi năm trước, Chí Tôn và các đấng Phật Tiên Thánh Thần thúc hối các em trong toàn Đạo phải ráng lo tu để giải lần nghiệp quả.

Mình có nhẹ nhàng, có rồi rảnh, có phương tiện, mới

cứu nhơn độ thế đặng. Nhược bằng tu hành còn kém, công quả còn non, nghiệp duyên còn nặng, làm sao có dư phước đức để mà tế độ người đời.

Các em dầu sao cũng còn an ổn, còn vinh hạnh được gần gũi bên nhau, được Phật Tiên nhắc nhở, được chút ít phương tiện. Phải cố gắng thêm lên hầu vượt qua hồi khó khăn là tai nạn chung của nhơn quần xã hội.

Các em cho Tiên Huynh gửi lời về thăm đàn em lớn nhỏ khắp nơi trong các thánh tịnh địa phương nghèo nàn xơ xác và chịu bom đạn. Nói rằng Tiên Huynh gửi lời thăm, dầu một em nhỏ nào cũng vậy. Hãy cố gắng, không vì sự khổ đó mà xao lãng đạo tâm, nghĩa nhân liêm sỉ. Giá trị con người không ở chỗ giàu sang quyền quý, mà ở chỗ đạo đức nghĩa nhân và tác phong phẩm hạnh. (...)

Để tưởng nhớ công lao khó nhọc hành đạo nữ phái, Tiên Huynh có tâu trình Tòa Tam Giáo xin được một đàn riêng cho phái nữ. (...)

Sau cùng Tiên Huynh đề lời khen ngợi chư hiền đệ, hiền muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý đã thừa hành sắc lệnh chu toàn phận sự. Tiên Huynh cũng đề lời cảm ơn và khen ngợi tinh thần liên giao hòa ái trong tình đồng đạo của chư hiền đệ, hiền muội từ các giáo hội, các thánh thất, thánh tịnh xa gần.

Tiên Huynh ban điển huệ cho toàn thể chư hiền đệ, hiền muội và các em lớn nhỏ trong ngoài. (...)

Tiên Huynh đề lời thân ái giã từ chung các anh em chị em. Thăng.

TÁI CẦU

THI

*Một cảnh sen trắng trở thêm hoa,
Ngào ngạt nhờ xông mồi Đạo nhà,
Chung sức gieo trồng cây hạnh đức,
Được về Tiên cảnh thoát trầm kha.*

Bạch Liên Tiên Nương

Tệ Tỷ chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị tam ban.
Chị mừng các em nữ phái.

Cũng nhờ sớm biết lo tu và nhục tử biết lập công bồi đức mà Tệ Tỷ được về ngôi xưa vị cũ, hằng vui cảnh thiên nhiên với hàng Tiên Nữ, sớm tiêu dao miền bông đảo, chiều dạo cảnh chốn lâm tòng, ngàn năm muôn tuổi không già không bệnh, không chết không sanh. Tuy nhiên, Tệ Tỷ cũng hằng theo g紧跟 các Đấng Giáo Chủ để học hỏi tu luyện thêm hơn, để có đủ huyền vi diệu pháp giúp thế độ người.

Được vâng lệnh báo đàn, nên Tệ Tỷ vội vã đôi lời nhắc nhở chị em cố gắng tu hành để sớm giải vòng oan khiên nghiệp chướng.

Chư liệt vị và các em thành tâm tiếp điển Đức Quan Âm Bồ Tát giáng đàn. Tệ Tỷ xin chào chung, hẹn ngày tái ngộ. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Tuy về cõi thượng chốn thanh vân,
Nghĩ lại mà thương kẻ thế trần,*

*Nghiep chuong còn mang, mang mền mãi,
Nên đành lẫn quẩn bánh xe luân.*

Quan Âm Bồ Tát

Vâng lệnh Đức Diêu Trì Kim Mẫu, thừa hành sắc lệnh Tòa Tam Giáo, Bàn Đạo giảng đàn để mấy dòng đạo lý cho chư hiền muội gọi là khích lệ và ban khen công trình khó nhọc đeo đuổi Đạo Trời để tìm đường giải khổ. Miễn lễ. Đàn trung an tọa đấng đấng.

Chư hiền muội! Phàm trần Phật cảnh tuy có cách nhau, nhưng với lòng thành kính, dạ hoài mong thì sự thông công hai miền cũng không phải cách. Hiện nay chỉ còn xa cách là bởi chư hiền muội còn mang nhục thể, nhục nhãn, nhục nhĩ cũng như phàm tâm. Kèm theo đó, những bản ngã, những thất tình lục dục còn chế ngự, rào đón bản tâm linh. Chi nên kẻ Tiên người tục nhiều khi muốn giúp đỡ dìu dẫn nhau, phải gặp mọi điều cách trở.

Cũng còn phúc đức trong Tam Kỳ Phổ Độ đã có phương tiện thông công là huyền cơ diệu bút mà Bàn Đạo và các Đấng Thiêng Liêng có nhiều dịp nhủ khuyên dạy bảo, dắt lối đưa đường cho chư hiền muội nương theo đó thức tỉnh tâm linh, tô bồi âm chất.

THI

*Bởi nhiều nghiệp chướng mãi đeo đai,
Nên bước tu hành lắm trở gay,
Con cái cửa nhà lo thiếu đủ,
Tạc thù đây đó bận liền tay.*

HỮU

*Tay yếu chơn mềm cổ đảm đương,
Sao cho hạnh phúc chốn gia đường,
Còn đâu rồi rãi lo Thiên Đạo,
Để kịp ngày kia dự thí trường.*

HỮU

*Trường thi công quả chọn nhơn hiền,
Cho kẻ tu hành hữu huệ duyên,
Chẳng luận nữ nam Âu Mỹ Á,
Ai nhiều huệ phúc sẽ thành Tiên.*

HỮU

*Tiên tục hai đường dấu cách xa,
Có tâm thiện nguyện kẻ bên mà,
Dắt dìu cho thoát bao tai ách,
Phủi nợ hồng trần cõi giới ba.*

HỮU

*Giác ngộ tâm Tiên học Đạo mâu,
Đạo mâu nào phải cách xa đâu,
Xa đâu phải ở miền Tây vức,
Tây vức nơi tâm kẻ khẩn cầu.*

THI BÀI

1. *Thương kẻ tục dãi dầu sớm tối,
Chốn hồng trần không lối thoát ra,
Thế gian những tưởng là nhà,
Lo xây kiên cố ở mà muôn năm.*

2. *Tình mẫu tử thâm thâm hoạn dưỡng,
Nghĩa phu thê hạnh hưởng trọn đời,
Vì chung muốn sống yên nơi,
Trăm phương ngàn kế cho đời đẹp xinh.*
3. *Dựng sự nghiệp cho mình sự nghiệp,
Cho các con kế tiếp đời sau,
Trong khi thâm góp của vào,
Vô tình gây tạo biết bao lỗi lầm.*
4. *Người có nghĩa thì làm nghiệp thiện,
Xây cơ đồ tùy tiện tài năng,
Chớ không nỡ dạ làm xằng,
Cho thân dư dả, cho bằng thế nhân.*
5. *Thà nghèo túng còn hơn trái đạo,
Thà đói no hoài bão nghĩa nhân,
Mặc ai sớm Sở chiều Tần,
Mặc ai buôn tương bán quân không màng.*
6. *Cũng có kẻ gây oan nghiệp chướng,
Miễn cho đời hạnh hưởng ấm no,
Bày ra mưu lược lắm trò,
Bất nhân phú túc của kho đầy đầy.*
7. *Đâu có biết họa bay tai gỏi,
Đâu có tường ác lợi ác vương,
Thế nên lừa đảo khôn lường,
Tới chừng gặp quỷ vô thường mới hay.*
8. *Đến chừng ấy trở tay không kịp,
Bởi vì chung tạo nghiệp đầy đầy,
Ác lai ác báo đến ngày,
Tội xưa ta tạo, ngày nay ta đền.*

9. *Bánh xe luân xuống lên chuyển tiếp,
Tử rồi sanh theo nghiệp theo duyên,
Quay trong cái bánh dây chuyền,
Bao giờ trả hết oan khiên mới rời.*
10. *Sanh cõi tạm ai ôi khá hiểu,
Ráng mà tu tích thiếu thành đa,
Thế gian đâu phải thật nhà,
Cảnh Tiên mới thiết bữa tòa thiêng liêng.*
11. *Phận làm mẹ tu hiền vui vẻ,
Làm gương cho con trẻ noi theo,
Đời rằng bèo lại sanh bèo,
Ồi đâu trở trái dưa leo bao giờ.*
12. *Con còn dại còn khờ trong trắng,
Tập tánh cho chúng đặng hiền lương,
Ban cho chúng nó tình thương,
Chọn người bạn tốt trên đường tiến thân.*
13. *Bà mẹ ấy tinh thần trụ cột,
Là hiền thê rường cột gia trung,
Chồng xưa nổi tiếng anh hùng,
Cũng do hiền phụ đức un tinh thần.*
14. *Xưa Mạnh Mẫu cầm chân Mạnh Tử,
Theo học đường trung thứ lễ nghi,
Ngày nay tiết nghĩa còn ghi,
Nho Tông Khổng Mạnh Đông Tây kính nhường.*
15. *Đó là tu cang thường gia đạo,
Đó là tu hoài bão nghĩa nhân,
Đó là cơ bản tinh thần,
Đạo người làm vẹn ở tầng thứ ba.*

16. *Dày công quả bước qua Thiên Đạo,
Học theo gương tam bảo Thánh Hiền,
Làm theo kinh sách chỉ truyền,
Hễ làm cho đúng thành Tiên mấy hồi.*
17. *Tu phải cố trau dồi tâm tính,
Phải trước tiên quyết định tu chi,
Tụng kinh là để làm gì,
Ăn chay niệm Phật ích chi cho mình?*
18. *Không phải Phật thiếu kinh thường tụng,
Bảo chúng sanh đem tụng Phật nghe,
Tụng kinh như thế nói về,
Nghĩa sâu không biết, lối lẽ không thông.*
19. *Chẳng khác nào nghe ong vò vẽ,
Tiếng nhỏ to thỏ thẻ vu vu,
Tụng nhiều mới gọi là tu,
Đọc nhiều cho Phật công phu mới nhiều.*
20. *Đó là tu theo chiều mê tín,
Biết bao giờ tâm thánh mở mang,
Sách kinh là đuốc rọi đường,
Dạy đời học đạo hành tàng thế nào.*
21. *Vì lẽ đó cùng nhau ráng hiểu,
Đọc kinh coi Phật biểu làm chi,
Ráng làm ăn ở cho y,
Tánh tình cùng những hành vi Phật Trời.*
22. *Đọc kinh rồi hiểu lời Phật dạy,
Thì chớ làm trái lại sách kinh,
Nếu khi mình đã thông minh,
Lầu thông đạo pháp, xem kinh làm gì?*

23. Ăn chay để làm chi vậy hử?
Tập ăn chay để khử lòng trần,
Bao nhiêu ái, ó, tham, sân,
Bao nhiêu thói xấu rửa lằn cho thanh.
24. Ăn chay để tập tành nhân đồng,
Loài vật kia cũng sống như mình,
Lẽ nào đành đoạn sát sinh,
Rượu ngon thịt béo tiệc tùng sớm trưa.
25. Đó là lối muối dưa tụng niệm,
Tập tánh hiền cho tiệm tiến lên,
Lòng thương nhân hậu làm nền,
Gọi đèn minh triết cho bền quang minh.
26. Còn cúng lạy niệm danh chư Phật,
Ở chùa chiêm tịnh thất thường khi,
Tứ thời bái sám làm chi?
Niệm danh các Đấng làm gì nữa đây?
27. Có người niệm xin Thầy cùng Phật,
Cho thánh đường tịnh thất bình yên,
Đó đây trên dưới chùa chiền,
Đừng cho phá hoại giữ yên mãi hoài.
28. Cho gia đạo trong ngoài an bĩ,
Cho đàn con ứng thí thủ khoa,
Và cho lớn bé trẻ già,
Làm ăn thanh mậu cửa nhà sum sê.
29. Tôi sẽ nguyện đem về cho Phật,
Hoa quả trà chõng chất đầy bàn,
Hương thơm trầm tốt trà nhang,
Rượu lê trà cúc bĩ bành thiếu chi.

30. *Xin chư Phật từ bi gia hộ,
Cho chồng tôi thi đỗ quan cao,
Để cầm vận mạng phong trào,
Đi đâu dân chúng chạy sau rần rần.*
31. *Đó là tu theo phần mê tín,
Phật Tiên đâu ưa nịnh ưa dua,
Mà đem lễ vật đến chùa,
Đặt điều kiện để bán mua Phật Trời.*
32. *Cúng lạy để nghỉ ngơi tâm trí,
Để tịnh lòng, tịnh ý, tịnh ngôn,
Khép mình dưới bệ Chí Tôn,
Trau dồi tính nét luyện hồn tịnh thanh.*
33. *Cúng lạy để tâm lành phát hiện,
Nhìn Phật Tiên trên điện hiền hòa,
Khởi lòng bác ái vị tha,
Nhìn chung Thượng Đế là Cha linh hồn.*
34. *Nhìn lên trái càn khôn thường trụ,
Nhật nguyệt cùng tinh tú bao quanh,
Càn khôn vũ trụ vận hành,
Còn mình là một chúng sanh phàm trần.*
35. *Mình cũng có pháp thân nội ngoại,
Cũng như Trời là Đại Linh Quang,
Trên thì thiên thượng Thánh Hoàng,
Dưới mình thiên hạ trần gian điển hình.*
36. *Trời thì có hành tinh nhật nguyệt,
Có âm dương hàn nhiệt nóng khô,
Con người là tiểu quy mô,
Cũng đều có bản Hà Đồ Lạc Thư.*

37. Đó là máy huyền cơ Tạo Vật,
Người với Trời thể chất song song,
Nếu mình bền chí gia công,
Tu thân luyện mạng cũng mong thành Trời.
38. Phải nhiều kiếp luân hồi tiến hóa,
Đi từ từ chỗ đọa đến thăng,
Con người là tiểu linh quang,
Từ trong khoáng sản ẩn tàng cỏ cây.
39. Đến cảm thú ngộ ngây khờ dại,
Nhiều kiếp rồi biến cải linh hồn,
Tiến lên đến bậc vi nhơn,
Có luôn thất phách tam hồn quy nguyên.
40. Người tu được thành Tiên tác Phật,
Khổ công tu chẳng mất ai ơi!
Tu đi một vốn mười lời,
Nhà băng thượng giới Cha Trời dành cho.
41. Chớ đừng có bo bo ích kỷ,
Lo tóm râu của quý để dành,
Một giờ lửa đạn chiến tranh,
Cửa nhà sự nghiệp tan tành còn chi.
42. Đó là nghĩa những khi cúng lạy,
Niệm Phật Tiên van vái Thánh Thần,
Phải tìm hiểu nghĩa chánh chân,
Mới bù công khó tu thân một đời.
43. Đêm thu để ít lời đại khái,
Cho chị em nữ phái ghi lòng,
Gọi là tưởng thưởng cái công,
Đã nhiều năm tháng trọn lòng kính tin.

44. *Tu phải hiểu đức tin chánh tín,
Mỗi việc hành xét định minh quang,
Chớ nghe tiếng quyến tiếng đàn,
Yếu lòng non dạ tin cần mà nguy.*
45. *Đời còn lắm loạn ly khổ sở,
Đạo nơi nào cứ ở đó đi,
Đừng lòng chạy đó chạy đây,
Bị ma dẫn dắt lạc Thầy Chí Tôn.*
46. *Rồi phiên trách sao Ôn Trên chẳng,
Theo hộ trì cho đặng yên lành,
Mấy mươi năm đã tu hành,
Một giờ mềm yếu tan tành còn đâu!*
47. *Lời dặn dò ghi sâu gìn giữ,
Cho chị em phải nữ ráng tu,
Tu không như phải người mù,
Ép thân ép xác dập đầu cầu ơn.*
48. *Lời dặn dò keo sơn gắn bó,
Nhấn nhủ nhau đây đó được tàng,
Ban ơn toàn thể trung đàn,
Ráng lo hành đạo, cảnh nhàn đây lui.*

Thăng.

22. ĐẠO CAO ĐỨC TRỌNG LÀ CĂN BẢN

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-10 Đinh Mùi (16-11-1967)

THI

*Non nước điêu linh buổi khốn cùng,
Ai người ái quốc góp tay chung,
Xương minh chánh đạo dìu sanh chúng,
Mời gọi người tu lập chí hùng.*

Đại Tiên Lê Văn Duyệt

Lão chào mừng chư Thiên Mạng, chư hiền đệ, hiền muội.

Lão đến trong giờ này để có một việc cần thảo luận với chư hiền đệ, hiền muội. (...)

Lão rất vui khi thấy cơ đạo đã đến lúc phát huy giáo lý, hoằng hóa chân truyền để cứu độ buổi cùng nguy thậm khổ này.

Trước đây, chư hiền đệ, hiền muội là những người có tâm chí vì Thầy vì Đạo, mong mỗi làm sao cho nước trị nhà an, lê dân cộng hưởng thái bình cực lạc. Điều đó hẳn là đúng với tâm lý chẳng luận giới nào. Nhưng ngược lại, Lão khuyên chư hiền đệ, hiền muội nên nghĩ đến một lý do trong một sự thất bại của cá nhân, suy tư nghiền ngẫm sẽ thấy thất bại ấy là có lý do này hoặc lý do khác, thì hiện trạng ngày nay cũng thế. Nước loạn nhà tan, dân sanh điêu đứng cũng ở một lý do rất thực tế là vô đạo đức, vô nhân nghĩa, là dục vọng, là tranh đấu. Nếu các chứng bệnh vừa kể sơ được chữa trị lành mạnh, thì nước nhà yên ổn, thế

giới hòa bình, không phải tìm đến Tiên Phật để đòi hỏi một việc gì khác nữa.

Chư hiền đệ! Có lúc Lão muốn cầu xin Chí Tôn để trở lại cõi hồng trần tiếp tay cùng chư sứ mạng hầu lập định lại cuộc sống cho lê dân trong hồi hỗn loạn. Nhưng đó chỉ là một ảo tưởng thôi.

Nếu đem tiền bạc để mua chuộc lòng dân, để bình định được đất nước, cải tạo được nhơn tâm, thì Đức Thích Ca sao lại không đem sự giàu sang bốn biển của một hoàng thái tử ra mà làm, hà tất phải dấn thân vào rừng già cho khổ cực.

Nếu đem quyền uy để đàn áp tất cả các lực lượng dưới tay mình thì chỉ có một giai đoạn nào đó thôi.

Nếu đem quyền uy để chế ngự được toàn dân, cải thiện lập định được nhơn tâm, khôi phục được nước non bền vững thì Đức Thích Ca cũng có thừa, hà tất phải lê gót từ đông sang tây, từ nam sang bắc để dùng đạo thuyết cải tạo dân chúng nơi cõi Tây phương trở lại cực lạc niết bàn mà chi.

Chính vì lẽ đó, ngày hôm nay chư hiền đệ cũng phải xem đó là một gương tối thượng hầu xóa tan những mặc cảm tự ti, để tránh hết điều sai quấy xảy ra nơi nội tâm, mới mong đạt thành chánh đạo.

Lão tiếc vì trên thế gian còn biết bao nhiêu anh tài chí sĩ, chỉ không chịu nổi với hoàn cảnh chi phối giữa người đời và tôn giáo, nên không bước đến để góp công vào cơ tái tạo dinh hoàn, rút cuộc rồi lại mai một trong luân hồi chuyển kiếp.

Cũng rất tiếc những người tài sơ đức bạc lại mong vọng

ở một tương lai tốt đẹp huy hoàng cho đại chúng, đem hết tâm trí để phục vụ một lý tưởng thật cao siêu, nhưng lý tưởng là lý tưởng, đường lối không nhận định rõ ràng, trên vai lại mang một gánh nặng quá sức mình, rồi phải chồn chân vấp ngã.

Cũng rất tiếc những người thiếu tài kém đức lại mong vọng ở một tương lai huy hoàng rực rỡ, quên rằng với cá nhân không thể đảm đương một phần việc nào, vẫn cứ mặc cả và đảm đương, thế là thất bại.

Ôi! Trên mọi sự ở đời, nếu mỗi người đều biết tự tôn, tự tin cho to tát và tự trị bản tâm, tự lượng tài đức, thì bao nhiêu sự khó khăn đều giải quyết rất dễ dàng.

Lão cũng vì trách nhiệm chung cùng chư sứ mạng nên tạm để đôi lời. Sau này gặp lại sẽ còn nhiều thảo luận trên đường hành đạo.

THI

Gởi gắm cho nhau một tác lòng,

Uy linh chính khí tạo non sông,

Đạo cao đức trọng là căn bản,

Nhân loại đồng lên cõi đại đồng.

Lão mừng chư hiền đệ, hiền muội. Thăng.

23. ĐẠO LÝ LÀ KHUÔN VÀNG THƯỚC NGỌC BẢO TOÀN THANH THIẾU NIÊN

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 30-10 Đinh Mùi (01-12-1967)

THI

***Thanh** niên nam nữ vốn mầm non,
Minh trí hậu lai mới vĩnh tồn,
Đồng ấu học làm nên đạo nghiệp,
Tử tôn muôn thuở tiếng bia đồn.*

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đàn tiền. Vâng lệnh Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tiểu Thánh đến chỉnh đàn hầu tiếp lệnh Thiêng Liêng giáo đạo.

Chư liệt vị đàn tiền nghiêm chỉnh tiếp điển Cao Triều Tiên Bồi lâm đàn dạy về phần thanh thiếu niên. Tiểu Thánh xin chào chung chư liệt vị. Xin phục hồi châu lệnh.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Đức trọng tài **Cao** mới vững vàng,
Vững vàng **Triều** nội đến lân bang,
Lân bang **Phát** khởi sùng Thiên Đạo,
Thiên Đạo hòa nhơn vạn vật an.*

Tiên Huynh chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị đàn tiền. Mừng các em thanh thiếu niên.

Thừa lệnh Tam Giáo Tòa, Tiên Huynh giáng đê tiếp nối phận sự trong chương trình Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý. Mời tất cả đồng an tọa. Riêng phần thanh thiếu

niên, hãy quý và nghiêm chỉnh nghe lệnh dạy. Đoàn hôm nay Đức Lý Giáo Tông chủ tọa.

Hỡi các em thanh thiếu niên! Trước khi Tiên Huynh nương diễn vô vi trở lại trần gian để hướng dẫn các em lên đường đạo lý, tiến thủ trong tuổi thanh thiếu niên đối với kiếp hiện sinh giữa nhơn quần xã hội, việc đầu tiên là Tiên Huynh dạy các em phải xây dựng bản thân ở gia đình.

Các em sinh vào thời kỳ loạn lạc, lòng người điên đảo, nghĩa nhân đạo lý không còn, trên không vững dưới không yên, lẫn lộn giữa lợi quyền danh vọng, hoại lý thương luân, đấu tranh tàn sát. Tất cả hậu quả này người thanh thiếu niên phải hứng chịu từ thời gian, từ giai đoạn, càng tiếp diễn càng dồn ép người thanh thiếu niên vào mọi hoàn cảnh, nào trụy lạc, nào hoang đàng, hư đốn ti tiện.

Về mặt khác thì những tinh thần trong sáng, chính khí cương cường của một truyền thống oai hùng dân tộc lại bị động cơ bản ngã của đảng phái, tôn giáo để xô sát lẫn nhau, rồi hoàn cảnh duy nhứt không thể dừng được, là tuổi thanh niên phải từng chinh khi quốc loạn.

Các em ôi!

BÀI

1. *Tài cũng chết, bất tài cũng chết,
Biết không còn, không biết chẳng còn,
Trải thân đền nợ nước non,
Máu xương lấp mấy cho tròn hiếu trung.*

Vì thế nên Tiên Huynh rất chú trọng đến thanh thiếu niên, muốn cứu cánh, muốn xây dựng một thể hệ hiện tại cũng như tương lai cho các em thanh thiếu niên. Tiên Huynh không có phù linh phép lạ, không chúc quỷ mưu

thần, chỉ có một phép màu tối thượng mà Tiên Huynh đã rút kinh nghiệm từ buổi sanh tiền đến nay đem ra hiển các em để làm bửu pháp hộ thân. Các em có nhận ra bửu pháp của Tiên Huynh chưa? Các em thanh thiếu niên hãy bạch cho Tiên Huynh được rõ?

(...)

Đúng là đạo lý. Các em ngoan lắm.

Đạo lý không là vấn đề ru ngủ. Đạo lý là một khuôn viên mẫu mực để un đúc chí quật cường, tài đức của một tinh tú dân tộc. Đạo lý là cơ bản của một quốc gia thái bình thịnh trị. Nhưng phải hiểu nghĩa thật sâu rộng rốt ráo mới thấy thâm diệu của đạo lý và hành đúng đạo lý. (...)

Phương pháp thu phục nhơn tâm, tinh thần kỷ luật, óc tổ chức và phương châm lãnh đạo, tâm lý tiến thủ, luận lý chiến thắng, còn bao nhiêu điều cần yếu mà thanh thiếu niên cần phải được có và phải được hoàn thành.

Tiên Huynh bảo các em nên nhớ rằng chỉ có sự kham khổ mới rèn luyện được chính khí và cấu tạo được uy linh nghe! (...)

Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý phải có óc tự tôn, lòng tự tín to tát, xem tất cả là mình, mình là tất cả để không phân biệt trong do dự ta người, hầu rèn luyện nên một lãnh đạo hướng đạo mai sau.

Lẽ đúng ra Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý phải lập minh thệ trước Đấng Chí Tôn để khép mình vào khuôn vàng thước ngọc hầu trở thành một thanh niên toàn hảo trong mai hậu. Nhưng với *Bài Cầu Nguyện* các em đọc hằng bữa, nên ý thức rằng đó là thay lời minh thệ.

Các em cũng nên hiểu rằng không phải buộc các em

trong khuôn viên mẫu mực ấy để làm một uy linh huyền diệu chi, nhưng đó là một kim cô, một khỗn tiên thăng để gìn giữ tâm tứ mã, lục tặc của các em. Như thế thì các em phải giữ những điều này trong phần Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý:

1. Khắc khổ nghiêm chỉnh bản thân và thương yêu tha nhân.

2. Xem mọi người là mình, mình là mọi người, không phân biệt. Thương người hoàn hảo hóa người, thương ta hoàn hảo hóa ta.

3. Phải đặt trọn lòng tin nơi Đấng Chí Tôn và Đại Đạo.

4. Phải đặt hết sự trọng kính nơi Cơ Quan.

5. Quyết tâm nắm cờ Đại Đạo để cấm mọi nơi, ngõ hầu cứu độ toàn nhân loại.

Trong khi đã đào tạo, đã định kỳ các phần hành sự, chư đệ phải chú trọng rằng sứ mạng Cơ Quan thành hay không thành, mục đích đại chủ thể đạt đến hay không đạt đến là do Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý có trọng trách sau này.

Tiên Huynh cũng nhắc thêm rằng trong Thanh Thiếu Niên hãy xem nhau đồng nhứt thể, tôn trọng ở chơn linh cao thượng. Đừng phân nam nữ trên cương vị hành đạo. Cần nghiêm chỉnh nghi lễ phong hóa đạo đức.

Tiên Huynh cuối cùng xin gởi gắm tâm huyết và Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý cho Cơ Quan. Chư đệ đừng thấy hàng tre bị cắn cỗi, sâu rầy cắn phá mà không nghĩ đến hàng măng non đang vươn mình trong muôn vàn khó khăn thực tế.

TIẾP BÀI

2. Trong lịch sử oai hùng thuở nọ,
Giống Rồng Tiên khai ngõ mở đường,
Đắp xây muôn dặm giang sơn,
Khoát tay loạn trị vui chơn bại thành.
3. Sống cuộc thế âu đành phải thế,
Ăn làm sao, nói để làm sao?
Khắc không ra, nuốt chẳng vào,
Nghĩa tình cốt nhục ai nào biết ai!
4. Rằng trả nợ, ai vay mà trả?
Nghệp luân hồi rộn rã thiên luân,
Cái cơ Tạo Hóa xây vùn,
Đố ai biết kiếp vi nhân là gì?
5. Cuộc cờ thế xe đi pháo lại,
Cửa công hầu kén bầy chơn ba,
Trong cơ tiêu trường đó là,
Nhục vinh đắc thất, ta ta người người.
6. Thân chí sĩ gặp thời tao loạn,
Phận anh hùng mấy đoạn cam go,
Không đi e lại trễ đò,
Chen chân hoạn lộ ra trò chi chi.
7. Thế mới biết huyền vi Tạo Hóa,
Đã định kỳ mạt hạ tam nguơn,
Dù tài cử đánh bạt sơn,
Cùng trong cái luật tuần hoàn chuyển luân.
8. Cơ biến dịch hết xuân đến hạ,
Hạ rồi thu, thu hóa lại đông,

*Khôn ngoan gây giống tạo dòng,
Noi theo đạo lý tương đồng tương sanh.*

9. *Nhìn thấy hàng tre xanh cần cỗi,
Nghĩ xót thân măng trời khó khăn,
Anh đem thức ngọc khuôn vàng,
Đó là đạo lý bảo toàn các em.*

Sau phần này, Tiên Huynh khuyên Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý cần ý thức những lời dạy trong mỗi kỳ đàn để hành đạo cho đúng trách nhiệm. Tiên Huynh miễn lễ, toàn tất cả thanh thiếu niên an tọa.

Mọi việc Tiên Huynh mong ở chư đệ Cơ Quan nâng đỡ, chăm sóc để cho Thanh Thiếu Niên Phổ Thông Giáo Lý vượt bậc trên cương vị đạo đức đại đồng. Dầu ít dầu nhiều, dầu lớn dầu nhỏ, tổ chức vẫn là tổ chức.

Tiên Huynh rất hài lòng trong tinh thần toàn đạo trung đàn, sẽ hẹn lại khi sau để cùng thảo luận phần tiến hành của Thanh thiếu niên. (...)

Tiên Huynh chào chung chư hiền đệ hiền muội trung đàn. Thăng.

24. BỐN ĐIỀU CẦN PHẢI QUAN NIỆM

Liên Hoa Cửu Cung
Ngọ thời, 01-11 Đinh Mùi (02-12-1967)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng, chào chư liệt vị đàn tiên.

Vâng lệnh báo đàn, có Tam Trấn Oai Nghiêm giảng cơ chứng lễ, chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Giáo Quan vi thiện độ Quan yên,
Tông Thánh gây Âm chất mới bền,
Đại Đế vàng Bồ chưa ắt giữ,
Đạo Quân tử vện Tát(c) Thần Tiên.*

Nhơn danh **Tam Trấn Oai Nghiêm Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ**, chúng Bàn Đạo chào chư hiền đệ hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

Nhơn tâm sanh nhứt niệm, Thiên địa tất giai tri. Lòng đạo chư hiền đệ địa phương đã nhiệt thành và thể hiện được một trụ tướng để làm vị trí hành đạo cho thế hệ tương lai, chúng Bàn Đạo đến đây chứng lòng nhiệt thành đó và chứng ngày lễ kỷ niệm cũng như an vị ngôi Liên Hoa Cửu Cung do toàn đạo địa phương chung tâm hiệp lực, kẻ của người công tạo thành.

Để đánh dấu một giai đoạn mới trên bước đường hành

đạo nơi này, sẽ có Tiên bồi quá vắng lâm đàn dạy Đạo. Chư hiền đệ hiền muội chỉnh đàn nghinh tiếp. Ban ơn lành toàn thể, chúng Bần Đạo quy hồi cựu vị. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Non nước xa vời cảnh Á Âu,
Vì thương dân đạo mới đương đầu.
Trùng dương bao nệ dòng thương hải,
Muôn dặm sá gì cuộc bể dâu.
Chí dốc hoằng dương cơ chánh giáo,
Lòng mong quảng bá pháp siêu mầu.
Hay đâu định mệnh bao nhiêu đó,
Kẻ ở người đi cũng tui sầu.*

Phan Thanh

Xin chào mừng chư cố hữu. Tiên Huynh mừng các em lớn nhỏ trong ngoài.

Tuy là kẻ dương gian, người Tiên cảnh, tình bạn đạo thuở nào nay vẫn còn lưu luyến, và trách nhiệm cũng hòa đồng như nhau. Xin mời chư cố hữu và các em an tọa.

Trên hai mươi năm tao loạn, cảnh đời vật dờn, tình bạn đạo kẻ còn người mất, mà lòng mến đạo gìn giữ bền căn của các em vẫn còn sáng tỏ, thiệt là một đại hạnh phúc cho kẻ vô vi cũng như người hữu thể.

Các em ôi! Đã mang thể xác con người, sống giữa chốn bụi hồng dày đặc, dễ mấy ai được hàng Nghiêu Thuấn mà đăng trọn tốt trọn lành.

Nghĩ lại mà thương cho các em, đã không may sanh vào thời nước nhà ly loạn, tâm hồn của người tín hữu hằng bị

dao động luôn luôn. Tiên Huynh ngày xưa tuy mang phần nhục thể như các em, nhưng cũng còn may mắn được sống trong những chuỗi ngày tương đối an ổn, chỉ bị một vài nghịch cảnh cản trở việc thể Thiên hành hóa. Nhờ kiên tâm trì thủ nhẫn nại nên Tiên Huynh đã vượt qua mọi thử thách và cũng nhờ thời kỳ đại ân xá nên được trở về quy hiệp bốn căn.

Tuy nhiên, trách nhiệm hành đạo độ đời Tiên Huynh vẫn còn mang nặng. Hôm nay về đây nhìn thấy các em khiến Tiên Huynh không khỏi chạnh lòng u buồn thương tủi của tình thế tục.

Thương là thương các em đã cố tâm lo giữ gìn nề nếp cũ, lo bành trướng cơ sở để đào luyện mầm non. Thương là thương cho các em rủi gặp thời buổi nhiễu nhương tao loạn, tinh thần phải bị hoang mang, hằng khi cầu nguyện xin các Đấng Thiêng Liêng và đàn anh quá vãng hộ trì mọi mặt. Các em hãy yên lòng. Tiên Huynh vẫn luôn luôn hộ trì các em trong chí thành tâm đạo.

Các em hằng mong sao cho cơ đạo sớm thành tựu như lời Chí Tôn ban truyền ngày Khai Minh Đại Đạo. Hôm nay Tiên Huynh về đây, một là vì sứ mạng trách nhiệm còn vương vấn với nhơn loại, hai là vì tình đệ huynh nghĩa hữu bằng trong khuôn viên đạo đức đã dang dở tự thuở nào. Vì vậy Tiên Huynh cần phải an ủi vỗ về, dạy bảo các em những gì cần phải làm kể từ nay sắp đến.

Các em hằng nhớ câu *Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tam Giáo quy nguyên, Ngũ Chi phục nhứt*, và những câu nguyện *Đại Đạo hoằng khai, phổ độ chúng sanh, thiên hạ thái bình*, mà các em hằng nói và nguyện hằng ngày. Đó là cả một đường lối, một mục đích, một triết lý, một cứu cánh

cho đạo Cao Đài, nhưng từ lâu ít người khai thác và giảng giải tận tường minh bạch trong đại chúng những tiêu ngữ đó trước khi muốn quy Tam Giáo, hiệp Ngũ Chi, hoằng khai Đại Đạo hay phổ độ chúng sanh cho thiên hạ được thái bình.

Tiên Huynh năm xưa đã đề xướng ba tiêu chuẩn hành đạo để đạt những tiêu ngữ ấy. Đó là: chấn tế khuyến thiện, liên giao chi phái và phổ thông giáo lý.

Trước khi muốn thực hành được ba điều đó, các em cũng cần phải quan niệm bốn điều sau đây:

1. *Là quan niệm về chức sắc tại một thánh thất.* Nơi Tân Pháp đã có quy định: Một chức sắc tại một thánh thất chỉ cần và có ở hàng giáo phẩm tới cấp bậc Lễ Sanh là đủ rồi. Ngoài vị Lễ Sanh còn có Chánh, Phó Trị Sự và Thông Sự để gần bó đi sát với nhân sanh hầu an ủi, chăm nom dìu dắt dạy bảo họ trên đường tu học, và bảo vệ họ trong mọi hoàn cảnh như quan, hôn, tang, tế, hoặc những khi thiên tai chiến họa. Chớ đừng quan niệm mỗi thánh thất cần phải có các hàng giáo phẩm cao cấp như Đầu Sư, Phối Sư, Giáo Sư, v.v... Nếu quan niệm như vậy đã phạm vào giới luật của tòa thánh, hội thánh. Hơn nữa, vô tình đã làm giảm giá trị của hàng giáo phẩm trong Đại Đạo.

2. *Là quan niệm về hành đạo của một địa phương.* Mỗi một địa phương đã có những cơ sở hành chánh đạo rồi, chỉ cần kiện toàn guồng máy cho được lành mạnh, hầu hành đạo đắc lực nơi này. Cũng cần liên giao đây đó để học hỏi những kinh nghiệm quý báu đem về bổ sung những khuyết điểm nơi địa phương mình. Chớ đừng thấy nơi địa phương bạn được xán lạn, hành đạo được kết quả khả quan, rồi bỏ nơi này đến nơi đó. Làm như vậy, hoặc cố ý hoặc vô tình,

làm hoang mang tinh thần tín hữu, làm xáo trộn nếp sống thường nhật dân đạo địa phương. Vì tình thiêng liêng cũng như tình đạo luôn luôn chan rưới đồng đều, không riêng cho một nơi nào, một người nào. Những kinh điển, thánh ngôn, thánh giáo đã dạy từ xưa, nay hãy gom góp sưu tầm làm tài liệu học tập hành đạo là đủ lắm rồi.

Các em có để ý điều này chăng? Những lời các Đấng Thiêng Liêng cũng như các hàng Tiền Bối quá vãng giảng cơ dạy đạo, đó chỉ là nhắc đi nhắc lại năm lần bảy lượt. Từ năm này đến một hai chục năm khác cũng chỉ bấy nhiêu.

Có tình trạng đó là vì các em hoặc chưa có phương tiện sưu tập, chưa có một cơ quan chuyên nghiên cứu thánh giáo, hoặc nghe rồi không học, qua khỏi vài đàn cơ là quên ráo trọi, rồi lại đi hầu đàn nữa, xin Ông Trên dạy nữa. Dạy rồi cũng lại quên nữa, rồi lại đi chỗ khác hầu đàn nữa. Trong hoàn cảnh đó lại có nhiều em mong vọng việc trên trời dưới đất, mong biết thiên cơ thời sự... Đó là một điều tai hại vô cùng.

Các em nên nhớ, bên cạnh các em còn có cõi vô hình, có biết bao nhiêu oan hồn uổng tử, ngạ quỷ súc sanh rình mò dòm ngó trong tư tưởng các em. Hễ các em ham muốn dục vọng những điều trái đạo, tức thì chúng tìm mọi cách để thỏa mãn ngay. Vì đó, đã xảy ra rất nhiều trường hợp đáng tiếc trong hàng bạn đạo của các em.

Tội nghiệp thay các em! Khi đã chứng kiến những cảnh ngộ đó rồi đâm ra hoang mang sợ sệt, hoặc chán nản uể oải. Đó là các em đã trúng kế của tà ma rồi đó.

Tội nghiệp các em! Khi buồn khi sợ quanh quẩn đến cầu xin Thiêng Liêng an ủi chỉ dạy. Thiêng Liêng không phụ

lòng. Tiên Huynh dặn dò các em lưu ý điều thứ hai này cho lắm.

3. *Là giữ vững tinh thần thanh thiếu niên.* Đối với tuổi đời, các em ví như những cây tre cần cỗi, cần phải che chở mưa dông gió bão cho những măng non tươi tốt sau này. Hiện giờ có Ban Vận Động thanh thiếu niên, đồng nhi, lễ sĩ các thánh thất, tịnh thất. Ban này cần được xúc tiến và hoạch định phương pháp làm việc cho có kết quả.

Vẫn biết đạo lý là kim chỉ nam cho địa bàn hoạt động, thanh thiếu niên cũng cần quan niệm đến tuổi tác của mỗi thế hệ. Đối với lứa tuổi đang lên, cấp hướng dẫn cần khéo léo và tế nhị ở mặt tâm lý và sinh hoạt.

Sinh hoạt nơi đây không có nghĩa là đạo lý khô khan gò bó, trầm mặc trong lứa tuổi già nua. Cần có vui tươi náo nhiệt, nhưng vui tươi náo nhiệt nơi đây không có nghĩa là bừa bãi quá trớn vượt ngoài vòng đạo lý. Đó là điều cần ghi nhớ cho Ban Vận Động hướng dẫn sau này.

4. *Là việc tạo tác thánh thất, thánh đường.* Các em chịu khó làm một bản thống kê từ các tòa thánh đến thánh thất, thánh tịnh nhỏ, rồi các em sẽ thấy một sự thiếu sót vô cùng, một sự hy sinh đóng góp vô bờ bến, một tương lai không bảo đảm phần vật chất cho ngôi tạo tác đó.

Hiện nay phân đông các thánh thất, tịnh thất chưa có một nền đất riêng biệt cho hội thánh. Còn phải trả tiền mướn đất hằng tháng, hằng năm, đừng nói chi đến những cơ sở tự túc, huấn luyện, bảo trợ, v.v...

Đành rằng vạn sự khởi đầu nan. Đạo Cao Đài mới trên bốn mươi năm có lẽ, nhưng buổi đầu cần phải có ý thức và gây một cái nếp để làm mẫu cho các nơi khác.

Mấy lúc gần đây, tại thí điểm Ngọc Minh Đài, Thiêng Liêng đã phác họa một chương trình gọi là *Đồng Bạc Bảo Trợ*, nhưng rồi chương trình ấy không mấy ai lưu ý, để chìm lặn trong chuỗi thời gian.

Các em thử nghĩ: Dân số đạo Cao Đài từ nam phụ lão ấu hiện nay trong nước tuy con số không được chắc chắn, phỏng độ cũng có trên hai triệu người. Chỉ tính chẵn hai triệu thôi, nếu mỗi một đạo hữu mỗi tháng dành một đồng bạc bỏ vào quỹ bảo trợ, các em sẽ thấy mỗi tháng đạo Cao Đài sẽ cất một thánh thất hai triệu bạc, một năm sẽ cất được mười hai thánh thất. Đó là một tỷ dụ để có con số cho các em tưởng đến mà mừng. Nhưng còn phần tổ chức và thực thi lại là vấn đề khác.

Việc rất dễ nếu có những tổ chức như vậy từ địa phương một. Ai ai cũng có thể đóng góp vào việc công quả. Ai ai cũng tự hãnh diện rằng mình đã góp phần vào đạo sự. Không còn ai mặc cảm rằng mình nghèo túng không dự phần đạo sự, rồi chệnh mảng, ngại ngùng không đến với đạo.

Các em thử nghĩ có những triệu phú nào đài thọ nỗi chi phí hành đạo từ ngày này đến năm khác, mặc dầu vị ấy giàu hăng tâm cũng như hăng sản. Còn mỗi một tín đồ mỗi đồng bạc mỗi tháng có thể hành đạo suốt đời một cách dễ dàng.

(...)

Lâu ngày hội ngộ, say mê đạo đàm, dồi dào tư tưởng phác họa cho các em. Thì giờ cũng sắp hết, một lần nữa, Tiên Huynh ngợi khen lòng lo đạo chí thành của các em.

(...)

Tiên Huynh cầu xin Đức Từ Phụ và các Đấng Thiêng Liêng chan rưới hồng ân cho chư cố hữu, chư liệt vị và các em hiện diện được nhiều ân điển. Hẹn còn ngày tái ngộ và đàm đạo thêm. Tiên Huynh xin chào tạm biệt nơi đây với tất cả tấm lòng thương mến. Thăng.

25. HÃY Ý THỨC THỂ NÀO LÀ ĐẠO LÝ

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 15-11 Đinh Mùi (16-12-1967)

THI

***Kim** thân ai luyện được nên rồi,
Quang đăng chín từng dễ sáng soi.
Đồng ầu vẹn gìn tam bửu, ngũ,
Tử quy một kiếp lại cung Trời.*

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đẳng đẳng.

Vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị nghiêm chỉnh nghinh tiếp Đức Lão Tổ giáng cơ giáo Đạo. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất ngoại nghinh tiếp. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

***Đông** lâm Thánh xuất định càn khôn,
Phương thị tu thân độ dẫn hồn,
Chưởng trí nguyên nhân hồi bỉ ngạn,
Quản(g) giao xứ xứ chứng Thiên Tôn.*

Bàn Đạo mừng hiền đệ, hiền muội đẳng đẳng.

Suốt một năm hành đạo, chư đệ muội để trọn chí thành chí kính phục vụ Đạo Trời, mặc dầu đã gặp trước bao trở lực và thiếu thốn mọi mặt. Chư đệ muội trong Cơ Quan thường được các Đấng Thiêng Liêng để lời khen ủy lạo và hộ trì mọi phương diện cho còn được vững đức tin đến

ngày giờ này. Dầu vậy, Thiêng Liêng vẫn không quên đền bù lại những thiện tâm thiện chí đó, nên giờ này Bản Đạo đến đây để chỉ dạy chư đệ muội đôi phần lý Đạo để chư đệ muội nương theo đó tu thân, bảo tồn chơn tánh và chỉ dạy những phần hành sự sắp đến nay mai cho chư đệ muội khỏi bận lòng lo nghĩ. Miễn lễ, toàn thể đàn trung an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội! (...) Bản Đạo cần giải thích về lý Đạo để chư đệ muội ý thức thế nào là đạo lý.

Đạo lý là một con đường sáng chói chơn chí mỹ. Đạo lý là lẽ hằng sống của muôn loài vạn vật. Đạo lý là lẽ đương nhiên không không mà có, có có rồi thoát không. Rất đổi trời đất, Phật Tiên, Thánh Thần cũng ở trong luật ấy. Đạo lý còn thì vạn vật đất trời vẫn còn. Nếu không có đạo lý thì không có vạn vật cùng trời đất.

Đạo lý rất sâu sắc, rất cao xa, rất huyền bí, mà đạo lý cũng rất nông cạn, rất thiện cận và rất dễ tìm kiếm, không cao cũng chẳng xa. Hễ người có thiện tâm, thiện chí trong một phút giác ngộ là có thể thấy được Đạo, hiểu được Đạo, hành được đạo lý.

Nói một cách khác, đạo lý khi thu hẹp lại thì không có một vật nhỏ nào bằng, khi mở rộng ra không có một vật gì lớn trong trời đất có thể sánh bằng. Đạo lý khi tụ lại thì hư hư nhi bất hoại, trường trường nhi trường tồn, sanh sanh hóa hóa. Đạo lý khi buông ra thì dưỡng dục quần sanh, muôn loài vạn vật. Nói đến hai tiếng đạo lý chỉ tạm gượng một danh từ để gọi, chứ danh từ đạo lý cũng là hư danh.

Nói đến hai tiếng đạo lý thì luận không cùng và cũng không thể cảm bằng sắc tướng. Sự sinh hoạt của đạo lý là mặc mặc như như, mắt không thấy, tay không sờ, lời không diễn tả, chỉ có thức tâm lãnh hội được mà thôi. Vì vậy cho

nên người thể gian từ cô chí kim không thể dùng vật chất hữu thể để điểm tô đạo lý, không thể dùng phú quý, công hầu, khanh tướng để mua chuộc và thực hiện được đạo lý.

Đạo lý không nhứt thiết trụ nơi chỗ phú quý, công danh. Đạo lý không nhứt thiết trụ ở kẻ khôn, người đội đá vá trời. Đạo lý không nhứt thiết ở trong tay của kẻ điều khiển binh quyền sanh sát thiên hạ, mà đạo lý vẫn ở và trụ luôn luôn trong vạn vật, từ cái hết sức lớn cho đến cái hết sức nhỏ.

Đạo lý là động lực, là nguồn sống của vạn loại. Người thì có cơm ăn áo mặc, nhà ở mới sống. Thú rừng vẫn sống với thảo mộc lâm sơn. Chim trời vẫn sống với gió sương bọt nước. Thượng cầm hạ thú vẫn thờ trong bầu khí quyền không gian mà sống. Loài hải ngư cũng vẫn sống với hơi thở của đạo lý. Côn trùng thảo mộc, bò bay máy cưa, mỗi loài đều có sự sống riêng biệt của nó, nhưng không ngoài lẽ hằng sống của đạo lý.

Xem qua đó và hiểu như thế đó để mở rộng tầm kiến thức, để giải thoát mảnh thân tứ đại này ra khỏi mọi khung cảnh trói buộc của giả tạm hồng trần.

Đạo lý, hai tiếng đó, nếu người biết lấy đó làm căn bản cho lẽ sống thì mới xem mọi giả cảnh nơi hồng trần là tạm hết.

Hỏi coi cái chi là thiệt? Thí dụ như người đời hằng nói: Nhà cửa này của ta; xe tàu này của ta; vợ con, anh em này của ta; bạc vàng, châu báu ngọc ngà này của ta. Hễ ai động chạm đến những cái gọi là của ta thì lòng đau như cắt, ruột nát như tương.

Thử hỏi lại coi cái gì mới thiệt là của ta? Xác thân này của ta ư? Hành động này của ta ư? Ý nghĩ này của ta ư?

Lời nói này của ta ư? Tạm trả lời cho rằng phải đi, thì thử hỏi những cái đó là của ta, sao ta không giữ gìn nó trước sau như một cho vĩnh viễn trường tồn? Tại sao ngày nay ta có ý nghĩ như vậy, ngày mai, ngày một và những ngày khác không còn giữ được ý nghĩ đó? Tại sao những lời nói và hành động của ta hôm nay rồi ngày mai, ngày một và những ngày khác không còn giữ được như ngày hôm nay?

Tại sao nói rằng xác thân này của ta, ta yêu nó, ta thương mến nó, không để nó đói lạnh và thêm khát, tại sao ta không giữ nó, không lột vỏ nó cho được sống mãi từ trăm tuổi này đến trăm tuổi khác, đành phải dứt bỏ ra đi đến ngày nó dứt hơi thở?

Rồi hỏi thêm nữa: Cái mà đời hằng gọi là cái ta, ta là gì? Ta là ai? Ta từ đâu đến? Đến để làm gì? Và rồi ta sẽ đi đâu? Ta đã đến cõi này được mấy lần rồi? Mỗi lần tên thiệt của ta là gì? Và những thân nhân của ta mỗi lần đến là ai? Và hiện giờ những người ấy ở đâu và đang làm gì?

Ôi! Cả một chuỗi dài những câu hỏi, và ai là người giải đáp được những câu ấy?

Nếu khi biết được như vậy rồi, chỉ có đạo lý mới định nghĩa được mà thôi. Nhưng thử hỏi một khi đạo lý định nghĩa và giải đáp được rồi, hỏi có ai trọn tin chẳng? Và có ai can đảm làm theo chẳng?

Khi lãnh hội được ý nghĩa hai tiếng đạo lý làm căn bản sự sống của muôn loài vạn vật rồi, thì người phát tâm tu hành mới xem những phú quý, công hầu khanh tướng là phù vân. Một khi có nó là do nghiệp mà ra, do luật nhân quả mà có. Nó là phương tiện để cho người đời tạm mượn nơi đó để làm những việc thích hợp đạo lý. Nếu không có

chúng thì cũng chẳng làm trở ngại cho bước đường tu học đạo lý, thì làm gì có người phải thúc cưa trong bả đỉnh chung, mỗi phú quý vinh hoa? Làm gì có nghịch cảnh để đưa con người đến chỗ đau khổ sầu than của một kiếp vô thường này?

Nếu người biết lấy đạo lý làm căn bản cho sự sống và cho mọi hoạt động thì dầu với hoàn cảnh nào, trong tôn giáo, phái chi nào cũng không hề hấn gì cả. Vì tôn giáo, phái chi, mọi hình thức khác nhau, đó cũng là phương tiện để truyền đạo, giáo đạo, chính đốn đạo lý đang hồi suy sụp vậy thôi. Chớ người tu thân cũng như người lãnh giáo không nên xem đó là những trở lực, những bức tường ngăn cách, thì làm gì có người tỵ hiềm, tự ái, tự phụ, tự tôn rồi đưa đến chỗ buồn than sầu khổ trong cuộc đời ảo ảnh phù vân giả tạm, thoát có thoát không này.

Hai tiếng đạo lý, ai là người giác ngộ nên lấy đó làm sự sống căn bản cho đời mình cũng như cho vạn loại, chớ đừng cho đạo lý là một quan niệm, một học thuyết mà sai lầm.

Thử hỏi chư đệ muội gia công hành đạo, đã chiết bớt những thì giờ, những sức khỏe, những của cải, những thụ hưởng về vật chất, để lập công bồi đức, để mà làm gì? Có phải để thành Tiên tác Phật cho đời sùng bái thờ phượng trang trọng trong hình thức này hoặc hình thức khác chăng? Nếu không thì hỏi chư đệ muội tu chứng để làm gì?

Bần Đạo muốn nêu câu hỏi đó ra nơi đây để chư đệ muội lưu ý đến những gì mình sẽ thắc mắc và nghĩ ngợi (...).

Bần Đạo cũng cần kể lại một chuyện xưa có thể đem áp dụng cho ngày nay như thế này: Những bậc giáo chủ ngày xưa đã hy thân chịu đóng đỉnh trên thập tự giá hoặc lia bỏ

ngôi vị vàng son đài các, vào chốn rừng già, có phải những vị ấy muốn lập vị để cho đời sùng bái, thờ phượng, chiêm ngưỡng vạn thể không?

Bần Đạo hỏi nội đây có ai dám đem mình để chịu đóng đinh và lia bỏ tất cả phú quý vinh hoa để cho đời trong mai hậu sùng bái, thờ phượng trang trọng chẳng? Chắc là không ai dám. Như vậy thì đời xưa những người làm được, chắc rằng các bậc ấy không phải vì mục đích đó mà chịu hy thân như thế. Đó cũng là hai tiếng đạo lý để chư đệ muội suy gẫm phản nghĩa lý sâu sắc của nó.

THI

*Muốn vào Thiên Đạo khó chi đâu,
Nhẹ kiếp phàm phu khỏi đảo đầu.
Vật chất tinh thần chung bản thể,
Thiên tiên tục tử khác cơ màu.
Ngươn thần thường trụ muôn đường dứt,
Chơn tánh vững cầm sáu nẻo đầu.
Giác ngộ một câu thành chánh quả,
Ra vào vạn lữ chốn cung Châu.*

(...)

Lời chỉ dạy đến đây đã xong, Bần Đạo ban ơn toàn thể đàn trung.

THI

*Đường đời còn lắm nẻo chông gai,
Bước đạo bền lòng khéo trở xoay,
Chánh nghĩa lo hành trong chánh đạo,
Ngày kia sẽ gặp phúc ân đầy.*

HỮU

*Đầy đủ mà xem khắp thế gian,
Nhiều màu da tóc đỏ đen vàng,
Trường thi Việt quốc cho nhân loại,
Cũng bãi tha ma, cũng chiến tràng.*

HỮU

*Tràng học đạo đời ráng bước phăng,
Bền tâm cao vọng lối xa ngàn,
Giã từ đàn nội ban ân điển,
Bần Đạo lui chơn cảnh thượng tăng.*

Thăng.

26. HÃY LÀM CON CHIÊN KHÔN NGOAN HƠN LÀ LÀM NGƯỜI CHẴN CHIÊN U TỐI

Thánh Thất Bàu Sen
Ngọ thời, 23-11 Đinh Mùi (24-12-1967)

Mathieu

Chào chư Thiên mạng nam nữ. Vâng lệnh báo đàn có
Thánh Chúa giá lâm. Chào chư liệt vị. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

*Ta đến với một mùa đông đầy gió rét,
Để hy sinh cứu rỗi cho nhân loài,
Ta lại đến trong cơn lửa bỏng dầu sôi,
Để cất tiếng từng hồi gọi đàn chiên lạc lõng.
Chúa Cứu Thế muôn đời còn mãi sống,
Sống muôn đời và sống mãi muôn đời,
Việt Nam ơi! Hồng Lạc ơi!
Đấng Thượng Đế, Đức Cao Đài đang ngự trị.*

Gia Tô Giáo Chủ Jésus Christ

Ta chào chư sứ mạng. Chào chư hiền nam nữ.

Điễn lành của Thượng Đế vẫn toàn vẹn nơi lòng chư
hiền trên mọi bước đường thế Thiên hoàng đạo. Miễn lễ,
chư hiền an tọa.

Một lần nữa, đông thiên lại đến với nhân loài. Tuyệt lại
roi, băng giá lạnh lùng, cái rét mướt se da cắt thịt bao trùm
cho nhân loại.

Thêm lần nữa, chư hiền kỷ niệm ngày Ta giáng lâm. Khi

thái dương bừng sáng, Ta lại đến, đến để hành tròn sứ mạng thiêng liêng.

Hỡi dân tộc được chọn! Hỡi dân tộc được thương yêu! Đây chừ hiền nam nữ! Quốc gia này còn tan tác là dân tộc này chưa vừa ý trong sứ mạng của Thượng Đế Chí Tôn.

Một hân hạnh lớn lao, một hãnh diện to tát, chừ hiền được đem ra từ một dân tộc của một quốc gia trong muôn vàn quốc gia mà Đại Từ Phụ điểm nhuận. Trách vụ cam go chỉ giao cho người chí khí. Mọi thử thách sẽ định giá cho thành quả của sự vụ mai sau.

Ta nói với chừ hiền: Chính sự giầy vò của tâm tư, sự nhọc nhằn của thể xác, sự gò ép, sự chết chóc sẽ điểm đạo cho hàng Thiên mạng. Xem gương Ta đi trước mà mạnh bước vượt qua rừng sâu bể khổ. Ta đã đến với nhơn sinh trong đau khổ lạnh lùng, đem thân mình hòa đồng trong băng tuyết, trong gió rét đêm đông.

Có người đã bảo chừ hiền: Không vào tận hang cọp làm sao bắt được hùm con. Ta lại nói: Chỉ có đem mình vào bể khổ mới cứu vớt sự đắm chìm của nhơn loại.

Hãy xem gương Do Thái, lấy đó làm gương cho chừ hiền. Không một phần thưởng nào không ban cho đứa khôn ngoan. Không một trách phạt nào không ban cho đứa phản lại ý thành của Bề Trên.

Hỡi chừ hiền của dân tộc được chọn! Sứ mạng mà chừ hiền được Chí Tôn giao phó, không phải là người vun phân, mà là người gieo giống. Sự quan trọng không phải những điều kiện khởi phát mà là mầm khởi phát.

Có ai bảo cái hoang phế của mùa đông, cái trơ trọi dưới

lớp tuyết dày mà không có sự sống, hay cái nguy nga rực rỡ, cái đồ sộ của lâu đài mà bảo rằng không có sự tàn tạ suy vi. Đừng thấy cái cháy bỏng của sa mạc mà bảo rằng sau một cơn mưa, bãi cát chết không là đồng cỏ đầy sinh khí.

Kìa xem quá khứ, hiện tại và tương lai. Có bao giờ Ta ngự trên ngai vàng vua Do Thái. Chính cái ngai vàng David đã vùi chôn về cho David, mà cái tâm tư của nhơn sinh âu vẫn là ngai vàng bất diệt. Hãy noi gương Ta mà hành tròn sứ mạng.

Điều cần nhứt cho người được mệnh danh là Thiên mạng không phải chỉ biểu tượng hình thể của Chí Tôn tại bên ngoài, mà chính là phải quyết lòng biểu dương Thiên ý vào ở mọi từng lớp nhân sinh. Những cái tạm bợ cũng trả về cho tạm bợ, cái bất diệt đều trả về cho bất diệt.

Tất cả mọi sự ở thế gian đều là một phương tiện, một cứu rỗi vô sanh bất diệt cho nhân sinh. Gieo một giống tốt, dầu sớm hay muộn, hãy chờ ngày gặt hái. Không chú trọng vào cái tạm bợ, nhưng mượn cái tạm để thi hành cứu cánh.

Chư hiền hãy dọn mình cho sẵn. Ngày giờ đến đang sửa soạn đến. Cái sống của mùa xuân đang luân lưu trong mùa đông chết chóc. Trong đêm tối âm u là bình minh dọn đường bùng sáng.

Hỡi dân tộc được hiến dâng! Đừng mê ngủ, đừng say đắm, đừng mơ màng trong bóng tối đêm đông. Hãy bừng tỉnh, hãy đợi chờ ánh xuân quang đến, khi không ai ngờ đến.

Sứ mạng của kẻ chăn chiên trong mùa đông là canh chừng. Phải hiền từ hơn tất cả kẻ hiền từ. Phải khôn ngoan hơn tất cả sự khôn ngoan. Cái lạnh lùng nó ru ngủ con

người trong mê đại để rồi đi vào cõi chết. Chỉ có những kẻ tỉnh mới thoát khỏi quyền rũ của giá lạnh đêm đông.

Kìa đàn sói đói khát đang rình rập chur hiền và đàn chiên trong mọi lối. Hãy cố gắng lên! Lấy sức mạnh của người được đặt để, đem dũng cảm của người dọn đường mà hành đạo.

Chur hiền nên lưu ý: Sứ mạng vẫn là sứ mạng. Kẻ được chọn vẫn là kẻ được chọn. Nên lấy quá khứ để làm đà tiến, đem hiện tại để làm phương tiện, lấy tương lai làm cứu cánh. Càng bảo tố phũ phàng, càng biểu dương tinh thần của kẻ vững lẽo vững lái. Sự nhút nhát trong sứ mạng, sự đoàn kết trong thực hành sẽ giúp chur hiền vượt qua muôn ngàn thử thách. Đừng đại dốt phân tranh trên phi cơ khi gió loạn. Ngoại cảnh phũ phàng, nội bộ điên nguy sẽ đưa nhau nhận chur hiền đắm chìm trong phong đô hỏa ngục.

Hỡi chur hiền! Hãy thương những người đi trước chur hiền, vì đó mới có vết chur đi trước. Hãy thương những bậc đi sau chur hiền, vì đó mới có vết chur đi sau. Nhạc trùng dương không bao giờ dứt, vì mọi làn sóng cứ kế tục theo nhau ngày đêm chẳng cách ngăn rời rạc.

Cuối cùng Ta muốn nói với chur hiền về Thiên mạng vi nhơn, là hãy làm con chiên khôn ngoan hơn là làm người chần chừ u tối. Giá rét nào không trở lại mùa đông, sứ mạng nào không trao cho người đã chọn.

Việt Nam ơi! Hồng Lạc ơi!

Đấng Thượng Đế, Đức Cao Đài đang ngự trị!

Ta chào chur hiền nam nữ được toàn vẹn ân điển trong mọi chur hiền. (...)

Đêm nay Ta ban ơn lành cho tất cả con người nơi thế gian được bằng an và làm sáng danh Ta, danh Đạo trong muôn thuở. Ta cũng giảng khắp nơi và để lời dạy dỗ nhơn sanh, tùy trình độ, tùy hoàn cảnh.

Chào chư sứ mạng. Chào chư hiền nam nữ. Ta trở lại nước Thiên đàng. Thăng.

27. ĐỜI ĐẠO HAI VAI KHÉO GÁNH GỒNG

Minh Lý Thánh Hội
Tuất thời, 08-12 Đinh Mùi (07-01-1968)

THI

*Thiện lương bốn tánh của con người,
Tài bộ dầu thêm đến mấy mươi,
Đồng ấu lão thành không giác ngộ,
Tử phu cũng khó thoát luân hồi.*

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đàn tiên.

Tiểu Thánh đến trước báo tin có Bồ Tát lâm đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Quan Âm Bồ Tát

THI

*Một cảnh dương liễu định phong ba,
Cát mái toàn linh vượt ái hà,
Vớt khách trầm luân mong giác ngộ,
Đưa về cảnh cũ thú Tiên gia.*

Bản Đạo chào mừng chư sứ mạng, chư hiền đệ, hiền muội trung đàn.

Vâng lệnh Tam Giáo Tòa, nhơn danh Tam Trấn Oai Nghiêm, Bản Đạo đến trần gian giờ này để ban bố hồng ân cho các đại nguyên căn đã sớm giác ngộ, lãnh sứ mạng

hoảng hóa Đạo Trời trong giữa thời kỳ mạt hạ. Miễn lễ, toàn thể đàn trung an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội! Bản Đạo hoan hỷ nhận thấy tâm tư của chư đệ muội đã thiết tha với tiền đồ Đại Đạo mà chung tâm hòa ý, đang tìm những lối ngăn nhứt và thiết thực nhứt cho nhơn loại sau này cùng đi trên đường thánh thiện.

Minh Lý là một chi của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đang nẩy tước đâm chồi, hứng lấy giọt sương mai để nuôi dưỡng thân cây.

Chư hiền đệ, hiền muội! Vạn vật phát khởi từ chỗ tự nhiên, mà đạo lý là đường lối dinh dưỡng bảo tồn. Dầu lớn dầu nhỏ, hoặc giàu sang, nghèo hèn, khôn dại đều gọi nhuần cái lý ấy để tuần tự hòa hiệp dưới trên thành một tấm thảm xanh trong bầu vũ trụ.

Chư hiền đệ, hiền muội đã ý thức được sự mầu nhiệm cao thâm của đạo lý, đã ý thức được trách vụ của mình trong cơ chấn hưng đạo đức, sửa thể lập đời thuần lương thánh đức, thì hãy thận trọng kiên trì với trách vụ để vượt qua lúc phong ba bão tố, nghịch cảnh quay cuồng trong thời thất điên bát đảo.

Là những người cầm ngọn đèn đi trong đêm tối, không vì lý do gì làm cản trở trì trệ bước đi của kẻ cầm đèn rọi đường cho nhơn loại.

Là những người tiên phong, cần phải biết trước cái biết của thể nhân, hiểu trước cái hiểu của người đời, phải tốt hơn cái tốt của phàm tục, phải hy sinh trước cái hy sinh của thể nhân.

Các bậc giáo chủ ngày xưa hay suy nghĩ những cái người đời chưa suy nghĩ, hay làm những cái người đời chưa từng

làm, hay nói những điều người đời chưa từng nói, mà cũng hay xem thường những cái người đời thường quý trọng.

Một thân cây dầu chia năm bảy nhánh, cũng là để thu hút những giọt sương rơi, những cơn mưa mát mẻ, đem nước về nuôi dưỡng thân cây. Nhưng đến khi đơm bông trở trái, thì bông trái kia nảy nở nơi nhánh nhóc tọc cành. Đừng ai hiểu và đòi hỏi những hoa quả ấy phải nảy sanh từ cây cái, mà không ở nhánh nhóc tọc cành.

Ý thức được như vậy thì người ta không còn chấp nê mặt hình thức, từ vật chất đến tinh thần, từ duy tâm sang duy vật.

Cái vỏ hình thức huyết nhục bên ngoài bao bọc lấy điểm linh quang, nếu trong hai tách rời một thì không có vũ trụ này, cũng như không có Nhơn loài vạn vật, vì vô thủy nhi thủy, vô chung nhi chung.

Hữu vô, vô hữu nào phải đâu xa. Nếu ngộ đúng lúc thì vô thành hữu, bằng ngộ không đúng lúc thì hữu hóa thành vô.

Chư hiền đệ, hiền muội! Người đời thường hoài mong sự kết quả và hạnh phúc đến cho mình, nhưng mấy ai lại lưu tâm đến việc gieo giống và đem hạnh phúc đến cho kẻ khác.

Trong rừng muôn cây cao thấp, lớn bé, già non, thưa rậm, nhưng nhờ có điểm hòa đồng nương náu che chở lẫn nhau mà dệt thành tấm thảm xanh muôn đời còn ngoạn mục.

Người hướng đạo muốn thiên hạ hòa đồng trong một mục phiêu đó, thì cần phải gây ý thức hòa đồng trước tiên để làm kiểu mẫu. Muốn vớt người đắm đuối chơi vui, phải vào biên sông. Muốn cứu người trong hang sâu, phải vào lối thẳm. (...)

Bần Đạo cảm thông chư hiền muội bên đời bên đạo, hai

vai nặng gánh, dầu vậy cũng cố gắng song song công quả để tạo những điều kiện cho đoàn hậu tấn.

Chư hiền đệ, hiền muội Minh Lý Thánh Hội! Hãy tưởng tượng một ngày kia, khi chư đệ muội sức yếu tuổi già, tất cả đều tịnh dưỡng, cần phải có những mầm non thay thế gánh gồng đạo nghiệp. Ngay từ bây giờ cần phải lưu ý gây tạo những mầm non ấy trong khối đồng nhi, lễ sĩ, thanh thiếu niên.

Trên trường đời cũng như trong cửa đạo, nhiều trường hợp hay trái ngược nhau: ông bà cha mẹ tu hành, cháu con lại không giữ gìn gốc thiện, trái lại còn khảo đảo sự tu hành của cha mẹ là một đảng khác. Lỗi đó không phải tự chúng, mà tự gia giáo đó thôi. Vô tình cha mẹ độc thiện kỳ thân lo việc lớn mà quên việc nhỏ. Nhưng việc nhỏ rất cần để làm rường cột cho thế hệ phổ đạo ngày mai.

Hôm nay Bần Đạo vui mừng trong thánh thiện được chứng kiến sự hòa đồng chung lo cho bước đường tiến thủ cơ phổ hóa độ đời, chấn hưng đạo đức của chư hiền đệ, hiền muội. (...)

THI

*Nguyên nhân phổ Đạo dạy người đời,
Bận rộn bao giờ được nghỉ ngơi,
Chỉ mấy mươi năm trong một kiếp,
Tròn công cảnh Phật sẽ vui chơi.*

THI

*Vui chơi cõi tạm có bao hồi,
Một kiếp bụi trần chỉ thế thôi,
Mới thấy đầu xanh ra tóc bạc,
Làm chi công nghiệp để cho đời.*

THI

*Đòi đạo hai vai khéo gánh gồng,
Bước bươn nam bắc với tây đông,
Chung tay góp ý lo gây dựng,
Đạo nghiệp nên nhờ kẻ chí công.*

NGÂM

*Công phu công quả công trình,
Tạo toàn bát nhã cho mình mai sau.
Cứu đời giữa lúc bể dâu,
Còn đâu lẽ phải còn đâu nhơn tình.
Thương thay trần hạ đao binh,
Trong cơn cộng nghiệp nhục vinh chung đồng.
Ai ơi! Bòn đức lập công,
Cho qua vận hội non sông đổi dời.
Ngày nay an nghỉ thảnh thơi,
Tháng sau tháng tới cuộc đời ra sao?
Loạn ly thay đổi phong trào,
Ai khôn ai dại người nào trí ngu.
Trong cơn hỗn độn mịt mù,
Mới tường ai hạng người tu chơn thành.
Quyết tu chẳng chuộng công danh,
Ráng gieo hột giống tốt lành mai sau.
Cho mầm nhánh tược trỗi cao,
Lập đời thánh thiện phong trào thuần lương.
Dạy chư đệ muội am tường,
Ráng lo hành đạo, Thiên đường đây lui.*

Ban ơn lành toàn thể. Thăng.

28. CHƯ TIỀN BỒI CHÚC XUÂN VÀ DẠY ĐẠO

Thánh thất Bình Hòa
Tuất thời, 26-12 Đinh Mùi (25-01-1968)

THI

*Chợt nhìn đông cuối kế xuân sang,
Tiểu Thánh nương cơ lệnh báo đàn,
Cho tiết xuân lai hành đạo sự,
Cho chư phận sự ở Cơ Quan.*

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị đàn tiền. (...)

Tiểu Thánh báo đàn. Có chư Tiền Bồi giảng cơ. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin chúc chư liệt vị sang mùa xuân mới được thọ hưởng đầy đủ Thiên ân trên bước đường thể Thiên hành hóa.

Tiểu Thánh xin chào chung, phục hồi châu lệnh. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Xuân về lòng đạo nổi hân hoan,
Nhìn thấy đàn em bước đạo tràng,
Đã mở cõi lòng ra tiếp đón,
Bao luồng gió mới tiết xuân sang.*

Đệ Tam Giáo Tông Nguyễn Ngọc Tương

Tiên Huynh chào mừng chư Thiên mạng. Mừng các em.

Nhân tiết xuân về, chúng Tiên Huynh thỉnh lệnh Chí Tôn giảng trần để thăm viếng đoàn hướng đạo và các em trong

mỗi tình thâm cảm đậm đà tha thiết vì đạo nghĩa.

Tiên Huynh mừng mà thấy đoàn hướng đạo và các em đã nêu cao tình thương cao cả, chung lo bước đường tiến thủ. Tiên Huynh xin gởi lời về thăm viếng các cấp giáo phẩm thiên phong chức sắc và các em lớn nhỏ nơi Hội Thánh Chính Đạo. Các em đã giữ được lề lối hành đạo từ xưa của Tiên Huynh roi dẫu. Trong bước đường dĩ vãng thì đã vẹn tròn tốt đẹp, còn bước đường vị lai thì sao hồi các em?

Mọi việc ở thế gian đều biến chuyển theo lẽ thiên nhiên. Cơ đạo và phương pháp hành đạo cũng phải biến chuyển linh động, tùy thời độ người vào nẻo thiện.

Một dịp khác, hẹn còn ngày tái ngộ để đàm đạo nhiều hơn. Tiên Huynh mời chư Thiên mạng và các em an tọa. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Ngô đồng dành để đón chim khôn,
Văn sĩ minh tâm khéo giữ hồn,
Trong kiếp phù sanh nơi giả tạm,
Tìm đường chơn trở lại Côn Lôn.*

Đệ Nhứt Giáo Tông Ngô Minh Chiêu

Bần Đạo mừng đoàn hướng đạo. Mừng các em nam nữ.

Như đã bao lần Thiêng Liêng nhắc nhở, nhân tiết xuân về Bần Đạo chỉ lặp lại lời đã dạy, làm món quà xuân các em để kỷ niệm. Đó là *Phương pháp tu thân*.

Tu thân có hai cách chuyển tiếp nối nhau:

1. *Là tu công tu phước* để vun bồi nền âm chất, làm đà

vững chắc cho giai đoạn chuyển tiếp đỡ phần khảo đảo.

2. *Là tu huệ*. Có tu huệ, luyện nội tâm, khai khiếu Huyền quan để rời bỏ mọi ràng buộc hồng trần giả tạm, về hiệp nhứt cùng Thầy.

Muốn được một kiếp trở lại quê xưa, phải song tu mới được. Thiệt là khó khăn vô cùng, nhưng không phải khó mà không thể làm được.

Hẹn còn ngày tái ngộ. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Chạnh nhìn cảnh cũ đã chia ba,
Xót bấy lòng đây rách ruột rà,
Muốn trở về nguồn tua bước tắt,
Chớ đừng viễn vọng lúc đang xa.*

Đệ Tứ Giáo Tông Nguyễn Bửu Tài

Tiên Huynh mừng chư hướng đạo, chư hiền đệ, hiền muội.

Một năm qua, bước đường hành đạo của chư hiền đệ muội và các em có phần tiến triển khả quan. Tiên Huynh vừa chợt mừng chưa hết, rồi nhớ lại nơi Hội Thánh Tiên Thiên, không giấu được nỗi lòng buồn tủi. Tiên Huynh mong rằng mọi việc tốt đẹp vẫn còn ghi để và xem đó làm mẫu mực cho thế hệ ngày sau. Còn những gì đen tối đau buồn, hãy trả nó về cho dĩ vãng.

Tiên Huynh xin mượn những dòng sau đây gởi về thăm các cấp chức sắc, chức việc nơi Hội Thánh Tiên Thiên. Dầu nơi này hoặc nơi khác, hãy nhớ tinh thần quy nguyên hiệp nhứt là con đường rất ngắn trở lại cùng Thượng Đế Chí

Tôn. Hãy đặt đại cuộc đạo nghĩa lên trên mọi cá tánh, mọi thất tình, để làm sáng tỏ danh Thầy danh Đạo. Tiên Huynh gởi lời về thăm viếng các em, từ lớn chí bé, một năm gởi nhuần ân huệ của Đấng Từ Bi và hãy lấy ân huệ đó chan sốt đồng đều cho nhau để cùng tiến.

Tiên Huynh hẹn còn dịp khác. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Xác phàm tuy mất, khí thiêng còn,
Nỗi đạo nỗi đời nỗi nước non,
Có gặp lửa hồng vàng biết giá,
Tử sanh cũng giữ đạo vương tròn.*

Liễu Tâm Chơn Nhơn Hoàng Ngọc Trác

Chào chư Thiên mạng. Tệ Hữu chào mừng hiền hữu Phối Sư Ngọc Quế Thanh. Tệ Hữu xin mời chư hiền hữu và các em an tọa.

Đông đã tàn, xuân sắp đến, đã gieo vào lòng người bao niềm hy vọng tin tưởng rằng mùa xuân, ngọn gió lành sẽ đưa chim hòa bình mang về cho mọi người trong thanh bình an lạc, cho đây đó hiệp vầy, cho người người đồng thương nhau như tình ruột thịt. Đó là quan niệm và ước vọng đại đa số của người nhân thế.

Còn người hướng đạo phải thấy xa hơn, hiểu xa hơn. Chớ nên chú trọng vào xuân cảnh mà phải chú trọng vào cái xuân tâm, vì xuân cảnh là một thời tiết đổi thay trong máy tuần hoàn của Tạo Vật. Xuân cảnh là tạm ngừng nghỉ một mùa đông gió rét, để làm lại, sắp xếp lại cho tiết đầu năm. Rồi cũng hết xuân, chuyển lần qua hạ, thu, đông, luân

chuyển xây vắn trong cái thiên luân, trong vòng lẩn quẩn. Hết nhân rồi quả, hết quả rồi lại nhân. Hỏi người đời mấy ai hưởng được một mùa xuân bất tận, mà tránh khỏi hạ về thiêu đốt, đông đến cắt thịt se da?

Tuồng đời âm lạnh, thăng trầm, vui buồn, hưng thịnh suy vong là thế. Người tu hành cần phải hướng về cái tâm xuân.

Tâm xuân là giải thoát mọi ràng buộc, mọi ảnh hưởng bên ngoài biến chuyển. Có tâm xuân con người mới giải thoát, vô ngã, vô chấp, khoan dung, tha thứ. Có tâm xuân con người mới có tình thương ở tận đáy lòng, đem ra chan hòa cho muôn người, cho vạn vật. Có tâm xuân mới có thể dẫn dắt dân tộc này ra khỏi cảnh tiêu trầm, hướng dẫn nhân loại tránh khỏi nạn diệt vong.

Cái tâm xuân ấy là Cao Đài Đại Đạo, mà dân tộc này đã được Thượng Đế bố ban. Cái của quý vô giá đó chỉ chờ nơi lòng xuân của người đời làm cho nó sáng lên, gióng cho nó vang lên, bày cho nó tỏ rạng lên.

Vì nuôi dưỡng cái tâm xuân ấy, lúc sinh thời, Tệ Hữu thường nghiền ngẫm câu nhứt tụng sau đây: *Cao Đài vị xuất thế, ngũ châu tuy đại ngã vô gia.*⁽¹⁾ Xin tạm dịch là:

*Cao Đài nếu chẳng ra đời,
Năm châu tuy rộng, ta người vô gia.*

Nhân dịp xuân về, Tệ Hữu rất hân hoan viếng thăm chư cố hữu và đoàn hướng đạo. Chẳng biết chi đền đáp mối tình tái ngộ đó, Tệ Hữu xin đem câu nhứt tụng đó làm món quà xuân cho chư hiền hữu. Một dịp khác rộng thì giờ sẽ đàm

⁽¹⁾ 高臺未出世, 五洲雖大我無家.

đạo thêm về giáo lý cũng như sứ mạng của Trung Hưng.
Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Những việc từ xưa đã sắp bày,
Nhưng chưa tiện nói để ai hay,
Trở trêu con Tạo chia đôi ngã,
Đạo nghiệp linh đình đến nỗi này.*

Hộ Pháp Phạm Công Tắc

Bản Đạo chào mừng chư hướng đạo, chư hiền đệ, hiền muội. Xin mời an tọa.

Một giờ hội ngộ, tình nghĩa trọn năm. Bản Đạo vui mừng thấy chư hướng đạo và các em đã làm được những gì cho sáng danh Thầy danh Đạo.

Nhớ lại buổi sinh thời, từ khi được Thượng Đế Chí Tôn ân ban cho sứ mạng, Bản Đạo trong mấy mươi năm chỉ mới tạo được một thánh thể Chí Tôn là Tòa Thánh. Còn mọi sự khác đã sắp bày nhưng chưa kịp thực hiện.

Phần truyền giáo, Bản Đạo cùng Cao Thượng Phẩm đã lãnh lệnh Chí Tôn, nhưng bao nhiêu sứ mạng đã sắp bày, bao nhiêu kế hoạch đã đặt sẵn, chỉ chờ thời gian tuần tự tiến hành. Nhưng than ôi! Lòng người thì vậy, mà thời cơ chưa được vậy!

Phần hành chánh tổ chức guồng máy lãnh đạo như sanh chỉ được ngần ấy, còn phần giáo lý thì chẳng có chi. Cơ đạo lúc bấy giờ luôn luôn ứng phó xoay trở với bao nhiêu áp lực bên ngoài đưa đến. Dầu tài cán đến bậc nào cũng không làm sao tiến hành cho kịp lúc. Có những điều chưa

tiện nói cho Hội Thánh được biết, việc ấy mãi đến ngày nay cũng chưa được cùng ai tỏ bày tâm sự, mà đó là điều tai hại vô cùng. Đó là mầm trở ngại cho bước tiến của Đạo ngày nay.

Có một độ nào, Bản Đạo đã nói với hiền hữu Huệ Lương rằng chưa có ngày giờ để tu học quyền pháp, nhưng đã là sứ mạng do Chí Tôn sắp định, thì sớm muộn gì ắt cũng an bài, và mọi việc sau này sẽ còn nhiều người kế tiếp.

Chính vì nguyện vọng đó nên ngày đại hội khánh thành Tòa Thánh Tây Ninh, Bản Đạo đã công bố trước đại hội nhơn sanh rằng Bản Đạo là người trụ trì, người giữ chùa, người giữ quyền pháp đạo luật cho tất cả nhơn sanh; còn việc phát huy chánh nghĩa, phổ truyền chánh giáo là do đoàn hướng đạo ở hậu lai kế tiếp.

Ngày nay Bản Đạo có một điều hết sức buồn thương là danh Đạo đã sáng, thể Đạo đã mở, nhưng tâm đạo còn quá lu mờ. Do đó, đã nảy sanh vì thể lực, vì quyền hành, v.v... đã làm những chướng ngại ngăn chặn bước tiến của cơ đạo.

Ngày xưa nơi bình thơ, Tôn Tử đã mở đầu một câu: *Công tâm vi thượng, công thành thứ chi.*⁽²⁾ Đó là nhà nho cách mạng, còn hàng hướng đạo nở lại để thua sao?

Mọi việc đều ở lòng người, mà lòng người là nhơn tâm. Nhơn tâm là Tòa Thánh, là thánh thất, là nhơn sanh, là đạo nghiệp.

Muốn được nhơn tâm, phải tu luyện cho mình cái đặc nhơn tâm, mới là thành công vậy. Mà nhơn tâm đây cũng

⁽²⁾ 功心爲上, 功城次之. Đánh vào lòng người là hay nhất (thượng sách), đánh thành trì thì không bằng (kém hơn).

đồng nghĩa với tâm xuân vừa rồi Liễu Tâm Chơn Nhơn đã đề cập đến.

Mùa xuân này, Bản Đạo gửi lời về thăm các hàng giáo phẩm lương đài nơi Tòa Thánh Tây Ninh. Cầu xin Từ Phụ chan rưới ân lành cho mỗi gia đình, mỗi lòng người đều nảy nở hai chữ tâm xuân.

Hẹn còn dịp khác sẽ luận bàn nhiều hơn. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Nữ cũng như nam gánh Đạo Trời,
Công nào quả nấy hưởng ai ơi!
Nữ Chung Hòa Phái chen chân bước,
Thánh Mẫu Chị khen chẳng tiếc lời.*

Liên Hoa Thánh Mẫu Lê Ngọc Trinh

Chào mừng chư Thiên mạng. Mừng chư huynh tỷ, đệ muội đàn tiền. Chị mừng các em Nữ Chung Hòa.

Đạo nghiệp Nữ Chung Hòa Chị lãnh sứ mạng ngày kia đang dở. Cái danh từ ấy cơ hồ như bị quên lãng lấp vùi dưới lớp bụi của thời gian. Ngày nay Chị thấy các em đã nhớ đến nó, đem nó lên, lau chùi sạch sẽ và tung tiu đem nó khoe với mọi người.

Các em ơi! Thật là một dịp may mắn, các em chấp sự đã được Thường Vụ Cơ Quan nung đỡ, vì Cơ Quan là những động năng thúc đẩy nung đỡ tá trợ cho các em ngày kia sẽ thành hình vững chắc, khỏi e ngại bị một quyền lực nào thống trị.

Các em hãy vui lên, theo đà ấy mà tiến, vì còn nhân sanh

đau khổ, còn lòng đạo chia ly, là sứ mạng Nữ Chung Hòa vẫn còn gánh nặng hàn gấm, bỏ khuyết những điều ấy.

Đạo là của vạn loại, không riêng của một ai, mà công quả từng cá nhân bao nhiêu sẽ được hưởng phần bấy nhiêu.

Mùa xuân về, Chị mừng và cầu chúc các em được vui vẻ, thương yêu, dìu dắt nhau, lấy tình thương lấp những hố chia rẽ là những chướng ngại đã cản trở bước đường các em từ mười mấy năm qua. Hẹn còn ngày tái ngộ. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Gởi bạn trần gian một tấm lòng,
Giữa cơn gió rét của tàn đông,
Nung bầu nhiệt huyết khi xuân đến,
Đạo nghiệp chờ xuân sỏi ấm nồng.*

Cao Triều Phát

Tiên Huynh mừng chư Thiên mạng. Mừng các em, cả thanh thiếu niên nam nữ.

Tiên Huynh đến với các em trong lúc cuối đông, để cùng các em kiểm điểm lại những quá trình hành đạo đã qua, ngõ hầu sắp xếp lại, ghi lại, bổ túc lại những ưu và khuyết. Tiên Huynh mời các em an tọa. (...)

Hỡi các em! Năm cùng tháng tận, Tiên Huynh cùng các em ôn lại những bước đường dĩ vãng, ngõ hầu hoạch định cho bước tiến ở tương lai.

Thấm thoát mấy mươi mùa xuân đã trôi qua, mấy vạn thiếu quang vắng bóng, nhìn lại cơ đạo ngày nay, các em nhìn thấy những gì? Kho tàng Đại Đạo của một thời dĩ

vãng còn để lại những chi?

Hỡi các em! Đành rằng dĩ vãng hãy xếp lại, hiện tại phải bày ra, và tương lai là vấn đề quyết định. Đành rằng không một dĩ vãng nào mà không đau buồn, không một kỷ niệm nào mà không nuôi tiếc. Nhưng việc tiến hóa phải luôn luôn là điều luận cổ suy kim. Hãy tìm trong đó để rút ưu bổ khuyết.

Nhìn thời gian dài vô tận, cuộc tuần hoàn mãi mãi chuyển luân. Hết hạ sang thu, đông tàn xuân đến. Tất cả đều là những chu kỳ lặp lại. Chính vì thế mà vô thủy vô chung, trường lưu bất tận.

Đạo cũng thế. Từ khi Đạo khai, thì trước đó, Đạo cũng vẫn có và Đạo vẫn còn. Người hành đạo phải ý thức rằng Đạo luôn luôn vô cùng bất diệt.

Hơn bốn mươi xuân qua, hồi tưởng lại khi Đại Đạo mới sơ khai, trước đó có những gì? Và sau đó đã làm được việc chi?

Đấng Thượng Đế Chí Tôn và các Đấng thiêng liêng mở Đạo bình phục lòng người hướng vào nẻo thiện, hòa mình trong ánh sáng thiên nhiên. Từ lòng người đã hòa, đã cùng hướng vào một mục đích, mà thể hiện vào cụ thể hình thức xây dựng các ngôi thánh đường uy nghi trang trọng, rực rỡ huy hoàng. Sau các phần xây dựng quy mô đó, là những chương trình hoằng đạo và phổ độ.

Các em hãy nhìn ra những làn sóng trên mặt đại dương, hết lượn này tiếp nối theo lượn khác. Cuộc đời cũng thế, hết hạ sang xuân, hết xuân sang hạ. Người hành đạo phải ý thức rằng Đạo không lặp lại để tiến hóa hơn thì Đạo sẽ tiêu tàn.

Nếu những ai còn say ngủ mà ước vọng ôm choàng cơ đạo vào cuộc đời hữu hạn của mình, chẳng khác chi trồng cây bá cây tòng trên bàn tay, thì hậu quả sẽ gặp bao nhiêu điều trở ngại trên con đường đạo lý và sẽ chết dần trong cái mộng ảo của phạm vi chật hẹp.

Tất cả những sự tầm thường ở trong đời đều có khai có bế, có sanh có diệt. Không cuộc tiệc nào mà không tàn, không màn hát nào mà không vãn. Nhưng trái lại, đạo lý đã vượt qua cái tầm thường ấy rồi.

Tiết xuân đã về với mùa đông còn khí lạnh giá buốt. Tiên Huỳnh đến nói với các em như vậy, để các em suy gẫm mọi thời gian cụ thể đều có chặng có khúc. Nhưng thật ra, thời gian thực sự vẫn chan hòa, không chia cắt được. Đừng bảo rằng cuối tháng chạp là cuối đông, đầu tháng giêng mới là mùa xuân bắt đầu. Người hành đạo đừng định lệ năm tháng với trách nhiệm người tu hành. Các em hãy bắt đầu tiến tới và nhắm ở thụt lùi. Hãy bắt đầu sáng tạo và ý thức lặp lại.

Nhân tâm là mảnh đất vạn năng mà bất cứ vấn đề nào trên cuộc đời này đều là cây cỏ. Tôn giáo cũng là một cỏ thụ như bao nhiêu cỏ thụ khác. Nếu dưới không rễ ăn sâu, không phù sa màu mỡ, trên không đơm hoa kết quả, thì trăm năm nữa, ngàn năm nữa, cũng không thành khu rừng trăm hoa muôn sắc được.

Giai đoạn đầu và cũng là giai đoạn luôn luôn phải kiểm chứng nhân hòa. Đừng bảo phải nhân hòa lúc này mà không nhân hòa lúc khác. Có dòng nước nào khoảng cách mà chảy được. Có cội cây nào lúc hút phân lúc không bao giờ.

Tiên Huỳnh muốn trao cho các em vấn đề cuối năm và cũng là đầu năm, là *Nhân hòa*.

Một giọt nước không làm thủng một viên đá, nhưng nếu giọt này chồng lên giọt khác, cho tới một khi nào đó, sẽ xô tường ngăn cách, đổ núi chường ngai. Không gì làm không được.

Một luồng gió thổi qua, xoa dịu nhẹ nhàng. Nhưng nếu luồng gió này hợp với luồng gió khác, âu là những trận đông mạnh quét sạch bọn từ lâu.

Tiên Huỳnh muốn các em cũng vậy. Hãy là nước và hãy là gió. Lúc dịu hiền phải dịu hiền hơn tất cả, lúc uy nghiêm phải uy nghiêm hơn tất cả. Đừng vẽ bức tranh cố ý đặt tinh thần có quyền hạn bảo thủ vào đó, vì nó vẫn chỉ là một bức tranh. Các em hãy đem bức tranh vạn sắc của thiên nhiên miên viễn đổi thay tiến hóa làm bức tranh của mình.

Giờ đây các em hãy nghĩ kỹ, tạo thế nhân hòa, bình phục nhơn tâm, lập thành một thế giới đạo đức không hẳn là một điều khó.

Tiên Huỳnh muốn các em hãy nghĩ đến người chăn lừa. Khi đặt bó cỏ trước mặt con lừa, nó sẽ theo bước chân của người chăn từng bước một. Nếu vô ý đặt bó cỏ dưới chân con lừa, nó sẽ nằm đó mà ăn cho kỳ hết. Nếu các em không nhìn về một hướng nào, không chỉ về một hướng nào, thì không ai nhìn và theo hướng của các em.

Sở dĩ Đấng Thượng Đế đem đạo lý của con người đặt trước con người, là muốn gây ý thức hệ cho sự sinh tồn nhân loại trong tình Tạo Hóa vô biên, mà mỗi con người đều có và liên hệ với nhau. Thế nên người sứ mạng phải có một hải đăng để tàu bè đổ hướng.

Tạo thế nhân hòa, bình phục nhơn tâm, mà không đạo đức chánh nghĩa, chẳng khác nào vượt sa mạc, lội suối

bằng ngàn để tìm kho vàng trong ảo ảnh.

Đừng chuộc thiên hạ bằng hữu hạn, vì những cái hữu hạn sẽ trở về cho hữu hạn. Khi cái hữu hạn đã hết, thiên hạ sẽ bỏ các em.

Đông tàn, xuân đến. Mấy mùa đông, mấy mùa xuân. Đạo đức không tạo được thể nhân hòa, không bình phục được nhơn tâm, loài người không nhìn nhận, không thực hiện đạo đức chánh đạo, tôn giáo chỉ là tôn giáo, hỗn độn vẫn là hỗn độn, nhân loại sẽ theo đông mà tàn, cơ tận diệt sẽ theo xuân mà đến. Đó là lẽ dĩ nhiên trong nhận xét của mọi người.

Tiên Huynh xưa cũng như các em, học đạo, hành đạo, hướng đạo và lãnh đạo. Ai cũng có bốn phận sứ mạng và phạm vi cả. Đấng Thượng Đế đem ban cho nhơn loại những giọt nước hồi sinh trong cơn cấp tử, thì các em cùng tất cả mọi người đều được hứng lấy giọt nước và có trách nhiệm đem chia sót cho mọi người.

Giờ đây, Tiên Huynh và các em chỉ cách nhau về hình thể huyết nhục, nhưng chí hướng và sứ mạng đều cũng như nhau.

Xuân về, Tiên Huynh gởi gắm dòng tâm đạo cho người tâm đạo Thiên ân sứ mạng cùng các em thanh thiếu niên.

GIÁN VẬN LIÊN HOÀN KHÚC

*Đông Hoàng giục vó đến trần gian,
Gieo rắc hương xuân vạn nẻo đàng,
Cho thấm lòng người quên khổ lụy,
Cho nồng khí lạnh đón xuân sang.*

Mây hồng dặm nét thiên quang,
Cỏ cây hoa quả giang san tươi màu.

Thieu quang thấm thoát có bao lâu,
Người bước chơn đi, kẻ đến sau,
Luân chuyển cõi đời trong lý Đạo,
Mà dòng lịch sử khéo cơ cầu.

Ai quen với khách ngũ châu,
Cho ta nhắn gởi đôi câu tâm tình.

Lữ khách bốn ba lối gập ghềnh,
Về đâu sum hiệp mái gia đình,
Một trời, một đất, một non nước,
Nói đặng cùng ai nghĩa đệ huynh.

Trên đời ai kẻ trường sinh,
Ai gieo cái giống bất bình nhơn gian?

Nếu chẳng đông về, xuân chẳng sang,
Để ai xoay đặng máy tuần hoàn,
Trăm năm rồi cũng muôn như một,
Mưa chác làm chi chuyện khôn nài.

Sanh vào trong cái hiệp tan,
Ra đem đạo lý, về mang chi rằng.

Thánh đức hùng anh có có chẳng?
Đứng lên xây dựng cõi dinh hoàn,
Cho xuân hòa lẫn thu đông hạ,
Mưa móc thanh bình sớm rười chan.

Ai về quê cũ Hậu Giang,
Cho ta nhắn gởi vài hàng tâm thơ.

Đã mấy mươi năm luống đợi chờ,
Đèn Trời soi sáng cảnh bùn nhơ,
Tiếng còi báo hiệu ngày quang đãng,
Nhấn nhủ nhau gìn mỗi đạo cơ.
Đêm đông gió lạnh sao mờ,
Ai về thánh địa ta nhờ chút tin.
Trời Nam mở cửa đón bình minh,
Nhơn loại đua chen thoát mộng huyền,
Cất bước lên đường về lối cũ,
Thoát vòng ô trược kiếp phù sinh.
Đạo tâm sứ mạng là mình,
Gội ân Thượng Đế nặng tình nhơn sanh.
Đã trải qua rồi mấy khúc quanh,
Can trường rửa sạch vết hôi tanh,
Vùi thân sá quản ngoài biên địa,
Đạo nghiệp ngày mai chưa phủ tình.
Con đường cứu cánh nhơn sanh,
Thiên phong sứ mạng Trời dành cho ai?
Trên bốn mươi năm chịu nạn dày,
Một mùa xuân mới trở về đây,
Thế gian đặt hết niềm hy vọng,
Trở gót cùng chung thánh địa Thầy.
Nam bang thánh địa Cao Đài,
Là nơi vạn giáo thi tài lập công.
Trăm hoa đua nở giữa trần hồng,
Bát ngát mùi hương tỏa núi sông,
Thưởng một mùa xuân vui đạo đức,
Dặn lòng nhớ nẻo đến Tiên Ông.

*Ngâm câu chánh đạo trường tồn,
Hồi người hướng đạo gọi hồn vạn bang.*

Hồi chư hiền hữu! Hồi các em! Mùa xuân đến, Tiên Huynh thay mặt cho các bậc Tiền Bối Đại Đạo quá vãng đến tâm tình đạo sự cùng chư hiền hữu và các em. Tiên Huynh rất vui mừng nhận thấy sự hiện diện đông đủ của chư hiền hữu và các em đã nói lên được tấm lòng thương Thầy mến Đạo, dốc đem lại niềm hòa khí tương thân tương trợ liên ái lẫn nhau. Được như vậy thì lo gì sang năm Mậu Thân cơ đạo không tiến theo ý nguyện.

Các em luôn luôn nhớ rằng đời người hữu hạn, đạo lý trường tồn. Hãy tạo lập cho đời mình một đạo nghiệp để lại cho ngày mai, mới khỏi uổng một kiếp vi nhơn, khỏi hoài công dung dưỡng cho cái nhục thể trong khoảng đời mấy mươi năm cơ cực. (...)

Lời đã dài, tình đạo chưa dứt. Tiên Huynh hẹn còn ngày tái ngộ. Cầu xin Đấng Từ Phụ ban ơn lành cho chư hiền hữu và các em được một mùa xuân đầy ý nghĩa, tình thương và đạo lý.

THI

*Xuân về gởi lại tấm tình thương,
Cho cả đàn em bước dặm trường,
Buổi thể gia công hành đạo nghĩa,
Rồi sau hội ngộ cảnh Thiên đường.*

Tiên Huynh chào tạm biệt đoàn hướng đạo, chư hiền hữu và các em. Tiên Huynh lui gót. Thăng.

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU

5

Đạo trưởng Đạt Trí, *Hiệp Lý Minh Đạo CQPTGLĐĐ*

NĂM BÌNH NGỌ (1966)

- 1. XUÂN NHỰT NHỰT TÂN TÌNH TẠO HÓA.** Đức Chí Tôn. 7
Thiên Lý Đàn, 29-12 Ất Tỵ (20-01-1966)
- 2. CHƯ TIỀN KHAI ĐẠI ĐẠO CHÚC XUÂN.** 12
Vĩnh Nguyên Tự, 01-01 Bình Ngọ (21-01-1966)
- 3. THIÊN ĐƯỜNG VÀ ĐỊA NGỤC ĐỀU Ở TẠI TÂM TRUNG CỦA
MỖI NGƯỜI.** Đức Di Lạc Thiên Tôn và Đức Phan Thanh Giản. 23
Trúc Lâm Thiền Điện, 02-01 Bình Ngọ (22-01-1966)
- 4. LÝ ĐẠO KHUYÊN AI NHỚ PHẢN HỒI.** Đức Quan Âm Bồ Tát. 32
Đức Giáo Tông Ban Chính Đạo Nguyễn Ngọc Tương.
Thánh thất Bình Hòa, 03-01 Bình Ngọ (23-01-1966)
- 5. LẤY TÌNH THƯƠNG VÀ ĐẠO HẠNH DÌU DẮT NHAU
TRONG CẢNH ĐỜI TÀN.** Đức Thiện Pháp Nguyễn Bửu Tài. 37
Liên Hoa Cửu Cung, 04-01 Bình Ngọ (24-01-1966)
- 6. TÔ ĐIỂM NON SÔNG DỰNG ĐỨC TÀI.** Đức Chúa Gia Tô. 43
Thánh thất Bàu Sen, 04-01 Bình Ngọ (24-01-1966)
- 7. GIÁNG BÚT KHUYÊN NHAU NHỚ NGHĨA TÌNH.** 44
Đức Khương Thái Công và chư Tiền Khai Đại Đạo.
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 05-01 Bình Ngọ (25-01-1966)

8. **NHƠN NẮNG HOÀNG ĐẠO, ĐẠO TRUNG HƯNG.** Đức Diêu Trì Kim Mẫu... *Thánh thất Tân Định, 06-01 Bính Ngọ (26-01-1966)* 52
9. **LÒNG THẤY THƯƠNG CẢ CHÚNG SANH.** Đức Chí Tôn và chư Tiên Khai Đại Đạo. *Thiên Lý Đàn, 14-01 Bính Ngọ (04-02-1966)* 59
10. **GIẢI THÍCH DANH TỪ CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ CAO ĐÀI GIÁO VIỆT NAM (1).** Đức Ngôi Hai Giáo Chủ Ngô Minh Chiêu. *Thánh thất Nam Thành, 13-02 Bính Ngọ (04-3-1966)* 67
11. **GIẢI THÍCH DANH TỪ CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ CAO ĐÀI GIÁO VIỆT NAM (2).** Đức Ngô Minh Chiêu. *Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 01-3 Bính Ngọ (22-3-1966)* 70
12. **HÃY NHÌN THEO NGỌN ĐUỐC CHƠN LÝ ĐẠI ĐẠO MÀ BẢO TỒN BẢN LINH CHƠN TÁNH.** Đức Diêu Trì Kim Mẫu. *Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-3 Bính Ngọ (05-4-1966)* 78
13. **PHÁP LÝ CỦA NGƯỜI TU.** Đức Đông Phương Chương Quân và Đức Từ Tôn. *Ngọc Minh Đài, 15-4 Bính Ngọ (03-6-1966)* 82
14. **SUY LUẬN CHO RÀNH HAI CHỮ GIÁC VÀ MÊ.** 88
Đức Hiển Thế Đạo Nhơn Phan Văn Thanh.
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 09-5 Bính Ngọ (27-6-1966)
15. **CỐ GẮNG SAO CHO ĐÁNG MẶT RỒNG TIÊN.** 95
Đức Vân Hương Thánh Mẫu.
Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý 14-5 Bính Ngọ (02-7-1966)
16. **GIỚI LUẬT, QUYỀN PHÁP LÀ KHUÔN MẪU MỤC THƯỚC ...** 98
Đức Diêu Trì Kim Mẫu và chư Bồ Tát, Tiên Nương, Thánh Nữ ... *Thánh thất Tân Định, 15-8 Bính Ngọ (29-9-1966)*
17. **CHỮ HÒA KHUYÊN NHỚ HỖI ANH EM.** Đức Đông Thắng Chơn Như (Chơn Sắc Trần Văn Tia) và Đức Cao Triều Trực. 107
Cao Thượng Bửu Tòa, 18-8 Bính Ngọ (02-10-1966)
18. **TAM KỲ CHUYỂN QUY NGUYÊN VẠN PHÁP.** Đức Khổng Thánh Trọng Ni. *Thanh An Tự, 21 rạng 22-9 Bính Ngọ (02-11-1966)* 118

- 19. SỚM BIẾT LO THÂN ĐỘ LẤY THÂN.** Đức Diêu Trì Kim Mẫu. 121
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-10 Bính Ngọ (26-11-1966)
- 20. GIỮ SAO CHO VẸN LINH HỒN...** Đức Vân Hương Thánh Mẫu. 126
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-11 Bính Ngọ (26-12-1966)
- 21. VÔ THƯỜNG ĐẾN CỬA HẸN SAO ĐÂY?** Đức Như Ý Đạo Toàn 134
 Chơn Nhơn. *Ngọc Minh Đài, 01-12 Bính Ngọ (11-01-1967)*
- 22. MAU CHƠN CHO KỊP BÓNG TRỜI TÀ.** Đức Lý Thái Bạch. 137
Thiên Lý Đàn, 26-12 Bính Ngọ (05-02-1967)
- 23. THỨC TỈNH LÊN ĐƯỜNG HỌC THÁNH NHÂN.** Đức Chí Tôn 141
 và Đức Cao Triều Phát. *Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 29-12 Bính Ngọ (08-02-1967)*

NĂM ĐINH MÙI (1967)

- 1. CHƯƠNG ĐỨC NGẠI GÌ KHÔNG TRỞ ĐỨC.** 155
 Đức Đông Phương Chương Quán.
Thiên Lý Đàn, 29 rạng 01-01 Đinh Mùi (08-02-1967)
- 2. CHỮ MUỐN CỦA NGƯỜI TU.** Đức Quan Âm Bồ Tát. 158
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 09-01 Đinh Mùi (17-02-1967)
- 3. CẦN THỰC HÀNH HỮU HIỆU GIÁO LÝ ĐẠO.** Đức Giáo Tông Đại Đạo 163
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-01 Đinh Mùi (23-02-1967)
- 4. HỌC ĐẠO PHẢI TẦM ĐẾN BỐN NGUYÊN.** Đức Diêu Trì Kim Mẫu. 168
Thiên Lý Đàn, 20-01 Đinh Mùi (28-02-1967)
- 5. NĂM ĐIỀU HẠNH DIỆN CỦA NỮ ĐỒ ĐẠI ĐẠO.** Đức Quan Âm Bồ Tát 175
Thánh tịnh An Tiên, 01 rạng 02-02 Đinh Mùi (11-3-1967)
- 6. HAI PHẦN VÔ VI VÀ HỮU HÌNH CỦA CƠ ĐẠO.** Đức Thượng Trung 183
 Nhựt và Đức Ngọc Lịch Nguyệt. *Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 14 rạng 15-02 Đinh Mùi (24-3-1967)*

7. ĐỜI ĐẠO CÙNG CHUNG MỘT KHỐI LINH. Đức Chí Tôn. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-02 Đỉnh Mùi (25-3-1967)</i>	189
8. THƯƠNG NƯỚC THƯƠNG NHÀ, THƯƠNG NGƯỜI THƯƠNG VẬT ẤY LÀ THƯƠNG THÂN. Đức Giáo Tông Đại Đạo. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 01-3 Đỉnh Mùi (10-4-1967)</i>	192
9. BẢNG CAO ĐÀI NGHÌN NĂM RẠNG RỠ. Đức Ngô Minh Chiêu và chư Tiên Phật. <i>Cao Đài Hội Thánh, 14-3 Đỉnh Mùi (23-4-1967)</i>	199
10. HÀNG HƯỚNG ĐẠO THỂ THIÊN HÀNH HÓA PHẢI HƠN NGƯỜI QUÂN TỬ. Đức Giáo Tông Đại Đạo. <i>Thiên Lý Đàn, 23-3 Đỉnh Mùi (02-5-1967)</i>	210
11. TRÊN ĐƯỜNG ĐẠO LÝ RẮNG CHUNG TAY. Đức Quan Âm Bồ Tát. <i>Thánh Bộ Từ Bi Thông Thiên Học, 01-4 Đỉnh Mùi (09-5-1967)</i>	214
12. NHÂN NGÃ CỦA NGƯỜI TU. Đức Di Lạc Thiên Tôn. <i>Trúc Lâm Thiền Điện, 13-4 Đỉnh Mùi (21-5-1967)</i>	219
13. Ý NGHĨA THÁNH THẮT VÀ THÁNH TỊNH. Đức Lê Đại Tiên. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 09-5 Đỉnh Mùi (16-6-1967)</i>	225
14. LUẬN VỀ SỰ KHỔ Ở THẾ GIAN. Đức An Hòa Thánh Nữ... <i>Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý, 14-5 Đỉnh Mùi (21-6-1967)</i>	234
15. TÔNG CHỈ CAO ĐÀI CỨU VẠN BANG. Đức Giáo Tông Đại Đạo. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-7 Đỉnh Mùi (20-8-1967)</i>	243
16. HỀ TU THÌ TU CHO THIẾT. Đức Đông Phương Lão Tổ. <i>Bác Nhã Thiền Đường, 10 rạng 11-8 Đỉnh Mùi (13-9-1967)</i>	247
17. BÊN CON SẴN NỂO ĐẾN THIÊN ĐÀNG. Đức Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Thánh thất Bình Hòa, 15-8 Đỉnh Mùi (19-9-1967)</i>	255
18. TU THÂN VÀ PHỔ ĐỘ. Chư Tiên Khai Đại Đạo. <i>Thánh thất Nam Thành, 22-8 Đỉnh Mùi (25-9-1967)</i>	263

19. TU THÂN HÀNH ĐẠO CHO YÊN BUỔI NÀY.	Đức Giáo Tông Chính Đạo, Đức Điều Trì Kim Mẫu, Đức Giáo Tông Đại Đạo, Đức Cao Triều. <i>Điều Trì Bửu Điện, 28-8 Đính Mùi (01-10-1967)</i>	277
20. VÌ ĐỜI HÀNH ĐẠO GIÚP NHƠN GIAN.	Đức Quan Âm Bồ Tát. <i>Thánh thất Bình Hòa, 15-9 Đính Mùi (18-10-1967)</i>	293
21. CHƯ TIỀN KHAI GIẢNG ĐẠO.	<i>Giáo Hội Tiên Thiên Minh Đức, 20-9 Đính Mùi (23-10-1967)</i>	298
22. ĐẠO CAO ĐỨC TRỌNG LÀ CĂN BẢN.	Đức Lê Đại Tiên. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-10 Đính Mùi (16-11-1967)</i>	329
23. ĐẠO LÝ LÀ KHUÔN VÀNG THUỐC NGỌC BẢO TOÀN THANH THIẾU NIÊN.	Đức Cao Triều Phát. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 30-10 Đính Mùi (01-12-1967)</i>	332
24. BỐN ĐIỀU CẦN PHẢI QUAN NIỆM.	Đức Phan Thanh. <i>Liên Hoa Cửu Cung, 01-11 Đính Mùi (02-12-1967)</i>	338
25. HÃY Ý THỨC THẾ NÀO LÀ ĐẠO LÝ.	Đức Đông Phương Chương Quân. <i>Ngọc Minh Đài, 15-11 Đính Mùi (16-12-1967)</i>	346
26. HÃY LÀM CON CHIÊN KHÔN NGOAN HƠN LÀ LÀM NGƯỜI CHẶN CHIÊN U TỐI.	Đức Gia Tô Giáo Chủ Jésus Christ. <i>Thánh thất Bàu Sen, 23-11 Đính Mùi (24-12-1967)</i>	353
27. ĐỜI ĐẠO HAI VAI KHÉO GÁNH GỒNG.	Đức Quan Âm Bồ Tát. <i>Minh Lý Thánh Hội, 08-12 Đính Mùi (07-01-1968)</i>	358
28. CHƯ TIỀN BỒI CHÚC XUÂN VÀ DẠY ĐẠO.	<i>Thánh thất Bình Hòa, 26-12 Đính Mùi (25-01-1968)</i>	363

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯU TẬP
NĂM BÌNH NGỌ - ĐINH MÙI (1966-1967)

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
☎ (024) 37 822 845 – Fax: (024) 37 822 841
Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản
Giám đốc – Tổng biên tập
TS. NGUYỄN CÔNG OÁNH

Biên tập: Vũ Văn Hiếu
Nhập liệu: HÀNH CHÁNH VỤ CQPTGLĐĐ
Trình bày & Kỹ thuật: DIỆU NGUYỄN & BẢO TRẦN
Sửa bản in: DIỆU NGUYỄN, NGỌC TRÚC
Vẽ bìa: LÊ ANH HUY

Đơn vị liên kết: Ông Lê Văn Xướng (Đạt Trí)
Địa chỉ: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo,
171B Cống Quỳnh, phường Nguyễn Cư Trinh,
quận 1, Tp. HCM

Số lượng in: 1.000 bản, khổ 14,5 x 20,5cm, tại XN In FAHASA
774 Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, Tp.HCM.

☎ (028) 38 153 971 – Fax: (028) 38 153 297
Số ĐKXB: 2462 - 2018/CXBIPH/04 - 133/TG
Mã ISBN: 978-604-61-5728-1
QĐXB: 312/QĐ-NXBTG ngày 27 tháng 7 năm 2018
In xong và nộp lưu chiểu quý IV năm 2018.